ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธนญา ราชแพทยาคม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธนญา ราชแพทยาคม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ธนญา ราชแพทยาคม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ธนญา ราชแพทยาคม. (2554). *ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร*ปริญญานิพนธ์ วทม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ . คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์, อาจารย์ ดร. นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล.

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุ ด้านธนาคารในโรงเรียนครอบครัว จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยั ดและเก็บออมเงิน มากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมาจากโรงเรียนที่มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนสูง จำนวน 2 โรง และโรงเรียนที่ มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนต่ำ จำนวน 2 โรง แบ่งเป็นนักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน จำนวน 265 คน และนักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน จำนวน 272 คน นักเรียนหญิง จำนวน311 คน นักเรียนชาย226 คน รวมเป็นนักเรียนที่ศึกษาจำนวน537 คน

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดรูปแบบทฤษฎีปฏิสั มพันธ์นิยม(Interactionism Model) เป็นพื้นฐานในการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญกลุ่มต่างๆ ของพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน กลุ่มตัวแปรที่ศึกษามี 5 กลุ่ม 1)กลุ่มตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 3 ด้าน (พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) 2)กลุ่มตัวแปรอิสระด้านสถานการณ์ทางสังคม 6 ตัวแปร 3)กลุ่มตัวแปรอิสระด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร 4)กลุ่มตัวแปรอิสระด้าน จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และ 5)กลุ่มตัวแปรด้านลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน 5 ตัวแปร รวมเป็นตัวแปรที่ศึกษาทั้งสิ้น 20 ตัวแปร

แบบวัดส่วนใหญ่ในการวิจัยนี้เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scales) จำนวน 13 แบบวัด แต่ละแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าอยู่ระหว่าง .56 ถึง .87 มีสมมติฐาน 6 ข้อ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 3 วิธี ได้แก่ 1)การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – way ANOVA) 2)การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) และ 3)การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบแคนอนิเคิล (Canonical Correlation Analysis)

พบผลวิจัยที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการแรก จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้าน ใน3 ด้าน พบว่า 1)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีลักษณะมุ่ งอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียนประเภทต่างๆ 4 จาก 10 ประเภทที่

ศึกษา 2)นักเรียนเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมากและได้เห็ น แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย 3)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินจาก ที่ดีครอบครัวมากและ มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ าย มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในนักเรียนกลุ่มรวม และ กลุ่มนักเรียนประเภทต่างๆ 4 จาก 10 ประเภทที่ศึกษา 4)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์ จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุ มตน ต่ำ มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการ ธนาคารโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย 5)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนและมีการรับรู้ประโยชน์ จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก มีพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียน หญิง และ นักเรียนชาย 6)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ใน โรงเรียน มาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน สูง มีพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียน ชาย 7)นักเรียนที่ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบผลใน นักเรียนกลุ่มรวม นักเรียนผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่ บิดามีการศึกษาสูง 8)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมากและ มีภูมิคุ้มกันทางจิต สูง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ มี ลักษณะตรงกันข้าม พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย และนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง

ประการที่สอง จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน พบว่า เมื่อใช้ตัวแปร กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ด้าน รวม 10 ด้าน สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่ม ย่อยต่างๆ 1)**เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม** ได้ระหว่างร้อยละ 37.2 ถึง 61.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ พบตัวทำนายที่สำคัญคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การ ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว2)**เจตคติที่ดีต่อโครงการ ธนาคารโรงเรียน** ได้ระหว่างร้อยละ 38.0 ถึง 52.4 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่ บิดามี การศึกษาต่ำ พบตัวทำนายที่สำคัญคือ การสนับสนุนจากครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

ประการที่สามจากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน พบว่า เมื่อใช้ตัวแปรกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ด้าน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน รวม 12 ด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 2 ด้าน(พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยต่างๆ 1)**พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย** ได้ระหว่างร้อยละ 33.7 ถึง 50.0 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ พบตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต การสนับสนุนจากครู เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน 2)**พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน** ได้ระหว่างร้อยละ 43.1 ถึง 58.8 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ พบตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะการเป็นสมาชิก

ประการที่สี่ พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินน้อย (กลุ่มเสี่ยง) ได้แก่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีการสนับสนุนจากเพื่อนน้อย ปัจจัย ปกป้องสำคัญที่ควรเสริมสร้าง คือ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง

ประการสุดท้าย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ (กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ด้าน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน) รวม 12 ด้าน กับชุดตัวแปรตาม 3 ด้าน พบว่าทั้งสองชุดตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน และสามารถสร้างตัวแปรแคนอนิเคิลได้ทั้งหมด 3 คู่ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยที่ศึกษา ซึ่งกล่าวได้ว่า 1)ยิ่งนักเรียนมีการรับรู้ประโยชน์จา กกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก ก็ยิ่งมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเท่านั้น 2)ยิ่งนักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก ก็ยิ่งมี พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่านั้น 3) ยิ่งนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก ก็ยิ่งมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาต่อไป

ในอนาคตควรมีการวิจัยโดยเฉพาะกับนักเรียนประเภทที่เสี่ยง โดยการสร้างกิจกรรมต้นแบบเพื่อพัฒนาปัจจัยปกป้องสำคัญดังกล่าวแล้วในประการที่ 4 และทำการวิจัยเชิงทดลองประเมินผล

PSYCHO-SOCIAL AND SITUATIONAL FACTORS AS CORRELATES OF THRIFT BEHAVIOR AMONG STUDENTS WITH MEMBERS AND NON-MEMBERS OF BANK IN SCHOOL

AN ABSTRACT

BY

THANAYA RADCHAPATTAYAKOM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University
October 2011

Thanaya Radchapattayakom. (2011). *Psycho-social and situational factors as correlates of thrift behavior among students with members and non-members of bank in school.* Master Thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Ngamta Vanindananda , Dr.Numchai Suppareakchaisakul.

The objective of this study was to study the correlation of bank in school with psychological traits and psychological states which related to thrift behavior. A sample of 537 Matayomsuksa 2 students from 2 schools with high proportion of bank in school student members and 2 schools with low proportion of bank in school student members. These samples were 265 students who were members and 272 students who were non-members. Total of 537 students were 311 female and 226 male students.

Based on the Interactionism Model as a conceptual framework, five groups of important variables were derived: 1. Three types of thrift behavior (saving expenses, depositing at bank in school, and peer supporting behavior for saving and depositing money); 2. Six social situations; 3. Four psychological traits; 4. Two psychological states; and 5. Five socio-backgrounds of the samples. There was a total of 20 variable between the five groups.

A questionnaire with 13 items was established to collect the data. The reliability of each item ranged from .56 to .87. Most of the items were in the form of summated rating scales. Six hypotheses were constructed. The data collected was statistically analyzed by: 1. Three-Way ANOVA, 2. The Standard Multiple Regression Analysis and 3. The Canonical Correlation Analysis.

Five groups of important findings were as follows.

First, based on the analysis of There-Way ANOVA, the findings concerning the 3 types of thrift behavior included the following. 1) The students with the more perception of the benefits from thrift behavior program and high level of future orientation and self-control had saving behavior more than their counterparts. These results showed in four of the ten subsamples. 2) The students with the more family model of thrift behavior and with the more peer model of thrift behavior had more saving behavior than their counterparts. This result was found among the male students. 3) The students with the more family model of thrift behavior and with more psychological immunity had more saving behavior than their

counterparts. These results showed in the total sample and in four of the ten subsamples. 4) The students with bank in school membership, with the more perception of the benefits from thrift behavior program, but with less future orientation and self-control had more depositing behavior than their counterparts. This result was found among male students. 5) The students with bank in school membership and with the more perception of the benefits from thrift behavior program had more peer supporting behavior for saving and depositing money more than their counterparts. This result was found among female and male students. 6) The students with the more perception of the benefits from thrift behavior program and high level of future orientation and self-control had more peer supporting behavior for saving and depositing money more than their counterparts. This result was found among male students. 7) The students with the more family model of thrift behavior and with the more peer model of thrift behavior had more peer supporting behavior for saving and depositing money more than their counterparts. These results showed in the total sample, in students with low GPA, and with low educated father. 8) The students with the more peer model of thrift behavior and with more psychological immunity had more peer supporting behavior for saving and depositing money more than their counterparts. These results were found among male students and among students with low educated father.

Second, from the Standard Multiple Regression Analysis, ten variables (6 situational factors, and 4 psychological traits) were found to be predictive of all three types of thrift behavior both in the total sample and in the various subsamples. 1) **Positive attitude towards thrift behavior** The variables could account for 37.2 to 61.0%. The highest predictability was revealed among the students with low educated father. The important predictors were needs for achievement, future orientation and self-control, professor's support, perception of the benefits from thrift behavior program, and positive family model. 2) **Positive attitude towards bank in school program** The variables could account for 38.0 to 52.4%. The highest predictability was revealed among the students with low educated father. The important predictors were professor's support, needs for achievement, future orientation and self-control, and perception of the benefits from thrift behavior program.

Third, the results of the Standard Multiple Regression Analysis, twelve variables (6 situational factors, 4 psychological traits and 2 psychological states) were found to be predictive of two types of thrift behavior (saving expenses behavior and peer supporting behavior for saving and depositing money) both in the total sample and in the various

subsamples. 1) **Saving expenses behavior** The variables could account for 33.7 to 50.0%. The highest predictability was revealed among the students with low educated father. The important predictors were positive attitude towards thrift behavior, positive family model, psychological immunity, professor's support, and positive attitude towards bank in school program. 2) **Peer supporting behavior for saving and depositing money** The variables could account for 43.1 to 58.8%. The highest predictability was revealed among the students with low educated mother. The important predictors were positive attitude towards thrift behavior, psychological immunity, and type of membership.

Fourth, it was found that the students with less thrift behavior (at-risk students) were male students, students with low GPA, and students with low peer support. More family model, positive attitude towards thrift behavior, positive attitude towards bank in school program, and psychological immunity should be urged in order to increase thrift behavior as important factors among students.

Finally, according to the Canonical Correlation Analysis, the interaction was found between twelve variables (6 situational factors, 4 psychological traits and 2 psychological states) and 3 dependent variable groups. Three Canonical Correlation couples were found in the total sample and in the various subsamples. 1) Students with more perception of the benefits from thrift behavior program and more positive family model, they were likely to have more saving expenses behavior. 2) Students with bank in school membership and more perception of the benefits from thrift behavior program, they were likely to have more depositing behavior at bank in school. 3) Students with positive attitude towards thrift behavior and positive attitude towards bank in school program, they were likely to have more peer supporting behavior for saving and depositing money.

Suggestions for further studies

There should be research focusing on the at-risk students by employing pilot activities in order to develop the important protective factors proposed in the recommendations above. In addition, experimental evaluative research should also be carried out.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
เป็นเงินจำนวน 10,000 บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)
จาก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดี จากความกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์งามตา วนินทานนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำตั้งแต่เริ่มพัฒนาโครงร่ างการวิจัย และยังได้ทุ่มเทเวลาให้กับศิษย์อย่างไม่เหน็ดเหนื่อยจนงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ และ อาจารย์ ดร .นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ภาคบงกช และอาจารย์ ดร.จรัญ อุ่นฐิติวัฒน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างมาก

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการเก็ บข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือและตั้งใจตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีทั้งในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ

ขอบคุณ วันวิสา สรีระศาสตร์ ที่คอยเป็นเพื่อนและช่วยเหลือกันเสมอมาและเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาส ตร์ประยุกต์ภาคพิเศษรุ่น 6 ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน

ขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่โรงเรียนวัดบึงทองหลาง โดยเฉพาะครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่คอยช่วยเหลือเป็นธุระให้ในเวลาที่ต้องไปทำงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้กำเนิดและให้ความรักและเสียสละที่ยิ่งใหญ่จนทำให้มีวันนี้ได้ สามีและลูกที่คอยช่วยเหลือด้านแรงกายแรงใจและเสียงหัวเราะที่เป็นแหล่งกำลังใจที่สำคัญเมื่อยามเหน็ดเหนื่อย

ธนญา ราชแพทยาคม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
	ตัวแปรที่ศึกษา	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	8
	พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน	8
	พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย : ความหมาย และวิธีวัด	13
	พฤติกรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียน : ความหมาย และวิธีวัด	15
	พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน : ความหมาย และวิธีวัด	16
	แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล	18
	ลักษณะสถานการณ์กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	19
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	20
	การมีแบบอย่างจากครอบครัวกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	23
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	26
	การสนับสนุนจากครูกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	30
	ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

2 (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 36

จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 39

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม 39

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 41

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 45

การมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 48

ค่านิยมด้านวัตถุกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 52

จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 55

เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 55

เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 59

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 61

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา 64

ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา 68

สมมติฐานในการวิจัย 74

3 วิธีดำเนินการวิจัย 76

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 76

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 77

การหาคุณภาพเครื่องมือ 87

การเก็บรวบรวมข้อมูล 88

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 88

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	89
	ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	91
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน	95
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน	98
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน	102
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน	106
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงที่แตกต่างกัน	111

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน 118

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน 123

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน 128

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน 133

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน 134

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 140

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 140

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 140

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 141

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 141

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 144

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการมีแบบอย่างจากครอบครัวพิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 144

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนพิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 144

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการสนับสนุนจากครู พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 144

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 145

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรม รณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 145

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 145

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามเพศ ผลการเรียนและระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 146

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิตพิจารณาตามเพศ ผลการเรียนและระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 146

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนค่านิยมด้านวัตถุพิจารณาตามเพศผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 146

ผลการทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย 147

ผลการทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย 152

ผลการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิมและตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย 157

ผลการทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย 161

ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย 165

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะของนักเรียน 12 ด้านกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) จำแนกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน 171

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 การสรุปและอภิปรายผล	183
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน	183
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1	183
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2	190
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3	196
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4	197
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5	201
การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6	205
การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม	208
ข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัย	218
ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาต่อไป	220
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	221
บรรณานุกรม	222
ภาคผนวก	232
ภาคผนวก ก เครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย	233
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด	260
ภาคผนวก ค โครงการธนาคารโรงเรียน	278
ประวัติย่อผู้วิจัย	283

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงเกณฑ์การให้คะแนนเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน	73
2	แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)	77
3	แสดงค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา	92
4	แสดงต่อผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)	96
5	แสดง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)	98
6	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)	103
7	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมที่ตนแตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียนตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)	107

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรม สนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนตามลักษณะ การเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรม รณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูงที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และ ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 113

9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อ พฤติกรรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่าง การประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและ เก็บออมเงินจากเพื่อน และมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและ กลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัด และเก็บออมตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 119

10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการ ธนาคารโรงเรียน ของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและ เก็บออมเงินจากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก เพื่อน และมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตาม ลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 124

11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินจากครอบครัวเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน จากเพื่อนและมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1)และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 129

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนตาม ลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงิน ที่โครงการธนาคารโรงเรียน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 133

13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงินตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผล แบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 135

14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำเงินฝากที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ด้าน และลักษณะสถานการณ์ 6 ด้านของนักเรียนพิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และมารดามีการศึกษา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม(ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำเงินฝากที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2) 142

15 แสดงปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม 151

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

16 แสดงปริมาณการทำนายและตัวทำนายของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม 155

17 แสดงปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม 158

18 แสดงปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม 163

19 แสดงปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด เก็บออมเงินและนำฝาก ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม 167

20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย และค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 1 จำแนกตามกลุ่มรวมและตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย 173

21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย และ ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 2 จำแนกตามกลุ่มรวมและตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย 178

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย และค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 3 จำแนกตามกลุ่มรวมและตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย	180
23	แสดงผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง	210
24	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม	213
25	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม	214
26	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม	215
27	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในงานวิจัย	234
28	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	261
29	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง	263
30	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในนักเรียนกลุ่มรวม	263
31	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดาการศึกษาต่ำ	264
32	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวระดับเศรษฐกิจสูง	264

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในกลุ่มนักเรียน ผลการเรียนต่ำ 264

34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนและการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียน การศึกษาบิดาต่ำ 265

35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินใน โรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียน ที่มารดามีการศึกษาต่ำ 265

36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมี ระดับเศรษฐกิจต่ำ 265

37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคาร โรงเรียน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนชาย 266

38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการ ธนาคารโรงเรียน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัด และเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนหญิง 266

39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการ ธนาคารโรงเรียน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและ เก็บออมเงินในโรงเรียนและการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนชาย 267

40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและ เก็บออมเงิน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนหญิง 267

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชาย 267

42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนชาย 268

43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม 268

44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนชาย 268

45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ 269

46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนที่การศึกษาบิดาสูง 269

47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนหญิง 269

48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม 270

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
49	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนในกลุ่มนักเรียนชาย	270
50	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ	270
51	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง	271
52	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาสูง	271
53	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาต่ำ	271
54	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนในกลุ่มนักเรียนชาย	272
55	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและภูมิคุ้มกันทางจิต ในนักเรียนกลุ่มรวม	272
56	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนชาย	272

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง 273

58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนการศึกษาบิดาสูง 273

59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง 273

60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและ เก็บออมเงินจากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออม เงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม 274

61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและ เก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและ เก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ 274

62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและ เก็บออมเงิน ตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน จากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนการศึกษาบิดาสูง 274

63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและ เก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนชาย 275

64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและ เก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนการศึกษาบิดาสูง 275

65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม 275

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนพิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม 276

67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการสนับสนุนจากครู พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม 276

68 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา 277

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) 19

2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม 40

3 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มต่าง ๆ ที่ศึกษาในการวิจัยนี้ 67

4 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคาร การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง 100

5 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจต่ำ 105

6 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนในกลุ่มนักเรียนชาย 109

7 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ในกลุ่มนักเรียนชาย 115

8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมในนักเรียนกลุ่มรวม 121

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนในนักเรียนกลุ่มรวม 127

10 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวกับการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายในนักเรียนกลุ่มรวม 131

11 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว กับการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในนักเรียนกลุ่มรวม 137

12 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 185

13 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 187

14 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 189

15 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 192

16 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 194

17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมโดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนหญิง 199

18 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนโดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะเศรษฐกิจต่ำ 200

19 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญขอพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่ายโดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ 202

20 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญขอพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะเศรษฐกิจสูง 204

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

21 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 1 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 206

22 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 2 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 207

23 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 3 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 207

24 แสดงผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยปกป้อง 211

25 ผลการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์
และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะตาม
สถานการณ์ร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม 216

26 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน
โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1
และใช้จิตลักษณะตามสถานการณ์ร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม 218

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

วิกฤตต้มยำกุ้งที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 นั้น เกิดขึ้นเพราะปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่บนฐานของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ผูกติดกับการเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์ทุกประเภทมากกว่าการเพิ่มผลผลิตที่แท้จริง จนต่อมาได้กลายเป็นเศรษฐกิจที่มีการเก็งกำไรมาก และมีการจับจ่ายใช้สอยเกินตัว ของภาคประชาชน มีการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างต่อเนื่อง ระบบการบริหารภาคเอกชนไม่ได้มาตรฐานตามหลักธรรมาภิบาล ภาระหนี้สินระยะสั้นของภาคเอกชนโดย เฉพาะจากต่างประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ผล จากการพัฒนาที่ไม่สมดุ ลและขาดเสถียรภาพ (ธารินทร์ นิมมานเหมินท์. 2544) จึงทำให้ไทยตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ภาวะวิกฤตส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง จาก บทเรียนครั้งนั้น รัฐบาลไทยจึงพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ประหยัดอดออมให้มากขึ้นและให้ยึดห ลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต (ครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2553)

จากการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2544 วางแนวทางการพัฒนาคนและสังคมเพื่อลดผลกระทบวิกฤตเศรษ ฐกิจ มุ่งเน้นเรื่องการป้องกันแก้ไขปัญหาทางสังคมและการส่งเสริมค่านิยมที่ ดีงาม โดยค่านิยมเป้าหมายอันหนึ่งคือ การรณรงค์ให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย สาขาอาชีพ รู้จักการประหยัด การอดออมอย่างจริงจังและมีมติคณะรัฐมนตรี ประกาศในปี พ.ศ. 2541 กำหนดให้วันที่ 31 ตุลาคมของทุกปี เป็น “วันออมแห่งชาติ” และให้ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม ถึง 7 พฤศจิกายน ของทุกปี ถือเป็น “สัปดาห์แห่งการออมทรัพย์” ทั้งนี้ ยังกำหนดให้ปี พ .ศ. 2543 เป็นปีแห่งการออมทรัพย์ เพื่อกระตุ้นและย้ำเตือนให้คนไทยตระหนักถึงความสำคัญอีกด้วย (มติคณะรัฐมนตรี 2541) โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการใช้เงินฟุ่มเฟือยในเรื่องของสิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่จำเป็น หรือซื้อของราคาแพง เช่น มีของเครื่องใช้ที่มียี่ห้อราคาแพง มีเครื่องประดับมากมาย แล้วในที่สุดก็เบื่อง่ายไม่รักษาสิ่งของ ไม่เห็นคุณค่าของสิ่งของที่ซื้อมาไม่ดูแลทะนุถนอม เมื่อของเสียหรือหายก็ซื้อใหม่และไม่สามารถที่จะมีความยั้งคิดหรือจัดการกับเรื่องการใช้เงินได้ (พรรณพิมล หล่อตระกูล . 2553) จากการสำรวจ ของเอแบคโพลล์ เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2545 ถึง 15 มกราคม 2546 กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน นักศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึง ระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,681 คน พบว่า มีนักเรียนนักศึกษาถึงร้อยละ 76.4 ที่นิยมซื้อหรือใช้สินค้าต่างประเทศ (เช่น เสื้อผ้า นาฬิกา รองเท้า เครื่องสำอาง น้ำหอม กระเป๋า ฯลฯ) มีเพียงร้อยละ 23.6 ที่ไม่นิยม และยังพบว่า ในรอบ 3 เดือน นักเรียนนักศึกษา (อายุ 12 – 22 ปี) มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตและการใช้จ่ายที่ เป็นที่นิยมได้แก่ ร้อยละ 98.5 ไปช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 93.6 ไปชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ ร้อยละ 94.5 ไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัด ร้อยละ 56.9 ไปดูการแสดงดนตรีคอนเสิร์ต และร้อยละ 35.2

ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน (เช่น ผับ ดิสโก้ คาราโอเกะ) (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง . 2546) และจากการสำรวจของ เอแบคโพลล์ ในหัวข้อ สำนึกเรื่องการประหยัดของเยาวชนไทยในยุคน้ำมันแพง ของเยาวชนชายหญิง อายุ 15 – 22 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 1,223 คน พบว่าเยาวชนร้อยละ54.9 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยวันละ 101 – 200 บาท ขณะที่ร้อยละ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกินวันละ 500 บาท (กรุงเทพโพลล์. 2549)

จากพฤติกรรมการใช้จ่ายดังกล่าว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะพัฒนาพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่น ไทย ซึ่งทำได้โดย การปลูกฝังจริยธรรมให้กับวัยรุ่น และต้องอาศัยกระบวนการถ่ายทอดจา กครอบครัว โรงเรียน สื่อมวลชนจะทำให้วัยรุ่นนำจริยธรรมที่ตนได้รับจากการถ่ายทอดไปใช้ในการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองและใช้ในการแสดงพฤติกรรมที่ดีงามอันเหมาะสมต่ อการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒน ธรรมแห่งชาติ. 2540: 18) การปลูกฝังให้บุคคลเป็นคนที่มีพฤติกรรมประหยัด ควรเริ่มปลูกฝังในช่วงวัยที่เหมาะสม คือช่วงวัยเด็กไปจนถึงวัยรุ่น ซึ่งบิดา มารดา และครูอาจารย์ เป็นบุคคลที่มีความใ กล้ชิดกับเด็กมาก เป็นบุคคลที่คอย ช่วยเหลือ เกื้อหนุน ดูแลเอาใจใส่เด็ก อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดค่านิยมพฤติกรรมที่ดีงามให้กับเด็กตลอดเวลา การปลูกฝังให้เด็กมีพฤติกรรมประหยัดนั้น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และศาสนามีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดพฤติกรรมประหยัดให้กับเด็กมาโดยตลอด ดังนั้นการพัฒนาการประหยัดจึง ควรเริ่มจากที่บ้าน เมื่อไปโรงเรียนก็สอดแทรกจริยธรรมต่างๆ ของโรงเรียนให้อีกทางหนึ่ง และสถาบันศาสนาก็มีส่วนในการเสริมสร้างพฤติกรรมประหยัดให้เด็กเช่นกัน ซึ่งการพัฒนาพฤติกรรมประหยัดของวัยรุ่นจะต้องพัฒนาคุณลักษณะทางจิตที่จะนำไปสู่การมี พฤติกรรมที่ดี ด้วย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2540: 10) ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพล ล์ สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์. 2549) ได้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความทุกข์ และทางออกของวัยรุ่นไทย โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มีอายุ 15 - 22 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ปริมณฑ ล และจังหวัดหัวเมืองใหญ่ในแต่ละภาคของประเทศ ได้แก่ เชียงใหม่ อุบลราชธานี จันทบุรี และสงขลา ได้ตัวอย่างทั้งสิ้นจำ นวน 1,850 คน เป็นชาย ร้อยละ 44.1 หญิง ร้อยละ 55.9 ผลการสำรวจ วัยรุ่นชายกับหญิงพบว่า ทั้งสองเพศมีปัญหาเหมือนกัน คือ ความเครียดและเป็นทุกข์จากปัญหาด้านการเรียนเป็นหลัก รองลงมาคือ ปัญหาด้านการเงิน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบุคคลในช่วงวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลา ยน่าจะต้องได้รับการส่งเสริม ปลูกฝังพฤติกรรมการประหยัดอดออมให้ มากขึ้นซึ่งจะช่วย ให้ชีวิตในวันข้างหน้าประสบผลสำเร็จได้

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือยของวัยรุ่นกลายเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ไทย ฉะนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาเยาวชน จะหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา ที่ตัววัยรุ่นที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ที่มีคุณภาพ ในอนาคต ซึ่งควรต้อง มีพฤติกรรมการประหยัดอดออม ต้องรู้จักใช้จ่ายเงิ น สิ่งของเครื่องใช้ ที่เป็นของตนเอง และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นของส่วนรวมให้เหมาะสม ในการดำเนินชีวิต

ครอบครัวและโรงเรียนคือแหล่งสำคัญในการปลูกฝังอบรมเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะครอบครัวซึ่งเป็นจุดกำเนิดของลักษณะจิตใจและพฤติกรรมที่ดีงามในเยาวชน ครอบครัวที่รับผิดชอบควรปลูกฝังการมีภูมิคุ้มกัน ทางจิตแก่บุตรซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมดีงามโดยเฉพาะพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เงินที่ต้องปลูกฝังให้มาก ตั้งแต่เยาว์วัย มีหลักฐานจากผลงานวิจัยในอดีตจำนวนหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าวิธีการอบรมเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนมากและแบบใช้เหตุผลมากกว่า อารมณ์ที่เยาวชนได้รับจากครอบครัวอย่างเหมาะสมและมีบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการประหยัดต่าง ๆ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญ ภายนอกตัวบุคคล ที่ทำให้ วัยรุ่น มีพฤติกรรมออมเงิน (รสนันท์ ณ นคร . 2550) มีพฤติกรรมประหยัดค่าใช่จ่าย (มนูญ ภูขลิบเงิน . 2547) มีพฤติ กรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้า (ฐานันดร์ เปียศิริ. 2545) และมีพฤติกรรม ใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า (ลินดา สุวรรณดี. 2543)

สำหรับบทบาทของโรงเรียนในการปลูกฝัง นักเรียนให้มี พฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนนั้น วิธีการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ วัยรุ่นมีเจตคติและพฤติ กรรมด้านกา รประหยัดและเก็บ ออมเงิน ได้มาก คือ การส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมออมทรัพย์อย่างสม่ำเสมอกับธนาคารในโรงเรียน โดยโรงเรียนของรัฐจะได้รับความร่วมมือจากธนาคารออมสิน (สถาบันการเงินแห่งหนึ่งของรัฐมีปรัชญาของการเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนาสังคมแบบยั่งยืนที่มีบทบาท สำคัญทางด้านการส่งเสริมการออมของประชาชนและการให้ความช่วยเหลือชุมชนและสังคม) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เยาวชนออมทรัพย์อย่างส ม่ำเสมอ เช่น จัดงานส่งเสริมการออมเงินในวันเด็ก รับฝากเงินตามโรงเรียนต่าง ๆ กิจกรรมหนึ่งซึ่งสามารถกระตุ้นให้ เกิดการออมทรัพย์อย่างสม่ำเส มอ คือ การสนับสนุนให้โรงเรียนจัดตั้งโครงการธนาคารโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีการออมทรัพย์กันอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ธนาคารออมสินได้ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางโรงเรียนจัดให้มี สถานที่ตั้งธนาคารโรงเรียนขึ้นภายในโรงเรียน โดยให้นักเรียนเป็นเจ้า าหน้าที่ดำเนินการธนาคารโรงเรียนเอง มีอาจารย์และผู้จัดการสาขาเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้นักเรียน เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นการฝึกความรับผิดชอบและการให้บริการ สร้างประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงาน แก่นักเรียนในการทำงานอย่างเป็นระบบและสา มารถนำไปประยุกต์ใช้ในกา รทำงานในอนาคตได้ โครงการธนาคารโรงเรียนเป็นการจำลองธนาคารไว้ในโรงเรียน ภายใต้การดูแลของธนาคารออมสินสาขา ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ ดูแลในการดำเนินการธนาคารโรงเรียน จุดประสงค์คือเสริมสร้างวินัยการออมให้กับนักเรียน ที่เข้าสู่วัยรุ่น และทาง โรงเรียน ได้น้อมนำพระราชดำริเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติเพื่อ ปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักความพอเพียง ไม่ฟุ่มเฟือย ทำให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ สูงของประเทศชาติ สืบไป งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินใน นักเรียน มัธยมศึกษาต้น พบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีธนาคารในโรงเรียนมีพฤติกรรมการออมและประหยัดมากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีธนาคารในโรงเรียน

สำหรับปัจจัยเชิงสาเหตุภายในตัวบุคคลซึ่งได้แก่ลักษณะจิตใจด้านต่างๆ นั้น มี นักวิชาการสายจิตพฤติกรรมศาสตร์ กลุ่มหนึ่งเห็นพ้องกันว่า การสร้างภูมิ คุ้มกันทางจิตให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลด้วยวิธีกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดและความรู้สึกที่จะต่อต้าน เป็นกลไกพิเศษเพื่อต่อสู้ต้านทานการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ หรือ เจตคติของบุคคลนั้นได้ กลไกในลักษณะนี้น่าจะช่วยเยาวชนไทยให้สามารถปกป้องตน เองจากสถานการณ์ยั่วยุ ซึ่งอาจจะชักจูงเขาไปสู่ทางเสื่อมเสีย จากการประมวลเอกสารวิชาการที่เกี่ย วข้อง (งามตา วนินทานนท์. 2550) พบว่าการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันในตัวบุคคล เป็นการ เอื้อให้บุคคลสามารถ ต้านทานกระแ สการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่อาจ ชักจูงให้บุคคลเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติ จากเดิมที่เหมาะสมไปสู่ทางเสื่อม ดังนั้น การมีภูมิคุ้มกันทางจิตมากถึงน้อยในบุคคลซึ่ง หมายถึง การมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจ และวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุ หรือการถูกปลุกปั่นโจมตีจาก บุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดความเปลี่ยนแปลงความคิด หรือทัศนคติ) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่ง และความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน จึงน่าจะเป็นลักษณะทางจิตใจด้านสำคัญด้านหนึ่งที่อาจจะช่วยปกป้องวัยรุ่นจากสถานการณ์ยั่วยุไม่ให้วัยรุ่นมีการใช้จ่ายเงินโดยไม่จำเป็น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุของพฤติกรรมประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียนวัยรุ่น โดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม(Interactionism Model) เป็นกรอบแนวคิดในการประมวลเอกสาร และ กำหนดปัจจัยเชิงสาเหตุ ของพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน โดยจะศึกษาทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคล เช่น การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และปัจจัยด้านสถานการณ์ภายนอก เช่น การมีแบบอย่างที่ดีจากบิดามารดา การได้รับการสนับสนุนจากครูให้ ประหยัดและ เก็บออม ที่เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมปี ที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจะศึกษา ว่ามีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล ประการใดบ้างที่ ส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินในปริมาณมากถึงน้อยแตกต่างกัน และเพราะเหตุใด เพื่อเป็นข้อมูล แก่ครู ผู้ปกครองและนักพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ในการ ดำเนินการ ปลูกฝัง อบรม หรือเสริมสร้างเยาวชนวัยเดียวกั นนี้ให้มีพฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงินเพิ่มขึ้น ซึ่ง คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ว่า นักเรียนที่ เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิก โครงการ ธนาคารโรงเรียน มีจิ ตลักษณะ ที่เกี่ยวข้อง และพฤติกรรม การประหยัดและ เก็บ ออมเงินต่างกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. เพื่อศึกษา ว่า ปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง ตัว แปร ในกลุ่ม สถานการณ์กับจิตลักษณะ เดิมที่เกี่ยวข้องกับ ตัวแปรในกลุ่ม จิตตามสถานการณ์และพฤติกรรม การประหยัดและ เก็บ ออมเงินของนักเรียนมากน้อยเพียงใดในนักเรียนประเภทต่างๆ

3. เพื่อค้นหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนาย พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินในนักเรียนประเภทต่าง ๆ

4. เพื่อศึกษาประเภทของนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินน้อยและปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียนมีพฤติกรรมประหยัดและ เก็บออมเงินต่างจากนักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียนหรือไม่

2. ทำให้ทราบว่ามีปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญใดบ้าง (ทั้งทางด้านสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการ ณ์) ที่มีบทบาทสำคัญต่อการทำนาย พฤติกรรม การประหยัด และเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

3. ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยชั้นสูงต่อไป

4. ผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทาง แก่โรงเรียนและผู้ปกครอง ในการพัฒนาจิตลักษณะและสถานการณ์ทางสังคมให้แก่นักเรียน เพื่อการสร้างเสริมพฤติกรรม การประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียนอย่างถูกทิศทางอันจะนำไปสู่ความมั่นคงของชีวิตในอนาคต

5. งานวิจัยนี้ มีลักษณะที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมาคือ ในส่วนปัจจัยภายนอกเป็นการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมประหยั ดและเก็บออมเงินของนักเรียนในโรงเรียนที่มีโครงการธนาคารโรงเรียนทั้งสิ้น โดยถือเอาเกณฑ์การมีอัตราการเป็นสมาชิกธนาคารสูง (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคารโดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป) และการมีอัต ราการเป็นสมาชิกธนาคารต่ำ (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคารโดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนน้อยกว่าร้อยละ 60) ส่วนปัจจัยภายใน งานวิจัยนี้ได้ศึกษาตัวแปรที่ยังไม่มีการศึกษาในงานวิจัยอดีตที่มีลักษณะใกล้เคียง(เช่น รสนันท์ ณนคร. 2550) คือการมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีธนาคารออมสินในโรงเรียน มาแล้ว อย่างน้อย 3 ปี และ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร (ธนาคารออมสิน. 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเลือกกลุ่ม ตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สุ่มโรงเรียน ด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้อัตราการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นตัวแบ่งชั้นภูมิออกเป็น 2 กลุ่มชั้นภูมิ คือ โรงเรียนที่มีอัตราการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียนระดับสูง (นักเรียนมีสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารโรงเรียนร้อยละ 60 ขึ้นไป) และโรงเรียนที่มีอัตราการเป็นสมาชิกของ โครงการ ธนาคารโรงเรียน ระดับต่ำ หน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) ในชั้นนี้คือ โรงเรียน โดยสุ่มโรงเรียนชั้นภูมิละ 2 โรงเรียน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 4 โรงเรียน

2. สุ่มนักเรียน ด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้การเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนเป็นตัวแบ่งชั้ นภูมิออกเป็น 2 กลุ่มชั้นภูมิ คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และนักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน หน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) ในชั้นนี้คือ นักเรียน โดยสุ่มนักเรียนชั้นภูมิละ60 คน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด120 คน ในแต่ละโรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนเก็บข้อมูล(4x2x60) 480 คน เก็บได้จริง 537 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกั บพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน ผู้วิจัยอาศัยแนวการวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ตาม รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ใช้กันแพร่หลายจากอดีตถึงปัจจุบันของเมกนูสัน และเอนเลอร์(Magnusson; & Endler. 1977: 18 – 21) เป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายและทำนายพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน โดยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมกล่าวถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลกำลังเผ ชิญอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการเกิดพฤติกรรมนั้นๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงการได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนให้มีพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี โดยหากบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ ต่างๆ ตลอดเวลา บุคคลก็มีแน วโน้มที่จะทำพฤติกรรมสอดคล้องตามทิศทางที่สถานการณ์ผลักดัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ หมายถึง จิตลักษณะค่อนข้างคงที่ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นจิตลักษณะที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก สะสมมาจนถึงปัจจุบันจากการปลูกฝังอบรมในครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งตัวแปรกลุ่มนี้ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) คือ ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิมอย่างน้อย 1 ด้าน ร่วมกับปัจจัยทางสถานการณ์อย่างน้อย 1 ด้าน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์ภายในตน (Organismic Interaction) หมายถึง ลักษณะทางจิตที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับ**สถา**รณ์ปัจจุบันภายในตัวบุคคลนั้นโดยจิตลักษณะตามสถานการณ์มักหวั่ นไหวแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยง่าย หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์นั้นๆ เช่น เจตคติต่อพฤติกรรมในสถานการณ์หนึ่ง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์หรือความพร้อมที่จะกระทำในสถานการณ์นั้นๆ เป็นต้น

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ มี 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบด้วยตัวแปร

1.1.1 กลุ่มตัวแปรด้าน ครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปร การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการมีแบบอย่างจากครอบครัว

1.1.2 กลุ่มตัวแปรด้านโรงเรียนและเพื่อน ประกอบด้วยตัวแปร การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

1.2 กลุ่มจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวแปร

1.2.1 ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

1.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.3 การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

1.2.4 ค่านิยมด้านวัตถุ

1.3 กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวแปร

1.3.1 เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

1.3.2 เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

1.4 ลักษณะชีวสังคมและ ภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ เพศของนักเรียน ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ประกอบด้วย

2.1.1 พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย

2.1.2 พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน

2.1.3 พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ธนาคารออมสินให้การสนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษาจัดตั้งธนาคารในโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสฝากเงินที่ อดออมไว้กับธนาคารจำลอง ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีการออมเงินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออมเงิน

2. โรงเรียนที่มีอัตราการเป็นสมาชิกของธนาคารโรงเรียนระดับสูง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคาร โดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้ง นี้แบ่งการประมวลเอกสารออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการประมวลเพื่อกำหนดตัวแปร ความหมายและวิธีวัดพฤติกรรมการประหยัดและ เก็บ ออมเงิน ส่วนที่ 2 ประมวลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการประหยัด และเก็บ ออมเงิ นประกอบด้วย 1)ปัจจัยเชิงเหตุด้านลักษณะสถานการณ์กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน 2)ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงิน และ 3)ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน

พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า นอกจากนั้น พฤติกรรม ยังหมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ที่สา มารถสังเกตได้ วัดได้ตรงกัน เช่น การวิ่ง การหัวเราะ การยิ้ม การพูด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน . 2542 : 768) ส่วนพจนานุกรม Longman (Gololenson. 1984: 90) ได้ให้คำจำกัดความของ พฤติกรรม ไว้ว่า หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองการกระทำทางจิ ตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือ ภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรืออาจเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่เป็นไปอย่างไม่รู้สึกตัวก็ได้

สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกิริยาการสนองตอบต่อสิ่งเร้าทางกาย วาจา หรือการแสดงออกทางด้านร่างกายของบุคคลต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้นๆ ซึ่งการแสดงออกหรือการเกิดปฏิกิริยานั้นอาจเป็นไปโดยรู้สึกตัว หรือไม่รู้สึกตัว และปฏิกิริยานั้นอาจสังเกตเห็นได้ หรือไม่สามารถสังเกตเห็นได้

พฤติกรรมการประหยัด จัดเป็นพฤติกรรมที่สำคัญ หนึ่งในเจ็ดด้านของคนไทยที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้ให้การสนับสนุนทุนวิจัยผ่านทางโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ . 2544) พฤติกรรมการประหยัด หมายถึง การใช้และการเสพสิ่งต่างๆ อย่างระมัดระวัง เป็นการใช้ในปริมาณน้อย แต่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้อย่างไม่ให้เกิดการสูญเปล่าในสิ่งที่เป็นทรัพยากรต่างๆ ทั้งที่เป็นของส่วนบุคคล เช่น เงิน เวลา หรือเป็นของ ส่วนรวม เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานในรูปแบบต่างๆ พฤติกรรมด้านการประหยัดของบุคคลเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในขณะที่ประเทศกำลังประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

การประหยัดและเก็บออม เป็นคุณธรรม ที่สำคัญประการหนึ่งในสังคมของชนชาติที่ถือว่าเป็น “อารยชน” เพราะถ้าประชาชนในชาติรู้จักการใช้จ่ายทรัพย์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ สังคมและประเทศนั้นจะมีเศรษฐกิจดี มีความเป็นปึกแผนมั่นคง การประหยัดและเก็บออมถือเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ที่จะช่วยสร้างฐานะให้กับตนเอง ค รอบครัว และประเทศชาติ ดังปรากฏใน พระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการปัจจุบัน (ซึ่งปรากฏอยู่ในพระราชดำรัสในพระราชพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า ณ ท้องสนามหลวง เมื่อวันจันทร์ที่ 5 เมษายน พุทธศักราช 2525 ได้กล่าวถึงเรื่องคุณธรรม 4 ประการ และค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ) ซึ่ง ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ อดีตนายกรัฐมนตรี อัญเชิญมา กล่าว ในการ ปราศรัยต่อประชาชนในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ครบ 200 ปี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 28 มีนาคม 2525 ความว่า “คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติมีอยู่ 4 ประการเช่น การอดทนอดกลั้น และ อดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัจสุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด และค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ 1 ใน 5 ประการ คือ การประหยัดและออม”ค่านิยมพื้นฐานสำคัญประการหนึ่ง คือค่านิยมการออม ซึ่งเป็นการรู้จักใช้ รู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร ทั้งส่วนตัวและสังคมตามความจำเป็น(คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาคู่มือวิทยาการด้านค่านิยม. 2529: 35) ได้ให้ความหมายของค่านิยมด้านการประหยัด คือ การรู้จักใช้ทรัพย์ เวลา ทรัพยากร และพลังงานที่มีอยู่หรือหามาได้เท่าที่จำเป็นต่อการช่วยให้ดำรงอยู่

พฤติกรรมประหยัดมีความหมายใกล้เคียงกับพฤติกรรมการออม หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2529: 3, 42) ซึ่งรับผิดชอบดูแลและจัดการในเรื่องของการปลูกฝังคุณธรรมในโรงเรียน (สวรินทร์ วงศ์สนิท. 2547: 18) ได้ให้ความหมายประหยัดและการออม ว่า หมายถึง การรู้จักการออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนตนและสังคมตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ส่วนตนและสังคม และกรมการศาสนากระทรวงศึกษาธิการ (2526: 45) ยังได้ให้ความหมายของ การประหยัดและออม ไว้ว่าหมายถึง การกระทำที่พอเหมาะพอควรแก่ภาวะและฐานะของตนแก่เหตุการณ์ แก่เหตุผล แก่ความจำเป็น ตรงกับคำว่า “มัชฌิมาปฏิปทา” คือ “ข้อปฏิบัติสายกลาง” ตามคำสอนของพระพุทธศาสนานั้นเอง ซึ่งตรงข้ามกับการกระทำที่หย่อนยาน ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เกินความจำเป็นที่เสียเปล่าสูญเปล่า และ การกระทำที่เคร่งเครียด ตระหนี่ ถี่เหนียว ที่ขาดแคลน ที่ฝืดเคืองที่ทรมานตนเองใ ห้เกิดความทุกข์ยากลำบากเดือดร้อ น คำว่า “ประหยัด” หมายความว่า การใช้จ่ายที่พอสมควรแก่กำลังทรัพย์ที่หามาได้ โดยไม่ฝืดเคืองนัก ไม่ให้ฟุ่มเฟือยนัก คำว่า “ออม” หมายความว่า รู้จักเหลือ เก็บรักษาไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น การประหยัดและการออม ถูกแบ่งออกได้ 4 ประเภท ได้แก่ 1)การประหยัดและออมในเรื่องข องความเป็นอยู่ 2)การประหยัดและออมในการจัดงาน 3)การประหยัดและออมเวลา และ 4)การประหยัดและออมพลังงานในตัวเราเอง (กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. 2526) การประหยัดและเก็บออมเงินในการวิจัยครั้งนี้ มีความหมายภายใต้ขอบเขตของการประหยัดและออมในเรื่องความเป็นอยู่

พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย

การจับจ่ายใช้สอยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะคนเราต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ในการอุปโภค บริโภคเพื่อยังชีวิตให้เป็นไปหรือดำรงชีวิตอยู่ได้ และปัจจัยเหล่านั้นส่วนใหญ่ได้มาจากการซื้อหามาเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย หรือตอบสนองความต้องการของเราเอง เราจึงจำเป็นต้องซื้อหามาเพื่อการบริโภค การใช้จ่ายจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และการตระหนักเห็นคุณค่าที่จะได้รับก ารใช้จ่ายก็เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกัน เพราะถ้าเราใช้จ่ายในสิ่งที่มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์เพื่อสนองความต้องการส่วนเกิน คือความต้องการที่นอกเหนือจากความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพราะเป็นการฟุ่มเฟือยไม่ประหยัด โดยเฉพาะพฤติกรรมการใช้จ่ ายของนักเรียนวัยรุ่นในปัจจุบัน ที่รับเอาค่านิยมที่ผิดๆ จากวัฒนธรรมแบบตะวันตกมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การนิยมรับประทานอาหารจานด่วน ตามร้านค้าชื่อดัง การใช้สินค้าที่มียี่ห้อดัง การใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ล้วนเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือไม่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในวัยดังกล่าว ดังนั้นการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจึงควรคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับและความต้องการที่แท้จริงเป็นประเด็นสำคัญ (พระสวรรค์ ยมสีดี . 2548: 13) การใช้จ่ายของนักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน บางคนใช้จ่ายเพื่อป ระโยชน์แก่ตนเอง ไม่ตามแฟชั่น ในขณะที่บางคนไม่ให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายในแต่ละวัน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายจึงเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการบริโภคสูง บางคนก็ตระหนักเห็นความสำคัญในการใช้จ่าย ในขณะที่บางคนใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ไม่นึกถึง ความคุ้มค่าที่จะได้ประโยชน์จากการใช้จ่ายของตนเอง

พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ พฤติกรรมประเภทนี้เป็นสิ่งที่พึงปรารถนามากที่สุดประเภทหนึ่งในสังคมไทย ซึ่งจัดเป็นหนึ่งในพฤติกรรมที่สำคัญ 7 ด้านของคนไทยในโครงการวิจัยแม่บท การวิจัย และพัฒนาระบบพฤติกรรมไทยหลักในระยะยาว ได้แก่ 1) พฤติกรรมจริยธรรม 2) พฤติกรรมครอบครัว 3) พฤติกรรมการทำงาน 4) พฤติกรรมสุขภาพจิตและการบริโภค 5) พฤติกรรมประชาธิปไตย 6) พฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี และ 7) พฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สาธารณประโยชน์และการประหยั ด (สำนักงานวิจัยแห่งชาติ : 393) พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย หมายถึง การใช้และเสพสิ่งต่างๆ อย่างระมัดระวัง เป็นการใช้ในปริมาณน้อยแต่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้จ่ายอย่างไม่ให้เกิดการศูนย์เปล่าในสิ่งที่เป็นทรัพยากรต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัดทั้งที่เป็นของส่ วนบุคคล เช่น เงิน เสื้อผ้าของใช้ต่างๆ หรือเป็นของจากส่วนรวม เช่น ของสาธารณประโยชน์ในด้านต่างๆ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่เราควรคำนึงถึงและสร้างให้เกิดกับนักเรียน เพื่อประโยชน์ทั้งทางตรงและประโยชน์ทางอ้อมแก่ประเทศชาติและตัวเราเอง

พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน

โครงการธนาคารโรงเรียน ได้รับการสนับสนุนจาก ธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นธนาคารที่มีวิสัยทัศน์ เป็นสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง เพื่อการออม การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะเศรษฐกิจฐานราก ด้วยวิสัยทัศน์ดังกล่า ว ธนาคารออมสินจึงมีบทบาท ในการส่งเสริมให้สังคมไทยได้รู้จักการออมบนพื้นฐานการดำ รงชีวิตอย่างพอเพียง โดยได้จัดกิจกรรมที่มุ่งเน้น และปลูกฝังนิสัยรักการออมให้แก่เด็กและเยาวชนตลอดมา โดยเชื่อมั่นว่า หากคนไทยมีจิตสำนึกรักการออมตั้งแต่วัยเยาว์ ก็จะส่งผลให้เติบโตเป็ นผู้ใหญ่ ที่เห็นความสำ คัญของการออมและรู้จักการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม มีเงินเก็บออม และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต ตลอดจนส่งผลให้ประเทศชาติเข้มแข็งได้ด้วยเงินออมของคนในชาติ

การออมทรัพย์ เป็นการเก็บเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในวันข้างหน้า เพื่อซื้อสิ่งที่ต้องการ ตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์และวางแผนไว้ การออมทรัพย์เกิดจากการเก็บสะสมเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายทีละเล็กละน้อยเป็นการชะลอการใช้เงิน ซึ่งจำนวนเงินที่ออมคือส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ สิ่งจูงใจในการออม คือ เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต ซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้ งแน่นอน จึงก่อให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะออมมากขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคล อาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการเป็นสำคัญ เป้าหมายในการออมที่ต่างกันเป็นสิ่ง กำหนดให้จำนวนเงินออมและระยะเวลาในการออมทรัพย์แตกต่างกัน (ธงชัย บุญพิเชฐวงศ์. 2553) พฤติกรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียน หมายถึง ความถี่ที่นักเรียนนำเงินไปฝากกับโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นพฤติกรรมที่น่าปรารถนาและควรมีการวิจัยเพื่อหาทางส่งเสริมให้มากขึ้น

พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน

การสนับสนุนให้ผู้อื่นทำกิจกรรมที่ น่าปรารถนา เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในสังคม จะเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเป็นตัวแบบด้านความประพฤติของผู้อื่น โดยเฉพาะการแสดงที่น่าปรารถนา เด็กวัยรุ่นจะซึมซับรับเอาพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของตนเอง เพราะปกติเด็กวัยรุ่นมักลอกเลียนแบบการแสดงท่าที หรือพฤติกรรมจากบุคคลที่ตนเองมีความสนใจหรือใกล้ชิด(รสนันท์ ณ นคร. 2550: 11) วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก อาจเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าบิดามารดาหรือครูเสียอีก ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ยอมทำตามความต้องการของกลุ่มเพื่อน และถ้าวัยรุ่นได้อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ดีก็จะทำตัวเป็นประโยชน์ต่อสังคมมีพฤติกรรมไปในทางที่สร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่ม อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนร่วม (พิสมัย วิบูลสวัสดิ์; และคนอื่นๆ. 2547: 11) การส่งเสริมสนับสนุนให้เพื่อนหรือผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เป็นสิ่งที่บุคคลควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการตอกย้ำพฤติกรรมที่น่าปรารถนาให้แก่ตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เพื่อนหรือผู้อื่นมีพฤติกรรมดังกล่าวด้วย การกระทำเช่นนี้จะก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมได้มาก การสนับสนุนทางสังคม(social support) เป็นตัวแปรที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางในสากลและในประเทศไทย ซึ่ง ดุจเดือน พันธุมนาวิน (2547) ให้

ความหมายว่า เป็นการสนับสนุนส่งเสริมบุคคลอื่นใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านวัตถุสิ่งของ ดังนั้นการที่วัยรุ่นสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน จึงเป็นพฤติกรรมที่สำคัญอีกพฤติกรรมหนึ่งที่ควรมีการวิจัยเพื่อหาแนวทางส่งเสริมต่อไป

ในงานวิจัยพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ตลอดจนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องถึงพฤติกรรมการประหยัดในด้านต่างๆ จำนวนหนึ่ง เช่น ในงานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2544: 7-13) ได้ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์แต่ละคน โดยให้ความหมายของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรว่า หมายถึง การกระทำที่แสดงถึงการใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น ใช้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์มากที่สุด และแบ่งเป็นด้านย่อยๆ 3 ด้าน ได้แก่ 1)พฤติกรรมการประหยัดเวลา หมายถึง การใช้เวลาให้เหมาะสมกับคุณภาพ และปริมาณงานที่จะต้องทำ หรือปฏิบัติให้ตรงเวลาและเลิกตรงเวลา วางแผนในการใช้เวลาอย่างรอบคอบ 2)พฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน หมายถึง การกระทำที่แสดงออกในทางปฏิบัติต่อเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำ น้ำมัน และวัสดุสำนักงาน อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และ 3)พฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่าย หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า และใช้เครื่องอุปโภค บริโภคต่างๆ อย่างถูกวิธี สำหรับงานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 12) ได้ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว โดยให้ความหมายของพฤติกรรมดังกล่าวว่า หมายถึง การกระทำของบุคคลต่อการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างคุ้มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1)พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว หมายถึง พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียนในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า และการปฏิบัติตนในการใช้ไฟฟ้าอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพฐานะและความเป็นอยู่ของตนเอง 2)พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวอย่างประหยัด และปฏิบัติต่ออุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าของครอบครัวอย่างถูกต้องเหมาะสม และ 3)พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อสังคม หมายถึง การแสดงออกในทางปฏิบัติต่ออุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าของส่วนรวม หรือของสาธารณะ อย่างถูกต้องเหมาะสมตั้งแต่วิธีการใช้และการดูแลรักษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 4-11) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยให้ความหมายของพฤติกรรมนี้ว่า หมายถึง การใช้และการเสพสิ่งต่างๆ อย่างระมัดระวัง เป็นการใช้ในปริมาณน้อย แต่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้อย่างไม่ให้เกิดการสูญเปล่าในสิ่งที่เป็นทรัพยากรต่างๆ แบ่งได้3 ด้าน คือ1)พฤติกรรมการประหยัดเวลา หมายถึง พฤติกรรมการบริหารเวลาในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน2)พฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่าย หมายถึง การคำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และเป็นการใช้จ่ายในสิ่งที่เหมาะสมแก่สภาพและความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และ 3)พฤติกรรมการประหยัดพลังงาน หมายถึง การใช้พลังงานต่างๆ อย่างคุ้มค่า จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 10) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความหมายของพฤติกรรมการออมว่า หมายถึง รู้จักใช้จ่ายในสิ่งที่

จำเป็น รู้จักประหยัดค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่สุรุ่ยสุร่าย ไ ม่ฟุ่มเฟือย นำเงินที่เหลือจากค่าขนมมาฝากเก็บไว้กับผู้ปกครองหรือธนาคารด้วยตนเอง มีวินัยในตนเองในเรื่องการเก็บออมเงิน และมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง รสนันท์ ณ นคร (2550: 7) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ความหมายของพฤติกรรมนี้ว่า หมายถึง การเก็บหอมรอมริบ การสะสมเงิน การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น หรือการมัธยัสถ์รู้จักใช้จ่ายเงิน ไม่ใช่จ่ายเงินอย่างสุรุ่ยสุร่าย แบ่งได้ 2 ด้าน คือ 1)พฤติกรรมการออมเงิน หมายถึง การคำนึงถึงความคุ้มค่าประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และเ ป็นการใช้จ่ายในสิ่งที่เหมาะสมแก่สถานภาพและความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การไม่ซื้อไม่บริโภคสินค้าที่แพง หรือฟุ่มเฟือย หรือสินค้าที่เกินความจำเป็นในการดำเนินชีวิต การรู้จักเลือกซื้อสินค้าที่มีประโยชน์ต่อตนเอง เป็นต้น 2) พฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่น ออมเงิน หมายถึง การสนับสนุนให้เพื่อนนักเรียนออมเ งินในทางใดทางหนึ่ง โดยการทำได้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงิน หรือการรณรงค์ต่างๆ เป็นต้น และ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ เช่น การซื้อกระปุกออมสินให้ เป็นต้น

จากการประมวลขอบเขตความหมายของพฤติกรรมการประหยัด ด้านต่างๆ สรุปได้ว่า พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน หมายถึง การคำนึงถึงคุณค่า ประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน รู้จักการเก็บออมทรัพย์สินโดยนำเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายมาฝากเก็บไว้กับธนาคารด้วยตนเอง มีวินัยในตนเองในเรื่องการเก็บออมเงิน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญ สำหรับวัยรุ่น เพราะ วัยรุ่นมีการบริโภคสูง เช่น การซื้อสินค้ามียี่ห้อหรือการนิยมรับประทานอาหารในร้านอาหารแพงเป็นต้น 2) พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนด้านเศรษฐกิจและเป็นพฤติกรรมตามคุณธรรมที่สำคัญ และ 3)พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยั ดและเก็บออมเงิน เป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อน ในด้านอารมณ์ การให้ข้อมูลข่าวสาร และวัตถุสิ่งของต่างๆ เพื่อการออมเงิน มีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย : ความหมาย และ วิธีวัด

การใช้จ่าย ในสิ่งที่จำเป็น และการตระหนักถึงคุณค่าที่จะได้รั บจากการใช้จ่ายเป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกัน เพราะถ้าเราใช่จ่ายในสิ่งที่มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์เพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นจริงๆ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมในการบริโภค แต่ถ้าเป็นการใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนเกิน คือความต้องการที่นอกเหนือจากควา มจำเป็นในการดำเนินชีวิต ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพราะเป็นการฟุ่มเฟือยไม่ประหยัด ดังนั้นการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจึงควรคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับและความต้องการที่แท้จริงเป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาพฤติกรรมประเภทนี้ เช่น งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสา ธุชน (2546: 13) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดด้านต่างๆ ของ

อาจารย์ในสถาบันราชภัฏ ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายว่า หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า และใช้เครื่องอุปโภค บริโภคต่างๆ อย่างถูกวิธี ส่วนงานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 9) ศึกษาพฤติกรรมประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ได้ให้ ความหมายของพฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่ายว่า หมายถึง การคำนึงถึงคุณค่า ประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และเป็นการใช้จ่ายในสิ่งที่เหมาะสมแก่สถานภาพและความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การไม่ซื้อไม่บริโภคสินค้าที่แพง หรือฟุ่มเฟือย หรือสินค้าที่เกินความจำเป็นในการดำเนินชีวิต การรู้จักซื้อสินค้าที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของ อภิชาต อนัญลักษณ์วงศ์ (2548: 8) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ จ่ายเงินอย่างประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กำหนดความหมายของพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดว่า หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า และใช้เครื่องอุปโภค บริโภคต่างๆ อย่างถูกวิธี และให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด รวมถึงการเก็บเงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคไว้ใช้จ่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ออมเงิน กล่าวคือมีเงินไว้ใช้จ่ายในการบริโภคอย่างไม่ขาดแคลนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากการประมวล ความหมาย ข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย หม ายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า มีประสิทธิภาพ คำนึงถึงความคุ้มค่า และให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย รวมถึงการเก็บเงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคในลักษณะของการออมไว้ใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การวัดพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต พบว่ามีงานวิจัยจำนวนหนึ่งทำการวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินด้วยวิธีมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) ตัวอย่างเช่น ในงานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 50) ได้สร้างแบบวัด การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการไม่ซื้อของที่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน การเห็นคุณค่า และการใช้ถูกวิธี จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบค่าประเมินรวม ค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย’ พิสัยคะแนนมีค่าตั้งแต่ 10 – 60 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(ค่าที) อยู่ระหว่าง 3.50 ถึง 8.54 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .76 มนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 41) สร้างแบบวัดการปฏิบัติตนเกี่ยวกับวิธีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน มีจำนวนทั้งหมด10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะนน มีมาตรประเมิน 6 หน่วย ให้นักเรียนเลือกตอบตามความเป็นจริงตั้งแต่ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .75 และอภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์ (2548: 29) สร้างแบบวัดการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเ งินอย่างมีเหตุผล การอดออม การดูแลรักษาข้าวของเครื่องใช้ของนักเรียนเพื่อให้ใช้ได้นานคุ้มค่าที่เสียไป การวางแผนการใช้เงินให้เหมาะสมกับรายได้ รวมถึงการใช้ทรัพยากรต่างๆ จำนวน 20 ข้อ พิสัยคะแนนมีค่าตั้งแต่ 20 -120 คะแนน มีมาตรประเมิน 6 หน่วย คือ “จริงที่สุด” ถึง

“ไม่จริงเลย” มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย อาศัยแนวการวัดพฤติกรรมการปฏิบัติตนเกี่ยวกับวิธีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) และแบบวัดการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน ของอภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์ (2548) เพื่อเป็นแนวทางสร้างแบบวัดพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน : ความหมาย และ วิธีวัด

ธนาคารออมสินมีบทบาทในการส่งเสริมการออมให้สังคมไทยได้รู้จักการออมบนพื้นฐานการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง จึงจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นปลูกฝังนิสัยรักการออมให้แก่เด็กและเยาวชน โดยเชื่อมั่นว่าหากคนไทยมีจิตสำนึกรักการออมตั้งแต่เยาว์วัย ก็จะส่งผลให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เห็นความสำคัญของการออม และรู้จักการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม มีเงินเก็บและสามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคต การออมเงินเป็น พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในขณะที่ประเทศกำลังประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลได้ขอความร่วมมือจากประชาชนให้รู้ จักประหยัด และรู้จักการออมเงิน ในการบริโภคและการใช้จ่ายทรัพยากรต่างๆ อันเป็นการปลูกฝังให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นคุณค่าของการประหยัดอดออม

การออมของประชาชนมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน การนำฝากเงินไว้กับธนาคาร เป็นรูปแบบหนึ่งและเป็นเรื่องง่ายที่คนเราสามารถทำได้ โดยไม่ต้องอาศัยความรู้มากนัก เคย์เนส (จิตรา โมธินา. 2547: 5; อ้างอิงจาก Keynes. 1936: 96 – 98) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการออม โดยการตั้งสมมติฐานด้านการบริโภคไว้ 2 ข้อคือ 1)รายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่ละครั้งนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ถ้าไม่ใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นก็จะออมไว้ และ 2) รายได้ที่เพิ่มขึ้นแต่ละครั้งนั้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออมเพิ่มขึ้นพร้อมๆกันจะไม่มีรายการใดลดลงมากกว่าแต่ก่อน แต่ทว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภคที่เพิ่มขึ้นนั้น จะเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่น้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถตีความได้ว่า การออมคือ ความแตกต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภค

การออมมีความสำคัญต่อชีวิต ในปัจจุบันและอนาคตของบุคคลในครอบครัวและสังคมเป็นอย่างมาก จึงมีผู้คนสนใจศึกษาวิจัยสาเหตุของการที่บุคคลจะมีพฤติกรรมการออมเงินกันมากในช่วงปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กลันทิกา มีมาก (2547: 11) ศึกษาพฤติกรรมการออมของครอบครัวพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ จำนวน 365 คน ได้ให้ความหมายการออมว่า หมายถึง การนำเงินส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภคหรือการนำเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน หรือนำมาเก็บไว้ในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไว้ใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์กับรายได้สุทธิของบุคคลคือ ถ้าบุคคลมีรายได้สูงความสามารถในการออมก็ย่อมจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าบุคคลมีรายได้ต่ำความสามารถในการออมก็ ย่อมจะลดลงด้วย งานวิจัยของประสิทธิ์ เย็นคงคา (2546: 6) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้บริการเครื่องฝากเงินสดอัตโนมัติของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 24 จุด

ผู้วิจัยให้ความหมายของความถี่ในการใช้บริการว่า หมายถึง จำนวนครั้งในการใช้บริการเครื่องฝากอัตโนมัติเฉลี่ยต่อเดือน และในงานวิจัยของ รสนันท์ ณ นคร (2550: 38) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่มีธนาคารโรงเรียนเปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีธนาคา รโรงเรียน จำนวน 500 คน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการออมเงินโดยคำนวณจากสัดส่วนของการออมเงิน คือ จำนวนเงินออมทั้งหมดในระยะเวลาสามเดือน หารด้วยการรับเงินทุกช่องทางของนักเรียนในระยะเวลาสามเดือน คูณด้วย หนึ่งร้อย

จากการประมวลเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติ กรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนนำเงินที่ได้จากการเก็บออมด้วยวิธีต่างๆ ไปฝากไว้กับธนาคารโรงเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ การนำฝากเงินที่ธนาคารจึงเป็นพฤติกรรมด้านดีที่ควรปลูกฝังให้เยาวชนของชาติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษานักเรียนในโรงเรียนที่มีโครงการธนาคารออมสินในโรงเรียน มีนักเรียนทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน ทำการวัดพฤติกรรมนำฝากเงิน ที่โครงการธนาคารโรงเรียน โดยให้นักเรียนรายงานถึงความถี่ในการนำฝากเงินและปริมาณโดยเฉลี่ยในการฝากเงินในแต่ละภาคเรียน

การวัด พฤติกรร มการนำฝากเงินที่ โครงการ ธนาคารโรงเรียน จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งทำการวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ ประสิทธิ์ เย็นคงคา (2546: 41) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมของผู้บริโ ภคที่มีต่อการใช้เครื่องฝากเงินสดอัตโนมัติ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ นอกจากนี้ รสนันท์ ณ นคร (2550: 199) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการออมในลักษณะรายงานพฤติกรรมการออมในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ตัวอย่างเช่น ภายใน 3 เดือนที่ผ่านมานักเรียนเคยเก็บออมเงินหรือไม่ ถ้าออมจงตอบข้อมูลนี้ ...เก็บไว้กับตนเอง รวมเป็นจำนวน ... บาท ...ฝากไว้กับผู้ปกครอง รวมเป็นจำนวน ... บาท ...ฝากเงินกับธนาคารโรงเรียนจำนวน... ครั้งๆ ละ ... บาท เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สร้างแบบวัดพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนขึ้นใหม่ แบบวัดเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

พฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน : ความหมาย และวิธีวัด การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เป็นสิ่งที่บุคคลควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการตอกย้ำพฤติกรรมที่น่าปรารถนาให้แก่ตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วย ซึ่งการสนับสนุนทางสังคม (social support) เป็นตัวแปรที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางในสากลและในประเทศไทย ในความหมาย(ดุจเดือน พันธุมนาวิน 2547) ที่เป็นการสนับสนุนส่งเสริมบุคคลอื่นใน 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ความรู้สึก เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น 2) การให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การตักเตือน การให้ความรู้

เป็นต้น และ 3) ด้านเงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และแรงงาน และมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนนักเรียนให้ทำตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551: 13) โดยให้ความหมาย การให้การสนับสนุนเพื่อนในการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยการกระทำใน 2 ด้าน คือ 1) ให้การสนับสนุนทางอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน 2) ให้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการกระทำอย่างเหมาะสมตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียงต่างๆ เป็นต้น และในงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 7) ได้ศึกษาพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงิน เป็นพฤติกรรมย่อยหนึ่งใน 2 พฤติกรรมที่ศึกษา ผู้วิจัยให้ควา มหมายว่า เป็นการสนับสนุนให้เพื่อนนักเรียนออมเงินในทางใดทางหนึ่ง โดยการทำได้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงิน หรือการรณรงค์ต่างๆ เป็นต้น และ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ เช่น การซื้อกระปุกออมสินให้ เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินไว้ว่าหมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนให้ออมเงินด้วยการกระทำ 3 ด้าน คือ 1)การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ และชมเชยเพื่อนเมื่ อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น 2)การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงิน และการรณรงค์เรื่องการออมเงิน เป็นต้น และ3)การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ เช่น การซื้อกระปุกออมสินให้เป็นของขวัญ เป็นต้น

การวัดพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีงานวิจัยจำนวนหนึ่งทำการวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัด และเก็บ ออมเงิน ด้วยวิธีมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิ ทยาการ (2551: 47) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนปฏิบัติตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการกระทำได้ 2 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น และ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามหลักขอ งเศรษฐกิจพอเพียงต่างๆ เป็นต้น แบบวัดมีจำนวน 10 ข้อ พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 43) ได้สร้างแบบวัดสนับสนุนให้เพื่อนนักเรียนออมเงินในทางใดทางหนึ่ง โดยการกระทำ 3 ด้าน คือ1) ด้านอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงินหรือการรณรงค์ต่างๆ เป็นต้น และ3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ เช่น การซื้อกระปุกออมสินให้ เป็นต้น แบบวัดมีจำนวน12 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน มีมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .92 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอาศัยแนวการวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนปฏิบัติตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียง ของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) และแบบวัดสนับสนุนให้เพื่อนนักเรียนออมเงินในทางใดทางหนึ่ง ของ รสนันท์ ณ นคร (2550) เพื่อเป็นแนวสร้างแบบวัด พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด เก็บออม และนำฝาก เงิน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” และสร้างเพิ่มเติมจำนวนหนึ่ง

แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล

พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากสาเหตุหลายประการ ซึ่ง รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ของเมกนูสัน และเอนเลอร์ (Magnusson; & Endler. 1977: 18-21; Gill. 2000; Tett; & Burnett. 2003) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย จากอดีตถึงปัจจุบันเป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายและทำนายพฤติกรรม การประหยัดและเก็บออมเงิน โดยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม กล่าวถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน หรื อ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการเกิดพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงการได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนให้มีพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี โดยหากบุคคลมีควา มเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ตลอดเวลา บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมสอดคล้องตามทิศทางที่สถานการณ์ผลักดัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ หมายถึง จิตลักษณะค่อนข้างคงที่ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบันเป็นจิตลักษณะที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก สะสมมาถึงปัจจุบันจากการปลูกฝังอบรมใน ครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งตัวแปรกลุ่มนี้ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นต้น 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์หรือที่เรียกว่า การปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) คือ ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิ มอย่างน้อย 1 ด้าน ร่วมกับปัจจัยทางสถานการณ์อย่างน้อย 1 ด้าน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือเรียกว่า ปฏิสัมพันธ์ในตน (Organismic Interaction) หมายถึง ลักษณะทางจิตที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับสถานกา รณ์ปัจจุบันภายในตัวบุคคลนั้น โดยจิตลักษณะตามสถานการณ์มักหวั่นไหวแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยง่าย หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์นั้นๆ เช่น เจตคติต่อพฤติกรรมในสถานการณ์หนึ่ง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ เป็นต้น (ภาพประกอบ 1)

การศึกษา พฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียน ในการวิจัยนี้ ใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายและทำนาย พฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งปัจจัยเชิงเ หตุของพฤติกรรมการประหยัดและ เก็บออมเงินออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน แบ่งเป็น ลักษณะสถานการณ์ในครอบครัว เช่น การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ลักษณะสถานการณ์ในโรงเรียน เช่น การมีแบบอย่างที่ ดีจากเพื่อน ในโรงเรียน และการสนับสนุนจากครู และลักษณะ การรับรู้ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน เป็นต้น

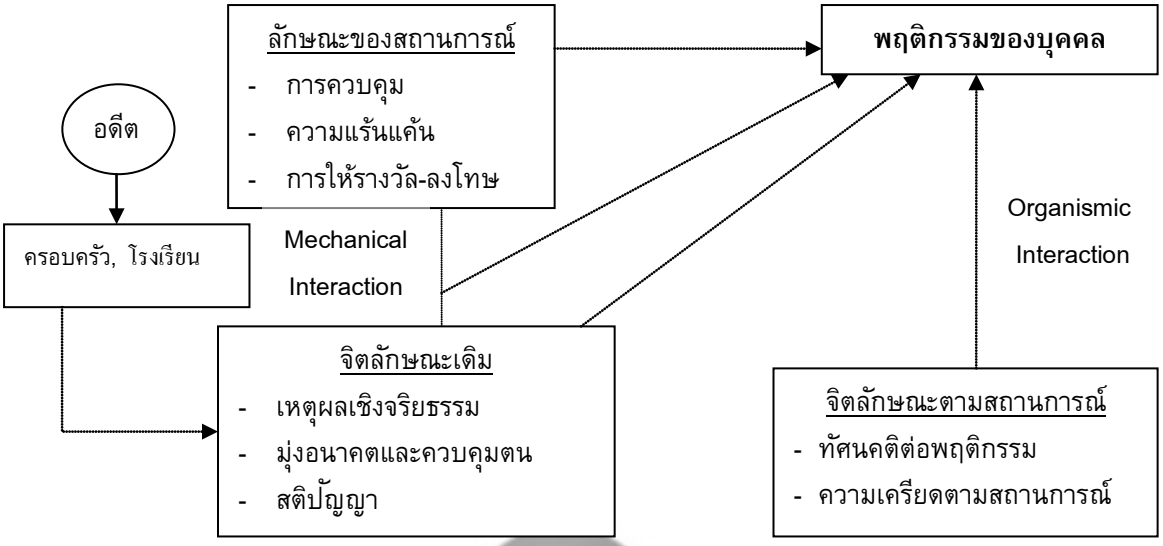

ภาพประกอบ 1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model)

ที่มา: Magnusson; Endler (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541; อ้างอิงจาก Magnusson; Endler. 1977).

2) กลุ่มจิตลักษณะเดิมของนักเรียน เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ เป็นต้น 3) กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เช่น เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่เป็นการนำตัวแปรหลายกลุ่ม ตามกรอบแนวคิดของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม เพื่ออธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลักษณะสถานการณ์กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ลักษณะสถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลประสบอยู่จากอดีตสู่ปัจจุบัน ซึ่งอาจบีบคั้น ยับยั้ง หรือเอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่นักเรียนประสบอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ การดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และมีการประพฤติปฏิบัติที่สอดคล้องการเชื่อมโยงเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมโดยผ่านการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เ ชื่อมโยงบุคคลเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมของเขา บุคคลจะเรียนรู้และซึมซาบเอาความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่เข้าไว้เป็นรากฐานของการคิดและการกระทำต่างๆ (งามตา วนินทานนท์. 2545: 1) จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีตัวแปรกลุ่มส ถานการณ์สำคัญที่

เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรม การประหยัดและเก็บออมเงิน ประกอบด้วย สถานการณ์ด้านครอบครัว (การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว) สถานการณ์ด้านโรงเรียนและเพื่อน (การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกของ โครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ครอบครัวเป็นสถาบันเล็กๆ แต่สำคัญที่สุดในสังคม เนื่องจากการเรียนรู้ในช่วงแรกของสมาชิกแต่ละคนนั้นเริ่มต้นจากครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่ในการเลี้ยงดูให้ความรักเอาใจใส่และปลูกฝังถ่ายทอดความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม และแบบแผนพฤติกรรมที่สังคมเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลต่อจิตใจ พฤติกรรม และบุคลิกภาพของเด็กในเวลาต่อมา

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูด และการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ ตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสให้เด็กได้ดูแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน ; และคนอื่นๆ. 2528: 3) การพัฒนาบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ลักษณะที่สำคัญของประชาชนคือ บุคลิกภาพและเจตคติ ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพคนเพื่อพัฒนาประเทศ ควรมุ่งที่การพัฒนาบุคลิกภาพและเจตคติเป็นสำคัญ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ (งามตา วนินทานนท์. 2545: 131) นักวิชาการไทยที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กได้ศึกษาวิธีแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กหลายประเภทที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กและเยาวชน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 2 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรโดยแสดงความรักใคร่ เอาใจใส่สนใจทุกข์สุขบุตรของตนมากเพียงใด มีความใกล้ชิดกับบุตร โดยได้กระทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความสนิทสนมการสนับสนุนช่วยเหลือ และการให้ความสำคัญแก่บุตรด้วย

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดาได้อธิบายเหตุผลให้แก่บุตรในขณะที่มีการส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของบุตร หรือลงโทษบุตร นอกจากนั้นบิดามารดาที่ใช้วิธีนี้ยังให้รางวัลและลงโทษบุตรอย่างเหมาะสมกับการกระทำของบุตรมากกว่าที่จะปฏิบัติต่อบุตรตามอารมณ์ของตนเอง การกระทำของบิดามารดาจะเป็นเครื่องช่วยให้บุตร ได้เรียนรู้และรับทราบถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรทำ นอกจากนั้นยังช่วยให้บุตรสามารถจะทำนายว่าตนจะได้รับรางวัล หรือถูก

ลงโทษ จากบิดามารดา หลังจากที่ตนกระทำ พฤติกรรมต่าง ๆ แล้วมากน้อยเพียงใด (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. 2536: 48 – 49) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะนิยามความหมายของ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าตนได้รับการปฏิบัติจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในชีวิตประจำวันด้วยการแสดงความรักใคร่ยอมรับให้ความใกล้ชิดสนิทสนม เป็นกันเองกับนักเรียน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา มีการให้รางวัล เช่น ให้คำชมเมื่อทำความดีและลงโทษเมื่อทำความผิดอย่างสมเหตุสมผล และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอไม่กระทำตามอารมณ์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

การวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มีตัวอย่างการวัดวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เช่น ในการวิจัยเรื่อง ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. 2536: 48-49) ของนักเรียนชาย หญิง อายุ10 – 17 ปี จำนวน 4,590 คน ในกรุงเทพมหานคร โดยเครื่องมือที่ใช้วัดการอบรมเลี้ยงดู 2 แบบ คือ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และแบบวัดการอบรมเลี้ยงดู แบบใช้เหตุผล ซึ่งแบบวัดทั้ง 2 ฉบับนี้ปรับปรุงเพิ่มเติมจากแบบวัดในอดีต ซึ่งแบบวัดแต่ละชุดประกอบด้วยประโยคบอกเล่า 15 ประโยค มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ส่วนแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 ในงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) เป็นแบบมาตรวัดประเมินรวมค่า จำนวน 20 ข้อ แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัด และใช้ทั้ง 20 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 4.67 – 9.82 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประ สิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 ต่อมามีผู้นำแบบวัดดังกล่าวไปใช้เพื่อศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ หลายพฤติกรรมในเยาวชน เช่น นิภาพร โชติสุดเสน่ห์ (2545) ได้รวมแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูสองแบบเข้าด้วยกัน เหลือจำนวน 10 ข้อเพื่อใช้ศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุด้านหนึ่งของพฤติกรรมการท่องเ ที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาลัย แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.16 -17.32 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 ต่อมา จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 นำมาจำนวน 10 ข้อ เพื่อนำมา ใช้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.50-15.65 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84 และ รสนันท์ ณ นคร (2550) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 มาจำนวน 10 ข้อ เพื่อนำมาใช้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่มีธนาคารโรงเรียน แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.24 – 11.24 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดู แบบใช้เหตุผลของดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) ที่ลินดา สุวรรณดีได้นำมาปรับใช้โดยรวมแบบวัดการอบรมเลี้ ยงดูทั้ง 2 เข้าด้วยกัน เป็นจำนวน 20 ข้อ เนื่องจากเป็นแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดเก็บออมและเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับเจตคติต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น งานวิจัยของนิภาพร โชติสุดเสน่ห์ (2545: 96, 183) ศึกษาพฤติกรรมการท่อ งเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในกลุ่มรวมและกลุ่ มย่อยที่สำคัญคือ กลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่มฐานะสูง และกลุ่มท่องเที่ยวน้อย ส่วนงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 216 – 217) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 482 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเ ศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวมโดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 49.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆ ได้ใน 9 จาก 14 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .44) งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 134) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับชั้ นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 500 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเ ลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติต่อการออมเงินได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .14 – 1.7) ใน 15 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 43.6 – 57.0 ส่วนผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับเจตคติต่อโครงการที่พึงประสงค์ เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 140) ศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 531 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติต่อโครงการส่งเสริมนิสัย รักการอ่านได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่า .17 - .29) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 35.10 – 38.80 และพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่า .15 - .26) ใน 4 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 18.50 – 29.50

ส่วนผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่างๆ เช่น งานวิจัยของนิภาพร โชติสุดเสน่ห์ (2545: 96, 183) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่า .20 - .21) ในนักศึกษา 2 กลุ่มย่อย (ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย และในกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่กรุงเทพฯ) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ33.1 – 34.4 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 92 – 93) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมของนักเรียนได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ในนักเรียนกลุ่มบิดามีการศึกษามาก โดยมีปริมาณการทำนายร้อยละ 36.3 และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 115) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ในกลุ่มนักเรียนที่เข้าโครงการ โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 15.3

จากการประมวลเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมต่ างๆ มาก เช่น มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เป็นต้น และยังเป็นผู้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก เช่น พฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ ยวมาก พฤติกรรมการออมเงินมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ยิ่งนักเรียนรับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากเท่าใด เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากเท่านั้น

การมี แบบอย่างจากครอบครัว กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

การเห็นแบบอย่างทางพฤติกรรมของคนในครอบครัว จะส่งผลถึงพฤติกรรมของเด็กในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมในด้านที่น่าปรารถนา เพราะเ ด็กมักลอกเลียนแบบ หรือ ท่าที รวมทั้งพฤติกรรมของบิดามารดา การได้ลอกเลียนแบบ หรือได้แสดงท่าทางที่สอดคล้องกับคนที่ตนใกล้ชิดจะทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจที่ตนสามารถมีพฤติกรรมใกล้เคียง กับคนที่ตนรัก เคารพ และศรัทธา ดังนั้น ถ้าหากบิดามารดา มีพฤติกรรมที่ดี ก็จะสาม ารถเป็นตัวแบบที่ดีของเด็กได้ เช่น ถ้าบิดามารดามีพฤติกรรมเป็นคนมีเหตุผล เด็กก็จะทำตนเป็นคนมีเหตุผลตาม ถ้าพ่อแม่มีพฤติกรรมประหยัด เด็กก็มักมีพฤติกรรมการประหยัดด้วยเช่นกัน (มนูญ ภูขลิบเงิน. 2547: 17)

การมีแบบอย่างจากบิดามารดา หมายถึง การเรียนรู้ทางสังคมของเด็กในการรับรู้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการกระทำต่างๆ ของบิดามารดา การเรียนรู้ของเด็กส่วนมากมักเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยวิธีนี้จึงเป็นผู้ที่บุตรรักและบุตรเห็นความสำคัญ ของบิดามารดา ซึ่งจะทำ ให้บุตรยอมรับการอบรมสั่งสอนต่างๆ ของบิดามารดาได้โดยง่าย และยอมรับบิดามารดาเป็นแบบอย่างโดยไม่รู้ตัว (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. 2528: 5) ธรรมชาติของเด็กมีความโน้มเอียงที่จะยึดการแสดงออกของบุคคลอื่นเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติอยู่แล้ว โดยเด็กจะเลี ยนแบบบิดามารดาหรือกระทำตนคล้ายผู้ที่เลี้ยงดูตนมากที่สุด เพราะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก เป็นผู้ให้ความรักความอบอุ่นและบำบัดความต้องการทางสรีระ เป็นผู้ทำให้เด็กเกิดความสบายกายสบายใจ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กพอใจ ในภายหลังความพอใจนี้จะถ่ายทอดไปสู่บิดา มารดาหรือผู้เลี้ยง ทำให้เด็กเกิดความเอาใจใส่ จดจำพฤติกรรมการปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อของบุคคลที่ตนเองชอบพอ จนกลายเป็นลักษณะพฤติกรรมของตนเองโดยไม่รู้ตัว (จรรจา สุวรรณทัต; และคนอื่นๆ. 2521: 11)

ดังนั้น การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่นักเรียนเห็น หรือรับรู้การแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมหรือการประหยัดในด้านต่างๆ เช่น การประหยัดค่าใช้จ่าย การเก็บออมเงิน หรือการนำเงินไปฝากธนาคาร เป็นต้น มีความพึงพอใจในการที่จะแสดงออกหรือลอกเลียนแบบพ ฤติกรรมการประหยัดต่างๆ โดยการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการประหยัดและเก็บออมเงินว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

การวัดการมีแบบอย่างจากครอบครัว มีตัวอย่างการวัด เช่น ในงานวิจัยของนิภาพร โชติสุเสน่ห์ (2545) สร้างแบบวัดการมีแบบอย่างจากบิดามารดา จำนวน 10 ข้อ วัดพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาลัย แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 4.67-12.91 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) สร้างแบบวัดการเห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา จำนวน 10 ข้อ พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 3.43 – 8.73 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .67 งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) สร้างแบบเพื่ อวัดการเห็นแบบอย่างการประหยัดจากครอบครัว มีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ พิสัยของคะแ นนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.15 – 10.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550) สร้างแบบวัดการเห็นแบบอย่างการออม

จากผู้อื่นมีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 3.96 – 8.03 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .84 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการมีแบบอย่างพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน โดยอาศัยแนวการสร้างข้อคำถามจากแบบวัดการเ ห็นแบบอย่างการประหยัดจากครอบครัว ของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) และแบบวัดการเห็นแบบอย่างการออมจากผู้อื่น ของรสนันท์ ณ นคร(2550) และปรับปรุงให้เหมาะสมตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมี แบบอย่างจากครอบครัว กับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ (เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีแบบอย่างจากครอบครัวกับเจตคติต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ปรากฏในงานวิจัย เช่น งาน วิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 216 – 217) พบว่า การมีแบบอย่างจากครอบครัว เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถเข้าร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .26) ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนเดียว โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 42.6 ส่วนงานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 102 – 103) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 480 คน พบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดจากครอบครัวมาก ก็ยิ่งเ ป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดมากตามไปด้วย การเห็นแบบอย่างการประหยัดจากครอบครัว เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถเข้าร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .31 - .38) ใน 3 จาก 16 กลุ่มย่อย โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 19.4 – 29.5 และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 134) พบว่า การเห็นแบบอย่างการออมจากผู้อื่น เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถเข้าร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .45) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 47.2 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับเดียวกันในกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .36 - .58)

ส่วนผลการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีแบบอย่างจากครอบครัวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่างๆ เช่น งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 112,116,120) พบว่า ตัว แปรการเห็นแบบอย่างการประหยัดจากครอบครัว เมื่อเ ข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดเวลาได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12) ในกลุ่มรวม โดยมี ปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 15.3 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 4

จาก 16 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .19) และยังสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 11.1 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนา ยพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 8 จาก 16 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .12 - .33) นอกจากนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำน ายร้อยละ 21.9 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดพลังงานได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 12 จาก 16 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .17 - .29) งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ(2551: 208 – 209) พบว่าตัวแปรการเห็นแบบอย่ างเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณ์สถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการ่วมทำนายร้อยละ 16.6 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมก ารออมได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 7 จาก 14 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .35)

จากการประมวลเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะบิดามารดา จะเป็นนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก เช่น มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัด และมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออมเงิน และยังเป็นผู้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากด้วย เช่น มีพฤติกรรมประหยัด (ประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย และประหยัดพล ังงาน) มาก และมีพฤติกรรมออมมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก กับมีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน และเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย

การ มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงความคิด ความหวัง ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้สึกในเรื่องต่างๆ เพื่อช่วยเสริมให้เขาเกิดความเชื่อมั่น และอิสระที่จะแสดงความคิด การตัดสินใจด้วยตนเอง การมีเพื่อนเท่ากับมีโอกาสได้สร้างสัมพันธ์กับคนอื่น มีโอกาสทั้งรับและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนได้ประสบการณ์ และได้ฝึกทักษะทางสังคมและกลุ่มเพื่อนนี้เองจะช่วยเสริมให้เขาเกิดความมั่นใจมากขึ้น (อภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์. 2548: 18)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura. 1986) ทฤษฎีนี้อธิบายวิธีการและขบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมทำให้เกิดการยอมรับลักษณะและกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม โดยเน้นการเรียนรู้โดยบังเอิญ และการเลียนแบบเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่ หรือแตกต่างไปจากเดิมได้โดยง่าย โดยทฤษฎีนี้

ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ ซึ่ง จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้บุคคล กระทำพฤติกรรมซ้ำๆ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นๆ ไปในที่สุด สิ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำ พฤติกรรมต่างๆ ได้คือ ความหวังความพอใจและการหลบหลีกความทุกข์นรา จันชนะกิจ 2548: 21)

แบนดูรา (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 236; อ้างอิงจาก Bandura. 1963) มีความเห็นว่า ทั้งสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่าๆ กัน แบนดูรากล่าวว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเรา ส่วนมากจะ เป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็น ตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวแบบสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูน หนังสือก็ได้ นอกจากนี้ คำบอกเล่าด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นตัวแบบได้ การเรียนรู้โดยการสังเกตไม่ใช่การลอกแบบจากสิ่งที่สังเกต โดยผู้เรียนไม่คิด คุณสมบัติของผู้เรียนมีความสำคัญ เช่น ผู้เรียนจะต้อง มีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งเร้า และสามารถสร้างรหัสหรือกำหนดสัญลักษณ์ของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้ในความจำระยะยาวและสามารถเรียกใช้ในขณะที่ผู้สังเกตต้องการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ

กระบวนการที่ สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต ประกอบด้วย 4 กระบวนการ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 236, 240-242) คือ 1) กระบวนการความใส่ใจ (Attention) ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจการเรียนรู้ โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการเรียนรู้แบบนี้ความใส่ใจ จึงเป็นสิ่งแรกที่ผู้เรียน จะต้องมี แบนดูร่า กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องรับรู้ส่วนประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมของผู้ที่เป็นตัวแบบองค์ประกอบที่สำคัญของตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อความใส่ใจของผู้เรียนมีหลายอย่าง เช่น เป็นผู้ที่มีเกียรติสูง มีความสามารถสูง หน้าตาดี รวมทั้งการแต่งตัว การมี อำนาจที่จะให้รางวัลหรือลง โทษ คุณลักษณะของผู้เรียนก็มีความสัมพันธ์กับกระบวนการใส่ใจ เช่น วัยของผู้เรียน ทักษะทางการใช้มือและส่วนต่างๆ รวมทั้งบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย 2) กระบวนการจดจำ (Retention Process) การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบได้ก็ เป็นเพราะผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว และยังพบว่าผู้สังเกตที่สามารถอธิบายพฤติกรรม หรือการกระทำของตัวแบบด้วยคำพูด หรือสามารถมีภาพพจน์สิ่งที่ตนสังเกตไว้ในใจจะเป็นผู้ที่สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้โดยการสังเกตได้ดีกว่าผู้ที่เพียงแต่ดู เฉยๆ หรือทำงานอื่นในขณะที่ดูตัวแบบไปด้วย ดังนั้นผู้สังเกตที่สามารถระลึ กถึงสิ่งที่สังเกตเป็นภาพพจน์ในใจ และสามารถเข้ารหัสด้วยคำพูดหรือถ้อยคำ จะเป็นผู้ที่สามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานๆ และนอกจากนี้ถ้าผู้สังเกตหรือผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้เห็นแบบแสดงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำก็จะเป็นการช่วยความจำได้ดียิ่งขึ้น 3) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ (Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียน แปรสภาพภาพพจน์ หรือสิ่งที่จำไว้เป็นการเข้ารหัสเป็นถ้อยคำ และแสดงออกมาเป็นการกระทำหรือแส ดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการนี้คือความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียน

ไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ 4) กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) แรงจูงใจของผู้ เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับแรงเสริมหรือรางวัล หรืออาจจะนำประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้

ดังนั้นในการวิจัยนี้ การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนได้เห็นหรือรับรู้การแสดงออกของเพื่อนๆ ในการประหยัดและเก็บออมเงิน จนทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน การคล้อยตามการชัก จูงของเพื่อนเป็นพฤติกรรมที่ร่วมกระทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อน เช่น เห็นเพื่อนเก็บออมเงินโดยนำเงินไปฝากกับธนาคารโรงเรียน เห็นเพื่อนใช้จ่ายอย่างประหยัด เป็นต้น

การวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน มีตัวอย่างการวัดในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของวิลาสลักษณ์ ชัววัลลี และคนอื่นๆ (2547) ได้สร้างแบบวัดการมีแบบอย่างในการทำงาน ลักษณะของแบบวัดเป็นการวัดปริมาณการสังเกตเห็นหรือรับรู้ของบุคคลว่ามีบุคคลอื่น ซึ่งมีความสำคัญกับตนได้กระทำพฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ วัดโดยใช้มาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีพิสัยคะแนนอ ยู่ระหว่าง 15 ถึง 90 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .89 ต่อมางานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2548) ได้สร้างแบบ วัดการรับอิทธิพลทางลบจากเพื่อน เพื่อวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 4.42 – 13.60 มีค่าความเชื่อมั่นแบ บสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .76 งานวิจัยของสุมาลี สวยสะอาด (2550) สร้างแบบวัดอิทธิพลของกลุ่ มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 11 ข้อ ประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 11 ถึง 66 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการหาค่าความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .69 ถึง .90 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .96 งานวิ จัยของผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ (2547) สร้างแบบวัดความสัมพันธ์กับเพื่อน มีมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าอาร์) อยู่ระหว่าง .274 ถึง .505 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .73 งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2545) ได้สร้างแบบวัดการมีแบบอย่างการประหยัดทรัพยากร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์สถาบันราชภัฏ โดยวัดจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างาน เป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ ระหว่าง .36 ถึง .55 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .79 และในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ สร้างข้อคำถามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในการประหยัดและเก็บออมเงิน โดยใช้แนวคำถามจากแบบวัดความสัมพันธ์กับเพื่อน ของผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ (2547) และแบบวัดการมีแบบอย่างการประหยัดทรัพยากร ของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2545) และปรับปรุงให้เหมาะสมตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการ มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน กับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสารพบผลการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับการกระทำที่เหมาะสมกับเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 135) ศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 531 คน พบว่า การมีแบบอย่างพฤติกรรมรักการอ่านจากเพื่อนเมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .44) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนาย ร้อยละ 41.50 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา(ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .39 - .51) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ยังให้ผลวิจัยในลักษณะเดียวกันคือ เข้าทำนายเป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .40)ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 46.0 และยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .34 - .49) งานวิจัยของพระสวรรค์ ยมสีดา (2548: 118 -121) ศึกษาพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 457 คน พบว่า การเห็นแบบอย่างจากเพื่อน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธได้เป็นลำดับที่3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนายร้อยละ 20.6 และตัวแปรเดียวกันนี้เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์อีก2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .22) ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน ใน 7 จาก 22 กลุ่มย่อย และนอกจากนี้ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .15 – .18)ใน 2 จาก 22 กลุ่มย่อย โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 23.2 – 25.7

ส่วนผลการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 157) พบว่า การมีแบบอย่างพฤติกรรมรักการอ่านจากเพื่อน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้า เท่ากับ .42) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 36.40 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักการอ่านในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน ได้ในทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .34 - .48) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ยังให้ผลวิจัยในลักษณะเดียวกัน คือ เข้าทำนายเป็นลำดับแรก

(ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 4.30 และยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 5 จาก 14 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .14 - .20)

จากการประมวลเอกสารสรุปได้ว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมีผลต่อการเกิดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่าน และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมรักการอ่านมากด้วย เช่น นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากเป็นผู้เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมาก และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ เช่น พฤติกรรมรักการอ่าน และพฤติกรรมประหยัดในการใช้จ่าย ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีเจตคติที่ดีต่อการประหยัดและเก็บออมเงินมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และเป็นผู้มีพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย

การสนับสนุนจากครู กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการสนับสนุนทาง สังคม (ฐานันท์ เปียศิริ. 2545: 19-23) มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่เป็นผลมาจากการศึกษาทางสังคมจิตวิทยาที่พบว่า การตัดสินใจส่วนใหญ่ของคนนั้นจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของบุคคลผู้ซึ่งมีความสำคัญและอำนาจเหนือกว่าตัวเราอยู่ตลอดเวลา การสนับสนุนทางสังคม ถูกกำหนดภายใต้ข้อตกลงเบื้องต้นว่า คนทั่วไปต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการการสนับ สนุนทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่คนทั่วไปปรารถนาที่มีความหมายรวมถึงการสนับสนุนทางอารมณ์ การสนับสนุนทางด้านเกียรติและศักดิ์ศรี การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ การให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งของวัตถุ ตลอดจนการเป็นเพื่อนคู่ใจ เอาใจใส่ ห่วงใย

การสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมีส่วนให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างๆ ที่น่าปรารถนา ทั้งนี้เพราะการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนจาก ครูอาจารย์ เพื่อน และโรงเรียนจะลดสภาพปัญหาในจิตใจลง ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน ซึ่งแรงสนับสนุนจากเพื่อน และครูอาจา รย์มีอิทธิพลสูงมาก เพราะบุคคลต้องการการยอมรับจากสังคม ดัชเดียน (Duchduen. 2000: 155 – 166) ได้ให้นิยามการสนับสนุนทางสังคมไว้3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support) เช่น การพูดปลอบโยน การพูดให้กำลังใจ ให้ความห่วงใย ความรักความอบอุ่น ควา มเห็นใจ หรือการยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational support) เช่น การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ช่วยหาทางออกที่ดี การให้คำแนะนำ คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา การให้รางวัลหรือลงโทษ การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจหรือในการตัดสิ นใจที่ดี เป็นต้น 3) การสนับ สนุนทางด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน (Material Support)

การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบด้าน (ชวนชัย เชื้อสาธุชน. 2546: 16) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่ามีผู้บังคับบัญชา คู่สมรส เพื่อนร่วมงาน และญาติพี่น้องให้กำลังใจ ใ ห้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลข่าวสารในเวลาที่มีความต้องการ มีส่วนช่วยให้บุคคลประหยัด ทั้งนี้เพราะการได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา คู่สมรส เพื่อนร่วมงาน เพื่อนและญาติ จะลดสภาพปัญหาในจิตใจลง ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

ดังนั้นการสนับสนุนจากครูในการ ประหยัดและเก็บออมเงินในการวิจัยนี้ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากครูอาจารย์ในโรงเรียน ในเรื่องการมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ใน 3 ด้าน คือ 1)ด้านอารมณ์ เช่น ครูให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมประหยัดใช้จ่าย การพูดปลอบโยนให้กำลังใจในการเก็บออมเงินเพื่อฝากธนาคาร เป็นต้น 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ความรู้ หรืออธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ในการประหยัดใช้จ่าย เกี่ยวกับวิธีการนำเงินไปฝากธนาคารโรงเรียน เป็นต้น 3) ด้านวัสดุสิ่งของ เช่น ซื้อกระปุกออมสินให้ สอนวิธีทำกระปุกออมสินอย่างง่าย เป็นต้น

การวัดการสนับสนุนจากครู ปรากฏในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของสุนีย์ เหรียญภูมิการกิจ (2551: 32) ใช้แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ เป็นแบบวัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีค่าความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนร่วม (ค่าอาร์) อยู่ระหว่าง .488 ถึง .644 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .92 งานวิจัยของอัจฉราพร บุญญพนิช (2547: 70) สร้างแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมของศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2532) โดยวัดการสนับสนุนทางสังคมของครูจาก 4 แหล่ง คือ ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน นักเรียน และชุมชน จำนวน 18 ข้อ เป็นแบบวัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .92 งานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 51) สร้างแบบวัดการได้รับการสนับสนุนจากคนรอบด้านที่ดัดแปลงมาจากแบบวัดความรู้สึกเกี่ยวกับการสนับสนุนจากสังคมของ ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2532) จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนร่ว ม (ค่าอาร์)อยู่ระหว่าง .35 ถึง .62 มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 4.17 ถึง 7.93 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 งานวิจัยของฐานันท์ เปียศิริ (2545: 61) สร้างแบบวัดการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน ประกอบด้วยการสนับสนุน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเป็นตัวแบบที่ดี 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านรางวัล – ลงโทษ มีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ เป็นแบบวัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.70 ถึง 8.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสั มประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดการสนับสนุนจากครูให้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน โดยใช้แนวคำถามจากแบบวัดการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน ของฐานันท์ เปียศิริ (2545) ประกอบด้วยการสนับสนุน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเป็นตัวแบบที่ ดี 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร และ3) ด้านรางวัล – ลงโทษ และแก้ไขดัดแปลงให้เหมาะสมตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การสนับสนุนจากครู กับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการ ประหยัดและเก็บออมเงิน กับเจตคติต่อพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ เช่น งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 143-144, 156) ศึกษาพฤติกรรมการรักษาความ สะอาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 587 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมากเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนน้อย ผลเช่นนี้พบทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอ กจากนี้ยังพบอีกว่า เมื่อเข้าเป็นตัวทำนายในลำดับที่ 3 เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาความสะอาดได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่บุตรคนแร ก โดยมีปริมาณการทำนายร้อยละ 39.10 งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 135) ผลวิจัยพบว่า การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11-.17) ใน 5 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 34.40 – 45.60 งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 126-127, 163) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมากเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤ ติกรรมประหยัดไฟฟ้ามากกว่านักเรียนในกลุ่มตรงข้าม พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ด้าน รวมเป็น 3 ด้าน สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า ได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนาย ร้อยละ 43.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 11 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .08 - .19) สำหรับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการ ประหยัดและเก็บออมเงิน กับเจตคติต่อโครงการที่พึงประสงค์ เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 140) ผลวิจัยพบว่า การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่ มลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อ โครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้า เท่ากับ .25) ในกลุ่มนักเรียนชาย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยล29.50

ส่วนผลการวิจัยที่แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครู ให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาหลายด้าน เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 154) ผลวิจัยพบว่า การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์ อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายปริมาณ เวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อประเภทอินเตอร์เน็ตของโรงเรียนได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้า

เท่ากับ .14) ในกลุ่มนักเรียนเพศชาย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 5.90 และงานวิจัยของ กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 165, 169) พบว่า การสนับสนุนทางสัง คมในโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร ร่วมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มบุตรคนแรก และตัวทำนายชุดเดียวกันนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษา ความสะอาดส่วนร่วมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มบิดาและมารดามีการศึกษามาก โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 19.2 งานวิจัยของ ฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 141,144) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า เพื่อส่วนตัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมากและมีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมมากกว่านักเรียน ที่รับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็น ลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.7 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชี วสังคมต่างๆ กันได้ใน 13 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .23) และตัวแปรชุดเดียวกันนี้สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 34.5 และตัวแปรนี้ยังสามา รถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 12 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .13 - .29) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .35) ในกลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว โดยมีปริมาณการร่วมทำนายสูงสุดร้อยละ 35.40

จากการประมวลเอกสาร สรุปได้ว่า เยาวชนที่รับรู้การสนับสนุนจากครูเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่างๆ มาก เช่น เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษ าความสะอาด เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดพลังงาน เจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมรักการอ่าน และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก เช่น พฤติกรรมรักการอ่าน เป็นผู้มีพฤติกรรมรักษาความสะอาดส่วนตัวและส่วนรวมมาก มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมมาก ดังนั้นในงานวิ จัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการประหยัดและเก็บออมเงินจากครูมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการประหยัดและเก็บออมเงินจากครูน้อย

ลักษณะการ เป็นสมาชิกของ โครงการ ธนาคาร โรงเรียน กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

โครงการธนาคารโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่ธนาคารออมสินให้การสนับสนุนโรงเรียนที่จัดตั้งธนาคารโรงเรียนขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนที่มีการออมทรัพย์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออมทรัพย์ โครงการธนาคารโรงเรียน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักและรักการออมทรัพย์ ธนาคารออมสินจะร่วมกับสถานศึกษาจัดตั้งธนาคารในโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสฝากเงินที่อดออมไว้กับธนาคารจำลอง เด็กที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับการฝึกอบรมและเรียนรู้ระบบการทำงานของธนาคารออมสิน ทำหน้าที่บริหารจัดการและบริการแก่เพื่อนๆ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะคัดเลือกจากเด็กที่มีความประพฤติดี เรียบร้อยและมีความรับผิดชอบ (รสนันท์ ณ นคร. 2550: 9)

ในอดีตมีการศึกษาประเมินผลโครงการต่างๆ (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551: 16) ทั้งในโครงการด้านสุขภาพ ศาสนา และสิ่งแวดล้อม ว่าจะส่งผลต่อจิตใจและพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมอย่างไร โดยเฉพาะผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นนักเรียน โดยผลการวิจัยในอดีตมักปรากฏผลที่สอดคล้องกันว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทางพุทธศาสนา มักมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางศาสนาและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องมากด้วย เช่น นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิถีพุทธ มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่า มีพฤติกรรมการกินอยู่แบบพุทธมากกว่า และมีพฤติกรรมการปฏิบัติทางศาสนามากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ

ในงานวิจัยที่พบว่าการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ดี เช่น ในงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 480 คน พบว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะมากกว่า ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ ผลเช่นนี้พบในเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิง งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 480 คน พบว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีพฤติกรรมการออมมาก มีการรับรู้คุณความดีของบุคคลมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลเช่นนี้พบในกลุ่มนักเรียนชาย งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 202 – 203) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียน โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งหมด 701 คน พบว่านักเรียนที่เข้าฝึกอบรม มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้ามากกว่า นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมการฝึกอบรม ผลเช่นนี้พบในกลุ่มนักเรียนต่างจังหวัดที่มีผลการเรียนสูง และเห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจาก

ครอบครัวน้อย งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร(2550: 57) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่มีธนาคารโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 500 คน พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการออมเงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ ผลเช่นนี้ปรากฏโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนหญิง ในกา รวิจัยครั้งนี้จะนิยามความหมายของลักษณะการเป็นสมาชิกธ นาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสมัครเข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน หรือไม่สมัครเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน และเป็นโรงเรียนที่มีการดำเนินงานตามโครงการธนาคารออมสินในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 3 ปี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวัดลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน ในงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) สร้างแบบวัดการเข้าร่วมการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ จากการรายงานของนักเรียนเฉพาะในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ ว่าได้เข้าเรียนตามหลักสูตรหรือมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่านักเรียนได้เข้าร่วมโครง การ สำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณจะได้คะแนนเป็นศูนย์ แสดงว่านักเรียนไม่ได้เข้าร่วมโครงการ แบบวัดไม่มีการหาค่าความเชื่อมั่น งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) แบ่งประเภทของโรงเรียน โดยแบ่งโรงเรียนที่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยโรงเรียนนั้นจะต้อง1)เป็นโรงเรียนที่เป็นต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง มีแนวทางในการสอนที่สอดแทรกหลักปรั ชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการสอน 2)มีการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาที่ส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3)โรงเรียนเหล่านี้ต้องดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี 4)อาจมีคำขวัญหรือปณิธานที่เกี่ยวข้องกับแนวพระราชดำริต่างๆ ตามหลักเศรษฐ กิจพอเพียง และ 5)มีอาจารย์ที่เป็นแกนนำมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนปกติ ในง านวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัด ลักษณะการ เป็นสมาชิก โครงการ ธนาคารโรงเรียน จากการรายงานระยะเวลาการเป็นสมาชิกของนักเรียน แสดงว่านักเรียนได้เข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนจะได้คะแนนเป็นศูนย์ แสดงว่านักเรียนไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน แบบวัดไม่มีการหาค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะการ เป็นสมาชิกของ โครงการ ธนาคารโรงเรียน กับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัด เก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิกกับเจตคติต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 94 - 106) ศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่ น จำนวน 531 คน ผลวิจัยพบว่านักเรียนในโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ที่มีปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ด้านรวมมาก และมีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อ

พฤติกรรมรักการอ่านมาก งาน วิจัยของพระสวรรค์ ยมสีดา (2548: 80 - 100) ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการบ้าน วัด โรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 457 คน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทางพุทธศาสนา มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางศาสนามากและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องมากด้วย เช่น นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิถีพุทธ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่า มีพฤติกรรมกินอยู่แบบพุทธมากกว่า และมีพฤติกรรมการปฏิบัติทางศาสนามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 61-62) พบว่าผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะ มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมฯ พบผลเช่นนี้ใน 3 กลุ่มคือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผู้ที่มีผลการเรียนสูง และกลุ่มผู้ที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 65 - 69) นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนที่มีสมาชิกครอบครัวน้อย และกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 55 - 73) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 500 คน พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อการออมเงินมากกว่า ผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียนหญิง

จากการประมวลเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนามีความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาเช่นเดียวกัน และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีพฤติกรรมตามปรารถนามากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ เช่น นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านมาก นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางศาสนาและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องมากมีความพร้อมที่จะเข้าร่วมโครงการทางพุทธศาสนามาก นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะมาก มีความพร้อมที่จะรับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียนมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียน

การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ธนาคารโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่ธนาคารออมสินให้การสนับสนุนโรงเรียนจัดตั้งธนาคารโรงเรียนขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนที่มีการออมทรัพย์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออมทรัพย์ โครงการธนาคารโรงเรียน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักและรักการออมทรัพย์ และธนาคารออมสินจะร่วมกับสถานศึกษาจัดตั้งธนาคารในโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสฝากเงินที่อดออมไว้กับธนาคารจำลอง (ธนาคารออมสิน. 2549) โดยมีกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนนำเงินมาฝากด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียน ตั้งแต่

การเริ่มประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบหน้าเสาธงหลังการเคารพธงชาติตอนเช้าในช่วงเปิดภาคเรียนปีการศึกษาใหม่เกี่ยวกับแนวดำเนินงานกิจกรรมธนาคารในโรงเรียน และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการนำเงินไปออมกับธนาคาร และนักเรียนยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้เนื่องในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็กแห่งชาติ วันออมแห่งชาติ หรือสัปดาห์แห่งการออม นอก จากนี้นักเรียนยังสามารถสมัครเข้าชมรมธนาคารโรงเรียนในชั่วโมงกิจกรรมได้ด้วยวิธีหนึ่ง (นักเรียนชมรมธนาคารโรงเรียน จะได้มีส่วนร่วมในการทำหน้าที่เป็นพนักงานธนาคารด้วยส่วนหนึ่ง) การที่นักเรียนได้ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับธนาคารโรงเรียนที่จัดขึ้นอันเป็นผลมาจากการณ รงค์ประสัมพันธ์ เช่น นำเงินไปฝากธนาคารในวันเด็ก นำเงินไปฝากบ่อยครั้งขึ้นในช่วงสัปดาห์แห่งการออม หรือสมัครเข้าชมรมธนาคารโรงเรียน เป็นต้น ทำให้นักเรียนเข้าใจในประโยชน์ของการเก็บออม จะทำให้นักเรียนเกิดการยอมรับ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออมเงินทำให้ มีการฝากเงินอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น

สรุปได้ว่า กิจกรรมรณรงค์เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนความคิดเห็น หรือพฤติกรรมโดยสมัครใจตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ให้ความหมายของการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บ ออมเงิน หมายถึง ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการ รณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน โรงเรียน และการเห็นประโยชน์ของการรณรงค์ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

การวัด การรับรู้ ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม เงินในโรงเรียน ปรากฏในงานวิจัยเช่น งานวิจัยของหรรษา เลาหเสรีกุล (2537) สร้างแบบวัดการรับรู้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาในโรงเรียน แบบวัดประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกวัดปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่โรงเรียนจัดขึ้น และส่วนที่สองวัดการรับรู้คุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธ ศาสนานั้น ข้อความที่ใช้วัดตัวแปรส่วนที่หนึ่งส่วนที่สอง จะเป็นประโยชน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกัน ตัวอย่างเช่น ประโยค (ก) ถามปริมาณความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกสมาธิที่โรงเรียนจัดขึ้น มีมาตรประกอบ 4 ระดับ ตั้งแต่ “ทุกครั้ง” “บ่อยครั้ง” “น้อยครั้ง” จนถึง “ไม่เคยเลย” ประโยค (ข) ถามผู้ตอบเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของกิจกรรมการฝึกสมาธินั้นเพียงใดมีมาตรประกอบ 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาคือ คะแนนจากประโยค (ก) คูณคะแนนจากประโยค (ข) แบบวัดนี้จะประกอบด้วยข้อคำถามในลักษณะเดียวกันนี้จำนวน 10 คู่ พิสัยคะแนนระหว่าง 0 กับ 180 ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนามาก พิสัยคะแนนในกลุ่มตัวอย่างนี้อยู่ระหว่าง 0 กับ 180 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .83 ต่อมากิตติรัตน์ ชัยรัตน์(2547) ได้สร้างแบบวัดในลักษณะเดียวกันนี้ขึ้นจากนิยามปฏิบัติการลักษณะของประโยคข้อคำถามจะเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้รับจากการพิจารณาร่วมกันระหว่างความถี่ที่นักเรียนได้รับการฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสต ร์ในช่วง 2 ปีการศึกษาและการรับรู้ประโยชน์ของการได้เข้าร่วม ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียนรู้สาระวิทยาศาสตร์

2) ด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน3) ด้านความรู้รอบตัว แบ่งวัดเป็น2 ตอน ตอนแรก วัดจำนวนครั้งของการเข้าร่วมฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ข องนักเรียนแต่ละคน ตอนที่สอง วัดการรับรู้ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ในแต่ละครั้งว่ามีมากเพียงใด ประโยคคำถาม 10 ข้อ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .591 - .759 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .99 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย สร้างแบบวัดการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ขึ้นใหม่ตามโครงสร้างของแบบวัดดังกล่าวข้างต้น โดยทำการวัดเป็น 2 มิติ มิติแรกวัดความถี่ (จำนวนครั้ง) ในการได้รับการรณรงค์ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมาหลังการเปิดภาคเรียนแรกของปีการศึกษา มิติที่สองวัดการเห็นประโยชน์ของการรณรงค์ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมาหลังการเปิดภาคเรียนแรกของปีการศึกษา

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์(เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จากการทบทวนเอกสาร พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมในโรงเรียนกับเจตคติต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นมีงานวิจัย เช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 62) พบว่า นักเรียนในกลุ่มรวมที่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมลดปริมาณขยะ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ นอกจากนี้ยังพบผลเช่นนี้ในกลุ่มย่อย คือ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และกลุ่มของนักเรียนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 80) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียน จำนวน 701 คน พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้ามากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม พบผลเช่นนี้ในกลุ่มนักเรียนต่างจังหวัดที่มีผลการเรียนสูงเท่านั้น

ส่วนงานวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมในโรงเรียนกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 326) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ จำนวน 604 คน พบว่า ประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ ด้านขณะเรียนได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .26) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 8.3 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่ว มทำนายพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ด้านขณะเรียนได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆกัน ได้ใน 5 จาก 12 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .36 - .48) ในงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 90 – 91) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้มีพฤติกรรมลดปริมาณขยะแต่ละด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ) มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม อีก 8 กลุ่มย่อย และใน

งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 95, 103) พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว มากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีผลการเรียนสูงเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรม มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าส่วนรวม มากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม ผลเช่นนี้พบเฉพาะกลุ่มนักเรียนต่างจังหวัดและกลุ่มนักเรียนการเรียนสูง

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่า ผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาหนึ่งๆ มาก เป็นผู้มีความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมต่างๆ มาก เช่น มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามาก และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องมาก เช่น มีพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ขณะเรียนมาก มีพฤติกรรมการลดปริมาณขยะแต่ละด้านมาก และมีพฤติกรรมการประหยัด ไฟฟ้ามาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ยิ่งนักเรียนมีการรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากเท่าใด เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากเท่านั้น

จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

จิตลักษณะเดิมเป็นลักษณะทางจิตใจที่ติดตัวบุคคลมาจากประสบการณ์ที่ได้รับจากปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวและสถานศึกษา เป็นลักษณะที่สะสมในตัวบุคคลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งๆ ที่มีลั กษณะคงที่ ไม่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยรวม (Magnusson; & Endler. 1977: 18 – 21) ตัวอย่างจิตลักษณะเดิมที่สำคัญสำหรับคนไทย ปรากฏเป็นองค์ประกอบในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม และจิตลักษณะเดิมที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้นำมาจากทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ซึ่งแสดงถึงสาเหตุของพฤติ กรรมคนดีและของคนเก่ง ว่าพฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุจากจิตใจอะไรบ้าง ทฤษฎีนี้สร้างจากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องดังกล่าวของเยาวชนและประชาชนไทยอายุ 6 ถึง 60 ปี จำนวนรวมหลายพันคน ซึ่งเป็นผลการวิจัยในประเทศในช่วง 20 ปีนี้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2538)

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ยังได้ ใช้ตัวแปรจิตลักษณะบางด้านตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2544) ที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเกิดจากการประมวลผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรร ม ประเภทต่างๆ ของคนไทย อายุตั้งแต่ 6 ถึง 60 ปี จำนวนหลายสิบเรื่องทฤษฎีนี้แสดงถึงสาเหตุสำคัญของการเกิดพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง ที่ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่พึงปรารถนา 4 กลุ่ม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

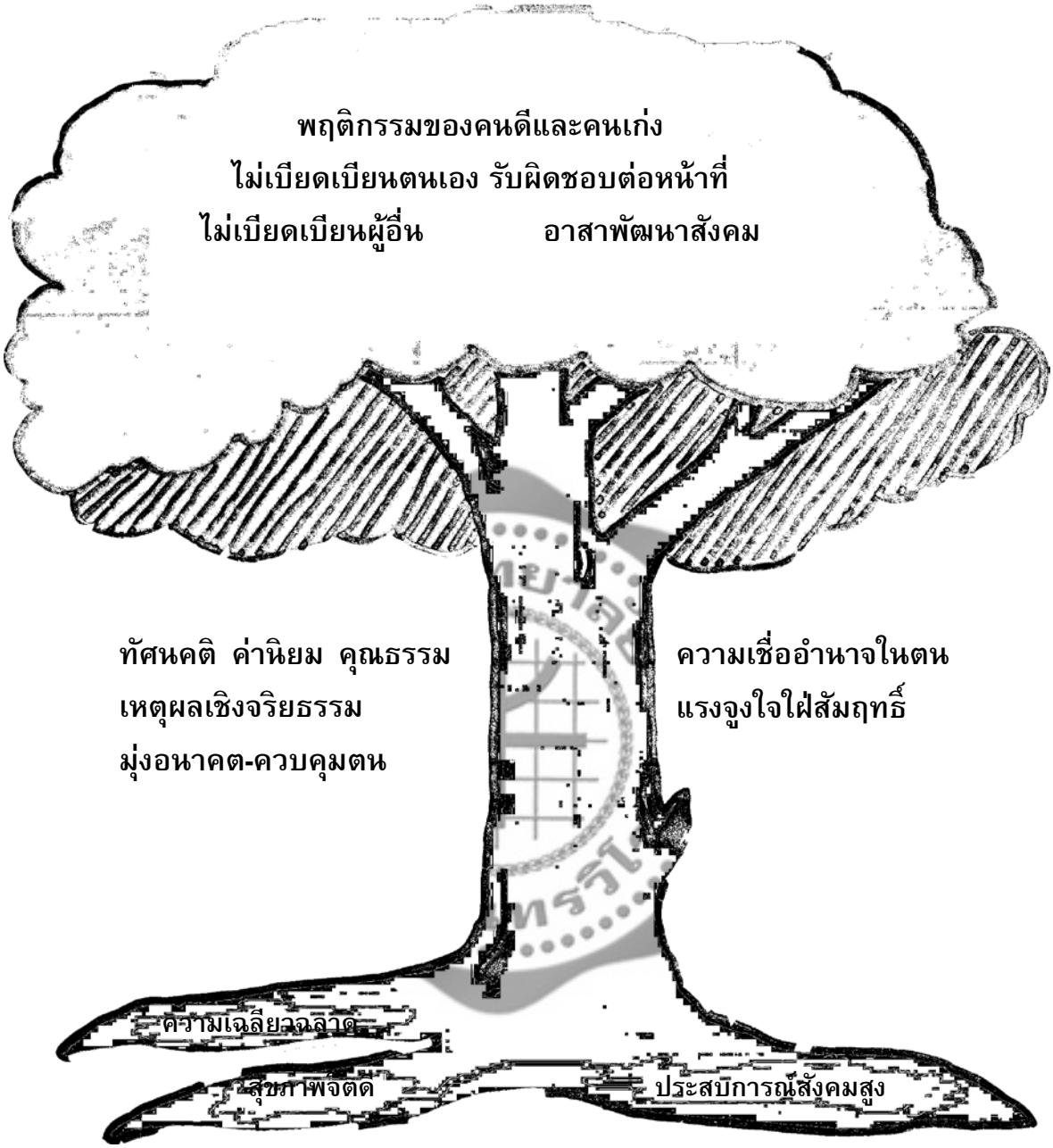

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543:7)

กลุ่มที่ 1 เปรียบเสมือนดอกและผลของต้นไม้ ได้แก่ กลุ่มพฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง กลุ่มพฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น กลุ่มพฤติกรรมทำตามหน้าที่ และกลุ่มพฤติกรรมพัฒนาตนและสังคม ส่วนสาเหตุทางจิตใจของพฤติกรรมต่างๆ ดังกล่าวมีอยู่ใน 2 ส่วนของต้นไม้ ส่วนลำต้นของต้นไม้ประกอบด้วยจิตลักษณะ5 ด้านคือ 1)เหตุผลเชิงจริยธรรม2)ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 3)ความเชื่ออำนาจในตน 4)แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 5)ทัศนคติ คุณธรรมและค่านิยม (ที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรม

หรือสถานการณ์นั้น) ส่วนรากของต้นไม้มีจิตลักษณะ 3 ด้านได้แก่ 1)สติปัญญา หรือความเฉลียวฉลาด 2)ประสบการณ์ทางสังคม และ 3) สุขภาพจิตและจิตลักษณะตาม ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียน เช่น ลักษณะมุ่ง อนาคตและการควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543)

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยพบว่า จิตลักษณะเดิมที่สำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของเยาวชน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น (งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ . 2551; และรสนันท์ ณ นคร . 2550) การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน(Future Orientation and Self Control) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. 2536: 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคต แทนรางวัลเล็กน้อยที่จะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตนเพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจนปัจจนึก. 2520: 35) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต คือ การคิด และการรับรู้ของบุคคลแบบคาดการณ์ไกลและเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมี 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถคิดคาดการณ์ไกล ว่าอะไรจะเกิดในอนาคตทั้งใกล้และไกล 2)ความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้นอาจจะเกิดกับตนได้เช่นเดียวกับที่จะเกิดกับผู้อื่น และ 3)เห็นว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตมีคุณค่าหรือความสำคัญไม่ลดลง และการควบคุมตน คือ การมีทักษะที่จะดำเนินการระยะยาวให้เกิดผล ในอนาคตที่ตนได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ โดยการที่บุคคลจะจัดการกับสาเหตุภายในตนเอง และสาเหตุภายนอกตนเพื่อให้ตนมีพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยกระทำได้บ่อยๆ และกระทำในปริมาณมากอย่างเหมาะสม เป้าหมายและการกระทำเหล่านี้เกิดจากตนเองเป็นผู้กำหนด มิได้ถูกบีบบังคับจากผู้อื่น การควบคุมตนมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้น คือ1)สังเกตพฤติกรรมตนเอง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานการกำหนดพฤติกรรมขั้นต่อไป 2)กำหนดเป้าหมายย่อยเป้าหมายรวมของพฤติกรรม3)จัดสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มพฤติกรรม 4)ให้รางวัลตนเอง เมื่อกระทำตามเป้าหมายย่อยได้สำเร็จ

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนา คตและควบคุมตนในงานวิจัยนี้ หมายถึ ง การที่นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะ เกิดขึ้นในภายภาคหน้า รวมทั้งความสามารถในการยับยั้ง ตนเองให้รู้จักการอดได้รอได้ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่ ดีกว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตตนเอง

การวัดลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน งานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ และ คนอื่นๆ (2536) วัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพฯ จำนวน 4,590 คน ด้วยแบบวัดประเมินรวมค่าจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดมีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 ต่อมาฐานันดร์ เปียศิริ (2545) ได้นำแบบวัดมุ่งอนาคตและควบคุมตน ดังกล่าวมาใช้ ลักษณะของแบบวัดเป็นการให้นักเรียนรายงาน ปริมาณความสามารถคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของนักเรียนผู้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียนสุขภาพ และการใช้เงิน จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วยจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน ซึ่งแบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบแอลฟ่าเท่ากับ .80 นอกจากนี้ฐานันดร์ เปียศิริ (2545) สร้างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน โดยนำแบบวัดดังกล่าวมาใช้ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดปริมาณความสามารถคาดการณ์ไกล การ เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิด ขึ้นกับตนในอนาคต การอดได้ รอได้ ของนักเรียนผู้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 5.15 ถึง 9.60 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง .34 ถึง .54 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80 ส่วนรสนันท์ ณ นคร (2550) สร้างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน โดยนำแบบวัดดังกล่าวมาใช้ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็ง เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิด ในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จัก อดได้ รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าที่จะมีมาในอนาคต มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) 4.90 ถึง 9.31 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .35 ถึง .61 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ของ ดวงเดือน พันธุมนาวินงามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) โดยให้นักเรียนรายงานถึงความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับผลประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในอนาคต จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 20 – 120 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ปรากฏในงานวิจัย เช่น ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 69 – 73) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 1,294 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .23) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 37 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 3 จาก 6 กลุ่ม

ย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .24) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .23) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 31 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 5 จาก 6 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .17 - .27) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .33) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 33 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .38 - .46) งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 169 - 176) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 จำนวน 701 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .41) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30.4 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .36 - .49) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .40) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.4 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้ เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .36 - .45) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .46) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.4 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการ ประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .38 - .57) งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 112 - 120) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชันมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 480 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เมื่อเข้าร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนาย ร้อยละ 30.6 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน ใน 14 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .15 - .32) และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 19.7 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .53) และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .36) ในกลุ่มรวม โดยมี ปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 24.3 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .52) งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ

(2551: 208 - 213) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 482 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .46) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนาย ร้อยละ 31.1 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .31 - .53) ใน 15 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .29) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 27.5 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .40) ใน 10 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .23) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 29.9 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับแรก ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .26 - .34) ใน 5 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของอภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์ (2548: 56) ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 330 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .26) ในกลุ่มเพศหญิง โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 56.3 และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 115 - 120) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 500 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 21.7 และตัวแปรนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .28 - .45) ใน 4 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 19 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินได้เป็นลำดับเดียวกัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 - .34) ใน 4 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากเป็นผู้มีพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรมากกว่า มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามากกว่า มีพฤติกรรมการประหยัดมากกว่า มีพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดมากกว่า มีพฤติกรรมการออมเงินมากกว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากจะมีพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งใ นด้านการแข็งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข็งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความมานะพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิ ตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และแมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953: 197) ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าเป็นประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแอทคินสัน (Atkinson. 1964: 264) ได้กล่าวว่า สิ่งที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการคือ 1)สิ่งที่โน้มน้าวจิตใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความหวัง หรือโอกาสที่จะประส บความสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2)สิ่งโน้มน้าวจิตใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3)สิ่งยั่วยุภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะที่สำคัญ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2547) ดังนี้ 1)รับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ในเชิงของการทำงานให้สำเร็จ ไม่ใช่ในเชิงของการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือการใช้อำนาจบังคับ 2)เมื่อมีปัญหา บุคคลที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์จะยอมรับและหาทางแก้ไข แต่คนที่ลักษณะนี้น้อย จะไม่ยอมรับปัญหา และปล่อยให้ เวลาเป็ นตัวแก้ปัญหา 3)กำหนดเป้าหมายของงานในระดับปานกลาง เหมาะสมกับความสามารถของตน 4)เมื่อมีอุปสรรคแก้ปัญหาอย่างมีระบบ และ5) เมื่องานสำเร็จ บุคคลที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเกิดความสุข พอใจในงานที่สำเร็จ ส่วนผู้ที่ลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะรอการชมเชย หรือรางวัลจากคนอื่น เมื่องานสำเร็จ

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จิตลักษณะด้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนา หรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ตามจุดประสงค์ที่ตนได้มุ่งหวังไว้ โดยมีความเพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อ รวมทั้งมีการวางแผน และรู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบวัดความมุ่งมั่นหรือความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายาม เพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 -90 พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) 6.25 ถึง 10.92 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .52 ถึง .70 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระ หว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน(2546: 71) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 1,294 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .35) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 37 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสั งคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .33 - .37) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .30) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 31 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .30 - .33) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 33 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .18 - .22) งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 169 - 176) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 701 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปรสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30.4 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ ใน 10 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .23) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.4 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่ มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .23) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ - .12) ในกลุ่มฐานะครอบครัวสูง โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 32.8 งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 112 - 120) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 480 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่อเข้าร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .37) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30.6 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .32 - .45) (ตาราง 3.12 : 112) และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำ นายพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้

เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .14 - .21) ใน 4 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 17.6 – 23.0 และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 24.3 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันใน 13 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .14 - .27) งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 208 - 213) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 482 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .02 - .26) ใน 10 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.6 – 37.3 และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .20 - .25) ใน 2 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่กลุ่มโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียง และกลุ่มโรงเรียนที่เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียง) และในชุดทำนายเดียวกันอีก สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับที่แรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 29.9 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29 - .49) ใน 6 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของอภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์ (2548: 56) ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 330 คน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .25) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 51.5 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .26 - .50) ใน 2 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่กลุ่มผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ และกลุ่มรายได้ของครอบครัวสูง) และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 115 - 120) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 500 คน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับที่แรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 21.7 และตัวแปรนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .20 - .39) ใน 11 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และในชุดทำนายเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .36) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 19 และตัวแปรเดียวกันนี้ยังสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 - .48) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรมากกว่า มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามาก มีพฤติกรรมการประหยัดมาก มีพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มาก มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดมาก มีพฤติกรรมการออมเงินมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การมีภูมิคุ้มกันตน เป็นลักษณะสำคัญหนึ่งใน 5 ด้าน (สามห่วง สองเงื่อนไข) ของการมีความพอเพียง อันเป็นสาเหตุของการปฏิบัติที่ทำให้เกิดความสมดุล และความสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงภายนอก และภายในที่เกิดขึ้นได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน . 2551: 7) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ที่ทำให้เราไม่ตกเป็นเหยื่อข องกระแสทุนนิยม ไม่ว่าจะเข้าในรูปแบบใด ทั้งนี้บุคคลจะต้องรู้จักใฝ่หาความรู้ ใช้สติปัญญา ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ประมาท ประกอบกับการยึดมั่นในคุณความดี ซื่อสัตย์ ขยันอดทน ก็จะทำให้บุคคลสามารถทวนกระแสกิเลส อันเป็นต้นเหตุของความโลภที่ไม่มีสิ้นสุด

ในแวดวงวิชาจิตวิทยาด้านเจตคติ (The Psychology of Attitudes) ดับเบิลยู เจ แมคไกว์ (W.J. McGuire. 1961: 26, 24-34) นักจิตวิทยาอาวุโส ไม่เพียงแต่ให้ความสนใจศึกษาวิจัยกระบวนการสื่อสาร เพื่อชักจูงบุคคลให้เปลี่ยนเจตคติไปในทิศทางและปริมาณที่เหมาะสมเท่านั้น ในขณะเดียวกันก็ให้ความสนใจศึกษาค้นคว้ากระบวนการฝึกอบรมเพื่อสร้างการต้านทานการถูกชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติที่มีอยู่แต่เดิมในตัวบุคคลตัว แมคไกว์ เป็นผู้นำเสนอแนวความคิดการปลูกเชื้อ หรือการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวบุคคล (Inoculation Theory) เพื่ออธิบายกระบวนการต้านท านการชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติ ที่สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ด้วยการสร้างความรู้ ทักษะและการสนับสนุน (ดุจเดือน พันธุมนาวิน ; และ งามตา วนินทานนท์ . 2551: 5; อ้างอิงจาก McGuire. 1946; citing Eagly; & Chaikin. 1993: 560 – 566) ทฤษฎีนี้ของแมคไกว์ เป็นหนึ่งในทฤษฎีทา งจิตวิทยาที่ได้รับการยอมรับว่ามีประโยชน์ในเชิงการประยุกต์(Eagly; & Chaikin. 1993: 566) และภายหลังได้มีการนำมาประยุกต์อย่างกว้างขวางในวงการวิจัยเพื่อการสร้างสุขภาพที่ดี

นักวิชาการต่างประเทศ (Duryea, Ranson; & English. 1990: 169 - 178) ได้ทำการศึกษาการมีภู มิคุ้มกันทางจิต (Psychological immunity) โดยมีพื้นฐานองค์ความรู้จากทฤษฎีการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวบุคคล (Inoculation theory) ของ แมคไกว์ (McGuire; & Papageorgis. 1961) ซึ่งได้เสนอว่า การเตรียมบุคคลให้พร้อมที่จะรับการโจมตีหรือการชักจูง โดยให้บุคคลนั้นถูกโจมตี หรือยั่วยุอย่างอ่อนๆ ในประเด็นที่กระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อ เมื่อถูกโจมตีเช่นนี้ บุคคลก็จะหาข้อมูลหลักฐานมาลบล้างการโจมตีนั้น ทำให้มีความรู้และเจตคติที่เพิ่มขึ้นจนเกิดภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งมากขึ้นตามไปด้วย หลังจากนั้นถ้าบุคคลจะถูกโจมตีหนักขึ้นใน เรื่องเดียวกันนี้ บุคคลก็จะสามารถ

โต้ตอบและปฏิเสธการชักจูงนั้นได้ไม่ยาก หลักการนี้เปรียบเสมือนการปลูกฝีสร้างภูมิต้านทานเชื้อโรค งามตา วนินทานนท์ (2550) ได้เสนอแนะการคัดเลือกจิตลักษณะที่เกี่ยวกับการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ซึ่งบางด้านก็ มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน เจตคติที่ดี เป็นต้น นอกจากนั้นการมีภูมิคุ้มกันตนทางจิตยังมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ ที่ยังไม่ค่อยมีผู้ศึกษา โดยจิตลักษณะที่สำคัญมี 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมองโลกในแง่ดี เป็นวิธีการคิดหรือความคาดหวังของบุคคลในการปรับตัวเมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ท้าทายหรือเมื่อเกิดปัญหาในชีวิต หรือเมื่อเกิดอุปสรรคปัญหา โดยบุคคลที่มีการมองโลกในแง่ดี มักเป็นผู้ที่มี 1.1) ความคิดและเชื่อด้านบวกเมื่อเกิดปัญหา เนื่องจากในยามที่ประสบปัญหาบุคคลมักมีความวิตกกังวล เครียด ซึมเศร้าจนอาจทำให้รู้สึกว่าปัญหาที่ประสบนั้นแก้ไม่ได้ แต่ผู้ที่มองโลกในแง่ดีมักเป็นผู้ที่มีความหวัง เห็นปัญหาเป็นเรื่องธรรมดาที่น่าจะมีทางออก และปัญหาที่เผชิญอยู่มีลักษณะชั่วคราว ไม่ลุกลามใหญ่โต (Seligman. 1998) และ 1.2) มองอนาคตในทางที่ดี ผู้ที่มองโลกในแง่ดีจะมีความคิดว่า ในอนาคตคงจะได้พบเจอกับสิ่งที่ดีในชีวิต ทำให้มีความหวังในทางบวก มีสุขภาพจิตดี (Carver, Scheier; & Weintraub. 1989) 2) สติ-สัมปชัญญะ เป็นความสามารถของมนุษย์ในการที่จะหยุดเพื่อที่จะพิจารณาประมวลข้อมูลรอบด้านเพื่อการตัดสินใจที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ดำรงชีวิตด้วยความไม่ประมาท ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ มักเป็นผู้ที่ 2.1) ไม่ค่อยขาดสติ มีสมาธิในการกระทำ รู้ตัวว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นรอบตัวบ้าง และตนกำลังกระทำอะไรอยู่ (Goven; & Marsch. 2001) จึงมีความระมัดระวังตน และควบคุมสติได้ 2.2) มีการหลงลืมน้อย โดยผู้ที่มีสติสัมปชัญญะมักเป็นผู้ที่รู้ตัว ตระหนักเกี่ยวกับตนเองและสิ่งรอบข้าง (Fenigstein; Scheier; & Buss. 1975) จึงมีความหลงลืมน้อย และ 2.3) ไม่ค่อยมีความหลงเชื่อที่ผิด มักเป็นผู้ที่รู้สาเหตุรู้ผล เพราะมีการ หยุดเพื่อสำรวจตนเอง จึงมีการรับรู้ที่ถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ และมีความรอบคอบ (พระราชวรมุนี. 2529) 3) ความชอบเสี่ยง เป็นจิตลักษณะของมนุษย์ที่ชอบความท้าทาย สนุกตื่นเต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นสิ่งที่อันตรายหรือการยั่วยุจากสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นผู้ที่ชอบเสี่ยงมา ก จึงเป็นคนที่ขาดภูมิคุ้มกันตน นักวิชาการได้อธิบายลักษณะของความชอบเสี่ยง โดยสรุปได้ว่า ผู้ที่ชอบเสี่ยงมากเป็นผู้ที่ 3.1) อยากทดลองสิ่งท้าทาย ทั้งๆ อาจเป็นการขัดกับกฎระเบียบ เช่น ทดลองขับขี่โลดโผน (Dahlen; & White. 2006) 3.2) ไม่ค่อยตระหนักถึงผลเสียต่อตนและ สังคม โดยคิดว่าการกระทำนั้นน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าโทษ (Gardner; & Steinberg. 2005) และ 3.3) ทำตามผู้อื่น เพื่อให้ยอมรับหรือตามความเคยชิน เช่น ยอมเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่คำนึงถึงโรคเอดส์ (Bornovalova; et al. 2008) และ 4) การจัดการความเครียด ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของบุคคลที่แสดงถึงความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง คือ ความสามารถในการจัดการกับความเครียด (Lazarus; & Folkman. 1984) โดยบุคคลที่มีความสามารถในด้านนี้มักเป็นผู้ที่ 4.1) กล้าขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Clark; Borman; Cropanzano; & James. 1995; House. 1981) เมื่อรู้ว่าตนเกิดความเครียด และ 4.2) มีแนวทางหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเครียด ทั้งในเชิงความคิดและการกระทำ เช่น ปลอบตนเอง นอนพักให้มากขึ้น ออกกำลัง เป็นต้น (Compas; et al. 2001) โดยยึดหลักแนวทางจัดการในทางที่ดีและเหมาะสม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีภู มิคุ้มกันทางจิต หมายถึง การมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุหรื อการปลุกปั่นโจมตีจาก บุคคลอื่น ที่มุ่งสร้างให้เกิด การเปลี่ยนแปลงความคิดหรือเจตคติ ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและ ความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน

การวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน งานวิจัยของ นิศากร สนามเขต (2550) สร้างแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันภายในตน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความสามารถในการรับรู้และตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของนักเรียน โดยมีความสามารถใน การรับรู้การแ สดงพฤติกรรมของเพื่อนของตนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี เช่น รับรู้ว่าเพื่อนที่เล่นการ พนัน เป็นคนที่ไม่ดี เป็นต้น ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการตัดสินใจกระทำต่างๆ ที่ตนเองยอมรับ หรือปฏิเสธเพื่อนคนนั้น เช่น เพื่อนที่เล่นการพนัน อาจชักพาไปในทางเสื่อมเสียได้มาก เป็นต้ น และ มิติที่สอง คือ การตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมต่อบุคคลในมิติแรกในเชิงของการยอมรับหรือปฏิเสธ โดยแต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 15 ข้อ แบบวัดนี้มี ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที)อยู่ระหว่าง 6.67 ถึง 21.95 และมีค่าความ เชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .82 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ(2551: 54) สร้างแบบวัดการมีสติสัมปชัญญะ โดยให้นักเรียนรายงานเกี่ยวกับความเชื่อและความรู้สึก ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1)หลงลืมขาดสติ 2)รู้สาเหตุของผล 3)หลงผิดจากความจริง และ4)การคิดตริตรองหรือจดจ่อกับสิ่งใดสิ่ง จำนวน 11 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 2.35 ถึง 7.79 และพิสัยความสัมพันธ์ภายในระหว่างข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .38 พิสัยคะแนนอยู่ ระหว่าง 11 - 66 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบแอลฟ่าเท่ากับ .64 ต่อมา ในปี พ.ศ. 2551 นักวิจัย ในโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการมีภูมิคุ้มกันตนทางจิต งานวิจัยของดุจ เดือน พันธุมนาวิน และงามตา ว นินทานนท์ และ คนอื่นๆ (2551) สร้างแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันตน ประกอบด้วย5 แบบวัด ได้แก่ 1)แบบวัดการมองโลกในแง่ดี2)แบบวัดความชอบเสียง 3)แบบวัดสติ – สัมปชัญญะ 4)การจัดการกับความเครียด และ5)แบบวัดจิตเอกภาพ รวมเป็น 15 แบบวัด นำไปเก็บ ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ประเภท คือ 1)ผู้ใหญ่ จำนวน 1,479 คน 2)นักศึกษา จำนวน 1,735 คน และ3) นักเรียน จำนวน 2,767 คน รวมทั้งสิ้น 5,999 คน โดยทำการวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีการหาค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์แ อลฟ่าในทุกแบบวัด ทำให้ได้แบบวัดภูมิคุ้มกันตนทางจิตใน 3 กลุ่มตัวอย่างละ 5 แบบวัด โดยแบ่งเป็นจิตลักษณะเดี่ยว 4 แบบวัด ได้แก่ แบบวัดการมองโลกในแง่ดี แบบวัด ความชอบเสี่ยง แบบวัดสติสัมปชัญญะ และแบบวัดการจัดการกับความเครียด และแบบวัดจิตเอก ภาค 1 แบบวัด รวมเป็น 15 แบบวัด สำหรับแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในนักเรียน แบบวัดแรก คือ แบบวัดการมองโลกในแง่ดี แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น

สัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 แบบวัดสติสัมปชัญญะ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 แบบวัดความชอบเสี่ยง แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 แบบวัดการจัดการกับความเครียด แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ มีจำนวน 15 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .74 แบบวัดจิตเอกภาค ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ตามจิตลักษณะทั้ง 4 ด้าน รวมกันเป็นจิตลักษณะเอกภาคด้านภูมิคุ้มกันทางจิต โดยแต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 45 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .65 ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มนักเรียน ของดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2551) มาใช้ซึ่งจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ตามจิตลักษณะทั้ง 4 ด้าน รวม 45 ข้อ โดยแต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” และมีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .65 ในการวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ แบบวัดนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อพิสูจน์ข้อคำถามให้ได้อย่างเหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษาและมีคุณภาพแบบวัดที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพ

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550: 283, 287) ผลวิจัยพบว่า การมีภูมิคุ้ มกันทางจิต เข้าเป็นตัวทำนายเพียงลำดับเดียว เมื่อเข้าร่วมทำนายกับชุดกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 1 ด้าน รวมเป็น 2 ด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านไม่ดีได้ใน 4 กลุ่มย่อย โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 24.0 – 39.8 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .48 - .62) ในและตัวทำนายชุดเดียวกัน ยังได้เข้าเป็นตัวทำนายในลำดับที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดีได้ใน 13 กลุ่มย่อย โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.5 – 37.7 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29 - .43) งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิท ยาการ (2551: 210 - 211) พบว่า การมีสติ-สัมปชัญญะ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดกลุ่มจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนาย ร้อยล ะ 27.5 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .30) ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆ กันได้ ใน 6 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ตาราง 28 : 210 - 211) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมก ารสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .27) ในกลุ่มเกรดเฉลี่ยสูง โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 32

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิต (การมองโลกในแง่ดี ความชอบเสี่ยงน้อย สติ-สัมปชัญญะ และการจัดการกับความเครียด)สูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมาก พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมสูง ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิต สูง มีพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออม มากกว่านักเรียน ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

ค่านิยมด้านวัตถุกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

แนวคิดเรื่องค่านิยม (Value) ค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) เช่น จากบิดามารดา ครูอาจารย์ สภาพแวดล้อมทางสังคม และความก้าวหน้าของการสื่อสาร เป็นต้น ค่านิยมเป็นผลผลิตของสังคมและวัฒนธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคล สถาบันสังคมและวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ เห็นดี เห็นมีค่าควรแก่การยึดถือเป็นแนวปฏิบัติโดยผ่านการสอนและการเรียนรู้ทางสังคมที่สั่งสมเป็นเวลานาน ค่านิยมจึงมีความสำคัญมากเพราะส่งผลกระทบไปถึงความเจริญ ความเสื่อมของสังคม และควา มมั่นคงของชาติ กล่าวคือ สังคมที่มีค่านิยมที่เหมาะสมถูกต้อง เช่น ค่านิยมในการประหยัด ค่านิยมการพึ่งตนเอง ค่านิยมในการเป็นพลเมืองดี และค่านิยมการศึกษาหาความรู้ เป็นต้น สังคมนั้นย่อมจะเจริญก้าวหน้าอย่างแน่นอน สังคมใดมีค่านิยมไม่เหมาะสม เช่น ค่านิยมด้านวัตถุ และการขาดระเบียบวินัย เป็นต้น สังคมนั้นย่อมจะเสื่อมลง คำว่า “ค่านิยม” มีผู้ให้ความหมายไว้ เช่น ออลพอร์ท (อรทัย เวชภูมิ. 2540: 24-25; อ้างอิงจาก Allport. 1965. Pattern and Growth Personality) ให้ความหมายของค่านิยมว่า เป็นความเชื่อที่ใช้เป็นรากฐานสำหรับการเลือกปฏิบัติตามที่ตนชอบ สรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง การที่บุคคลแสดงให้เห็นว่าบุคคลให้คุณค่าในสิ่งหนึ่งมากกว่าสิ่งอื่นๆ แล้วยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจรวมทั้งกำหนดการกระทำของตนเอง

ปรัชญาเรื่องวัตถุนิยม (Materialism) มาร์กซ์ (Marx) กล่าวว่า 1) ธาตุแท้ของโล กคือวัตถุ ปรากฏการณ์ทั้งมวลของโลกคือสารรูปที่ต่างกันของวัตถุที่เคลื่อนไหวซึ่งดำเนินไปตามกฎเกณฑ์แห่งสัมพันธ์กันและพึ่งพากัน 2) วัตถุและธรรมชาติตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นสิ่งที่มีอยู่โดยอิสระโดยตัวของมันเอง วัตถุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรก ความรู้สึกและจิตใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอันดับสองเพราะวัตถุเป็นต้นตอของความรู้สึกและความคิด ส่วนความรู้สึกและความคิดคือภาพสะท้อนของวัตถุ ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์คือ ผลิตผลของความเจริญหรือเป็นผลิตผลของสมอง ส่วนสมองคืออวัยวะรับรู้ของความรู้สึกนึกคิด 3) โลกและกฎเกณฑ์ของโลกเป็นสิ่งที่เราสามารถรับรู้ได้ ไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะรู้ไม่ได้คงมีแต่สิ่งที่เรายังรู้ไม่ถึงซึ่งต่อไปอาจค้นพบและรับรู้โดยพลังทางวิทยาศาสตร์กับการปฏิบัติที่เป็นจริงของมนุษย์ การเป็นผู้นิยมวัตถุนิยมไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการมีอุดมการณ์และการต่อสู้เพื่อให้ ได้มาซึ่งชัยชนะตามอุดมการณ์นั้น แต่มีความเข้าใจทางลบว่า คนที่นิยมวัตถุนิยมเป็นคนที่ไม่คำนึงถึงเรื่องอื่นใดนอกจากการเสพสุขทางวัตถุ และพอใจอยู่กับวัตถุหรือสิ่งของ การจะเป็นนักวัตถุนิยมที่แท้จริง จะต้องเป็นทั้งด้านความคิด และการกระทำ เมื่อชาววัตถุนิยมเชื่อว่ า

ร่างกายสำคัญกว่าจิตใจ ไม่เชื่อว่ามีโลกหน้า จึงใช้ชีวิตเพื่อความสุขในโลกนี้เท่านั้น โดยถือว่าความสุขที่เกิดจากการสนองความต้องการของร่างกายมากกว่าความสงบของจิตใจ (สินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์. 2547: 11-12) ดังนั้นสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง การที่บุคคลแสดงให้เห็นว่ าบุคคลให้คุณค่าในสิ่งหนึ่งมากกว่าสิ่งอื่นๆ แล้วยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจรวมทั้งกำหนดการกระทำของตนเอง

เนื่องจากกระบวนการถ่ายทอดทางสังคมเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่มนุษย์แรกเกิดไปจนตายเพื่อที่จะเตรียมมนุษย์เข้าสู่สังคมในแต่ละช่วงของชีวิต การถ่ายทอดทา งสังคม(Socialization) หรือบางครั้งเรียกว่าการขัดเกลาทางสังคม หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตลอดชีวิต จึงเป็นวิถีทางที่บุคคลเรียนรู้ทักษะ ความรู้ ค่านิยม แรงจูงใจ และบทบาทที่เหมาะสมโดยผ่านตัวแ**ทน**การถ่ายทอดทางสังคม (Socialization Agent) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนเป็นสิ่งแวดล้อมที่วัยรุ่นได้รับมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความตื่นตัวต่อการรับข่าวสารทางสังคม(สัมพวลย์ วิศวธีรานนท์. 2541: 17) ค่านิยมของสังคมไทยโดยเฉพาะเรื่องการนิยมยกย่องเงินและความมั่งคั่ง (Wealth) จึงมีอิทธิพลกำหนด รูปแบบของพฤติกรรมของคนไทยเป็นอย่างมากนับตั้งแต่การแต่งตัว การกินอยู่ การคบหาสมาคม และการประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่า คนในสังคมไทยนิยมความร่ำรวย นิยมการมีทรัพย์สินสิ่งของมากมาย โดยไม่สนใจว่าจะได้ความร่ำรวยและสิ่งของมาอย่างไร คนในสังคมไทยมักไม่ค่อยถือว่าการทุจ ริตคอรัปชั่นเป็นสิ่งชั่วร้าย คนที่ทุจริตคอรัปชั่นถ้าสามารถหลีกเลี่ยงกฎหมายได้ก็จะได้รับการยกย่องสรรเสริญจากคนทั่วไปว่าเป็นคนเก่ง มีคนยกย่องนับถือว่ามีความสามารถโดยไม่สนใจว่าจะร่ำรวยมาได้อย่างไร ถ้าร่ำรวยแล้วถือว่าเป็นคนดี ดังนั้น คนในสังคมไทยจึงแสวงหาความร่ำ รวยให้แก่ตนเองด้วยวิธีการต่างๆ ถ้าไม่สามารถแสวงหาความร่ำรวยจากการประกอบอาชีพที่สุจริตได้ก็จะหาโดยการทุจริตแทน (วินัย พรหมอินทร์. 2531: 37)

จากการประมวลเอกสารข้างต้นจึงกำหนดความหมายของ ค่านิยมด้านวัตถุ หมายถึง การที่บุคคลพึงพอใจที่จะแสวงหาสิ่งอำนวยความส ะดวกสบาย ความมั่งคั่ง และสนใจในสิ่งที่มีประโยชน์ ยึดถือสิ่งที่จะสนองความต้องการทางกายเป็นหลัก สนใจที่จะสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์จะมุ่งสะสมทรัพย์สินเงินทอง และสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย

การวัดค่านิยมด้านวัตถุกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน เช่นในงานวิจัยของเพ็ญแข ประจนปัจจนึก และ อ้อมเดือนสดมณี (2529: 31-32) สร้างแบบวัดค่านิยมของชาวชนบทไทย ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมดสี่ตอน ตอนที่สามเป็นส่วนที่วัดระดับของค่านิยมทางวัตถุ จำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินค่า 4 หน่วย ตั้งแต่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง ” ถึง “ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ” ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงจากการตอบข้อคำถามถือว่าเป็นผู้ที่มีค่านิยมทางวัตถุอยู่ในระดับสูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำถือว่าเป็นผู้มีค่านิยมทางวัตถุในระดับต่ำ งานวิจัยของสินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์ (2547: 48, 54 - 55) สร้างแบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ จำนวน 14 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” พิสัยของคะแนนรวมทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0 ถึง 7 คะแนน มีค่า

อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.703 ถึง 5.627 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .7098 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ โดยใช้แนวทางการสร้างข้อคำถามจาก แบบวัดค่านิยมทางวัตถุ ของเพ็ญแข ประจนปัจจนึก และ อ้อมเดือน สดมณี (2529) และแบบวัดพฤติกรรมตามค่านิยมด้านวัตถุ ของสินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์ (2547) ประกอบกัน วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมด้านวัตถุกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ปรากฏในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของพรรณราย พิทักเจริญ (2543: 232, 235, 237) ศึกษาพฤติกรรมสุขภาพกายและจิตของข้าราชการสูงอายุ (50 – 60ปี) จำนวน 300 คน พบว่า ค่านิยมด้านชีวิตและสุขภาพ เมื่อเข้าร่วมทำนายกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถเข้าร่วมทำนายพฤติกรรมการปรั บตัวด้านการกินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนาย ร้อยละ 13.4 และยังสามารถทำนาย พฤติกรรมการ ปรับตัวด้านการกินได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .20 - .23) ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 2 จาก 10 กลุ่มย่อยทั้งหมด (กลุ่มเพศหญิง และกลุ่มอายุน้อย) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายพฤติกรรมกา รดูแลสุขภาพตนเองได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .15) ในกลุ่มรวม และยังสามารถทำนาย พฤติกรรมการ ดูแลสุขภาพตนเองได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .19 - .24) ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ ใน 2 จาก 10 กลุ่มย่อยทั้งหมด (กลุ่มอายุมาก และกลุ่มไม่ มีโรค) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน และยังสามารถทำนายการปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม และยังสามารถทำนายการปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้เป็นลำดับเดียวกัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .19 - .33) ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ ใน 7 จาก 10 กลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของเพ็ญแข ประจนปัจจนึก และอ้อมเดือน สดมณี (2529: 61) ศึกษาค่านิยมของชาวชนบทไทยที่เป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 161 คน พบว่าประชากรในหมู่บ้านเจริญมียอมรับค่านิยมทางวัตถุมากกว่าประชากรในหมู่บ้านไม่เจริญ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.65) และงานวิจัยของสินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์ (2547) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 162,781 พบว่าค่านิยมด้านวัตถุ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ค่าเบต้าเท่ากับ .22) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการทำนายร้อยละ 12.10 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์ได้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .33) ในทุกกลุ่มย่อย

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีค่านิยมด้านวัตถุสูง เป็นผู้ที่อยู่ในแหล่งเจริญ และมีพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์มาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีค่านิยมด้านวัตถุมาก เป็นผู้ที่มีความประหยัดและเก็บออมเงินน้อยกว่า นักเรียนที่มีค่านิยมด้านวัตถุน้อย

จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

สาเหตุในการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) กล่าวถึงกลุ่มตัวแปรจากจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่ง คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือการปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลเผชิญอยู่ เป็นจิตลักษณะที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์หรือเป็นจิตลักษณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ มีงานวิจัยที่สำคัญโดยดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2529) ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องระหว่าง ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เจตคติ เป็นจิตลักษณะที่เกิดจากการรู้คิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทำนองประโยชน์หรือโทษ ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปทางชอบ พอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจสิ่งนั้น บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบ หรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น เจตคติของบุคคล มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบทางการรู้คิด (Cognitive Component) หมายถึง การรู้การคิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสนเทศทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวัตถุทางเจตคติ เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินค่าได้ 2) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุดของ เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว บุคคลจะต้องมีความรู้ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี ก่อนที่เขาจะมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น องค์ประกอบทางความรู้สึกยังสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการรู้คิดด้วย กล่าวคือ ถ้าบุคคลรู้เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งในทางดีก็ย่อมจะเกิดความรู้สึก แต่ถ้ารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในทางไม่ดีก็ย่อมจะชอบไม่พอใจ3) องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม สิ่งที่เขาชอบ พอใจ และพร้อมที่จะทำลายหรือเพิกเฉยต่อสิ่งที่เขาไม่ชอบไม่พอใจ เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สอดคล้องกันซึ่งติดตามมาคือ ความพร้อมที่จะกระทำการให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย ดังนั้น

การรายงานถึงความพร้อมในการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงเป็นเครื่องสะท้อนให้เข้าใจเจตคติของบุคคลได้ด้วย องค์ประกอบทั้งสามของเจตคติ จะสามารถทำนายและอธิบายพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจง เพราะหากเชื่อว่าบุคคลมีเจคติที่ดีต่อเรื่องใดก็จะกระตุ้นให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมในด้านนั้นมากกว่าบุคคลที่มีเจตคติที่ไม่ดี

การมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน คำนึงถึงคุณค่าของพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน โดยการตระหนักเห็นโทษ หรือประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดและเก็บออมเงินในด้านต่าง ๆ และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมต่อการประหยัดและเก็บออมเงินตามความรู้เชิงประเมินค่าของตนเอง

การวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เงิน เช่นในงานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 60) ได้สร้างแบบวัดเจตคติต่อการประหยัดทรัพยากร โดยการให้อาจารย์รายงานถึงการประเมินว่าการประหยัดทรัพยากร เป็นสิ่งมีประโยชน์หรือโทษ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความพึงพอใจที่จะแสดงพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากร จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนมีค่าตั้งแต่ 10 – 60 คะแนน ค่ าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้(ค่าที) 3.85 ถึง 10.15 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง(ค่าอาร์) .26 ถึง .65 และค่าความเชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .78 ในงานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 66 – 67) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า โดยการให้นักเรียนรายงานถึง การประเมินว่า การประหยัดไฟฟ้าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์หรือมีโทษ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความพึงพอใจต่อพฤติกรรม และความมุ่งที่จะกระทำพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.55 ถึง 10.36 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .50 ถึง .68 และค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แบบแอลฟ่า เท่ากับ .90 งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 52 – 54) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัด โดยให้นักเรียนรายงานถึง การประเมินว่าการประหยัดเป็นสิ่งที่มีประโยชน์หรือมีโทษ พอใจหรือไม่พอใจต่อการประหยัด และความตั้งใจที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมการประหยัด โดยครอบคลุมการประหยัดทั้งสามด้าน คือ การประหยัดเวลา การประหยัดค่าใช้จ่าย และการประหยัดพลังงาน จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้(ค่าที) อยู่ระหว่าง 6.43 ถึง 13.79 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .25 ถึง .52 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75 งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 43 – 44) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการออมเงิน โดยวัดความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในการพิจารณาประเมินพฤติกรรมการออมว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ และมีความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะปฏิบัติตามหลักหรือวิธีการที่เป็นแนวทางในการออมเงิน จำนวน

12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 14 – 84 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้(ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.78 ถึง 9.71 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .37 ถึง .64 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างแบบ วัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน โดยอาศัยแนวทางการสร้างข้อคำถามจากแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัด ของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) และแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการออมเงิน ของรสนันท์ ณ นคร (2550) ประกอบกัน ในการสร้างแบบวัดตามกรอบของนิยามปฏิบัติการที่กำหนดข้างต้นและทำให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน วัดด้วยแบบวัดประ เภทมาตรประเมินรวมค่าแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของธรณ์ธันย์ อำภานุกิจ (2551: 71) ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำนวน 1,413 คน พบว่า เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 23.5 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มเพศชาย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 22 งานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 85 - 87) พบว่า เจตคติต่อการประหยัดทรัพยากร เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาของอาจารย์ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .55) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 33 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดเวลาของอาจารย์ได้เป็นลำดั บเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะ ชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .51 - .59) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .52) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 38 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้เป็นลำดับเดีย วกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .46 - .55) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .48) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดในการใช้จ่ายได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .42 - .55) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 180 - 185) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า

เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .32) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 43.1 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .26- .42) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .40) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 50 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .35 - .48) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .32) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 43.1 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .40) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 128, 131) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัด เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์อีก 7 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .61) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 46.6 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง -.16 - .72) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .31) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 34 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 - .46) ใน 12 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 92 – 93, 97 – 98, 103 - 104) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 15.9 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้เป็นลำดับแรก ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .24 - .50) ใน 5 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .62) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 39.3 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกัน ในนักเรียน ที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .52 - .69) ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มเกรดเฉลี่ยสูง โดยมีปริมาณการร่วมทำ นายร้อยละ 19.6 งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 115) พบว่า เจตคติที่ดีต่อการออมเงิน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับ

ตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 1 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) ในกลุ่มร่วม โด ยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.1 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับแรก ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .24 - .51) ใน 4 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด และเมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มร่วม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 31.9 และยังสามารถทำนายพฤติกรรมการออมเงินได้เป็นลำดับแรก ในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กัน (ค่าเบต้าอยู่ระห ว่าง .21 - .40) ใน 7 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่า ผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้ามาก มีพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรมาก มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามาก มี พฤติกรรมการประหยัดมาก มีพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก และมีพฤติกรรมการออมเงินมาก เป็นต้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินน้อย

เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าการมีโครงการธนาคารในโรงเรียนมีประโยชน์หรือโทษเพียงใด นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบพอใจในโครง การธนาคารโรงเรียน หรือไม่ชอบ ไม่พอใจ และมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมสนับสนุนหรือคัดค้านกระทำกิจกรรมต่างๆ ของโครงการธนาคารโรงเรียนเพียงใด

การวัดเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน เช่นในงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 87) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน จำนวน10 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .49 - .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .88 (กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 480 คน) และแบบวัดเจตคติที่ดีต่ อโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ของ พระสวรรค์ ยมสีดา (2548) โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน 3 องค์ประกอบ เช่น การเห็นประโยชน์ - โทษของโครงการฯ มีความชอบ-ไม่ชอบโครงการฯ และความพร้อมที่จะ มีพฤติกรรมที่สนับสนุน จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .89 มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง10 - 60 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .49 – .71 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .88 งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543: 49) ได้สร้าง

แบบวัดเจตคติที่ดีต่อโครงการรุ่งอรุณ ตามความหมายของเจตคติทั้ง 3 องค์ประกอบแบบวัดมีจำนวน 10 ข้อ มีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการรุ่งอรุณมากแบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สร้างแบบวัดเจตคติ ต่อโครงการธนาคารโรงเรียน โดยอาศัยแนวทางการสร้างข้อคำถาม ในแบบวัดของ ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) และพระสวรรค์ ยมสีดา (2548) ประกอบกันในการสร้างแบบวัดตามกรอบของนิยามปฏิบัติการที่กำหนดข้างต้นและทำให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่ดี ต่อโครงการ ธนาคารโรงเรียน กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 162 - 177) พบว่า เจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เมื่อ เข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 1 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักการอ่าน(ปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์)ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .13 - .23) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 1.90 – 6.20 และในตัวทำนายชุดเดียวกันสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักการอ่าน(ความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์)ได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .13) ในภาระมาก โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 43.80 งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 130 - 135) พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการฯ มาก มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอ ย่างคุ้มค่ามากกว่า พบผลนี้ใน กลุ่มรวมและ 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผู้ที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มผู้ที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ และกลุ่มผู้ที่มีฐานะของครอบครัวสูง และยังพบอีกว่ านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการฯ มาก มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากกว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่ อโครงการฯ น้อย พบผลเช่นนี้ใน กลุ่มรวมและ 5 กลุ่มย่อยคือ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มผู้ที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มผู้ที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มผู้ที่มีฐานะครอบครัวต่ำ และกลุ่มที่มีฐานะครอบครัวสูง งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 148) พบว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้ามาก จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้ามากกว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ กับในเพศชายและกลุ่มที่มีฐานะครอบครัวสูงงาน วิจัยของพระสวรรค์ ยมสีดี (2548: 129) พบว่า เจตคติที่ดีต่อโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการกินแบบพุทธได้เป็นลำดับที่2 (ค่าเบต้าเท่ากับ -.14) ในกลุ่มใส่บาตร โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30.6

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่า ผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการที่พึงประสงค์มาก เป็นผู้มีพฤติกรรมรักการอ่านมาก มีพฤติกรรมการ ลดปริมาณขยะ มาก มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้ามาก มีพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมาก เป็นต้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อย

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของบุคคลอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ แตกต่างกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาภูมิหลังของนักเรียน เช่น เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

เพศกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เพศ หมายถึง เพศของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างเพศกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546: 226 - 229) พบว่า อาจารย์เพศหญิงมีพฤติกรรมการประหยัดเวลาและ มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานมากกว่าอาจารย์เพศชาย ส่วนงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 123 - 129) พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นักเรียนชาย และพบว่า นักเรียนชายที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ อยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร มีความสุขในชีวิตมากกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร และนักเรียนชายที่มีเกรดเฉลี่ยสูง ที่อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร มีความสุขในชีวิตมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ และนักเรียนหญิง ที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร มีความสุขในชีวิตมากกว่านักเรียนชาย และยังพบอีกว่านักเรียนชายมีเกรดเฉลี่ยต่ำ ที่อยู่ในโรงเรียนที่ไ ม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร มีความสุขในชีวิตน้อยที่สุด งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 186-194) พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวมากกว่า มี พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวมากกว่า มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนรวมมากกว่า นักเรียนชาย และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 142 - 144) พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมมากกว่านักเรียนชาย

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า เพศมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น พฤติกรรมการประหยัดทรัพยากร พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมการออมเงิน ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดได้ว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนชาย

ผลการเรียนกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาในปีการศึกษาที่ผ่านมาตามสมุดรายงานผลการเรียนซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 0.00 – 4.00 โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างผลการเรียนกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของพระสวรรค์ ยมสีดี (2548: 139 - 140) พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการกิ น แบบพุทธมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ และพบว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงมีการใช้จ่ายอย่างประหยัดมากกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงมีการปฏิบัติทางศาสนามากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ และพบอีกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ(2551: 123 - 124) พบว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงมีพฤติกรรมการออมมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ และนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูง มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำงานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547: 140-143) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากกว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานมากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 142-144) พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมาก มีพฤติกรรมการออมมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อย

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ผลการเรียนมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรม การดำรงชีวิตแบบชาวพุทธ (พฤติกรรมการกินแบบพุทธ การใช้จ่ายอย่างประหยัด การปฏิบัติทางศาสนา) มีพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (พฤติกรรมการออม) มีพฤติกรรมการประหยัด (พฤติกรรมการประหยัดเวลา พฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่าย พฤติกรรมการประหยัดพลังงาน) และมีพฤติกรรมการออมเงิน ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ระดับการศึกษาของบิดากับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง ระดับการศึกษาที่บิดา ได้รับการศึกษาจากส ถานศึกษา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดา กับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก เป็นผู้มีพฤติกรรมป้องกันตนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูงมีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 193 - 194) พบว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมากกว่า พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าส่วนรวมมากกว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมป้องกันตน มีพฤติกรรมรักการอ่าน (ความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์) และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า (พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าส่วนรวม) ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน มากกว่า นักเรียนที่มีบิดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ระดับการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง ระดับการศึกษาที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธุ์ (2545) พบว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง มีพฤติกรรมก่อนเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มตรงข้าม งานวิจัยของจุฑาพัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2547 : 7) ศึกษาปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 728 คน พบว่า นักเรียนที่มารดามีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า มีพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์มากกว่านักเรียนที่มารด าไม่ได้เรียนหนังสือ และนักเรียนที่มารดามีระดับการศึกษา ปวช . หรือ ปวส . มีพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มารดาไม่ได้เรียนหนังสือ และนักเรียนที่มารดาที่มีระดับการศึกษา ปวช . หรือ ปวส. มีพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทั ศน์ที่มีประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มารดาที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา

จากการประมวลเอกสาร ข้างต้น พบว่า ระดับการศึกษาของมาร ดามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ มีพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มาร ดามีระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ปริมาณรายได้ และการใช้จ่ายจากเฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดของครอบครัวของนักเรียน โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างผลการเรียนกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธุ์ (2545) พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศ าสตร์สูงกว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจในครอบครัวสูงมีปริมาณการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจในครอบครัวต่ำ งานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียม (2546) พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีเป็นผู้มีความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน มากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่ดี

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ มีพฤติกรรมรักการอ่าน และมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทั้งปัจจัยภายในและภายนอกตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียน โดยพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน หมายถึง การคำนึงถึงคุณค่า ประสิทธิ ภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน รู้จักการเก็บออมทรัพย์สินโดยนำเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายมาฝากเก็บไว้กับธนาคารด้วยตนเอง มีวินัยในตนเองในเรื่องการเก็บออมเงิน แบ่งเป็นพฤติกรรมย่อย 3 ด้าน ได้แก่ 1)*พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย* หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า มีประสิทธิภาพ คำนึงถึงความคุ้มค่า และให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย รวมถึงการเก็บเงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคในลักษณะของการออมไว้ใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต 2)*พฤติกรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียน* หมายถึง การที่นักเรียนนำเงินที่ได้จากการเก็บออมด้วยวิธีต่างๆ ไปฝากไว้กับธนาคารโรงเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาใน 2 มิติ คือ ความถี่ในการนำฝาก และจำนวนเงินเฉลี่ยในการนำฝากแต่ละครั้ง และ3)*พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน* หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนให้ออมเงินด้วยการกระทำ 3 ด้าน คือ 1)การสนับสนุนด้านอารมณ์ 2)การให้ข้อมูลข่าวสาร และ 3)วัตถุสิ่งของ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบ ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบแนวคิดในการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีตัวแปรเชิงเหตุสำคัญ 4 กลุ่ม คือ ***กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร*** ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างการประหยัดและเก็บออม เงินจากครอบครัว การมีแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครูในการการประหยัดและเก็บออมเงิน ลักษณะการเป็นสมาชิก ของโครงการ ธนาคารโรงเรียน การ รับรู้ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การ ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) ***กลุ่มจิตลักษณะเดิม*** มี 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกัน ทางจิต ค่านิยมด้านวัตถุ) และ ***กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์*** มี 2 ตัวแปร (คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน และเจตคติต่อ โครงการ ธนาคารโรงเรียน) นอกจากนี้ยังได้ศึกษาลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนเพื่อใช้เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ร่วมหรือตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยอีกด้วย ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ความสำคัญในกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ทางสังคมที่ส่งผลต่อเจตคติและพฤติกรรมที่น่าปรารถนา (เช่น พฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และส่วนรวม) พบในงานวิจัยเช่น (ฐานันดร์ เปียศิริ. 2545) พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว เห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า หรือมีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมากกว่านักเรียนที่ มีลักษณะตรงข้าม (พระสวรรค์ ยมสีดี. 2548) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้จ่ายอย่างประหยัดมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551) พบว่า นักเรียนที่อยู่ ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการรับรู้คุณความดีของบุคคลมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง ส่งผลให้เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีพฤติกรรมการออมมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม และ (รสนันท์ ณ นคร. 2550) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการธนาคารโรงเรียน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออมเงินมาก มีพฤติกรรมการออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม ผลวิจัยทั้ง 4 เรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้ารับการฝึกอบรมจากโครงการที่สร้างสรรค์ และอยู่ในสถานการณ์ด้านครอบครัวและโรงเรียน ที่อำนวยก่อให้เกิดผลดีทางจิตใจและพฤติกรรมที่น่าปรารถนา

ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถานการณ์กับจิตลักษณะเดิมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน พบหลักฐานจากงานวิจัยในอดีตจำนวนหนึ่งที่แสดงว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลเผชิญอยู่กับจิตลักษณะเดิมของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินด้วย ตัวอย่างเช่น การศึกษาพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวและส่วนร่วม (ฐานันดร์ เปียศิริ. 2545) พบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัว ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวและส่วนร่วมมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม (พระสวรรค์ ยมสีดี. 2548) พบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นนักเรียนที่พฤติกรรมการใช้จ่ายอย่างประหยัดมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551) พบว่า นักเรียนอยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นนักเรียนที่พฤติกรรมการ ออมมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม และ(รสนันท์ ณ นคร. 2550) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผลมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นนักเรียนที่พฤติกรรมการ ออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม หรือมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม

ในการศึกษาประเภทของนักเรียนที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน และพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินที่มากน้อยต่างกันในตัวแปรกลุ่มชีวสังคมด้วยกัน เพื่อค้นหากลุ่มบุคคลประเภทที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกร รมประหยัดและเก็ บออมเงินน้อย พบหลักฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีความสนในเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และพบว่า นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษามากมีความ สนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาน้อย (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ . 2551) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมการออมมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และพบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านักเรียนชาย (รสนันท์ ณ นคร. 2550) พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินมากกว่านักเรียนชาย จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง หรือนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนลักษณะตรงกันข้าม จึงเป็นหลักฐานนำไปสู่การตั้งสมมติฐานที่ 3

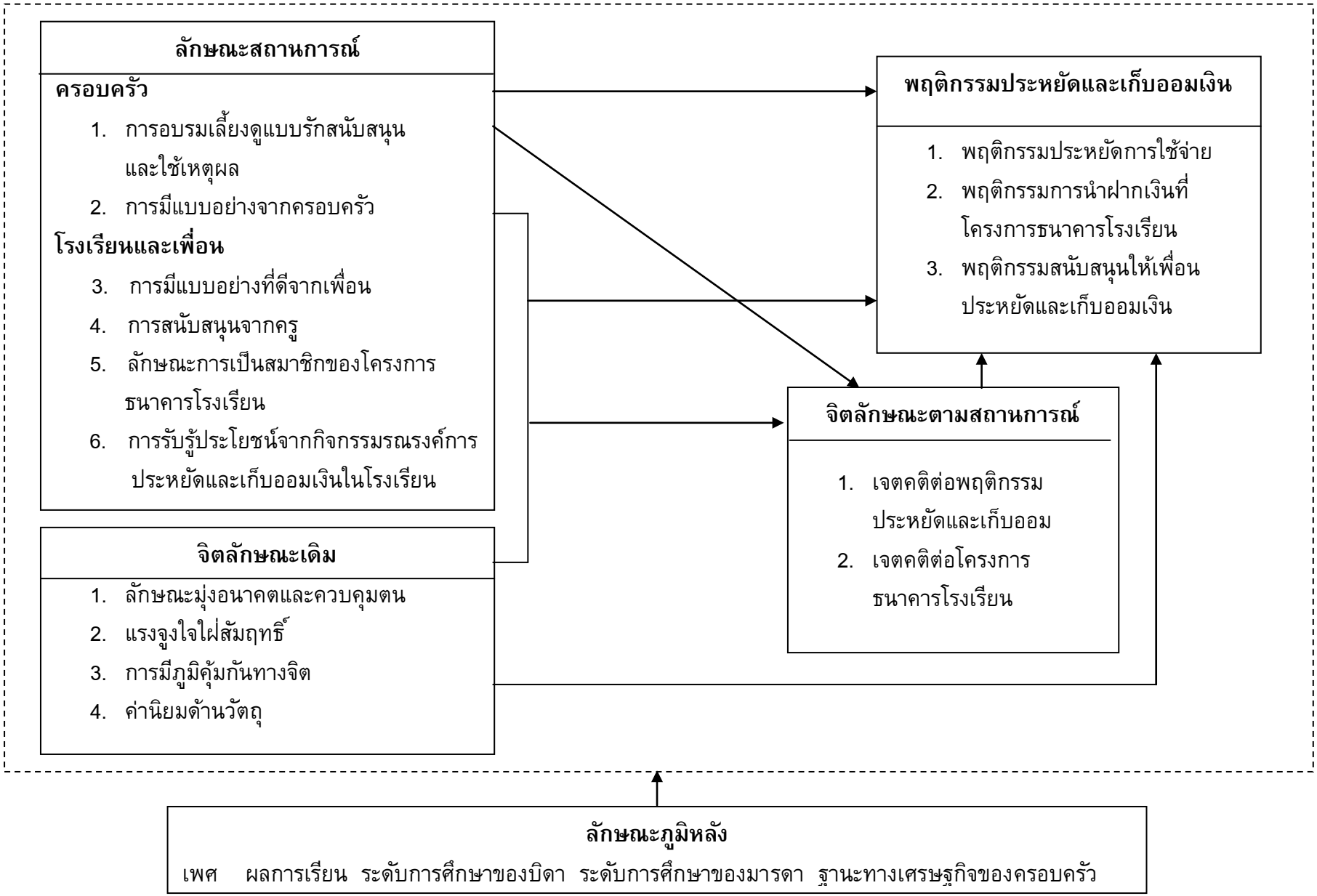

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ทำการวิจัยครั้งนี้

ในการวิจั ยครั้งนี้จะมีการทดสอบสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม ที่กล่าวว่า ปัจจัยเชิงเหตุหลายด้านสามารถอธิบายพฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคลได้มากกว่าปัจจัยด้านใดด้านหนึ่งหรือน้อยด้าน ตัวอย่างเช่นในการศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมต้น(พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551) พบว่าชุดตัวแปรจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ร่วมกับตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์สามารถอธิบายพฤติกรรมการออม (ปริมาณการทำ นายร้อยละ 42.0 ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง) ได้มากกว่าใช้ชุดจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ (ปริมาณการทำนายร้อยละ 36.3) หรือชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ปริมาณการทำนายร้อยละ 26.4) เพียงชุดใดชุดหนึ่ง อีกงานวิจัยหนึ่ง (รสนันท์ ณ นคร. 2550) พบว่า ตัวแปรชุดจิ ตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตตามสถานการณ์ สามารถอธิบายพฤติกรรมการออมเงิน (ปริมาณการทำนายในกลุ่มรวมร้อยละ 35.2) ได้มากกว่าการใช้ชุดตัวแปรจิตลักษณะเดิม (ปริมาณการทำนายร้อยละ 16.8) ชุดตัวแปรสถานการณ์ (ปริมาณการทำนายร้อยละ 18.1) และ ตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานกา รณ์ (ปริมาณการทำนายร้อยละ 24.9) เพียงชุดใดชุดหนึ่ง หลักฐานการศึกษาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 4 และ 5 ในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา

จากการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดความหมายและวิธีการวัดตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในกลุ่มต่างๆได้ ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวแปรตาม

พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน) หมายถึง การคำนึงถึงคุณค่าประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน รู้จักการเก็บออมทรัพย์สินโดยนำเงินที่เหลือจากค่าใช้จ่ายมาฝากเก็บไว้กับธนาคารด้วยตนเอง มีวินัยในตนเองในเรื่องการเก็บออมเงิน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 พฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย หมายถึง การปฏิบัติของนักเรียนในการใช้จ่ายโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และเป็นการใช้จ่ายในสิ่งที่เหมาะสมแก่สถานภาพและความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่นการไม่ซื้อไม่บ ริโภคสินค้าที่แพงหรือฟุ่มเฟือย หรือสินค้าที่เกินความจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเลือกซื้อสินค้าที่มีประโยชน์ต่อตนเอง เป็นต้น วัดโดยแบบวัดที่สร้างขึ้นตามนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริง เลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดง ว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดใช้จ่ายมาก กว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

1.2 พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนนำเงินที่ได้จากการเก็บออมด้วยวิธีต่างๆ ไปฝากไว้กับธนาคารโ รงเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วัดโดยแบบวัดที่สร้างขึ้นตามนิยามปฏิบัติการ โดยการให้นักเรียนตอบรายงานพฤติกรรมของตนเองด้วยข้อคำถามปลายเปิด นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรี ยนมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

***1.3* พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน** หมายถึง การที่นักเรียนส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินด้วยการกระทำ 3 ด้าน คือ 1)การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ และชมเชยเพื่อนเมื่อเพื่อนออ มเงิน การอาสาเป็นเพื่อนนำเงินไปฝาก เป็นต้น 2)สนับสนุนด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงินและการรณรงค์เรื่องการออมเงิน ชวนเพื่อนให้เก็บออมเงิน เป็นต้น และ 3)สนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ เช่น การให้กระปุกออมสินเป็นของขวัญในวันสำคัญ (เช่นวันเกิด) การให้เวลาและความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการฝากเงิน (เช่น ช่วยเขียนใบฝากเงินให้เพื่อน) เป็นต้น วัดโดยแบบวัดที่สร้างขึ้นตามนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านลักษณะสถานการณ์

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง คุณภาพและปริมาณที่นักเรียนรับรู้ว่าตนได้รั บการปฏิบัติจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในชีวิตประจำวันด้วยการแสดงความรักใคร่ ยอมรับให้ความใกล้ชิดสนิทสนม เป็นกันเองกับนักเรียน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา มีการให้รางวัล เช่น ให้คำชมเมื่อทำความดีและลงโทษเมื่อทำความผิดอย่างสมเหตุสมผล และปฏิบัติอย่างสม่ำ เสมอไม่กระทำตามอารมณ์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล วัดโดยแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และค นอื่นๆ (2536) ที่ลินดา สุวรรณดี (2543) นำมาใช้ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากและใช้เหตุผลมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การมีแบบอย่างการเก็บออมจากครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนเห็น หรือรับรู้การแสดงออกของบุคคลในครอบครัวทั้งในด้านดีและไม่ดีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมหรือการประหยัดในด้านต่างๆ เช่น การประหยัดค่าใช้จ่าย การเก็บออมเงิน การนำเงินไปฝากธนาคาร การซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือยของพ่อแม่ หรือการรับประทา นอาหารในร้านที่แพงเป็นประจำ เป็นต้น มีความ

พึงพอใจในการที่จะแสดงออกหรือลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ โดยการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการประหยัดและเก็บออมเงินว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม วัดโดยแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการมีแบบอย่างพฤติ กรรมประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว ของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) และ รสนันท์ ณ นคร (2550) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับแบบอย่างที่ดีในการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การมีแบบอย่างการเก็บออมที่ดีจากเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนได้เห็นหรือรับรู้การแสดงออกของเพื่อนๆ ในการประหยัดและเก็บออมเงินทั้งด้านดีและไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออม เงิน จนทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบพฤติ กรรมจากเพื่อน การคล้อยตามการชักจูงของเพื่อนเป็นพฤติกรรมที่ร่วมกระทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อน เช่น เห็นเพื่อนเก็บออมเงินโดยนำเงินไปฝากกับธนาคารโรงเรียน หรือในทางตรงกันข้าม เห็นเพื่อนใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น วัดโดยแบบวัดที่ ปรับปรุงมาจากแบบวัดการมีแบบอย่างพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนของผจงจิต อินทสุวรรณ และค นอื่นๆ (2547) และชวนชัย เชื้อสาธุชน (2545) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับแบบอย่างที่ดีในการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การสนับสนุนจากครู หมายถึง การที่นักเรียนได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากครูอาจารย์ในโรงเรียน ในเรื่องการมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ใน 3 ด้าน คือ 1)ด้านอารมณ์ เช่น ครูให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมประหยัดใช้จ่าย การพูดปลอบโยนให้กำลังใจในการเก็บออมเงินเพื่อฝากธนาคาร เป็นต้น 2)ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ความรู้ หรืออธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ ในการประหยัดและเก็บออมเงิน หรือวิธีการนำเงินไปฝากธนาคารโรงเรียน เป็นต้น 3)ด้านวัสดุสิ่งของ เช่น ให้กระปุกออมสินเป็นรางวัลต่างๆ สอนวิธีทำกระปุกออมสินอย่างง่าย เป็นต้น วัดโดยแบบวัดที่ปรับปรุงมากจากแบบวัดสถานการณ์ในโรงเรียน ของฐานันดร์ เปียศิริ (2545) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มีความหมายใน 2 มิติ มิติที่ 1 หมายถึงการที่นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ออมเงินและนำฝากในธนาคารโรงเรียน มิติที่ 2 หมายถึง การรับรู้ถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม 4 ประเภท คือ 1)การรับทราบประชาสัมพันธ์หน้าเสาธง 2)การเข้าร่วมกิจกรรมการออมในวันสำคัญ 3)การเข้าร่วมกิจกรรมในสัปดาห์แห่งการออม 4)การมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ออมเงินที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมเก็บ ออมพร้อมกันสร้างส รรค์อนาคต เป็นต้น แบบวัดแต่ละข้อแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกมีมาตรวัด 5 หน่วย ตั้งแต่ “ไม่เคยเลย” ถึง “บ่อยมาก” ส่วนที่สอง

เป็นระดับความมั่นใจในการตอบจากส่วนแรก มีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้เป็นผลคูณของจำนวนครั้ง ที่เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน กับคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะเดิม

ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคนมีปริม าณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็ งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุ มบังคับตนเองให้มีการรู้จักการอดได้รอได้ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าใน อนาคต วัดโดย แบบวัดลั กษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน ของดวงเดือน พันธุมนาวิน และค นอื่นๆ (2536) แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะทำงานหนึ่งๆ ให้สำเร็จลุล่วง ตามมาตรฐานขั้นสูง หรือเป็นไปตามที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ โดยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ วัดโดยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2536) แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การมีภูมิคุ้มกั นทางจิต หมายถึง การที่นักเรียน มีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพ อที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุ หรือการปลุกปั่นโจมตีจากบุคคลอื่น ที่มุ่งสร้างให้เกิด การเปลี่ยนแปลงความคิดหรือเจตคติ ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน ซึ่งจากการประมวลเอกสารอย่างกว้างขวาง (ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์ 2551) พบองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1)การมองโลกในแง่ดี 2)ความชอบเสี่ยงน้อย 3)สติสัมปชัญญะ 4)การจัดการกับความเครียด จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ขั้นตอน คือ องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน ได้แบบวัด ภูมิคุ้มกันทางจิต ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านดังกล่าว วัดโดยแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ของดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2551) แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่ามีภูมิคุ้มกันทางจิตมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ค่านิยมด้านวัตถุ หมายถึง การที่บุคคลพึงพอใจที่จะแสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ความมั่งคั่ง และสนใจในสิ่งที่มีประโยชน์ยึดถือสิ่งที่จ ะสนองความต้องการทางกายเป็นหลัก สนใจที่จะสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ มุ่งสะสมทรัพย์สิน เงินทอง และสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ในงานวิจัยครั้งนี้ วัดโดยแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ ของเพ็ญแข ประจนปัจจนึก และอ้อมเดือน สดมณี(2529) และ สินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์(2547) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีค่านิยมด้านวัตถุมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์

เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน หมายถึง การรู้คิดของนักเรียนในการพิจารณาประเมินพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ หรือไม่ดีมีโทษ เกิด ความรู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ในการที่จะประหยัดและเก็บออมเงิน และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน หรือสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดและเก็บออมเงินตามความรู้เชิงประเมินค่าของตนมากเพียงใด วัดโดยแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) และ รสนันท์ ณ นคร (2550) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า ค่าเฉลี่ย แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มี เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้และยอมรับว่าการมีโครงการธนาคารในโรงเรียนมีประโยชน์หรือโทษเพียงใด นักเรียนเกิดความรู้สึก ชอบพอใจในโครงการฯ หรือไม่ชอบ ไม่พอใจ และมีความพร้อมที่จะ สนับสนุนหรือคัดค้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในโครงการมากเพียงใด วัดโดยแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดเจตคติที่ดีต่ อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของ ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) และ ลินดา สุวรรณดี (2543) และสร้างเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการ แบบวัดเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย เป็นผู้มี เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากกว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว โดยกำหนดนิยามปฏิบัติการ ดังนี้

เพศ (ทั้งเพศชาย และเพศหญิง)

ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาในปีการศึกษาที่ผ่านมาตามสมุดรายงานผลการเรียนซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 0.00 – 4.00

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง จำนวนปีที่บิดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา

ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ในที่นี้พิจารณาร่วมกันใน 2 มิติ คือ ปริมาณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดของครอบครัวของนัก เรียน โดยให้นักเรียนตอบเป็นจำนวนเงินรายได้ตามจริง และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้จำนวนดังกล่าว ตามตารางที่ 2 ครอบครัวที่มีปริมาณรายได้น้อย แต่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวใช้จ่ายเงินได้ดังกล่าวมาก จัดเป็นครอบครัวที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ส่ วนครอบครัวที่มีปริมาณรายได้มาก และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวใช้จ่ายเงินจากรายได้ดังกล่าวน้อย จัดเป็นครอบครัวที่มีเศรษฐกิจของครอบครัวสูง พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 1 ถึง 12 เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีคะแนนเป็น 1 เศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุดมีคะแนน 12 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยจัดเป็นผู้มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ตาราง 1 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน

รายได้รวมต่อเดือน	จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
	1-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป
น้อยกว่า 15,000 บาท	3	2	1
15,001 – 35,000 บาท	6	5	4
35,001 – 55,000 บาท	9	8	7
55,001 ขึ้นไป	12	11	10

ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสมัครเข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนหรือไม่สมัครเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน วัดโดยให้นักเรียนรายงานตนเองว่าเป็ นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และรายงานระยะเวลาในการเป็นสมาชิกว่านานเท่าใด แบบวัดนี้ไม่มีการหาค่าความเชื่อมั่น

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน ได้รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า หรือเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธน าคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บ ออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2. นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก เห็นแบบอย่างการประห ยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และ มีภูมิคุ้มกันท างจิต สูง เป็นผู้มีเจตคติที่ ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่า มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า หรือเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

3. นักเรียนหญิง มีผลการเรียนสูง และมารดามีการศึกษาสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรร มสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บ ออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

4. ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) รวม 10 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัด และเก็บออมเงินของนักเรียน หรือเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนได้มากกว่าเมื่อใช่ตัวทำนายชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

5. ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ(ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) และตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) รวม 12 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (พฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บ ออมเงิน) ได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายจากชุด 3 หรือชุด 4 เพียงชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ 5% ขึ้นไป

6. ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวม 12 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ทั้ง 3 ด้าน(พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรร มสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บ ออมเงิน) พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) โดยการเก็บข้อมูลในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งในบทนี้ได้กล่าวถึงการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า วิธีการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีธนาคารออมสินในโรงเรียนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี และเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร (ธนาคารออมสิน. 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สุ่มโรงเรียน ด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้อัตราการเป็นสมาชิกของธนาคารโรงเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิออกเป็น 2 กลุ่มชั้นภูมิ คือ โรงเรียนที่มีอัตราการเป็นสมาชิกของธนาคารโรงเรียน ระดับสูง (นักเรียนมีสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารโรงเรียนร้อยละ 60 ขึ้นไป) และโรงเรียนที่มีอัตราการเป็นสมาชิกของธนาคารโรงเรียน ระดับต่ำกว่าร้อยละ 60 หน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) ในชั้นนี้คือ โรงเรียน โดยสุ่มโรงเรียนชั้นภูมิละ 2 โรงเรียน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 4 โรงเรียน

2. สุ่มนักเรียน ด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้การเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนของนักเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิออกเป็น 2 กลุ่มชั้นภูมิ คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน และนักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน หน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) ในชั้นนี้คือ นักเรียน โดยสุ่มนักเรียนชั้นภูมิละ 60 คน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 120 คน ในแต่ละโรงเรียน

ตาราง 2 จำนวนตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียนที่เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน	รวม
มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนสูง (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคาร โดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป)	โรงเรียนแห่งที่ 1	60	75	135 คน
	โรงเรียนแห่งที่ 2	60	75	135 คน
มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนต่ำ (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคาร โดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนต่ำกว่า ร้อยละ 60)	โรงเรียนแห่งที่ 3	60	75	135 คน
	โรงเรียนแห่งที่ 4	58	74	132 คน
		238	299	537 คน

การสร้างเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวัดตัวแปรหลักที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ที่ได้กำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการไปแล้วข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) โดยมีเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่ และได้ปรับปรุงจากแบบวัดที่ใช้ในงานวิจัยอื่นๆ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาครั้งนี้จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 14 ฉบับ แบ่งเป็นแบบวัด ***กลุ่มตัวแปรตาม*** 3 ฉบับ ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน (พฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน) ***กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์*** จำนวน 5 ฉบับ (แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบวัดการมีแบบอย่างจากครอบครัว แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน แบบวัดการสนับสนุนจากครู และแบบวัดการรับรู้ ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน) ***กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม*** จำนวน 4 ฉบับ (แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แบบวัดแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตและแบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ) ***กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์*** จำนวน 2 ฉบับ (แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และแบบวัดเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และแบบสอบถามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดของเครื่องมือแต่ละฉบับดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวแปรตาม

แบบวัดพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดเก็บ ออมและนำฝาก เงิน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ตามนิยามปฏิบัติการ ดังนี้

1) แบบวัดพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย เป็นแบบวัด การปฏิบัติของนักเรียนในการใช้จ่ายโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย และเป็นการใช้จ่ายในสิ่งที่เหมาะสมแก่สถานภาพและความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่นการไม่ซื้อไม่บริโภคสินค้าที่แพงหรือฟุ่มเฟือย หรือสินค้าที่เกินความจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเลือกซื้อสินค้าที่มีประโยชน์ต่อตนเอง เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการ เป็นแบ บวัดประเภทมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีข้อคำถาม 24 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 16 ถึง 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .27 ถึง .65 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย

0. ฉันเลือกซื้อสินค้าเฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” ตามลำดับ หากเป็นข้ อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

2) แบบวัดพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน วัดพฤติกรรมที่นักเรียนนำเงินที่ได้จากการเก็บออมด้วยวิธีต่างๆ ไปฝากไว้กับ โครงการธนาคารโรงเรียน โดยแบ่งแต่ละข้อออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ถามถึงจำนวนครั้งการนำฝากเงินในแต่ละภาคเรียนของนักเรียนแต่ละคน ตอนที่ 2 ถามจำนวนเงินโดยเฉลี่ยที่ฝากแต่ละครั้ง

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน

ตอนที่ 1 ในช่วงเวลาหนึ่งภาคเรียน ฉันนำเงินฝากที่ธนาคารโรงเรียน จำนวน.....ครั้ง

ตอนที่ 2 จำนวนเงินโดยเฉลี่ยที่ฝากแต่ละครั้ง จำนวน ..... บาท

เกณฑ์การให้คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนจำนวนครั้งที่ฝากเงินสูงกว่าค่าเฉลี่ย เป็นผู้ที่นำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนบ่อยกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

3) แบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน วัดการที่นักเรียนส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนให้ออมเงินด้วยการกระทำ 3 ด้าน คือ 1)การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ และชมเชยเพื่อนเมื่อเพื่อนออมเงิน การอาสาเป็นเพื่อนนำเงินไปฝาก เป็นต้น 2)สนับสนุนการให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงิน และการรณรงค์เรื่องการออมเงิน ชวนเพื่อนให้เก็บออมเงิน เป็นต้น และ 3)สนับสนุนวัตถุสิ่งของ เช่น การให้กระปุกออมสินเป็นของขวัญในวันสำคัญ(เช่นวันเกิด) การให้เวลาและความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการฝากเงิน (เขียนใบฝากเงินให้เพื่อน) เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการ เป็นแบบวัดประเภทมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีข้อคำถาม 37 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .76 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 18 ถึง 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .41 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .60

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน

0. ฉันพูดชื่นชมเพื่อนที่สามารถเก็บออมเงินและนำฝากที่ธนาคารโรงเรียนได้อย่างสม่ำเสมอในแต่ละสัปดาห์

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ดังนี้

แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และอื่นๆ (2536) ที่นำมาใช้ในงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแบบวัดอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 เมื่อนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) *แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล* มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 11 ถึง 60 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง.54 ถึง .69 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88

ตัวอย่างแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

0. ทุกครั้งที่มีปัญหา แม่จะให้คำปรึกษา หรือคำแนะนำเสมอ

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการมีแบบอย่างจากครอบครัว เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วนจากแบบวัดการเห็นแบบอย่าง จากครอบครัว ของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) จำนวน 12 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.15 – 10.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 และแบบวัดการเห็นแบบอย่างจากผู้อื่น ของรสนันท์ ณ นคร (2550) จำนวน 15 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 3.96 – 8.23 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84 โดยดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวกับการที่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากบิดามารดาในการประหยัดและเก็บออมเงิน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 27 ข้อแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .86 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 24 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .30 ถึง .60 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80

ตัวอย่างแบบวัดการมีแบบอย่างจากครอบครัว

0. บ่อยครั้งที่ฉันเห็นพ่อให้เงินแม่เพื่อนำไปฝากธนาคาร เพื่อเก็บไว้ใช้ในวันข้างหน้า

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วน จากแบบวัดอิทธิพลของเพื่อน ของผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่นๆ (2547) จำนวน 14 ข้อ มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าอาร์) อยู่ระหว่าง .27 – .50 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .73 และแบบวัดการได้แบบอย่างการประหยัดทรัพยากร ของชวนชัย เชื้อสาธุชน (2545) จำนวน 10 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่

ระหว่าง 4.69 – 7.97 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .79 โดยปรับปรุงข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการวิจัยนี้ จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแบบวัด อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน โดยดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวกับการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในการประหยัดและเก็บออมเงิน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 30 ข้อแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรีย นจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .56 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 57 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .11 ถึง .52 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69

ตัวอย่างแบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในการประหยัดและเก็บออมเงิน

0. เพื่อนของฉันบอกกับฉันว่าเขากำลังเก็บออมเงิน ไว้เพื่อใช้ในวันข้างหน้า

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการสนับสนุนจากครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วน จากแบบวัดอิทธิพลของเพื่อนของ ของฐานันท์ เปียศิริ (2545) จำนวน 12 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.70 – 8.87 มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 โดยปรับปรุงข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการนี้ จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแบบวัด อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน โดยดัดแปลงข้อคำถามให้ เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวกับการชักชวนและแนะนำให้ความรู้เรื่องการประหยัดและเก็บออมเงิน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 21 ข้อแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 15 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 20 ถึง 109 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .16 ถึง .61 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82

ตัวอย่างแบบวัดการสนับสนุนจากครูในการประหยัดและเก็บออมเงิน

0. ฉันได้รับคำชมจากครูเมื่อเห็นฉันนำเงินไปฝากที่ธนาคารโรงเรียน

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการ รับรู้ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการ คำถามแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรก ถามถึงจำนวนค รั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนของนักเรียนแต่ละคน เป็นแบบวัดประเภทมาตรวัดประเมินรวมค่า 5 หน่วย จาก “ไม่เคยเลย” ถึง “บ่อยมาก” มีข้อคำถาม 4 ข้อ ตอนที่สอง ถามเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ในแต่ละครั้ง เป็นแบบวัดประเภทมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีข้อคำถาม 20 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน พบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .87 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามในตอนที่สองไว้ใช้จริง 12 ข้อ เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 0 ถึง 198 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26 ถึง .72 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .89

ตัวอย่างแบบวัดการรับรู้ ประโยชน์ จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บอ อมเงิน ในโรงเรียน

ตอนที่ 1 ฉันได้ยินข่าวประชาสัมพันธ์รณรงค์หน้าเสาธงให้นักเรียนออมเงิน เพื่อนำฝากธนาคารโรงเรียน

....

บ่อยมาก บ่อย ค่อนข้างบ่อย นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ตอนที่ 2 ในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนแต่ละครั้ง นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมนี้ให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านต่างๆ ต่อไปนี้เพียงใด

0. การได้รับทราบข่าวประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ออมเงินกับธนาคารโรงเรียน กระตุ้นให้ฉันสนใจอยากฝากเงินกับธนาคารโรงเรียน

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน , งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) โดยลักษณะคำถามจะเกี่ยวกับ ความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับผลประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในอนาคต จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 20 ถึง 120 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 เมื่อนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) *แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน* มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 14 ถึง 60 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .33 ถึง .56 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .77

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

0. ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จ ก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่รสนันท์ ณ นคร (2550: 45) วัดความมุ่งมั่นหรือความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายาม เพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 -90 พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้(ค่าที) 6.25 ถึง 10.92 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .52 ถึง .70 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 เมื่อนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) *แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์* มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 16 ถึง 60 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .64 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

0. เมื่อทำงานใดๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ได้ผลงานออกมาดีที่สุด

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มนักเรียน ของดุจเดือน พันธุม นาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2551) ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผ่านการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน ของแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่มี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1)การมองโลกในแง่ดี2)ความชอบเสี่ยงน้อย3)สติสัมปชัญญะ 4) การจัดการกับความเครียด รวมกันเป็นแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต โดยมีการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ขั้นตอน คือ องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน มีจำนวนข้อคำถาม 45 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 45 – 270 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) 1.85 ถึง 6.63 มีค่าความเชื่อ มั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .65 เมื่อนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) *แบบวัดภูมิคุ้มกันทางจิต* มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 135 ถึง 250 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .13 ถึง .61 มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88

ตัวอย่างแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต

0. ฉันคิดว่ามีโอกาสน้อย ที่เรื่องดีๆ จะเกิดขึ้นกับฉัน

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วนจากแบบวัดค่านิยมทางวัตถุของเพ็ญแข ประจนปัจจนึก และ อ้อมเดือนสดมณี (2529) จำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินค่า 4 หน่วย ตั้งแต่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง ” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ” และแบบวัดพฤติกรรมตามค่านิยมด้านวัตถุ ของสินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์ (2547) จำนวน 14 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนรวมทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0 ถึง 7 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนก (ค่าที)อยู่ระหว่าง 2.70 ถึง 5.63 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .70 โดยปรับปรุงข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการวิจัยนี้ มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ

แต่ละข้อมีมาตร 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแบบวัด อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน โดยดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไปกับสินค้าและบริการตามสมัยนิยมของนักเรียน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 33 ข้อแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียน จำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .17 ถึง .54 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 19 ถึง 59 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 ถึง .46 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .68

ตัวอย่างแบบวัดค่านิยมด้านวัตถุ

0. ฉันเห็นด้วยกับสำนวนไทยที่ว่า “มีเงินก็นับเป็นน้อง มีทองก็นับเป็นพี่”

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ดังนี้

แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วนจากแบบวัด เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัด ของมนูญ ภูขลิบ เงิน (2547) จำนวน 12 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 – 72 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 6.43 ถึง 13.79 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง(ค่าอาร์) .25 ถึง .52 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75 และแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการออมเงิน ของรสนันท์ ณ นคร (2550) จำนวน 12 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 14– 84 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.78 ถึง 9.71 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง (ค่าอาร์) .37 ถึง .64 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 โดยดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิ นทั้ง 3 ด้าน เช่น การประเมินค่าพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินเป็นเรื่องที่ดี มีประโยชน์หรือโทษเพียงใด รู้ถึงความชอบ-ไม่ชอบเพียงใด และมีความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากน้อยเพียงใด จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 38 ข้อแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน100 คน แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า

เท่ากับ .78 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 15 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 27 ถึง 90 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .33 ถึง .66 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .86

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

0. แม้ว่าการเก็บออมเงินต้องใช้ระยะเวลานาน ฉันก็เชื่อว่ามันคุ้มค่าถ้าทำได้

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามบางส่วนจากแบบวัด เจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) จำนวน10 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .49 - .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .88 และแบบวัดเจตคติที่ดีต่อโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ของ พระสวรรค์ ยมสีดา (2548) โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับเจ ตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน 3 องค์ประกอบ เช่น การเห็นประโยชน์ - โทษของโครงการฯ มีความชอบ-ไม่ชอบโครงการฯ และความพร้อมที่จะ มีพฤติกรรมที่สนับสนุน จำนวน 10 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .89 โดยปรับปรุงข้อคำถามตามนิยามปฏิบัติการ วิจัยนี้ มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วย มาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแบบวัด อยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน โดยดัดแปล งข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน และมีบางข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน เช่น การเห็นประโยชน์ - โทษของโครงการฯ มีความชอบ-ไม่ชอบโครงการฯ และความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สนับสนุน จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 19 ข้อแต่ละข้อมีมาตร6 หน่วย จาก“จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน100 คน แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน) แบบวัดมีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .51 ถึง .67 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

0. โครงการธนาคารโรงเรียนเป็นโครงการที่น่าเบื่อมาก

....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเ ป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบสอบถามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาความแตกต่างของลักษณะภูมิ หลังบางประการของนักเรียน โดยแบบสอบถามมีลักษณะให้เติมคำตอบลงในช่องว่าง ซึ่งลักษณะภูมิหลังที่ศึกษาได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1)แบบวัดที่นำมาจากที่ สร้างไว้แล้ว ได้แก่ แบบวัดจิตลักษณะเดิม 4 ฉบับ 2)แบบวัดที่นำมาปรับใช้ 6 ฉบับ และจะมีการทดลองใช้และหาคุณภาพแบบวัดใหม่อีกครั้ง 3)แบบวัดที่สร้างขึ้นใหม่ 5 ฉบับ จะนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพแบบวัดครบทุกขั้นตอนดังนี้

1. การหาความเที่ยวตรง(Validity)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยวตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ ความเข้าใจด้านเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัด ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหาของแบบวัดแต่ละฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หรือนำมาปรับปรุงใหม่ ว่ามีเนื้อหาครอบคลุ มตามนิยามปฏิบัติการที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนตรวจดูสำนวนภาษาว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ แล้วจึงนำมาปรับแก้ให้สมบูรณ์ ก่อนนำแบบวัดนั้นไปใช้จริง

2. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination)

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ วิจัยได้นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(Item discrimination) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total correlation) โดยเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติไว้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 144)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดในการวิจัยครั้งนี้ จะหาหลังจากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วย สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ใช้เป็นสถานที่เก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากเจ้า หน้าที่และอาจารย์ในโรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งยืนยันกับนักเรียนว่า ข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนอย่างแน่นอน

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบวัดทุกฉบับ

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และทำการคัดเลือกฉบับที่บกพร่องออก ไป จากนั้นนำฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของบุคคล โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ เป็นต้น

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ สามทาง (Three – way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่พบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปฏิสัมพันธ์ที่พบว่ามีนัยสำคัญจะถูกเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบสมมติฐานที่ 4 และ 5

4. วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบแคนอนิเคิล (Canonical Correlation Analysis) ใช้ในสมมติฐานที่ 6

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันท างจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึ กษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้ องกับพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษา มากน้อยเพียงใดและเพราะเหตุใด โดยมีการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยจำนวน 6 ข้อ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไปนี้ เป็นการเสนอผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6 ข้อ ซึ่งมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนผู้ถูกศึกษา

2) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนเจตคติต่อ พฤติกรรม ประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนหรือพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้าน ใน 3 ด้าน (พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน) พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ด้าน คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

3) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้าน ใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน) พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ด้านคือ แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต

4) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนา คารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน และเจตคติ ต่อพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน โดยมีการพิจารณาตามตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ด้าน คือ เพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา

5) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนทีละด้าน ด้วยตัวทำนาย 2 กลุ่มร่วมกัน คือ ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) และตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ) รวมทั้งสิ้น 10 ตัวทำนาย

6) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของตัวแปร พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ทีละด้าน ด้วยตัวทำนาย 3 กลุ่มร่วมกัน คือ ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผ ล การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ) และตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อการประหยัดและเก็บออมเงิน เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) รวมทั้งสิ้น 12 ตัวทำนาย

7) ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล (Canonical Correlation Analysis) ของตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร(ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิ จกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ) และตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) รวมทั้งสิ้น 12 ตัวทำนาย สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ทั้ง 3 ด้าน(พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละแบบแผน ทั้ง 6 แบบแผนดังกล่าวกระทำในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 5 ตัวแปร แบ่งออกเป็น 10 กลุ่มย่อย (ตาราง 3)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ เริ่มจากลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนผู้ถูกศึกษา ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม แบบแผน 6 แบบแผนดังกล่าวข้างต้น

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ถูกศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสหศึกษาที่มีธนาคารออมสินในโ รงเรียนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสมุทรปราการ เป็นโรงเรียนที่มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนสูง (หมายถึงโรงเรียนมีนักเรียนมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป) จำนวน 2 โรง และโรงเรียนที่มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนต่ำ (หมายถึงโรงเรียนมี นักเรียนมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วน ต่ำกว่า ร้อยละ 60) จำนวน 2 โรง รวมเป็น 4 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งสิ้น 537 คน ซึ่งมีลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังดังนี้ (ตาราง 3) แบ่งเป็นนักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนจำนวน 265 คน (ร้อยละ 49.3) นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน จำนวน 272 คน (ร้อยละ 50.7) เป็น**เพศ**หญิงจำนวน 311 คน (ร้อยละ 57.9) เพศชายจำนวน 226 คน (ร้อยละ 42.1) **ผลการเรียนของนักเรียน** อยู่ระหว่าง 0.53 – 4.00 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64) แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ค่าเฉลี่ย 0.53 – 3.35) จำนวน 238 คน (ร้อยละ 44.3) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 – 4.00) จำนวน 299 คน (ร้อยละ 55.7) สำหรับ**ระดับการศึกษาของบิดา** อยู่ระหว่าง 6 – 22 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.45) แบ่งเป็น บิดาที่มีการศึกษาต่ำ (6-14.17ปี) จำนวน 230 คน (ร้อยละ 44.1) บิดาที่มีการศึกษาสูง (14.18 - 22ปี) จำนวน 292 คน (ร้อยละ 55.9) **ระดับการศึกษาของมารดา** อยู่ระหว่าง 6 – 22 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.59) แบ่งเป็น มารดาที่มีการศึกษาต่ำ (6 - 13.98 ปี) จำนวน 154 คน (ร้อยละ 29.3) มารดาที่มีการศึกษาสูง (13.99 - 22ปี) จำนวน 372 คน (ร้อยละ 70.7) **ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว**ได้พิจารณาใน 2 มิติคือ ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1)จำนวนสมาชิก 1–3 คน 2) จำนวนสมาชิก 4 – 6 คน และ 3) จำนวนสมาชิกมากกว่า 7 คน ส่วนรายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 2) 10,001 – 30,000 บาท 3) 30,001 – 50,000 บาท 4) 50,001 บาทขึ้นไป จึงแบ่งนักเรียนได้เป็น 12 ประเภท จากครอบครัวที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด (ระดับ 12) คือ นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป และมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า 4 คน และนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำสุด (ระดับ 1) คือ ครอบครัวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 7 คน

ตาราง 3 ค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		เกณฑ์แบ่งกลุ่ม	พิสัย	จำนวน (537 คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการฯ	เป็นสมาชิกโครงการ			265	49.3		
	ไม่เป็นสมาชิโครงการ			272	50.7		
ระยะเวลาการเป็นสมาชิก	ต่ำ	<19.75	0.00-19.75 เดือน	124	46.3	19.75	9.96
	สูง	>19.75	19.76-72.00 เดือน	144	53.7		
เพศ	หญิง			311	57.9		
	ชาย			226	42.1		
ผลการเรียน	ต่ำ	< 3.35	0.53 – 3.35 คะแนน	238	44.3	3.35	0.64
	สูง	> 3.35	3.35 – 4.00 คะแนน	299	55.7		
ระดับการศึกษาของบิดา	ต่ำ	< 14.17	6– 14.17 ปี	230	44.1	14.17	3.45
	สูง	> 14.17	14.18 –22 ปี	292	55.9		
ระดับการศึกษาของมารดา	ต่ำ	< 13.98	6.00 – 13.98 ปี	154	29.3	13.98	3.59
	สูง	> 13.98	13.99 – 22 ปี	372	70.7		
ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว	ต่ำ	< 8.01	1 – 8.01 คะแนน	291	56.0	8.01	2.98
	สูง	> 6.00	8.02 – 12 คะแนน	229	44.0		

หมายเหตุ * ตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่าเฉลี่ยในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98 เมื่อจัดแบ่งระดับเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนออกเป็น 2 ระดับ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ จำนวน 291 คน (ร้อยละ 56.0) และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จำนวน 229 คน (ร้อยละ 44.0)

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยครั้งนี้จำนวน 537 คน เป็นนักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนจำนวน 265 คน ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนจำนวน 272 คน ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.96 เป็นนักเรียน หญิงจำนวน 311 คน เป็นนักเรียน ชายจำ นวน 226 คน มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนเท่ากับ 3.35 บิดามีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 14.17 ปี มารดามีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 13.97 ปี และระดับเศรษฐกิจของครอบครัวเฉลี่ยเท่ากับ 8.01

4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินพิจารณาตาม ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 การวิเคราะห์ ตามตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งก็คือ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแต่ละด้าน ใน 3 ด้าน (พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) สำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละการวิเคราะห์ คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน รายละเอียดของตัวแปรอิสระมีดังนี้

ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง นักเรียน ระบุว่าตนสมัครเข้าเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน และมีสมุดบัญชีเงินฝากของธนาคารโรงเรียน กับผู้ที่ไม่สมัคร เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน

การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ประเมินโดยพิจารณา ใน 2 มิติ มิติที่ 1 คือการที่นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น 4 ประเภท เพื่อรณรงค์ให้ออมเงินและนำฝากในธนาคารโรงเรียน และมิติที่ 2 คือการรับรู้ถึงประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม 4 ประเภทดังกล่าว (ได้แก่ การรับทราบประชาสัมพันธ์หน้าเสาธง การเข้าร่วมกิจกรรมการออมในวันสำคัญ การเข้าร่วมกิจกรรมในสัปดาห์แห่งการออม และการมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์ออมเงินที่โรงเรียนจัดขึ้น) พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 0 – 198 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งกลุ่ม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.42) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 59.43 – 198 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 0 – 59.42 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมต น หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคน รายงาน ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็ งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเอง รู้จักการอดได้รอได้ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่มีค่ามาก กว่าหรือสำคัญกว่าในอนาคต พิสัยของคะแนน ที่ได้อยู่ระหว่าง 14 – 60 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งกลุ่ม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.94) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 44.95 – 60 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแ นนในกลุ่ มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 14 – 44.94 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละครั้งจะกระทำทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 5 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ได้เป็นกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (รายละเอียดการแบ่งกลุ่มย่อยดูจากตาราง 3) ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์จึงแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย 5 หัวข้อ ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประ หยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียน พิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บอ อมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมเงินและนำฝากของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรม รณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง ที่แตกต่างกัน

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนพิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าการประหยัดและเก็บออมเงินเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามีประโยชน์ หรือมีโทษต่อตนเองเพียงใด รู้สึกพอใจหรือไม่พอใจกับการกระทำดังกล่าว และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม การประหยัดและเก็บออมเงินตามความรู้เชิงประเมินค่าและความรู้สึกของตนมากน้อยเพียงใด พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 27 – 90 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.65 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พิจารณาตามตัวแปรอิสระแต่ละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามระดับ ของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ลักษณะการเป็นสม าชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างเชื่อมั่นได้ในกลุ่ม รวม (ตาราง 4) กล่าวคือ นักเรียน ที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมา กกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ (ค่าเฉลี่ย 67.24 และ 65.17 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.65) ตามลำดับ (ตาราง 4 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านั กเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย (ค่าเฉลี่ย70.74 และ 61.67) ตามลำดับ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ (ค่าเฉ ลี่ย 68.64 และ 63.77) ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเ ก็บออมในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนักเรียนที่เป็นสมาชิกฯ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิก ผลเช่นนี้พบใน 4 จาก 10 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนมารดามีการศึกษาสูง หรือนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ตาราง 4 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ ฯมากมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์น้อย ผลเช่นนี้พบในทุกกลุ่มย่อย และพบอีกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรว มและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออม ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ลักษณะการเป็นสมาชิก ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	ลักษณะมุ่งอนาคต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	6.26**	119.57***	34.51***	1.32	1.51	<1	<1	32.6
เพศหญิง	311	5.81*	80.78***	17.38***	2.63	2.09	<1	1.38	35.0
เพศชาย	226	1.04	34.89***	14.17***	<1	<1	<1	1.11	27.1
ผลการเรียนต่ำ	238	7.04**	60.39***	11.04**	<1	3.37	<1	<1	35.5
ผลการเรียนสูง	299	<1	55.05***	22.62***	1.01	<1	<1	<1	30.7
การศึกษาบิดาต่ำ	230	2.09	39.44***	24.61***	<1	2.69	<1	<1	39.7
การศึกษาบิดาสูง	292	3.81	70.68***	8.96**	<1	<1	<1	<1	28.1
การศึกษามารดาต่ำ	154	<1	33.34***	13.53***	<1	2.45	<1	<1	36.8
การศึกษามารดาสูง	372	4.41*	80.13***	21.28***	<1	<1	<1	<1	31.3
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	1.21	77.15***	19.78***	2.22	<1	<1	<1	34.7
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	3.93*	46.76***	12.77***	<1	2.37	<1	<1	32.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 67.24	ไม่เป็น = 65.17
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.74	น้อย = 61.67
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.64	ต่ำ = 63.77
เพศหญิง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 67.81	ไม่เป็น = 65.16
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 71.43	น้อย = 61.54
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.78	ต่ำ = 64.19
เพศชาย	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 69.46	น้อย = 61.67
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.05	ต่ำ = 63.08

ตาราง 4 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 ต่อ

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
ผลการเรียนต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 67.70	ไม่เป็น = 64.49
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.79	น้อย = 61.40
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.10	ต่ำ = 64.09
ผลการเรียนสูง	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.51	น้อย = 61.82
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.95	ต่ำ = 63.38
การศึกษาบิดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.34	น้อย = 60.88
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 69.34	ต่ำ = 61.87
การศึกษาบิดาสูง	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.63	น้อย = 62.02
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 67.86	ต่ำ = 64.79
การศึกษามารดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 71.38	น้อย = 61.76
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 69.63	ต่ำ = 63.51
การศึกษามารดาสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 66.97	ไม่เป็น = 64.91
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 70.33	น้อย = 61.55
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 68.20	ต่ำ = 63.68
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 71.96	น้อย = 61.27
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 69.32	ต่ำ = 63.91
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 66.98	ไม่เป็น = 64.67
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 69.82	น้อย = 61.83
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 67.91	ต่ำ = 63.74

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก คือ 1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พบใน 1.1)กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียน หญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง หรือนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง 2)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก พบในกลุ่มรวม หรือ 3)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พบในกลุ่มรวม

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียน พิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง ปริมาณที่นักเรียนรับรู้ว่าโครงการธนาคารในโรงเรียนมีประโยชน์หรือโทษเพียงใด นักเรียนจึงเกิดความรู้สึกชอบพอใจในโครงการธนาคารโรงเรียน หรือไม่ชอบไม่พอใจ และมีความพร้อมที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านการกระทำกิจกรรมต่างๆ ของโครงการธนาคารโรงเรียนมากน้อยเพียงใด พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.65 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปร พร้อมกัน คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม (ตาราง 5 และภาพประกอบที่ 4) พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียน พิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ลักษณะการเป็นสมาชิก ก	การรับรู้ประโยชน์ฯ ข	ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	9.18**	80.92***	27.14***	<1	4.06*	<1	<1	25.9
เพศหญิง	311	7.31**	43.76***	13.03***	<1	2.77	<1	<1	24.5
เพศชาย	226	1.94	29.41***	11.69**	1.17	1.11	<1	<1	24.3
ผลการเรียนต่ำ	238	6.48*	39.50***	16.60***	<1	3.16	1.03	<1	30.7
ผลการเรียนสูง	299	2.89	40.57***	1.72**	<1	1.03	<1	<1	22.3
การศึกษาบิดาต่ำ	230	<1	24.38***	18.18***	<1	4.45*	<1	1.37	31.4
การศึกษาบิดาสูง	292	10.68**	50.39***	6.84**	<1	1.22	<1	5.60*	24.2
การศึกษามารดาต่ำ	154	1.17	25.57***	9.37**	<1	2.01	<1	<1	30.3
การศึกษามารดาสูง	372	7.08**	52.56***	15.73***	1.21	3.39	<1	<1	24.2
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต	291	4.89*	46.05***	20.76***	<1	<1	<1	2.14	28.0
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	229	1.44	37.64***	4.51*	1.43	8.45**	1.66	<1	26.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 5 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 41.93	ไม่เป็น = 39.79
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.04	น้อย = 37.68
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.70	ต่ำ = 39.02
เพศหญิง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 42.45	ไม่เป็น = 39.88
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.32	น้อย = 38.02
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.89	ต่ำ = 39.45
เพศชาย	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.42	น้อย = 37.40
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.31	ต่ำ = 38.51
ผลการเรียนต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 42.03	ไม่เป็น = 39.48
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.90	น้อย = 37.61
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.80	ต่ำ = 38.72
ผลการเรียนสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.25	น้อย = 37.75
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.67	ต่ำ = 39.33
การศึกษาบิดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.10	น้อย = 37.75
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 43.67	ต่ำ = 38.18
การศึกษาบิดาสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 42.09	ไม่เป็น = 39.29
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.73	น้อย = 37.64
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 41.81	ต่ำ = 39.67
การศึกษามารดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.69	น้อย = 38.03
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 43.37	ต่ำ = 39.34
การศึกษามารดาสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 41.73	ไม่เป็น = 39.43
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.70	น้อย = 37.45
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 42.29	ต่ำ = 38.87
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 42.37	ไม่เป็น = 40.15
	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.67	น้อย = 37.85
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 43.55	ต่ำ = 38.97
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.24	น้อย = 36.91
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 41.17	ต่ำ = 38.98

ธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มนักเรียนที่บิ ดามีการศึกษาสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแ ปรอิสระทั้งสามมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 29 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก หรือน้อย แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน สูงหรือ ต่ำก็ตาม ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการฯ 2) ในหมู่นักเรียนที่ เป็น หรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 3) นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนสูง และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ รับรู้ประโยชน์ฯน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ

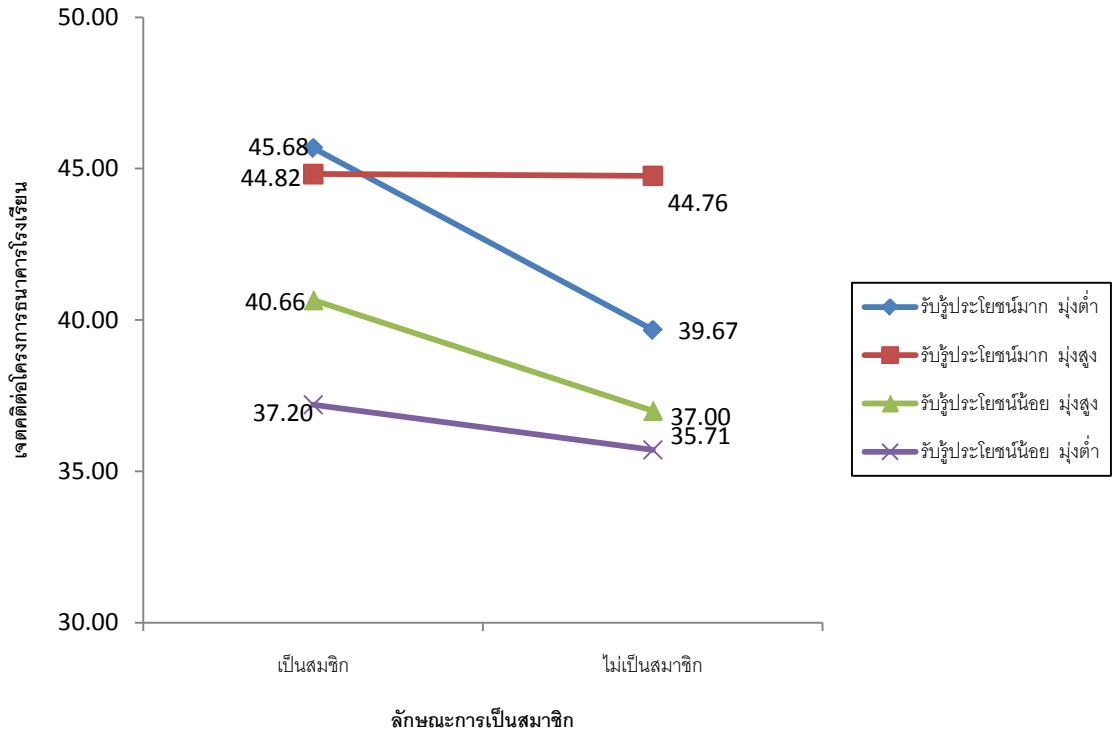

ภาพประกอบ 4 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคาร การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction และ Ordinal Interaction (Kerlinger; Lee. 2000: 362-365)

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว (ตาราง 5) พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิโครงการธนาคารโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างเชื่อมั่นได้ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยจาก 10 กลุ่ม (ตาราง 5) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟ เฟ่ (ตาราง 30 ภาคผนวก ข)พบว่า 1)ในกลุ่มรวม พบผลว่า 1.1)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน ถ้าเป็นผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 1.2)ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ 1.3)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดี ต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัว สูง (ตาราง 31 และ 32 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1)ในหมู่นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 2.2)ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ แต่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ 2.3)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พร้อมกัน2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาค ารโรงเรียน และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ลักษณะการเป็ นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมา กกว่านักเรียน ที่ไม่เป็นสมาชิกฯ (ค่าเฉลี่ย 41.93 และ 39.79 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.65) ตามลำดับ (ตาราง 5 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียน ที่มีการรับรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรีย นที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 44.04 และ 37.68) ตามลำดับ หรือนักเรียนที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ(ค่าเฉลี่ย 42.70 และ 39.02) ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและ

ภูมิหลัง10 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ พบผลเช่นนี้ใน 5 จาก 10 กลุ่มย่อย สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียน หญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผล การเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ (ตาราง 5 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ ฯ มาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนมีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย ผลเช่นนี้พบในทุกกลุ่มย่อย และพบอีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการมาก คือ 1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พบผลใน (1.1)กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง หรือนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ (1.2)พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวมว่า กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่รับเศรษฐกิจครอบครัวสูง ผู้ซึ่งมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 2)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและ เก็บออมเงินในโรงเรียนมาก พบใน กลุ่มรวม 3)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พบใน(3.1)กลุ่มรวม หรือ (3.2)ในนักเรียนกลุ่มรวม ผู้ซึ่งเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (3.3)พบในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำที่ไม่ได้เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน หรือ(3.4)นักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจสูง ซึ่งไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การป ระหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ก่อหนี้สิน เลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่า มีประสิทธิภาพ คำนึงถึงความคุ้มค่า และให้เกิดประโย ชน์สูงสุดจากการใช้จ่าย รวมถึงการเก็บเงินส่วนที่เหลือจากการบริโภคในลักษณะของการออมไว้ใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 16 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.88 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียน พิจารณาตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ลักษณะการเป็นสมาชิกฯ ก	การรับรู้ประโยชน์ฯ ข	ลักษณะมุ่งอนาคต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	<1	23.46***	50.84***	<1	<1	3.57	<1	18.2
เพศหญิง	311	<1	22.60***	25.77***	2.64	1.64	2.77	<1	21.5
เพศชาย	226	<1	2.35	19.98***	<1	<1	<1	<1	13.5
ผลการเรียนต่ำ	238	<1	7.07**	15.46***	<1	<1	4.65*	<1	13.5
ผลการเรียนสูง	299	<1	18.00***	29.88***	<1	1.03	<1	<1	21.3
การศึกษาบิดาต่ำ	230	1.24	5.20*	20.77***	<1	<1	5.14*	1.28	20.6
การศึกษาบิดาสูง	292	<1	15.70***	36.59***	<1	2.33	<1	<1	21.3
การศึกษามารดาต่ำ	154	<1	5.96*	22.27***	<1	<1	5.30*	<1	25.6
การศึกษามารดาสูง	372	<1	15.51***	30.67***	<1	<1	<1	<1	16.4
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	2.16	6.55*	25.56***	<1	1.42	5.18*	<1	16.5
ระดับเศรษฐกิจครอบครัว	229	<1	19.85***	18.92***	<1	<1	<1	<1	21.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.65	น้อย = 41.38
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.42	ต่ำ = 40.60
เพศหญิง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 45.40	น้อย = 41.27
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.54	ต่ำ = 41.13
เพศชาย	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 44.78	ต่ำ = 39.81
ผลการเรียนต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.29	น้อย = 40.1
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 43.93	ต่ำ = 39.97
ผลการเรียนสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 45.70	น้อย = 41.77
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 46.27	ต่ำ = 41.20

ตาราง 6 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 ต่อ

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
การศึกษาบิดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 43.79	น้อย = 41.06
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.16	ต่ำ = 39.70
การศึกษาบิดาสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.90	น้อย = 41.56
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.78	ต่ำ = 40.68
การศึกษามารดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.83	น้อย = 41.72
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 46.29	ต่ำ = 40.26
การศึกษามารดาสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.53	น้อย = 41.31
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.18	ต่ำ = 40.66
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 44.35	น้อย = 41.81
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.59	ต่ำ = 40.57
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 45.07	น้อย = 40.76
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 45.02	ต่ำ = 40.81

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร (ตาราง 6) พบว่าคะแนนพฤติกรรม แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน กลุ่มย่อย 4 จาก 10 กลุ่ม และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระทั้งสอง มาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ พบผลว่า 1)ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาต่ำ(ตาราง 33 ถึง 35 ภาคผนวก ข)พบว่า (1.1)ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จาก กิจกรรมรณรงค์การประห ยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรรม ประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่ มีการรับรู้ประโยชน์ ฯน้อย (1.2)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก ถ้ามีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนต่ำ (1.3)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก ถ้ามีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง ด้วยพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนต่ำ อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัด

การใช้จ่ายมากที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจต่ำ (ตาราง 36 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ5) พบว่า 2.1)ในหมู่นักเรียนที่ลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูงถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์ ฯน้อย 2.2)ในหมู่นักเรียน ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก ถ้ามีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่ มีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนต่ำ 2.3)ในหมู่นักเรียนที่รับรู้ประโยชน์น้อยฯ ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ และ 2.4)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง พร้อม กัน 2 ด้าน มี พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนต่ำ อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากที่สุด

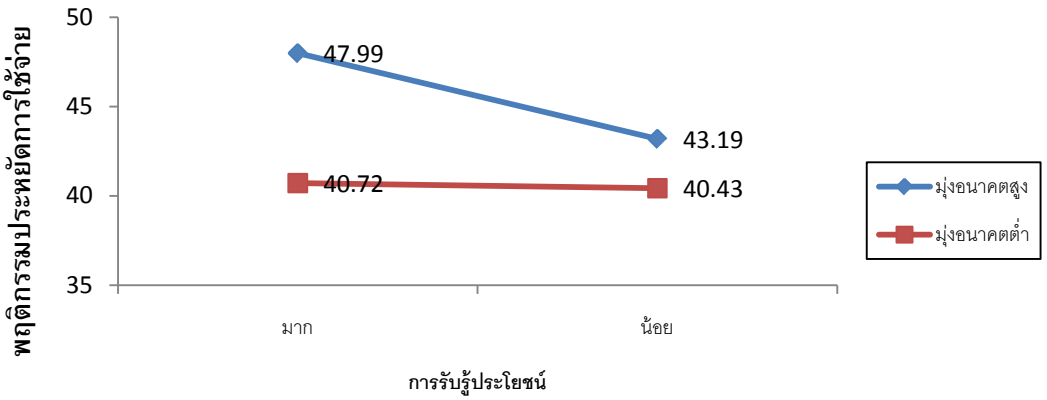

ภาพประกอบ 5 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจต่ำ Ordinal Interaction Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่าคะแนน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย แปรปรวนไปตามร ะดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ การรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มี พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มากกว่านักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์ฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 44.65 และ 41.38) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.88 ตามลำดับ (ตาราง 6 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มี พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ค่าเฉลี่ย45.42 และ 40.60 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์ ฯมาก เป็นผู้มี พฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่รับรู้ประโยชน์ฯ น้อย ผลเช่นนี้พบใน 9 จาก 10 กลุ่มย่อยสำคัญ ได้แก่ นักเรียนหญิง (ตาราง 6 ส่วน 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่าย มากคือ 1)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก พบใน (1.1)กลุ่มรวมและกลุ่มย่อยสำคัญ 9 จาก 10 กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนหญิง (1.2)พบในกลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนต่ำ กลุ่ มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมี ระดับเศรษฐกิจต่ำ ผู้ซึ่งมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง 2)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พบใน (2.1)กลุ่มรวม (2.2)พบในกลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่ที่บิดามีการศึก ษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามี การศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียน ที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีการมีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนทั้งมาก

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมการ นำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนนำเงินที่ได้จากการเก็บออมด้วยวิธีต่าง ๆ ไปฝากไว้กับธนาคารโรงเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 0 – 500 บาท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.84 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 42.72 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ลักษะการเป็นสมาชิก โครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อย ตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม (ตาราง 7) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคาร โรงเรียนของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่า เฉลี่ยของ คะแนน พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่ธนาคารโรงเรียน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ลักษณะการเป็นสมาชิก ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	ลักษณะมุ่งอนาคต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	12.49***	<1	1.50	<1	<1	<1	<1	2.9
เพศหญิง	311	3.00	1.49	1.08	<1	<1	3.99*	1.44	4.0
เพศชาย	226	14.71***	1.64	2.64	1.54	2.78	5.61*	7.00**	10.9
ผลการเรียนต่ำ	238	6.27*	1.84	<1	<1	<1	<1	<1	4.9
ผลการเรียนสูง	299	7.07**	3.30	1.56	3.25	1.60	1.01	1.34	4.9
การศึกษาบิดาต่ำ	230	6.37	<1	1.62	<1	1.96	<1	<1	5.4
การศึกษาบิดาสูง	292	4.37*	2.40	<1	<1	<1	<1	<1	2.8
การศึกษามารดาต่ำ	154	4.86*	<1	2.15	<1	2.51	<1	<1	6.8
การศึกษามารดาสูง	372	6.22*	<1	<1	<1	<1	<1	<1	2.7
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต	291	5.42*	<1	2.36	<1	<1	<1	<1	3.1
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	229	8.34**	<1	1.23	<1	<1	<1	<1	5.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 7 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 16.11	ไม่เป็น = 1.75
เพศชาย	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 22.65	ไม่เป็น = 0.79
ผลการเรียนต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 21.26	ไม่เป็น = 3.24
ผลการเรียนสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 11.95	ไม่เป็น = 0.34
การศึกษาบิดาต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 22.38	ไม่เป็น = 1.36
การศึกษาบิดาสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 11.13	ไม่เป็น = 2.25
การศึกษามารดาต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 24.55	ไม่เป็น = 1.77
การศึกษามารดาสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 11.73	ไม่เป็น = 1.90
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 18.69	ไม่เป็น = 3.45
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 10.98	ไม่เป็น = 0.28

ธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิก โครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มนักเรียนชาย และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่มที่แบ่งตามลำดับของตัวแปรอิสระทั้งสามมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วย วิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 37 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 6) พบผลว่า 1)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ผู้ที่รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการ ธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียนน้อย 2)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน มาก แ ม้ถ้าเป็นผู้ มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง 3)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน มาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคาร

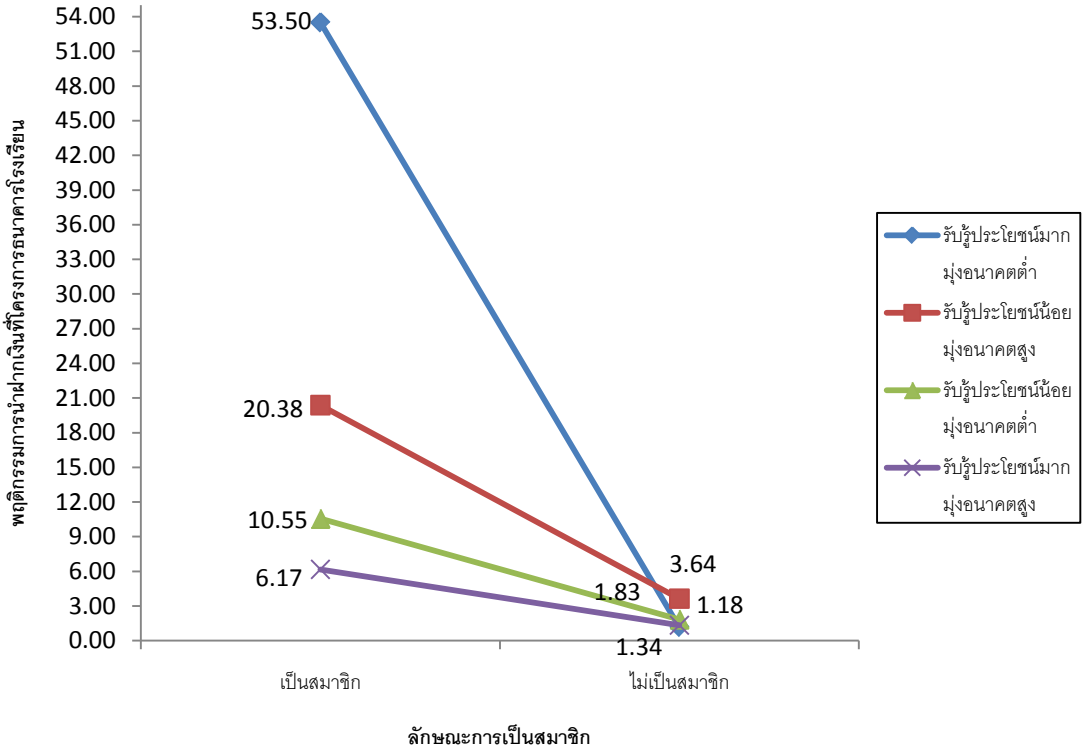

ภาพประกอบ 6 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนในกลุ่มนักเรียนชาย ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction และ Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

โรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน มาก แ ม้มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว (ตาราง 7) พบว่าคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มย่อยจาก 2 จาก 10 กลุ่มและเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 38 และ 39 ภาคผนวก ข)

ปรากฏผลดังนี้ 1)ในกลุ่มนักเรียนหญิง (ตาราง 38 ภาคผนวก ข) พบว่า 1.1)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง 1.2)ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยั ดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารมากกว่า นักเรียนมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก 2)ในกลุ่มนักเรียนชาย (ตาราง 39 ภาคผนวก ข)พบว่า 2.1)ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ แต่ ถ้าเป็นผู้มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน มาก มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียน ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียนน้อย 2.2)ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มาก แต่ ถ้าเป็นผู้ มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การ ประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน มาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด

เมื่อพิ จารณาตามตัวแปรทีละ ตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรม การนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสร ะทีละตัวคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ ค่าเฉลี่ย 16.11 และ 1.75 ตามลำดับ (ตาราง 7 ส่วน 2) **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือลักษณะการเป็นสมาชิก อย่ามีนัยสำคัญทางสถิติพบในกลุ่มรวมและ 8 จาก 10 กลุ่มย่อย สำคัญคือ นักเรียน หญิง นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ตาราง 7) กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มี พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกฯ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมาก คือ 1) นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียน ชาย กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (1.2) พบในกลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัด และเก็บออมเงินในโรงเรี ยนมาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 2) นักเรียนผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก พบใน (2.1) กลุ่มนักเรียน ชาย ผู้ซึ่งมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ (2.2) กลุ่มนักเรียน ชาย ซึ่งเป็นนักเรียนที่เป็นสมาชิกโคร งการธนาคารโรงเรียน แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 3) นักเรียนผู้ซึ่งมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบใน (3.1) กลุ่มนักเรียน หญิง ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย (3.2) กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก (3.3) กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนและมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง ที่แตกต่างกัน

พฤติกรรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงิน หมายถึง ปริมาณ การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนให้ออมเงินด้วยการกระทำ 3 ด้าน คือ 1)การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจและชมเชยเพื่อนเมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น 2)การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การบอกข่าวเกี่ยวกับการออมเงิน และการรณรงค์เรื่องการออมเงิน เป็นต้น และ 3)การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ เช่น การซื้อกระปุกออมสินให้เป็นของขวัญ เป็นต้น ลักษณะของคะแนนที่ได้ระหว่าง18 – 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรรมสนั บสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงิน พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร (ตาราง 8)พบว่าคะแนนพฤติกรรม สนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงิน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มย่อย 2 จาก 10 กลุ่ม และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (ตาราง 40 ถึง 41 ภาคผนวก ข) ปรากฏ ผลดังนี้ 1)ในกลุ่ม หญิง (ตาราง 40 ภาคผนวก ข)พบว่า 1.1)ในหมู่นักเรียนที่ไม่ว่าจะเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคาร ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก มีพฤติกรรรม สนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่า นักเรียนที่ มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม

เงินในโรงเรียน น้อย 1.2)ในหมู่นักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมสนั บสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน 1.3)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน น้อย อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรม สนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินน้อยที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนชาย (ตาราง 41 ภาคผนวก ข)พบว่า 2.1)ในหมู่นักเรียนที่ไม่ว่าจะเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคาร แต่ มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน น้อย 2.2)ในหมู่นักเรียน ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และ เก็บออม เงิน มากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน 2.3)ในหมู่นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาค ารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มากพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและ เก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย 2.4)พบผลกลับกับสมมติฐานว่า ในหมู่นักเรียนที่รับรู้ประโยชน์ฯน้อย ถ้าไม่เป็นสมาชิกฯ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่าผู้ที่เป็นสมาชิกฯ อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด เก็บออมและนำฝาก เงินน้อยที่สุด และยังพบอีกว่าในกลุ่มนักเรียนชาย คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน แปรปรวนไป

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและ เก็บออมเงินของนักเรียน พิจารณา ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ ประโยชน์ จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็ บออมเงิ นในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่ง อนาคตและควบคุมตนสูง ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่า เฉลี่ยของ คะแน นพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ลักษณะการเป็นสมาชิก ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	ลักษณะมุ่งอนาคต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	3.87*	636.93***	12.84***	<1	<1	2.45	0.17	62.2
เพศหญิง	311	9.58**	331.67***	4.91*	4.28*	<1	<1	<1	60.7
เพศชาย	226	<1	335.72***	14.32***	6.01*	3.71	4.01*	<1	67.5
ผลการเรียนต่ำ	238	1.47	305.35***	2.84	<1	<1	3.21	<1	62.6
ผลการเรียนสูง	299	2.48	321.42***	11.20**	<1	<1	<1	<1	62.1
การศึกษาบิดาต่ำ	230	<1	194.53***	9.66**	<1	2.93	1.49	<1	62.7
การศึกษาบิดาสูง	292	3.32	419.47***	2.90	<1	<1	<1	<1	64.0
การศึกษามารดาต่ำ	154	3.38	174.33***	8.05**	<1	<1	<1	<1	65.3
การศึกษามารดาสูง	372	<1	433.22***	6.43*	<1	<1	2.14	<1	61.3
ระดับเศรษฐกิจครอบครัว	291	1.86	293.60***	16.65***	<1	<1	1.58	<1	61.1
ระดับเศรษฐกิจครอบครัว	229	1.20	338.81***	<1	<1	2.42	<1	<1	65.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงิน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 39.80	ไม่เป็น = 39.11
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.88	น้อย = 35.02
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.08	ต่ำ = 38.82
เพศหญิง	ลักษณะการเป็นสมาชิก	เป็น = 40.39	ไม่เป็น = 38.82
	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 44,22	น้อย = 34.99
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.17	ต่ำ = 39.04

ตาราง 8 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงิน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
เพศชาย	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.41	น้อย = 34.99
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.07	ต่ำ = 38.33
ผลการเรียนต่ำ	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 44.16	น้อย = 34.85
ผลการเรียนสูง	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.68	น้อย = 35.05
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.17	ต่ำ = 38.56
การศึกษาบิดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 44.25	น้อย = 34.75
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.56	ต่ำ = 38.44
การศึกษาบิดาสูง	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.42	น้อย = 35.14
การศึกษามารดาต่ำ	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.97	น้อย = 35.31
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.57	ต่ำ = 38.71
การศึกษามารดาสูง	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.81	น้อย = 34.85
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 39.87	ต่ำ = 38.78
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.84	น้อย = 34.95
	มุ่งอนาคตและควบคุมตน	สูง = 40.45	ต่ำ = 38.33
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	การรับรู้ประโยชน์	มาก = 43.96	น้อย = 34.88

ตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 42 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 7) พบว่า 1) นักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง ด้วย มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ 2)ในหมู่นักเรียนที่ไม่ว่าจะมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงหรือต่ำ ถ้ารับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก มี พฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่า นักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บอ อมเงิน ในโรงเรียน น้อย 3)ในหมู่นักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากและมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงพร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่า นักเรียน ที่มีการรับรู้ประโยชน์จาก

กิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อยและมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำพร้อมกัน 2 ด้าน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรม

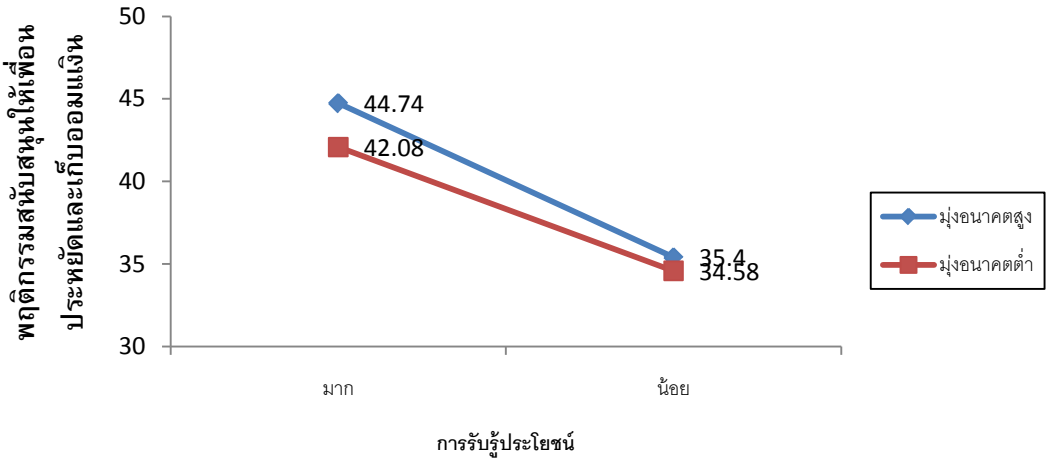

ภาพประกอบ 7 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ในกลุ่มนักเรียนชายลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee.2000: 362-365)

รณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงพร้อมกัน เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่าคะแนน พฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงิน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิก โครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯค่าเฉลี่ย 39.80 และ 39.11 ตามลำดับ(ตาราง 8 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเ งินในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย ค่าเฉลี่ย 43.88 และ 35.02 ตามลำดับ หรือนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงมี พฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงิน มากกว่านักเรียนที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ค่าเฉลี่ย 40.08 และ 38.82 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลำดับทางชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงิน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ

ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน หรือลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิก ฯ มีพฤติกรรมสนับสนุน เพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ พบเช่นนี้เฉพาะในนักเรียนหญิง (ตาราง 8 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่รับรู้ประโยชน์ฯมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่ รับรู้ประโยชน์ ฯน้อย พบเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบผล 7 จาก 10 กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มี พฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงิน มาก คือ 1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พบใน (1.1)กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิง (1.2) กลุ่มนักเรียนหญิง ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย 1.3)ในกลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนมาก 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก พบใน (2.1)กลุ่มรวม (2.2)กลุ่มนักเรียนหญิง ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่ทั้งเป็นสมาชิก ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (2.3)กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่ทั้งเป็นสมาชิก หรือไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (2.4)กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนทั้งสูง หรือต่ำ 3)นักเรียนที่ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงพบใน (3.1)กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มสำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ (3.2)กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก

4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อ พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนประหยัด และเก็บออมเงิน แต่ละด้านของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน จากครอบครัว เห็นแบบอย่างการป ระหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนแล ะภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 การวิเคราะห์ตามตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งก็คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนั บสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน แต่ละด้านของนักเรียน โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ด้านพร้อมกันสำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละการวิเคราะห์ คือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในปริมาณที่แตกต่างกัน รายละเอียดของตัวแปรอิสระมีดังนี้

การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว หมายถึง ปริมาณการรายงานของนักเรียนว่าเห็น หรือรับรู้การแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมหรือการประหยัดในด้านต่าง ๆ เช่น การประหยัดค่าใช้จ่าย การเก็บออมเงิน หรือการนำเงินไปฝากธนาคาร เป็นต้น มีความพึงพอใจในการที่จะแสดงออกหรือลอกเลียนแบบพฤติกรรมการประหยัดต่าง ๆ โดยการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการประหยัดและเก็บอ อมเงินว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัว พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 24 – 60 คะแนน ค่าเฉ ลี่ยเท่ากับ 47.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.56 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน หมายถึง ปริมาณการรายงานของ นักเรียนได้เห็นหรือรับรู้การแสดงออกของเพื่อน ๆ ในการประหยัดและเก็บออมเงิน จนทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน การคล้อยตามการชัดจูงของเพื่อนเป็นพฤติกรรมที่ร่วมกระทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน เช่น เห็นเพื่อนเก็บออมเงินโดยนำเงินไปฝากกับธนาคารโรงเรียน เห็น เพื่อนใช้จ่ายอย่างประหยัด พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 10 – 57 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.72 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การมีภูมิคุ้มกันทางจิต หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมทางการรู้คิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุ หรือการปลุกปั่นโจมตีจากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความคิดหรือเจตคติห รือพฤติกรรม) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้านพิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง135 – 250 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 188.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 22.14 (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละครั้งจะกระทำทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 5 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ได้เป็นกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (รายละเอียดการแบ่งกลุ่มย่อยดูจากตาราง3) ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์จึงแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย5 หัวข้อดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ของนักเรียน ตาม การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

4.3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงินของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการ ประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม(ตาราง 9) พบว่าคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการปร ะหยัดและเก็บออม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นแบบอย่างการปร ะหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว กับการ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 9) ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 3 จาก 10 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามี

การศึกษาสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 43 ถึง 46 ภาคผนวก ข)ปรากฏผลดังนี้ 1)ใน**กลุ่มรวม** และ**กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง**(ตาราง 43 และ 46 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 8) 1.1)ในหมู่นักเรียนที่ไม่ว่าจะเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากหรือน้อย ก็ตาม แต่ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 1.2)ในหมู่นักเรียนที่เห็นแบบอย่าง การประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก ถ้าเห็นแบบอย่างการ ประหยัด และเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มี เจตคติ ที่ดี ต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย 1.3)ในหมู่นักเรียนเห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากพร้อมกัน 2 ด้าน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรรมประหยัดและเก็บออม ของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		แบบอย่างจากครอบครัว ก	แบบอย่างจากเพื่อน ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	39.97***	11.63**	39.40***	4.23*	<1	1.61	<1	23.1
เพศหญิง	311	13.87***	11.89**	20.33***	<1	4.25*	<1	<1	19.4
เพศชาย	226	22.71***	4.18*	20.87***	12.55***	1.44	3.18	<1	30.4
ผลการเรียนต่ำ	238	7.39**	14.45***	21.35***	5.54*	3.58	<1	<1	28.6
ผลการเรียนสูง	299	27.35***	<1	16.69***	1.67	<1	<1	<1	21.2
การศึกษาบิดาต่ำ	230	16.09***	3.58	24.26***	1.64	<1	<1	<1	29.8
การศึกษาบิดาสูง	292	21.93***	7.08**	10.62**	4.28*	<1	1.35	1.10	18.7
การศึกษามารดาต่ำ	154	6.96**	4.78*	21.07***	1.55	<1	1.96	<1	28.5
การศึกษามารดาสูง	372	30.88***	5.93*	18.42***	3.29	<1	<1	<1	21.3
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต	291	15.29***	6.40*	32.84***	1.49	<1	3.08	<1	25.1
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	229	27.36***	4.76*	7.49**	1.29	<1	<1	<1	23.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 9 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 68.57	น้อย = 62.92
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 67.27	น้อย = 64.22
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 68.55	ต่ำ = 62.94
เพศหญิง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 69.16	น้อย = 64.49
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 68.99	น้อย = 64.66
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 69.66	ต่ำ = 64.00
เพศชาย	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 67.93	น้อย = 61.68
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 66.15	น้อย = 63.46
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 67.80	ต่ำ = 6181
ผลการเรียนต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 67.74	น้อย = 64.07
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 68.48	น้อย = 63.34
ภูมิคุ้มกัน	สูง = 69.03	ต่ำ = 62.78	ภูมิคุ้มกัน
ผลการเรียนสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 68.84	น้อย = 62.21
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 68.12	ต่ำ = 62.94
การศึกษาบิดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 69.19	น้อย = 62.79
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 69.92	ต่ำ = 62.06
การศึกษาบิดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 68.42	น้อย = 63.15
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 67.28	น้อย = 64.29
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 67.62	ต่ำ = 63.95
การศึกษามารดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 69.26	น้อย = 64.57
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 68.85	น้อย = 64.97
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 70.99	ต่ำ = 62.83
การศึกษามารดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 68.19	น้อย = 62.31
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 66.54	น้อย = 63.96
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 67.52	ต่ำ = 62.98
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวส	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 69.04	น้อย = 63.94
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 68.14	น้อย = 64.84
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 70.22	ต่ำ = 62.75
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวอ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 68.32	น้อย = 61.71
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 66.39	น้อย = 63.64
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 66.74	ต่ำ = 63.29

มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อยและได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย พร้อมกัน 2 ด้าน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก พร้อมกัน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากที่สุด 2)ใน**กลุ่มนักเรียนชาย** และ**กลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ**(ตาราง 44 และ 45 ภาคผนวก ข) 2.1)ในหมู่นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก ครอบครัวมาก ถ้าได้เห็นแ บบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน จากเพื่อนมากด้วย มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการ

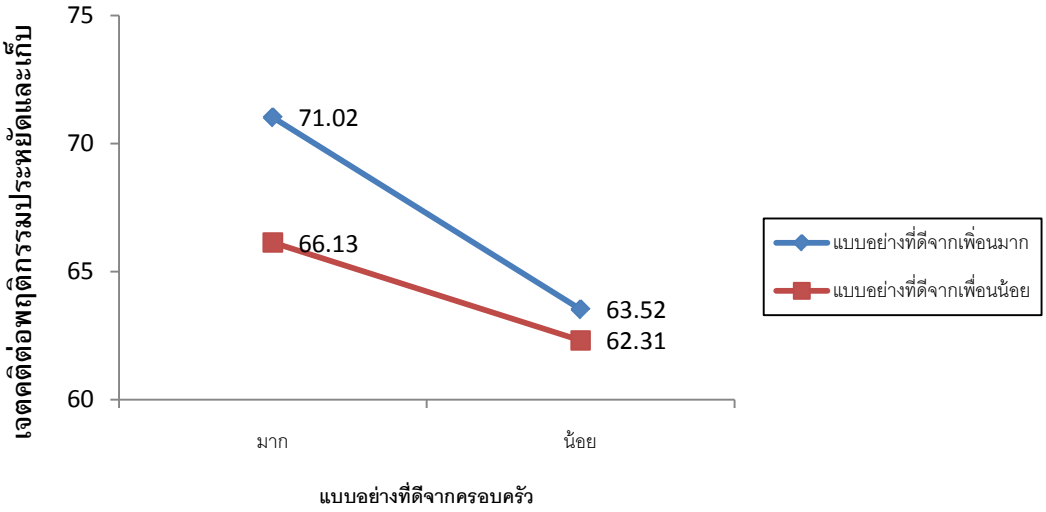

ภาพประกอบ 8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวและการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมในนักเรียนกลุ่มรวม Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

ประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย 2.2)ในหมู่นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน จากเพื่อนมาก ถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก ด้วยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียน ที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 2.3)ในหมู่นักเรียนเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการปร ะหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมา กพร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย พร้อมกัน อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากพร้อมกัน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากที่สุด

และยังพบอีกว่าคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว แ ละภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 1 กลุ่มย่อยจาก 10 กลุ่ม (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) คือกลุ่มนักเรียนหญิง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเ ป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 47 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1)ในหมู่นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย แต่ ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2)ในหมู่นักเรียนที่ภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ แต่ถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 3)ในหมู่นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดแ ละเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำพร้อมกัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และ ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พร้อมกัน เป็นผู้มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประ หยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน หรือมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย ค่าเฉลี่ย 68.57 และ 62.92 ตามลำดับ (ตาราง 9 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่ได้เ ห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออม เงินจากเพื่อนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย ค่าเฉลี่ย 67.27 และ 64.22 ตามลำดับ หรือนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดี ต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกัน ทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 68.55 และ 2.94 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง10 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประ หยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน หรือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก ครอบครัวมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตาราง 9) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม

มากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างก ารประหยัดและเก็บออมเงินจาก ครอบครัว น้อย การได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างก ารประหยัดและเก็บออมเงินจาก เพื่อ นมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างก ารประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย กล่าวคือ นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมาก คือ 1) นักเรียนที่มีแบบอย่างจากครอบครัวมาก พบใน (1.1)กลุ่มรวม (1.2)กลุ่มนักเรียนโดยรวมและกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะสูง ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ทั้งมากและน้อย (1.3)กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก (1.4)กลุ่มนักเรียนหญิง ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มี ภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2)นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบใน (2.1)กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (2.2)กลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก 3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบใน (3.1)กลุ่มรวม (3.2)กลุ่มนักเรียนหญิง ผู้ซึ่งมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัวน้อย

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการ ประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนข องคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม (ตาราง 10) พบว่าคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างการปร ะหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว กับการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติใน**กลุ่มรวม**และกลุ่มย่อย 4 จาก 10 กลุ่ม(ตาราง 10) คือกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 48 ถึง 53 ภาคผนวก ข) ปรากฏผลดังนี้ 1)ในกลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงและกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ตาราง 48, 51, 52 ภาคผนวก ข และ

ภาพประกอบ 9) พบว่า 1.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีด้านการประหยัดและเก็บออมจากครอบครัวมาก ถ้าได้แบบอย่างที่ดีในเรื่องเดียวกันนี้จาก เพื่อนด้วย เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่าผู้ที่ได้แบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย 1.2)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากก็มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีจ ากครอบครัวน้อย และ 1.3)นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากพร้อมๆ กัน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคาร

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		แบบอย่างจากครอบครัว ก	แบบอย่างจากเพื่อน ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	33.76***	23.04***	38.66***	5.96*	<1	2.01	<1	24.0
เพศหญิง	311	7.32**	18.02***	20.84***	<1	1.38	<1	<1	19.5
เพศชาย	226	25.45***	9.96**	15.01***	10.11**	<1	2.86	<1	30.5
ผลการเรียนต่ำ	238	10.71**	14.04***	19.60***	4.24*	<1	1.06	1.26	28.5
ผลการเรียนสูง	299	19.93***	7.95**	17.25***	3.89*	<1	<1	1.69	21.4
การศึกษาบิดาต่ำ	230	13.48***	3.49	26.43***	2.95	<1	2.64	<1	30.0
การศึกษาบิดาสูง	292	14.58***	17.96***	12.60***	3.65	1.72	<1	1.09	19.8
การศึกษามารดาต่ำ	154	5.22*	2.82	18.64***	2.68	<1	4.90*	<1	26.5
การศึกษามารดาสูง	372	24.53***	18.84***	20.18***	3.89*	<1	<1	<1	23.2
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวส	291	12.52***	12.17**	31.83***	3.65	1.24	2.07	<1	26.1
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวอ	229	21.14***	9.04**	8.91**	<1	<1	<1	<1	22.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 10 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.75	น้อย = 38.55
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 42.39	น้อย = 38.92
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.90	ต่ำ = 38.41
เพศหญิง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.81	น้อย = 40.08
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 43.59	น้อย = 39.31
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 43.75	ต่ำ = 39.15
เพศชาย	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.72	น้อย = 37.25
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 41.70	น้อย = 38.27
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.09	ต่ำ = 37.88
ผลการเรียนต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.55	น้อย = 39.01
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 42.81	น้อย = 38.75
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 43.17	ต่ำ = 38.38
ผลการเรียนสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.96	น้อย = 38.31
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 42.11	น้อย = 39.17
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.80	ต่ำ = 38.47
การศึกษาบิดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 43.74	น้อย = 39.05
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.67	ต่ำ = 38.11
การศึกษาบิดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.12	น้อย = 38.64
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 42.31	น้อย = 38.45
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.00	ต่ำ = 38.76
การศึกษามารดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 43.35	น้อย = 40.25
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.72	ต่ำ = 38.87
การศึกษามารดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.36	น้อย = 38.03
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 42.09	น้อย = 38.29
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.16	ต่ำ = 38.23
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 43.28	น้อย = 39.67
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 43.25	น้อย = 39.70
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.35	ต่ำ = 38.60
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 42.13	น้อย = 37.19
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 41.28	น้อย = 38.05
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 41.27	ต่ำ = 38.06

โรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวและจากเพื่อนน้อยพร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากพร้อมๆ กันเป็นนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 49 ถึง 50 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1)ในกลุ่มนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก ถ้ามีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนด้วย เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย 2.2)ในหมู่นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากถ้ามีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวด้วย เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่าผู้ที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย และ 2.3)นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากพร้อมๆ กัน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อยพร้อมๆ กัน และยังพบอีกว่าคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ใน 1 จาก 10 กลุ่มย่อย คือกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 10) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้ง สองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 53 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1)ในหมู่นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย แต่ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 1.2)ในหมู่นักเรียนที่ภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ แต่ถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออ มเงินจากเพื่อนมาก มี เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย 1.3)ในหมู่นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำพร้อมกัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด

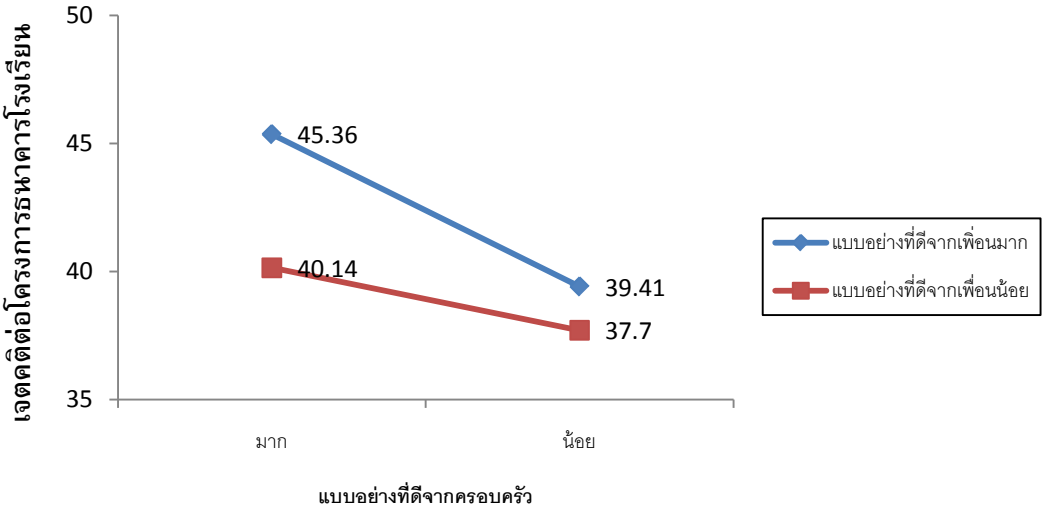

ภาพประกอบ 9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เห็น แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย ค่าเฉลี่ย 42.75 และ 38.55 ตามลำดับ (ตาราง 10 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บ ออมเงินจากเพื่อนมาก มี เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย ค่าเฉลี่ย 42.39 และ 38.92 ตามลำดับ นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านั กเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 42.90 และ38.41 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน หรือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 10) กล่าวคือ 1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย พบผลเช่นนี้ใน

กลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย 2) นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประห ยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บ ออมเงินจากเพื่อนน้อย พบผล 8 จาก 10 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่ ผลการเรียน สูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และ3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการ ธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก คือ1)นักเรียนที่มีแบบอย่าง จากครอบครัวมาก พบใน (1.1)กลุ่มรวม (1.2)กลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนที่ มีผลการเรียนสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งมากและ น้อย (1.3)กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนักเรีย นที่มีแบบอย่างที่ดีจาก เพื่อน มาก 2)นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบใน (2.1)กลุ่มรวม และกลุ่มสำคัญคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง หรือนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (2.2)กลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่ม นักเรียน ชาย กลุ่มนักเรียนที่ มีผลการเรียนทั้งสูงและต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง กลุ่ม นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนัก เรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกัน ทางจิตสูง พบใน (3.1)กลุ่มรวม (3.2)กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ผู้ซึ่งมีแบบอย่างที่ดีจาก เพื่อนน้อย

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดก ารใช้จ่าย ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (ตาราง 11) พบว่าคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว กับการเห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินจากเพื่อน อย่าง มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ในกลุ่มย่อย 1 จาก 10 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน ชาย และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 54 ภาคผนวก ข) ปรากฏผลดังนี้ 1)ในกลุ่มนักเรียนชาย พบผล ว่า 1.1)ในหมู่นักเรียนที่ไม่ว่าจะเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก หรือน้อยก็ ตาม ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้ จ่ายมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 1.2)ในหมู่ นักเรียนที่เห็นแบบอย่างกา รประห ยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว น้อย และเห็นแบบอย่างการ ประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน น้อย มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มาก กว่านักเรียนที่เห็น แบบอย่างการป ระหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน มาก 1.3)ในหมู่นักเรียนเห็นแบบอย่างการ ประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออม เงินจาก เพื่อนมาก พร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการ

ประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อยพร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อยที่สุด

และยังพบอีกว่าคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวกับภูมิคุ้มกันทางจิต อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 จาก 10 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ตาราง 11) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 55 ถึง 59 ภาคผนวก ข) พบว่า 1)ในกลุ่มรวม(ตาราง 55 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 10) พบผลว่า 1.1)นักเรียนที่ไม่ว่าจะเห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากมากหรือน้อยแต่ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่า

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมากเห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าคะแนน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		แบบอย่างจากครอบครัว ก	แบบอย่างจากเพื่อน ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	88.78***	<1	34.33***	2.05	4.01*	<1	<1	27.4
เพศหญิง	311	35.85***	3.33	38.03***	3.32	<1	<1	<1	30.6
เพศชาย	226	43.85***	3.84	4.52*	6.55*	3.95*	3.83	2.83	29.2
ผลการเรียนต่ำ	238	25.28***	<1	15.57***	<1	<1	<1	<1	23.6
ผลการเรียนสูง	299	56.25***	1.68	12.13**	2.87	3.93*	<1	<1	28.8
การศึกษาบิดาต่ำ	230	23.87***	1.37	20.43***	<1	<1	<1	<1	28.2
การศึกษาบิดาสูง	292	66.56***	2.17	12.64***	2.95	5.38*	2.78	<1	31.3
การศึกษามารดาต่ำ	154	17.94***	1.38	18.21***	<1	<1	<1	<1	29.6
การศึกษามารดาสูง	372	75.70***	2.42	16.22***	3.46	5.02*	1.68	<1	28.9
ระดับเศรษฐกิจครอบครัว	291	38.95***	<1	24.33***	<1	1.78	<1	1.24	26.3
ระดับเศรษฐกิจครอบครัว	229	43.76***	<1	9.08**	2.29	2.68	<1	<1	30.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 11 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.73	น้อย = 39.68
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.59	ต่ำ = 40.82
เพศหญิง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.65	น้อย = 40.64
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 45.72	ต่ำ = 40.56
เพศชาย	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.71	น้อย = 38.92
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 43.40	ต่ำ = 41.22
ผลการเรียนต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 44.89	น้อย = 39.82
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.34	ต่ำ = 40.36
ผลการเรียนสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 46.33	น้อย = 39.61
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.53	ต่ำ = 41.41
การศึกษาบิดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.77	น้อย = 40.31
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 45.57	ต่ำ = 40.51
การศึกษาบิดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.96	น้อย = 39.31
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 44.09	ต่ำ = 41.19
การศึกษามารดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 46.42	น้อย = 41.14
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 46.44	ต่ำ = 41.12
การศึกษามารดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.62	น้อย = 39.02
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 43.85	ต่ำ = 40.79
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 46.04	น้อย = 40.23
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 45.43	ต่ำ = 40.84
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 45.33	น้อย = 39.19
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 43.66	ต่ำ = 40.86

นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 1.2)นักเรียนที่ไม่ว่าจะมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงหรือต่ำ แต่ ถ้าได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 1.3)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงพร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อยและมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำพร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมๆ กัน เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียน สูง กลุ่มนักเรียนที่

บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง(ตาราง 56 ถึง 59 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก แต่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง 2.2)นักเรียนที่ไม่ว่าจะมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงหรือต่ำ แต่ ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากค รอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 2.3)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บอมเงินจากครอบครัวมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงพร้อมๆ กัน มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย

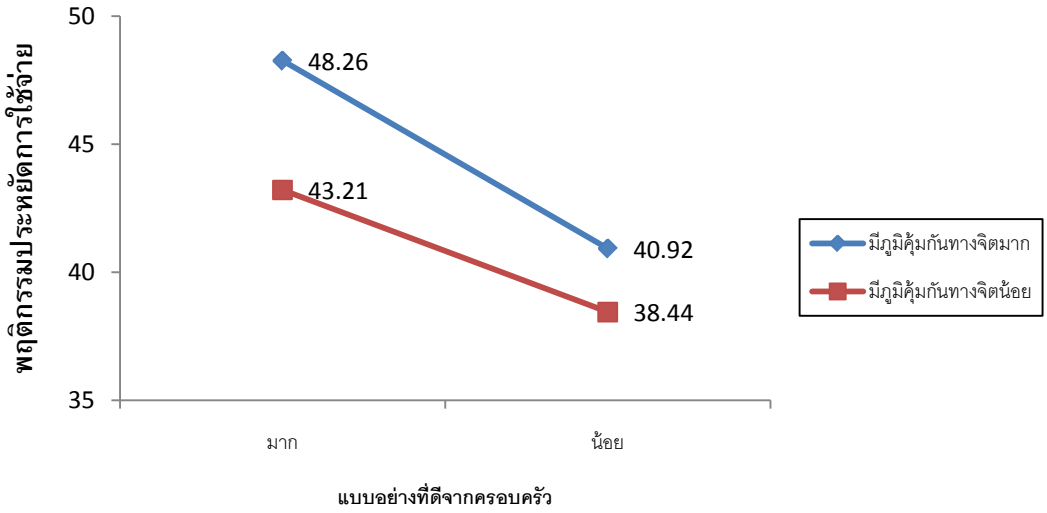

ภาพประกอบ 10 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวกับการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในนักเรียนกลุ่มรวม ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

มากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำพร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก แต่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้ จ่ายมากที่สุด 3)ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง(ตาราง 57 ถึง 58 ภาคผนวก ข) พบว่า 3.1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประห ยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3.2)นักเรียนที่ไม่ว่าจะมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงหรือต่ำก็ตาม แต่ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประ หยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 3.3)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการ

ประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อยและมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พร้อม ๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อม ๆ กัน เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่าง การประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย ค่าเฉลี่ย 45.73 และ 39.68 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่า ยมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 44.59 และ 40.82 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย (ตาราง 11) และพบว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย และพบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดกา รใช้จ่ายมาก คือ 1) นักเรียนที่มีแบบอย่างครอบครัวมาก พบผลใน (1.1) กลุ่มรวม (1.2) กลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่ บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งมีภูมิคุ้มกันทางจิตทั้งสูงและต่ำ (1.3) กลุ่มนักเรียนชาย ผู้ซึ่งมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งมากและน้อย 2)นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย พบผลใน (2.1) กลุ่มนักเรียน ชาย ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีแบบอย่างครอบครัวน้อย 3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบผลใน (3.1) กลุ่มรวม (3.2) กลุ่มนักเรียนโดยรวม ผู้ซึ่งมีแบบอย่างครอบครัวทั้งมากและน้อย (3.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่ง มีแบบอย่างครอบครัวมาก 4)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลใน (4.1) กลุ่มนักเรียน ชาย ผู้ซึ่ง มีแบบอย่างครอบครัวมาก

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ของนักเรียนตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปร (คือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) (ตาราง 12) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว หรือทีละตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างใด

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่า เฉลี่ยของ คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		แบบอย่างจากครอบครัว ก	แบบอย่างจากเพื่อน ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	<1	<1	<1	1.47	1.18	<1	<1	1.0
เพศหญิง	311	<1	<1	<1	<1	1.78	<1	<1	1.7
เพศชาย	226	<1	<1	<1	1.35	<1	<1	<1	1.6
ผลการเรียนต่ำ	238	1.15	<1	<1	<1	<1	<1	<1	1.9
ผลการเรียนสูง	299	<1	<1	<1	1.92	1.25	<1	<1	2.1
การศึกษาบิดาต่ำ	230	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	1.3
การศึกษาบิดาสูง	292	1.27	<1	<1	<1	<1	1.03	<1	1.4
การศึกษามารดาต่ำ	154	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	2.1
การศึกษามารดาสูง	372	2.84	<1	<1	1.16	<1	2.22	<1	2.5
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต	291	<1	<1	<1	1.04	1.27	<1	<1	1.3
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสู	229	4.71	<1	<1	<1	<1	<1	<1	3.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

4.3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงินของนักเรียน ตาม การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน (ตาราง 13) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่ างตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างการประ หยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว กับการ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 2 จาก 10 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟ เฟ่ (ตาราง 60 ถึง 62 ภาคผนวก ข) ปรากฏผลดังนี้ 1)ในกลุ่มรวม (ตาราง 60 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 11) พบว่า 1.1) นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้ อย 1.2)นักเรียนที่ไม่ว่าจะเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากหรือน้อย ก็ตาม แต่ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมสนั บสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 1.3)นักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัด และเก็บออมเงินจากเพื่อนมากพร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่ านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็ บออมเงินจากครอบครัวน้อย และ ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย พร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่ อนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากที่สุด 2)ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามี การศึกษาสูง (ตาราง 61 ถึง 62 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประ หยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และ เก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยั ดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย 2.2)นักเรียนเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และ เห็นแบบอย่างการประหยัดแล ะเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก พร้อมๆ กัน มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และ เก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย และเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อยพร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเ ก็บออมเงินจากครอบครัวมาก และ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก พร้อมๆ เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากที่สุด

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนตามลักษณะการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		แบบอย่างจากครอบครัว ก	แบบอย่างจากเพื่อน ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	537	29.06***	8.39**	34.42***	4.08*	<1	2.56	<1	20.0
เพศหญิง	311	11.27**	11.76**	15.58***	<1	<1	<1	<1	18.6
เพศชาย	226	14.15***	<1	18.29***	2.04	2.43	4.71*	<1	21.4
ผลการเรียนต่ำ	238	4.14*	5.06*	19.47***	6.67*	<1	<1	1.93	21.1
ผลการเรียนสูง	299	21.58***	2.20	14.60***	1.03	2.26	1.84	<1	20.5
การศึกษาบิดาต่ำ	230	9.05**	2.58	34.21***	1.29	<1	<1	1.36	31.1
การศึกษาบิดาสูง	292	17.34***	4.60*	5.57*	5.20*	<1	5.58*	1.21	14.8
การศึกษามารดาต่ำ	154	6.81*	6.38*	23.22***	1.15	1.47	<1	<1	30.1
การศึกษามารดาสูง	372	23.19***	3.46	14.89***	3.66	<1	3.51	<1	17.6
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวส	291	11.46**	3.39	20.27***	1.60	<1	2.34	<1	19.2
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวอ	229	18.55***	6.62*	12.37**	1.55	<1	<1	<1	22.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมเงินและนำฝากเงิน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.34	น้อย = 37.56
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 39.70	น้อย = 38.21
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.47	ต่ำ = 37.44
เพศหญิง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.67	น้อย = 38.16
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 40.70	น้อย = 38.13
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.89	ต่ำ = 37.49

ตาราง 13 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมเงินและนำฝากเงิน	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
เพศชาย	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 39.86	น้อย = 37.13
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.05	ต่ำ = 36.94
ผลการเรียนต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.09	น้อย = 38.41
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 40.18	น้อย = 38.32
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 41.07	ต่ำ = 37.43
ผลการเรียนสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.42	น้อย = 37.13
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.13	ต่ำ = 37.43
การศึกษาบิดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 41.02	น้อย = 38.29
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.32	ต่ำ = 37.00
การศึกษาบิดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.07	น้อย = 37.40
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 39.43	น้อย = 38.05
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 39.49	ต่ำ = 37.98
การศึกษามารดาต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.99	น้อย = 38.56
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 40.95	น้อย = 38.60
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 42.02	ต่ำ = 37.53
การศึกษามารดาสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.17	น้อย = 37.12
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 39.86	ต่ำ = 37.42
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.42	น้อย = 37.89
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.34	ต่ำ = 37.47
ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง	แบบอย่างครอบครัว	มาก = 40.41	น้อย = 37.17
	แบบอย่างเพื่อน	มาก = 39.76	น้อย = 37.82
	ภูมิคุ้มกัน	สูง = 40.11	ต่ำ = 37.47

และยังพบอีกว่าคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน กับมิคุ้มกันทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มย่อย 2 จาก 10 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ตาราง 13) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่(ตาราง 63 และ 64 ภาคผนวก ข) ปรากฏผลดังนี้ 1)ในกลุ่มนักเรียนเพศชาย (ตาราง 63 ภาคผนวก ข) พบว่า 1.1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย แต่ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด

และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 1.2)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงพร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อยและมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พร้อมๆ กัน 2)ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามี การศึกษาสูง (ตาราง 64 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1)นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย แต่ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2.2)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ แต่ ถ้าเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย 2.3)นักเรียนที่ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงพร้อม ๆ กัน มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน มากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พร้อมๆ กัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุ นให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินน้อยที่สุด

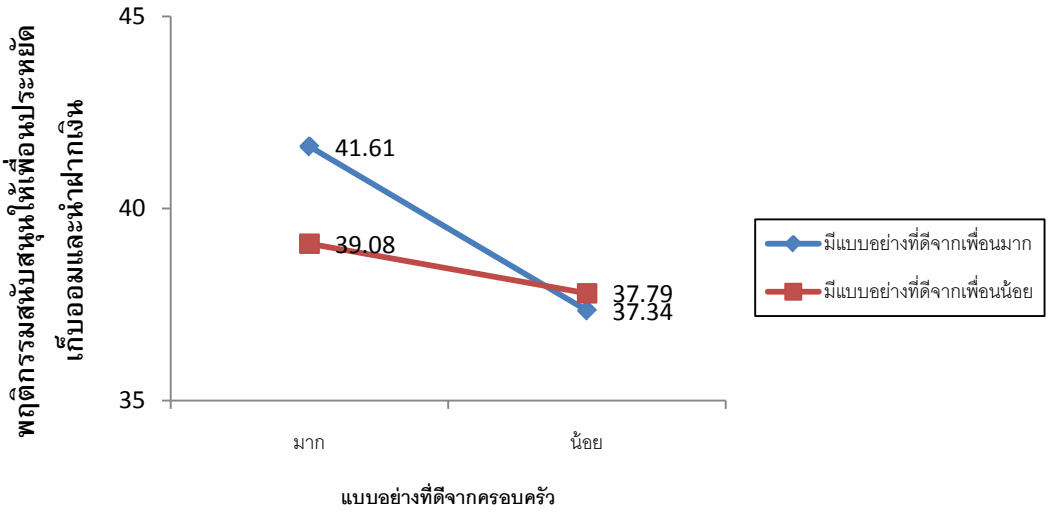

ภาพประกอบ 11 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ระหว่างการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว กับการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ในนักเรียนกลุ่มรวม ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระ ทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย ค่าเฉลี่ย 40.34 และ 37.56 (ตาราง 13 ส่วนที่ 2) นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนใ ห้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย ค่าเฉลี่ย 39.70 และ 38.21 นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 40.47 และ 37.44 **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวคือ การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย (ตาราง 13) กล่าวคือ นักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวน้อย สำหรับการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 5 จาก 10 กลุ่มย่อย ที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียน หญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และ กลุ่มนักเรียนที่ ครอบครัวฐ านะเศรษฐกิจ สูง โดยพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย และพบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมาก คือ 1) นักเรียนที่เห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก พบใน (1.1) กลุ่มรวม (1.2) กลุ่มนักเรียนโดยรวม ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งมากและน้อย (1.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก 2)นักเรียนที่เ ห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม และกลุ่มสำคัญคือ กลุ่มนักเรียน หญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่ มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจสูง ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวทั้งมากและน้อย (2.2) กลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก (2.3) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบใน (3.1) กลุ่มรวม (3.2) กลุ่มนักเรียนโดยรวม ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งมากและน้อย(3.3)กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย

4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำเงินฝากที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน คะแนนของตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ พิจารณาตามเพศของนักเรียน ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนของตัวแปรพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงิน จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ) และลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร (ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) รวมตัวแปรตาม 14 ตัวแปร ทีละตัวแปร พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ เพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มรวม

เพศ หมายถึง นักเรียนหญิง และนักเรียนชาย จัดระดับโดยให้ 1 คือ นักเรียนหญิง จำนวน 311 คน (ร้อยละ 57.9) 2 คือ นักเรียนชาย จำนวน 226 คน (ร้อยละ42.1)

ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาในปีการศึกษาที่ผ่าน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ พิสัยผลการเรียนอยู่ระหว่าง 0.53 – 4.00 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 โดยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นตัวแบ่งกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ผลการเรียนต่ำ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (3.36 – 4.00) ผลการเรียนสูง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (0.53 – 3.35)

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา พิสัยของระดับการศึกษามารดาอยู่ระหว่าง 6 – 22 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.98โดยใช้คะแนนเฉลี่ย เป็นตัวแบ่งกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการศึกษาสูง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีระดับการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่า (13.99 – 22 ปี) การศึกษาต่ำ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มารดารมีระดับการศึกษาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (6 – 13.98 ปี) (ตาราง 3)

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติ กรรมประหยัดการใช้จ่าย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตั ว คือ เพศ และผลการเรียน อย่า งมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิง มีพฤติกรรมประ หยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียน ชาย ค่าเฉลี่ย 44.37 และ 42.09 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 44.37 และ 42.08 ตามลำดับ

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนพฤติกรรม นำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ คะแนนพฤติกรรม นำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรม นำฝากเงินที่โครงการธนาคาร โรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละ ตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และ เก็บออมเงิน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมประหยัด พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด เก็บออมและนำฝากเงิน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บอ อมและนำฝากเงินมากกว่านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 40.28 และ 38.22 ตามลำดับ

4.4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรร ม ประหยัดและเก็บออม พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (ตาราง 14) พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แปรปรวน ไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และระดับการศึกษาของมารดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 65 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประห ยัดและเก็บออมมากกว่านั กเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง 2)นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ นักเรียน หญิงมีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประ หยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียน ชาย 3)นักเรียน ชาย ที่มารดามีการศึกษาสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มารดามี การศึกษาต่ำ 4)นักเรียน หญิงที่มารดามีการศึกษาสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บมากกว่านักเรียนชาย ที่มารดามีการศึกษาต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนหญิงที่มารดามีการศึก ษาต่ำเป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากที่สุด ขณะที่ นักเรียนชายที่มารดามีการศึกษาต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2 และตาราง 65 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประ หยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 67.94 และ 63.09 ตามลำดับ

4.4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า คะแนน เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และระดับการศึกษาของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่(ตาราง 66 ภาคผนวก ข) พบว่า1) นักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาสูงมีเจตคติ ที่ดีต่อเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มารดามี การศึกษาต่ำ 2) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ นักเรียน หญิง มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเ รียนมากกว่านักเรียนชาย 3)นักเรียน หญิงที่มารดามีการศึกษาสูงมีเจตคติ ที่ดี ต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนชายที่มารดามีการศึกษาต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียน หญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำเงินฝากที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด เก็บออมเงิน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ของนักเรียนพิจารณาตามเพศ มีผลการเรียน และมารดามีการศึกษา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม (ส่วนที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำเงินฝากที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		เพศ (ก)	ผลการเรียน (ข)	การศึกษาของมารดา (ค)	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	526	8.42**	8.44**	2.33	1.62	<1	<1	<1	5.6
พฤติกรรมนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน	526	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	2.2
พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินและนำฝาก	526	11.39**	1.53	1.80	<1	<1	<1	<1	3.7
เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	526	20.72***	<1	<1	<1	8.01**	<1	<1	5.3
เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	526	16.46***	1.12	<1	<1	4.69*	<1	<1	4.2
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	526	10.29**	2.21	<1	<1	<1	<1	<1	4.2
แบบอย่างจากครอบครัว	526	30.19***	3.45	<1	<1	<1	<1	<1	9.1
แบบอย่างจากเพื่อน	526	<1	<1	<1	<1	<1	<1	1.29	0.9
การสนับสนุนจากครู	526	3.01	<1	6.93**	2.03	5.88*	<1	<1	3.8
ลักษณะการเป็นสมาชิก	526	2.76	<1	2.81	1.08	<1	<1	<1	1.6
การรับรู้ประโยชน์ฯ	526	<1	5.98*	2.53	2.09	1.73	1.13	1.08	5.1
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	526	14.48***	12.70***	1.40	3.06	<1	<1	<1	7.6
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	537	5.94*	7.18**	<1	<1	<1	<1	<1	4.5
ภูมิคุ้มกันทางจิต	537	19.88***	15.86***	<1	1.80	<1	<1	<1	9.7
ค่านิยมด้านวัตถุ	537	24.62***	4.87*	1.14	<1	<1	<1	<1	7.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 14 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	เพศ	หญิง = 44.37	ชาย = 42.09
	ผลการเรียน	สูง = 44.37	ต่ำ = 42.08
พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินและนำฝาก	เพศ	หญิง = 40.28	ชาย = 38.22
เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	เพศ	หญิง = 67.94	ชาย = 63.09
เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	เพศ	หญิง = 42.40	ชาย = 38.88
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	เพศ	หญิง = 52.03	ชาย = 49.31
แบบอย่างจากครอบครัว	เพศ	หญิง = 49.56	ชาย = 45.50
การสนับสนุนจากครู	ระดับการศึกษาของมารดา	สูง = 62.55	ต่ำ = 59.44
การรับรู้ประโยชน์ฯ	ผลการเรียน	ต่ำ = 67.52	สูง = 57.93
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	เพศ	หญิง = 46.28	ชาย = 43.52
	ผลการเรียน	สูง = 46.19	ต่ำ = 43.61
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	เพศ	หญิง = 42.87	ชาย = 41.22
	ผลการเรียน	สูง = 42.95	ต่ำ = 41.14
ภูมิคุ้มกันทางจิต	เพศ	หญิง = 192.24	ชาย = 182.60
	ผลการเรียน	สูง = 191.73	ต่ำ = 183.12
ค่านิยมด้านวัตถุ	เพศ	หญิง = 44.13	ชาย = 40.89
	ผลการเรียน	สูง = 43.23	ต่ำ = 41.79

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนน เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 42.40 และ 38.88 ตามลำดับ

4.4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใ ช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียน หญิง รับรู้ว่า ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 52.03 และ 49.31 ตามลำดับ

4.4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนการมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว พิ จารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีแบบอย่างจากครอบครัว (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการมีแบบอย่างจากครอบครัว ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการมีแบบอย่างจากครอบครัว แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัวมากกว่านักเรียน ชาย ค่าเฉลี่ย 49.56 และ 45.50 ตามลำดับ

4.4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีล3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4.4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนการสนับสนุนจากครู พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการสนับสนุนจากครู (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการสนับสนุนจากครู ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนการสนับสนุนจากครู แปรปรวน ไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และระดับการศึกษาของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำ

คะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 67 ภาคผนวก ข) พบว่า 1) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนหญิงได้รับการสนับสนุนจากครูมากกว่านักเรียน ชาย 2) นักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ ได้รับการสนับสนุนจากครูมากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนหญิง ที่มารดามีการศึกษาต่ำเป็นกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนจากครูมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการสนับสนุนจากครู แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ระดับการศึกษาของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ได้รับการสนับสนุนจากครูมากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ค่าเฉลี่ย 62.55 และ 59.44 ตามลำดับ

4.4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4.4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ค่าเฉลี่ย 67.52 และ 57.93 ตามลำดับ

4.4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ และผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากกว่ านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 46.28 และ 43.52 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 46.19 และ 43.61 ตามลำดับ

4.4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 14) พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ และผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนชาย ค่าเฉลี่ย 42.87 และ 41.22 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 42.95 และ 41.14 ตามลำดับ

4.4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ และผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีภูมิ คุ้มกันทางจิต สูง กว่านักเรียน ชาย ค่าเฉลี่ย 192.24และ 182.60 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีภูมิคุ้มกันทางจิต สูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 191.73 และ 183.12 ตามลำดับ

4.4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ สามทางของคะแนนค่านิยมด้านวัตถุ พิจารณาตามเพศ ผลการเรียน และระดับการศึกษา ของมารดา ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมด้านวัตถุ (ตาราง 14) พบว่า คะแนนค่านิยมด้านวัตถุ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนค่านิยมด้านวัตถุ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศ และผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านวัตถุมากกว่านักเรียน ชาย ค่าเฉลี่ย 44.13 และ 40.89 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีค่านิยมด้านวัตถุมากกว่ านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 43.23 และ 41.79 ตามลำดับ

4.5 ผลการทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์และชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการแสวงหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนายเจตคติต่อพฤติ กรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน แต่ละด้าน สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ที่ใส่ตัวแปรทำนายทุกตัวเข้าไปพร้อมกัน โดยใช้ตัวทำนาย 3 ชุด **ตัวทำนายชุดที่ 1** คือ กลุ่มลักษณะส ถานการณ์ 6 ตัวแปร (ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผ ล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) **ตัวทำนายชุดที่ 2** กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ค่านิยมด้านวัตถุ) **ตัวทำนายชุดที่ 3** เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 เข้าด้วยกัน รวมเป็น 10 ตัวแปร (ดูรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ในตาราง 68 ภาคผนวก ข) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการทำนายในชุดที่ 3 ว่าสามารถทำนายได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพัง มากกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ 5 หรือไม่ (Cohen. 1977) การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ฐานะท างเศรษฐกิจของครอบครัว (ตาราง 3) และมีการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียนที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองระดับ

4.5.1 ผลการทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนเจตคติต่อ พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้**ตัวทำนายชุดที่ 1** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผ ล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับ สนุนจากครู ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้

ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยั ดและเก็บออมในโรงเรียน (ตาราง 15) พบว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ใน **กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 39.3 โดยมีตัวทำนายสำคัญเรียนลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .30,.21,.17,.14,.14 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีด้านการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มีแบบอย่าง ที่ดีด้านการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนและเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่าใด ก็มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน มากเท่านั้น พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 1** ใน **กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ใน กลุ่มย่อยต่างๆ ได้โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 31.9 ถึง 48.4 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่ บิดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การสนับสนุนจากครู การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน (ค่าเบต้า .25,.23,.20,.16,.16 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง ตัวทำนายที่สำคัญเรียนลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การสนับสนุนจากครู การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน (ค่าเบต้า .35,.19,.15,.11 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ยอมรับได้ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ได้ในกลุ่มนักเรียนเพศชายมากกว่านักเรียนเพศหญิง (ร้อยละ 43.2 กับ 35.7 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมากกว่านักเรียนที่มีผล การเรียนสูง (ร้อยละ 45.5 กับ 36.5 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อยได้มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก (ร้อยละ 48.4 กับ 31.9 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อยมากกว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษามาก (ร้อยละ 45.9 กับ 36.8 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 2** คือ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภู มิคุ้มกันทางจิต และค่านิยม ด้านวัตถุ (ตาราง 16) พบว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 34.7 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และกา รมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ค่าเบต้า .31,.21,.13 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน สูง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต สูง มากเท่าใด ก็มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรร มการประหยัดและเก็บออมเงินเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 22.0 ถึง 49.7 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .40,.28) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มีตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .20,.19,.15) พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน อกเป็นสองกลุ่มย่อยและใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ยอมรับได้ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 2ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 49.7 กับ 22.0 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีมารดามี การศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 46.8 กับ 29.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำมากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ร้อยละ 46.2 กับ 26.9 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** ร่วมกับ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร** (ตาราง 15) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ใน **กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 48.3 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนจากครู การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากเพื่อน (ค่าเบต้า .23,.20,.19,.14,.11,.09,.07 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ได้รับการสนับสนุนจากครู ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน มากเท่าใด ก็มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 37.2 ถึง 61.0 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (ค่าเบต้า .30,.22,.18,.14,.14 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครู (ค่าเบต้า .24,.21,.14,.12 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อยและใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ ยอมรับได้ พบว่าตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน ได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 61.0 กับ 37.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 55.5 กับ 45.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำมากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ร้อยละ 54.9 กับ 42.7 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายในชุดที่ 1** สามารถทำนายเจตคติพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินได้ด้วย ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 31.9 ถึง ร้อยละ 48.4 พบตัวทำนายที่สำคัญที่ดีเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุผล รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 2** สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินได้ด้วย ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.0 ถึงร้อยละ 49.7 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และภูมิคุ้มกันทางจิต โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่ มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 3** สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินได้ด้วย ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 37.2 ถึง ร้อยละ 61.0 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ

ตาราง 15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ (1,2,3,4,5,6)			ชุดที่ 2 : จิตลักษณะเดิม (7,8,9,10)			ชุดที่ 3 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)			%แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ[1]	ค่าเบต้า[1]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ[1]	ค่าเบต้า[1]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ[1]	ค่าเบต้า[1]	
รวม	537	39.3	2,6,1,3,5	.30,.21,.17,.14,.14	34.7	8,7,9	.31,.21,.13	48.3	8,6,2,7,4,1,3	.23,.20,.19,.14,.11, .09,.07	9.0*
เพศหญิง	311	35.7	2,6,1,3	.28,.24,.14,.13	33.5	8,7	.32,.21	47.5	8,6,7,2	.24,.21,.19,.17,.09	11.8*
เพศชาย	226	43.2	2,4,1,6,3	.24,.24,.21,.19,.15	32.2	8,7	.30,.20	48.9	8,4,6,2,1,3	.20,.19,.18,.16,.15, .11	5.7*
ผลการเรียนต่ำ	238	45.5	3,2,1,6	.26,.26,.18,.17	35.5	8,7,9	.33,.20,.18	51.7	3,6,8,1	.19,.18,.16,.13	6.2*
ผลการเรียนสูง	299	36.5	2,6,1,4	.32,.25,.16,.15	33.6	8,7	.28,.22	47.6	8,2,6,7,4	.28,.25,.21,.14,.13	11.1*
การศึกษาบิดาต่ำ	230	48.4	2,1,6,4,3	.25,.23,.20,.16,.16	49.7	8,7	.40,.28	61.0	8,7,4,6,2	.30,.22,.18,.14,.14	11.3*
การศึกษาบิดาสูง	292	31.9	2,6,4,3	.35,.19,.15,.11	22.0	8,9,7	.20,.19,.15	37.2	2,6,8,4	.24,.21,.14,.12	5.3*
การศึกษามารดาต่ำ	154	45.9	1,2,4,3	.29,.20,.20,.16	46.8	8	.43	55.5	8,4	.28,.16	8.7*
การศึกษามารดาสูง	372	36.8	2,3,1,4	.34,.14,.11,.11	29.2	8,7,9	.25,.22,.14	45.4	6,2,8,7,4	.25,.23,.20,.14,.10	8.6*
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	40.7	2,6,1,3	.25,.23,.23,.16	46.2	8,7	.43,.21	54.9	8,6,7,1,2	.32,.18,.17,.14,.11	8.7*
เศรษฐกิจครอบครัสูง	229	36.4	2,6,4	.39,.18,.16	26.9	9,8	.21,.18	42.7	2,6,8,4	.27,.20,.13,.13	6.3*

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 3 กับตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2

%ทำนาย/ ตัวทำนาย[1] ค่าเบต้า[1] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่
1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล
2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว
3 หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน
4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู
5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน
6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม ได้แก่
7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน
8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต
10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

ยิ่งกว่านั้นยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดที่ 3 (ชุดรวม) 10 ตัวทำนาย สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน มากกว่าชุดอื่นๆ (ชุดใดชุดหนึ่ง) มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายได้ในลำดับรองลงมามากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 15) ซึ่งพบผลทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้ระหว่างร้อยละ 5.3 ถึง 11.8 กลุ่มนักเรียนที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือนักเรียนหญิง

4.5.2 ผลการทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนเมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ **ตัวทำนายชุดที่ 1** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู การเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน (ตาราง 16) พบว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ใน **กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 41.3 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือการสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุ ผล และการมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน (ค่าเบต้า .23, .21, .19, .18 และ .18 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่ ได้รับการสนับสนุนจากครู รับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล และมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน มากเท่าใด ก็มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 1** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มย่ อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 35.0 ถึง 46.2 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมเลี้ ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การสนับสนุนจากครู การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน การรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน (ค่าเบต้า .34, .23 ,.20, .15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง มีตัวทำนายสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว และการสนับสนุนจากครู (ค่าเบต้า .22,.22,.22,.17 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 1 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ได้ในกลุ่มนักเรียนเพศชายมากกว่านักเรียนเพศหญิง (ร้อยละ 45.9 กับ 38.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 46.0 กับ 36.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 46.2 กับ 39.8 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบรัวต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ร้อยละ 43.5 กับ 35.0 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ (ตาราง 16) พบว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 23.6 โดยมีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ค่าเบต้า .21 , .20 และ .13 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต สูงมากเท่าใด ก็มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคาร มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 13.6 ถึง 36.6 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาและมารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และค่านิยมด้านวัตถุ (ค่าเบต้า .29, .44, .21 และ .15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน(ค่าเบต้า .18 และ .15 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนา ยในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายเจต คติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ร้อยละ 29.5 กับ 20.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 36.6 กับ 13.6 ตามลำดั บ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 36.6 กับ 19.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ร้อยละ 34.0 กับ 18.2 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** ร่วมกับ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร** (ตาราง 16) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 44.6 โดยมีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าเบต้า .21,.20,.13,.14,.11,.11 และ.11 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครู มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ได้รับอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สูงมากเท่าใด ก็มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 ในกลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนาย เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.0 ถึง 52.4 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ การสนับสนุนจากครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประ หยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (ค่าเบต้า .28,.20,.16 และ.14 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูงมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประ หยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน การสนับสนุนจากครู (ค่าเบต้า .24 และ .20 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ร้อยละ 48.8 กับ 42.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 52.4 กับ 38.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 51.0 กับ 42.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ร้อยละ 50.2 กับ 38.0 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายในชุดที่ 1** ทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ปริมาณการทำนายระหว่างร้อยละ 35.0 ถึง ร้อยละ 46.2 พบตัวแปรสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การสนับสนุนจากครู การมีแบบอย่างจากเพื่อน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออ มในโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 2** สามารถทำนายเจตคติต่อ

ตาราง 16 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์(1,2,3,4,5,6)			ชุดที่ 2 : จิตลักษณะเดิม (7,8,9,10)			ชุดที่ 3 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[1]	ค่าเบต้า[1]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[1]	ค่าเบต้า[1]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[1]	ค่าเบต้า[1]	
รวม	537	41.3	4,6,2,1,3	.23,.21,.19,.18,.18	23.6	8,7,9	.21,.20,.13	44.6	4,6,3,1,8,2,7	.21,.20,.13,.14,.11, .11,.11	3.3
เพศหญิง	311	38.5	6,4,1,3,2	.29,.21,.15,.13,.13	20.7	8,9,7	.19,.16,.15	43.0	6,4,7	.28,.20,.13	4.5
เพศชาย	226	45.9	3,4,1,2,6	.27,.24,.24,.17,.14	23.7	7,8	.24,.24	47.5	3,1,4	.25,.21,.21	1.6
ผลการเรียนต่ำ	238	44.8	3,4,2,1,6	.24,.22,.20,.19,.12	29.5	8,7	.27,.24	48.8	4,3,7,1,6	.20,.18,.17,.16,.13	4.0
ผลการเรียนสูง	299	40.0	6,4,1,2,3	.29,.22,.18,.16,.13	20.2	7,8,10	.15,.15,.14	42.7	6,4,1,8,2,3	.26,.21,.13,.13,.12, .11	2.7
การศึกษาบิดาต่ำ	230	46.0	4,1,2,6,3	.27,.21,.19,.18,.14	36.6	8,7,10	.29,.21,.15	52.4	4,8,7,6	.28,.20,.16,.14	6.4*
การศึกษาบิดาสูง	292	36.2	3,6,4,2,1	.21,.21,.19,.19,.17	13.6	9,7	.18,.15	38.2	6,3,4,1	.23,.19,.16,.15	2.0
การศึกษามารดาต่ำ	154	46.2	1,4,3,6	.34,.23,.20,.15	36.6	8	.44	51.0	8,1,4,3	.25,.24,.21,.14	4.8
การศึกษามารดาสูง	272	39.8	6,2,4,3,1	.23,.23,.22,.17,.13	19.1	7,9	.22,.15	42.9	6,4,2,3,7	.25,.20,.15,.14,.14	3.1
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	43.5	3,4,6,1,2	.22,.20,.20,.19,.18	34.0	8,7	.36,.21	50.2	8,4,6,7,3	.22,.19,.17,.15,.15, .14	6.7*
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	35.0	4,6,2,1	.22,.22,.22,.17	18.2	9	.22	38.0	6,4	.24,.20	3.0

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 3 กับตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[1] ค่าเบต้า[1] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่
1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล
2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว
3 หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน
4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู
5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน
6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม ได้แก่
7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน
8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต
10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

โครงการธนาคารโรงเรียน ได้ระหว่างร้อยละ 13.6 ถึง ร้อยละ 36.6 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่ง อนาคตและควบคุมตน และการมี ภูมิคุ้มกันทางจิต โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาและมาดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 3** สามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรีย นได้อยู่ระหว่างร้อยละ 38.0 ถึง ร้อยละ 52.4 พบตัวทำนายสำ คัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน และการมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ ยิ่งกว่านี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุด ที่ 3 (ชุดรวม) 10 ตัวทำนาย สามารถทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ได้มากกว่าชุดอื่นๆ (ชุดใดชุดหนึ่ง)ที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมา มากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 16) พบใน 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ และ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ ร้อยละ 6.7 และ ร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

4.6 ผลการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินแต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

การวิเค ราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการแสวงหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประห ยัดและเก็บออม เงิน แต่ละด้าน สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis)โดยใช้ตัวทำนาย 3 ชุด **ตัวทำนายชุดที่ 3** คือ เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยง ดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน) และกลุ่ม จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใ ฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ) เข้าด้วยกัน รวมเป็น 10 ตัวแปร **ตัวทำนายชุดที่ 4** คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) และ**ตัวทำนายชุดที่ 5** เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 3 และชุดที่ 4 เข้าด้วยกัน รวมเป็น 12 ตัวแปร (ดูรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ใน(ตาราง 68 ภาคผนวก ข) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการทำนายในชุดที่ 5 ว่าสามารถทำนายได้ มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ตามลำพังมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 หรือไม่ (Cohen. 1977) การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในกลุ่ม

รวมและกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ระดับ เศรษฐกิจของครอบครัว (ตาราง 3) และมีการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียนที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองระดับ

4.6.1 ผลการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนาย**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** ร่วมกับ**จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 10 ตัวแปร (ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 38.4 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน และการสนับสนุนจากครู (ค่าเบต้า .37,.19,.18,.08, และ-.09 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว มีภูมิคุ้มกันทางจิต มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน และได้รับการสนับสนุนจากครู มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 32.1 ถึง ร้อยละ 48.7 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว และค่านิยมด้านวัตถุ (ค่าเบต้า .33,.27 และ 19 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และการมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน(ค่าเบต้า .32,.28, และ.16 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแป รลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในนักเรียนหญิง มากกว่าชาย (ร้อยละ 43.6 กับ 35.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 44.0 กับ 32.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 44.9 กับ 37.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 48.7 กับ 37.1 ตามลำดับ)

ตาราง 17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)			ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (11,12)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12)			% แตกต่าง
		% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	
รวม	537	38.4	2,9,7,3,4	.37,.19,.18,.08,-.09	18.0	11	.49	41.1	2,11,9,7,6,4,8,12	.34,.27,.18,.16, -.08,-.09,-.10,-.12	2.7
เพศหญิง	311	43.6	2,9,7,3,4	.30,.27,.21,.11,-.11	24.2	11,12	.61,-.17	47.4	11,9,2,7,3,4,12	.34,.26,.25,.17,.11, -.11,-.15	3.8
เพศชาย	226	35.6	2,8	.48,-.14	9.0	11	.31	36.9	2,11,6,8	.47,.18,-.13,-.17,	1.3
ผลการเรียนต่ำ	238	32.1	2,9,3	.32,.28,.16	14.0	11	.39	33.7	2,9,11,3	.31,.26,.22,.14	1.6
ผลการเรียนสูง	299	44.0	2,7	.44,.27	20.3	11	.54	46.7	2,11,7	.39,.27,.24	2.7
การศึกษาบิดาต่ำ	230	44.9	2,9,7,4	.31,.26,.19,-.16	27.5	11,12	.67,-.20	50.0	11,2,9,4,12	.44,.28,.26,-.17, -.25	5.1*
การศึกษาบิดาสูง	292	37.6	2,7,9	.34,.20,.15	13.0	11	.37	39.0	2,7,11,8	.37,.19,.16,-.12	1.4
การศึกษามารดาต่ำ	154	48.7	9,2,10,4	.33,.27,.19,-.19	20.8	11	.46	49.8	9,2,10,4	.32,.26,.19,-.22	1.1
การศึกษามารดาสูง	372	37.1	2,7,9	.40,.19,.14	17.8	11	.49	40.8	2,11,7,9,6,12	.36,.31,.17,.13, -.11,-.15	3.7
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	41.2	2,9,7,10	.34,.25,.15,.12	19.5	11	.51	43.8	2,11,9,10,6	.32,.28,.22,.12,-.12	2.6
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	38.5	2,7,3	.42,.25,.13	16.1	11	.42	40.1	2,7,11,3	.38,.23,.19..12	1.6

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[1] ค่าเบต้า[1] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว

3 หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู

5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม ได้แก่

7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน(ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 18.0 โดยมีเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .49) หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 9.0 ถึง ร้อยละ 27.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ โดยมีเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เป็นตัวทำนายที่ สำคัญ (ค่าเบต้า .67) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนชาย โดยมีเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .31)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดก ารใช้จ่าย ได้ในกลุ่มนักเรียนหญิง มากกว่านักเรียน ชาย (ร้อยละ 24.2 กับ 9.0 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 20.3 กับ 14.0 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึ กษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 27.5 และ 13.0 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ร่วมกับ**กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร** รวมเป็น 12 ตัวแปร (ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 41.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การสนับสนุนจากครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน(ค่าเบต้า .34,.27,.18,.16 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและ เก็บออม มีภูมิคุ้มกันทางจิต มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริ มาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.7 ถึง ร้อยละ 50.0 ทำนายได้สูงสุดในนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ค่าเบต้า .44,.28,.26 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียน

ที่มีผลการเรียนต่ำ โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บ ออม และการมีแบบอย่างจากเพื่อน (ค่าเบต้า .31,.26,.22 และ .14 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ได้แตกต่างมา กกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียน หญิง มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 47.4 กับ 36.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 46.7 กับ 33.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 50.0 กับ 39.0 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 49.8 กับ 40.8 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 32.1 ถึง ร้อยละ 48.7 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย เรียงลำดับจากมา กไปน้อย คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 4** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 9.0 ถึง ร้อยละ 27.5 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติ ต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 5** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ33.7 ถึง ร้อยละ 50.0 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างจากครอบครัว เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

ยิ่งกว่านี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 12 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ได้มากกว่าชุดอื่นๆ (ชุดใดชุดหนึ่ง)ที่มีค่าเปอร์เซ็ นต์ทำนายลำดับรองลงมามากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 17) เพียงกลุ่มย่อย เดียว คือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ ร้อยละ 5.1

4.6.2 ผลการทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนาย**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร** และ**จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 10 ตัวแปร (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 5.0 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การ

ประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน (ค่าเบต้า .17 และ .12 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์ การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนาย **ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 3.3 ถึง ร้อยละ 14.1 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เพียงตัวเดียวคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .25) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่ มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน เพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .14)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 10.1 กับ 3.3 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 14.1 กับ 5.2 ตามลำดับ) พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** ได้แก่ เจตคติ ต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้ทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์6 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร** รวมเป็น 12 ตัวแปร (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 5.0 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรี ยน (ค่าเบต้า .17 และ .11 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่เป็นสมาชิ กของโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์ การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่านั้น

ตาราง 18 ปริมาณการทำ นายและตัวทำนาย สำคัญของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์ (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)			ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (11,12)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	
รวม	537	5.0	5,6	.17,.12	.1	-		5.0	5,6	.17,.11	-
เพศหญิง	311	5.8	10,5	.18,.13	.2	-		6.1	5,6	.18,.11	0.3
เพศชาย	226	7.1	5	.23	0	-		7.4	5,6	.23,.15	0.3
ผลการเรียนต่ำ	238	5.4	5	.16	.5	-		5.6	5	.16	0.2
ผลการเรียนสูง	299	5.2	5	.17	.3	-		5.3	5	.17	0.1
การศึกษาบิดาต่ำ	230	10.1	5	.21	0	-		10.1	5	.22	-
การศึกษาบิดาสูง	292	3.3	5	.14	.3	-		3.6	5	.13	0.3
การศึกษามารดาต่ำ	154	14.1	5,1	.25,-.27	.4	-		14.3	5,1	.26,-.26	0.2
การศึกษามารดาสูง	372	5.2	5,6,3	.15,.12,-.12	.6	-		5.3	5,3	.14,-.13	0.1
ระดับเศรษฐกิจคคต่ำ	291	5.5	5	.15	.1	-		5.7	5	.16	0.2
ระดับเศรษฐกิจคคสูง	229	9.5	5	.18	1.4	-		10.1	5	.18	0.6

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[1] ค่าเบต้า[1] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว

3 หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู

5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม ได้แก่

7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 3.6 ถึง 14.3 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่ มารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เพียงตัวเดียว คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .26) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับ คือลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน เพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .13)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 10.1 กับ 3.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 14.3 กับ 5.3 ตามลำดับ)

สรุปได้**ว่า ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 3.3 ถึง ร้อยละ 14.1 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน และค่านิยมด้านวัตถุ ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีกาศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 4** ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้ในทั้งกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย **ตัวทำนายชุดที่ 5** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 3.6 ถึง ร้อยละ 14.3 พบตัวแปรสำคัญเพียงตัวเดียว คือ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีกาศึกษาต่ำ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ (ตาราง 18) พบว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 12 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 5) สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนได้มากกว่าชุดทำนายชุดอื่นที่มีเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมาในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยต่างๆ แต่ไม่พบ ตัวทำนายตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 5 ในกลุ่มตัวอย่างประเภทใดๆ

4.6.3 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนาย**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์6 ตัวแปร**ร่วมกับ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 10 ตัวแปร (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 40.8 โดยมีตัวทำนายสำคัญ

เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ค่านิยมด้านวัตถุ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน(ค่าเบต้า.23,.16,.13,.13,.11,.10,.09 และ .09 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์กา รประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีภูมิคุ้มกันทางจิต มีค่านิยมด้านวัตถุ มีลักษณะมุ่งอนา คตและควบคุม เป็นสมาชิกของโครงการ ธนาคารโรงเรียน และมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนาย **ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงินในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.3 ถึง ร้อยละ 53.4 ทำนายได้สูงสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน (ค่าเบต้า .27,.19,.17 และ.16 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียนงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่าง ที่ดีจากครอบครัว และมีค่านิยมด้านวัตถุ (ค่าเบต้า .24,.22 และ.15 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนหญิง มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 44.1 กับ 36.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 49.9 กับ 33.3 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำมากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 53.4 กับ 37.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 47.3 กับ 39.2 ตามลำดับ) พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร** ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่ อโครงการธนาคารโรงเรียน (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงิน ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 44.4 โดยมีมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม แล ะเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .49 และ .22 ตามลำดับ)

ตาราง 19 ปริมาณการทำ นายและตัวทำนาย สำคัญของพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงิน ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 12 ตัวแปร แต่ละชุดในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์ (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)		จิตลักษณะเดิม)	ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (11,12)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12)			% แตกต่าง
		% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	% ทำนาย[1]	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[1]	
รวม	537	40.8	6,2,8,9,10,7,5,3	.23,.16,.13,.13,.11, .10,.09,.09	44.4	11,12	.49,.22	51.1	11,12,6,9,10,5,1	.35,.14,.13,.11, .10,.06,-.10	6.7*
เพศหญิง	311	44.1	6,8,5,9,2	.21,.20,.17,.16,.11	50.5	11,12	.60,.15	57.4	11,9,5,1	.46,.14,.12,-.10	6.9*
เพศชาย	226	36.6	6,2,10	.25,.23,.16	33.1	11,12	.32,.31	43.1	12,6,2,10	.25,.19,.17,.15	6.5*
ผลการเรียนต่ำ	238	38.8	6,9,8	.21,.17,.15	42.5	11	.53	48.7	11,6	.40,.13	6.2*
ผลการเรียนสูง	299	43.1	6,2,10,8,7,5	.24,.22,.13,.13,.13, .13,.12	45.7	11,12	.45,.27	53.7	11,12,10,6,2,5,1	.31,.19,.11,.13, .12,.10,-.11	8.0*
การศึกษาบิดาต่ำ	230	49.9	9,8,6	.22,.20,.18	50.1	11,12	.58,.15	58.2	11,9	.42,.23	8.1*
การศึกษาบิดาสูง	292	33.3	6,2,10	.24,.22,.15	38.7	11,12	.43,.24	46.1	11,12,10,6,2,1	.30,.21,.15,.13, .12,-.13	7.4*
การศึกษามารดาต่ำ	154	53.4	9,8,5,6	.27,.19,.17,.16	44.0	11	.56	58.8	11,9,5	.36,.25,.15	5.4*
การศึกษามารดาสูง	372	37.6	6,2,7,8,10	.24,.22,.14,.13,.11	45.0	11,12	.47,.25	50.4	11,12,2,6,10,1	.35,.19,.12,.11, .11,-.11	5.4*
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	39.2	6,8	.22,.16	44.6	11,12	.54,.16	50.0	11,6	.43,.13	5.4*
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	47.3	2,6,8,10,4,1	.25,.24,.16,.16,.13, -.14	44.6	11,12	.44,.27	56.5	11,12,2,6,8,10,1	.24,.21,.16,.14, .13,.13,-.16	9.2*

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[1] ค่าเบต้า[1] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

ลักษณะสถานการณ์ ได้แก่

1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว

3 หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู

5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม ได้แก่

7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่

11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากเท่าใด ก็มีพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงินมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพ ฤติกรรมสนับ สนุนให้เพื่อน ประหยัด และเก็บออม เงิน ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.1 ถึง 50.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียน หญิง โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการ ประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .60 และ .15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียน ชาย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (ค่าเบต้า .32 และ .31 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้ในกลุ่มนักเรียนหญิง มากกว่านักเรียน ชาย (ร้อยละ 50.5 กับ 33.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 50.1 กับ 38.7 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ร่วมกับ**กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** รวมเป็น 12 ตัวแปร (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัด และเก็บออม เงิน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 51.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ค่านิยมด้านวัตถุ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน(ค่าเบต้า .35,.14,.13,.11,.10 และ.06 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน มีภูมิคุ้มกันทางจิต มีค่านิยมด้านวัตถุ เป็น สมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากเท่าใด ก็มีพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** ใน**กลุ่มย่อย** 10 กลุ่ม พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพ ฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 43.1 ถึง 58.8 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม การมี ภูมิคุ้มกันทางจิต และ ลักษณะการ เป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

(ค่าเบต้า .36,.25 และ.15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนชาย มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และค่านิยมด้านวัตถุ (ค่าเบต้า .25,.19,.17 และ .15 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนหญิง มากกว่านักเรียน ชาย (ร้อยละ 57.4 กับ 43.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 53.7 กับ 48.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 58.2 กับ 46.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 58.8 กับ 50.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 56.5 กับ 50.0 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.3 ถึง ร้อยละ 53.4 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 4** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.1 ถึง ร้อยละ 50.5 พบตัวแปรสำคัญที่เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนเพศหญิง **ตัวทำนายชุดที่ 5** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 43.1 ถึง ร้อยละ 58.8 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ

ยิ่งกว่านี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 12 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัด และเก็บออม เงิน ได้มากกว่าชุดอื่นๆ ชุดใดชุดหนึ่งที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมา มากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 19) ในกลุ่มรวม และทุกกลุ่ มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 5.4 ถึง ร้อยละ 9.2 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง

4.7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะและลักษณะสถานการณ์ของนักเรียน 12 ด้านกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน(ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนประหยัด และเก็บออมเงิน) จำแนกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ระหว่างกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และลักษณะสถานการณ์ของนักเรียน 12 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ค่านิยมด้านวัตถุ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) กับตัวแปรพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ด้าน ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ แคนอนิเคิลจะได้ความสัมพันธ์กี่คู่นั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนตัวแปรของชุดตัวแปรที่น้อยกว่า ซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ตัวแปรที่น้อยกว่าคือ ตัวแปรชุดพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มี 3 ตัวแปร (ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตัวแปรพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และตัวแปรพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน) ดังนั้นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิลครั้งนี้จึงได้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ จำนวน 3 คู่ และการแปลผลจะเริ่มแปลผลจากคู่แรกไปจนถึงคู่สุดท้าย โดยดูผลจากค่า สัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของค่าสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ในกลุ่มที่ค่าสูงที่สุดจากลำดับที่ 1 ถึง 3 หรือดูเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้าง ที่สูงโด่งเพียงค่าใดค่าหนึ่งเพื่อการอธิบายหรือแปลผล ซึ่งในงานนี้จะเริ่มแปลผล ตั้งแต่กลุ่มรวมไปถึงกลุ่มย่อยทั้ง 10 กลุ่ม ตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์ค่า**สหสัมพันธ์แคนอนิเคิลคู่ที่ 1** (ตาราง 20) ซึ่งเป็นคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิลทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย **ในกลุ่มนักเรียนโดยรวม** จำนวน 537 คน พบว่าตัวแปรคู่ที่ 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าวิล์สแลม ดาเท่ากับ .44 ปริมาณการทำนายเท่ากับร้อยละ 76.96 ค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ แคนอนิเคิลเท่ากับ .67 พบผลว่าตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.80) รองลงมาคือ เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.67) และการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.64) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินใน ธนาคารโรงเรียน (.92) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย(.73) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ เชิงโครงสร้างของ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับชุดตัวแปรแคนอนิเคิลในกลุ่มย่อยต่างๆ 10 กลุ่ม (ตาราง 20) คู่ที่ 1 พบว่า 1)กลุ่ม**นักเรียนหญิง** พบผลว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.78) รองลงมาคือเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.64) และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (.58) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแป รตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.94) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.73) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียน หญิง ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง จะเป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 2)กลุ่ม**นักเรียนชาย** พบผลว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.79) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.69) และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (.67) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน(.88) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.71) ตามลำดับ กล่าวคือนักเรียน ชาย ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะเป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรี ยนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 3)กลุ่ม**นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.82) รองลงมาคือ เจตคติต่อโครงการธนาคาร โรงเรียน (.66) และการมีภูมิคุ้ มกันทางจิต (.61) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.92) หมายความว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก 4)กลุ่ม**นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.78) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.68) และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.65) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็ บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.93) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.75) ตามลำดับ หมายความว่านักเรียนที่ผลการเรียนสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีแ บบอย่างที่ดีจา กครอบครัวมาก และ มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก

ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย(ร้อยละ) และค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของค่าสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 1 จำแนกกลุ่มตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ปริมาณการทำนาย (ร้อยละ)	ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร (ชุดตัวแปรอิสระ)												ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร(ชุดตัวแปรตาม)		
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3
รวม	537	.67***	76.96	.80^{ab}	.67^{ap}	.64^{fa}	.63^{mi}	.58^{fo}	.55^{am}	.51ma	.46te	.45^{ls}	.28^{ba}	.22^{fr}	.20^{pb}	.92^{tbp}	.73^{tbs}	.04^{tbf}
เพศหญิง	311	.69***	72.59	.78^{ab}	.64^{ap}	.58^{mi}	.56^{am}	.54^{fa}	.46^{fo}	.45ma	.39^{ls}	.37^{fr}	.36te	.34^{pb}	.30^{ba}	.94^{tbp}	.73^{tbs}	.09^{tbf}
เพศชาย	226	.65***	71.00	.79^{ab}	.69^{fa}	.67^{fo}	.64^{ap}	.60^{mi}	.57te	.51ma	.47^{am}	.46^{ls}	.17^{ba}	.08^{pb}	-.03^{fr}	.88^{tbp}	.71^{tbs}	-.05^{tbf}
ผลการเรียนต่ำ	238	.68***	79.05	.82^{ab}	.66^{ap}	.61^{mi}	.59^{am}	.56^{fa}	.50ma	.48^{fo}	.46te	.44^{ls}	.32^{ba}	.32^{fr}	.23^{pb}	.92^{tbp}	.68^{tbs}	.13^{tbf}
ผลการเรียนสูง	299	.67***	75.16	.78^{ab}	.68^{fa}	.65^{ap}	.62^{mi}	.61^{fo}	.51ma	.50^{am}	.43te	.43^{ls}	.25^{ba}	.24^{pb}	.15^{fr}	.93^{tbp}	.75^{tbs}	-.00^{tbf}
การศึกษาบิดาต่ำ	230	.72***	80.86	.80^{ab}	.75^{mi}	.68^{ap}	.67^{am}	.62^{fo}	.60ma	.60^{fa}	.52^{ls}	.43te	.33^{fr}	.31^{pb}	.28^{ba}	.49^{tbp}	.75^{tbs}	.06^{tbf}
การศึกษาบิดาสูง	292	.66***	72.02	.78^{ab}	.71^{fa}	.61^{ap}	.57^{fo}	.56^{mi}	.46te	.44^{am}	.43ma	.37^{ls}	.21^{ba}	.07^{fr}	.03^{pb}	.84^{tbp}	.80^{tbs}	.03^{tbf}
การศึกษามารดาต่ำ	230	.72***	80.86	.80^{ab}	.74^{mi}	.68^{ap}	.67^{am}	.62^{fo}	.59ma	.59^{fa}	.52^{ls}	.43te	.33^{fr}	.32^{pb}	.28^{ba}	.94^{tbp}	.75^{tbs}	.06^{tbf}
การศึกษามารดาสูง	292	.66***	72.02	.77^{ab}	.71^{fa}	.61^{ap}	.57^{fo}	.56^{mi}	.46te	.44^{am}	.43ma	.37^{ls}	.21^{ba}	.07^{fr}	.03^{pb}	.84^{tbp}	.80^{tbs}	.03^{tbf}
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	.66***	75.72	.79^{ab}	.70^{ap}	.65^{mi}	.59^{am}	.58^{fa}	.58^{fo}	.48ma	.47^{ls}	.43te	.32^{ba}	.30^{pb}	.24^{fr}	.93^{tbp}	.73^{tbs}	.01^{tbf}
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	.70***	73.05	.80^{ab}	.69^{fa}	.61^{mi}	.59^{ap}	.55^{fo}	.55^{am}	.54ma	.48te	.40^{ls}	.24^{ba}	.22^{fr}	.09^{pb}	.93^{tbp}	.69^{tbs}	.17^{tbf}

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรตาม

ชุดตัวแปรตาม tbs หมายถึง พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย tbf หมายถึง พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน tbp หมายถึง พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน

ชุดตัวแปรอิสระ **กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์**

ab หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

ap หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

กลุ่มจิตลักษณะเดิม

fo หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

am หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

mi หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

ma หมายถึง นิยมด้านวัตถุ

กลุ่มลักษณะสถานการณ์

ls หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

fa หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว fr หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

te หมายถึง การสนับสนุนจากครู

ba หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

pb หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 5)กลุ่ม**นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.80) รองลงมาคือ การมีภูมิคุมกันทางจิต (.75) และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.68) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.94) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.75) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 6)กลุ่ม**นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม(.78) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.71) และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน(.61) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.63) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.58) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่ บิดามีการศึกษาสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มี แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 7)กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม(.80) รองลงมาคือภูมิคุ้มกันทางจิต (.74) และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน(.68) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.94) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.75) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มี ภูมิคุ้มกันทางจิตสูง และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 8) กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.77) รองลงมาคือ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.71) และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.61) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.84) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.80) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่ มารดามีการศึกษาสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มี แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 9)กลุ่ม**นักเรียนที่**

ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.79) รองลงมาคือ เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.70) และภูมิคุ้มกันทางจิต (.65) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.93) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.73) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 10) กลุ่ม**นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจคร อบครัวสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.80) รองลงมาคือแบบอย่างจากครอบครัว (.69) และภูมิคุ้มกันทางจิต (.61) ตามลำดับ และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียน (.93) รองลงมาคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.69) ตามลำดับ หมายความว่า นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูงมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินในธนาคารโรงเรียนมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก

ผลการวิเคราะห์ค่า **สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 2** (ตาราง 21) ซึ่งเป็นคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงรองลงมา พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิลทั้งในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อยดังต่อไปนี้ **ในกลุ่มนักเรียนโดยรวม** พบว่าตัวแปรคู่ที่ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าวิล์สแลม ดาเท่ากับ .80 ปริมาณการทำนายเท่ากับร้อยละ 19.00 ค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิลเท่ากับ .41 พบผลว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.62) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.49) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (-.68) หมายความว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก แต่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ เชิงโครงสร้าง ของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับชุดตัวแปรแคนอนิเคิลคู่ที่ 2 ในกลุ่มย่อยต่างๆ 10 กลุ่ม(ตาราง 21) ปรากฏผลดังนี้ 1)กลุ่ม**นักเรียนหญิง** พบว่า ตัวแปร แคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.48) รองลงมาคือการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน(.47) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย (-.67) หมายความว่า นักเรียน หญิง ที่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว น้อย แต่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณ รงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก เป็นผู้ที่มี พฤติกรรม

ประหยัดการใช้จ่ายน้อย 2)กลุ่ม**นักเรียนชาย** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (-.53) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจาก ครอบครัว (.43) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.67) หมายความว่านักเรียนชายที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย แต่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 3)กลุ่ม**นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.62) รองลงมาคือ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.56) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปร ตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (-.73) หมายความว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก แต่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย 4)กลุ่ม**นักเรียนที่มีผล การเรียนสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน(.55) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.45) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (-.66) หมายความว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก แต่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย 5)กลุ่ม**นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (-.59) รองลงมาคือ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.42) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.63) หมายความว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน น้อย แต่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 6)กลุ่ม**นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง** พบว่าตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.53) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.44) และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.40) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย(.59) พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน(.54) หมายความว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม มาก แต่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประห ยัดเก็บออมและนำฝากเงิน มาก และ 7)กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินใน

โรงเรียน (-.59) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (.42) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (.63) หมายความว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน น้อย แต่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก 8)กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน(.53) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.44) และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (.40) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย(-.59) รองลงมาคือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออม เงิน (.54) หมายความว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูงมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม แต่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากแต่มีพฤติกรรมป ระหยัดการใช้จ่ายน้อย 9)กลุ่ม**นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ**พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.51) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (-.48) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (-.68) หมายความว่านักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำมี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก แต่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย 10)กลุ่ม**นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.61) รองลงมาคือแบบอย่างที่ดีจาก

ตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย(ร้อยละ) และค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของค่าสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 2 จำแนกกลุ่มตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ปริมาณการทำนาย (ร้อยละ)	ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร (ชุดตัวแปรอิสระ)												ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร(ชุดตัวแปรตาม)		
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3
รวม	537	.41***	19.00	.62^{pb}	-.49^{fa}	.28^{fo}	.27^{fr}	.27^{mi}	.24^{ab}	.24^{ap}	-.24^{ls}	.23te	.22^{ba}	-.13ma	.11^{am}	-.68^{tbs}	.37^{tbp}	.21^{tbf}
เพศหญิง	311	.49***	24.19	-.48^{fa}	.47^{pb}	-.45^{mi}	.39^{ba}	-.35^{fo}	.28^{ap}	.28^{ab}	.26te	-.17^{ls}	-.09ma	.06^{fr}	-.04^{am}	-.67^{tbs}	.29^{tbf}	.29^{tbp}
เพศชาย	226	.45***	21.18	-.53^{pb}	.43^{fa}	-.38^{fr}	-.35^{am}	.29^{ba}	.24^{ls}	-.21^{ab}	-.20^{ap}	-.12te	.10ma	.07^{fo}	.07^{mi}	.67^{tbs}	-44^{tbp}	24^{tbf}
ผลการเรียนต่ำ	238	.37***	14.38	.62^{pb}	-.56^{fa}	-.29^{mi}	.26^{ab}	.24te	.23^{fr}	.23^{ba}	.23^{ap}	-.22^{ls}	-.21ma	-.21^{fo}	.11^{am}	-.73^{tbs}	.37^{tbp}	.06^{tbf}
ผลการเรียนสูง	299	.44***	22.34	.55^{pb}	-.45^{fa}	.29^{fr}	.29^{ap}	-.27^{fo}	.26te	-.24^{ls}	.22^{ab}	-.19^{mi}	.17^{ba}	.14^{am}	-.07ma	-.66^{tbs}	.36^{tbp}	.26^{tbf}
การศึกษาบิดาต่ำ	230	.39***	13.59	-.59^{pb}	.42^{fa}	-.30te	-.28^{ba}	.28^{ls}	.21^{fo}	.18^{mi}	-.14^{ab}	.13ma	-.10^{ap}	-.07^{am}	-.06^{fr}	.63^{tbs}	-.49^{tbf}	-.28^{tbp}
การศึกษาบิดาสูง	292	.45***	23.96	.53^{pb}	-.44^{fa}	.40^{ab}	.35^{fr}	.34^{ap}	-.33^{fo}	-.25^{mi}	.22^{am}	.20^{ba}	-.14^{ls}	.13te	-.06ma	.59^{tbs}	.54^{tbp}	-.03^{tbf}
การศึกษามารดาต่ำ	230	.39***	13.59	-.59^{pb}	.42^{fa}	-.30te	-.28^{ba}	.28^{ls}	.21^{fo}	.18^{mi}	-.14^{ab}	.13ma	-.10^{ap}	-.07^{am}	-.06^{fr}	.63^{tbs}	-.49^{tbf}	-.28^{tbp}
การศึกษามารดาสูง	292	.45***	23.96	.53^{pb}	-.44^{fa}	.40^{ab}	.35^{fr}	.34^{ap}	-.33^{fo}	-.25^{mi}	.22^{am}	.20^{ba}	-.14^{ls}	.13te	-.06ma	-.59^{tbs}	.54^{tbp}	-.03^{bf}
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	.40***	18.54	.51^{pb}	-.48^{fa}	-.31^{ls}	-.29^{mi}	.28^{am}	.28^{fr}	.28^{ab}	.26^{ap}	.21te	-.18ma	-.17^{fo}	.12^{ba}	-.68^{tbs}	.36^{tbp}	.17^{tbf}
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	.46***	20.29	.61^{pb}	-.49^{fa}	-.35^{fo}	-.25^{ls}	.23^{ba}	.22te	-.22^{mi}	.22^{fr}	.21^{ap}	.19^{ab}	-.05ma	.03^{am}	-.72^{tbs}	.34^{tbp}	.05^{tbf}

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรตาม

ชุดตัวแปรตาม tbs หมายถึง พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย tbf หมายถึง พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน tbp หมายถึง พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน

ชุดตัวแปรอิสระ

กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์

ab หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

ap หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

กลุ่มจิตลักษณะเดิม

fo หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

am หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

mi หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

ma หมายถึง นิยมด้านวัตถุ

กลุ่มลักษณะสถานการณ์

ls หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

fa หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว fr หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

te หมายถึง การสนับสนุนจากครู

ba หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

pb หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

ครอบครัว (-.49) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (-.72) หมายความว่า นักเรียนที่ ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก แต่ได้รับ แบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย

ผลการวิเคราะห์ค่า **สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 3** (ตาราง 22) ซึ่งเป็นคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดรองลงมา พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ในกลุ่มรวม และ 2 จาก 10 กลุ่มย่อย (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนเศรษฐกิจครอบครัวสูง **ในกลุ่มนักเรียนโดยรวม** พบว่าตัวแปรคู่ที่ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าวิล์สแลมดาเท่ากับ .96 ปริมาณการทำนายเท่ากับร้อยละ 4.04 ค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ แคนอนิเคิลเท่ากับ .20 พบผลว่า ตัวแปรแคนอนิเคิล ตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (-.63) รองลงมาคือเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน (.35) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน (-.98) หมายความว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคาร โรงเรียน แต่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนน้อย

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ เชิงโครงสร้าง ของตัวแปรที่มีความสั มพันธ์กับชุดตัวแปรแคนอนิเคิลคู่ที่ 3 ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ 10 กลุ่ม(ตาราง 22) ปรากฏผลดังนี้ 1)กลุ่ม**นักเรียนหญิง** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงินแล้วไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกิดขึ้น 2)กลุ่ม**นักเรียนชาย** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (.69) รองลงมาคือการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (.56) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน (.97) หมายความว่านักเรียนชายที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน มาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมาก 3)กลุ่ม**นักเรียนที่ มีผลการเรียนต่ำ** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น 4)กลุ่ม**นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น 5)กลุ่ม**นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อ ย่างมีนัยสำ คัญทางสถิติเกิดขึ้น 6)กลุ่ม **นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น 7)กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตาราง 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิล ปริมาณการทำนาย(ร้อยละ) และค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของค่าสหสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 3 จำแนกกลุ่มตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 10 กลุ่มย่อย

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ปริมาณการทำนาย (ร้อยละ)	ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร (ชุดตัวแปรอิสระ)												ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างของกลุ่มตัวแปร(ชุดตัวแปรตาม)		
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3
รวม	537	.20**	4.04	-.63[ba]	.35[ap]	.27[fr]	.25[te]	.24[am]	.23[fo]	-.21[ma]	-.16[pb]	-.13[fa]	.11[ab]	.08[ls]	.08[mi]	-.98[tbf]	.11[tbp]	-.05[tbs]
เพศหญิง	311	.20	3.22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เพศชาย	226	.27*	7.82	.69[ba]	.56[pb]	.26[fr]	.16[te]	-.15[ap]	.12[ls]	.10[fa]	-.08[am]	-.06[ab]	.05[mi]	-.05[fo]	-.00[ma]	.97[tbf]	-.22[tbs]	.19[tbp]
ผลการเรียนต่ำ	238	.26	6.57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผลการเรียนสูง	299	.16	2.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษาบิดาต่ำ	230	.26	5.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษาบิดาสูง	292	.20	4.02	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษามารดาต่ำ	230	.26	5.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษามารดาสูง	292	.20	4.02	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	291	.24	5.75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	229	.28*	6.66	-.64[ba]	-.33[pb]	.29[fr]	.26[am]	-.23[fa]	.18[mi]	.16[ab]	-.11[te]	-.09[ls]	-.08[fo]	.08[ap]	.06[ma]	-.98[tbf]	.12[tbp]	.09[tbs]

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ,** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ,*** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรตาม

ชุดตัวแปรตาม tbs หมายถึง พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย tbf หมายถึง พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน tbp หมายถึง พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน

ชุดตัวแปรอิสระ

กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์

ab หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม

ap หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

กลุ่มจิตลักษณะเดิม

fo หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

am หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

mi หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

ma หมายถึง นิยมด้านวัตถุ

กลุ่มลักษณะสถานการณ์

ls หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

fa หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว fr หมายถึง การมีแบบอย่างจากเพื่อน

te หมายถึง การสนับสนุนจากครู

ba หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน

pb หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน

จิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น8)กลุ่ม**นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง**พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น 9)กลุ่ม**นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ** พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรจิตลักษณะ 12 ตัวแปร กับ พฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน แล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกิดขึ้น 10)กลุ่ม**นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง** พบว่า ตัวแปรแคนอนิเคิลตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดในกลุ่มตัวแปรอิสระคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (-.64) รองลงมาคือการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน (-.33) และตัวแปรแรกที่มีความสัมพันธ์สูงสุดใน กลุ่มตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน (-.98) หมายความว่า นักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูงที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนน้อย

สรุปจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ 12 ตัวแปรกับชุดตัวแปรพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ตัวแปร ใน **กลุ่มรวม** พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 คู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงจากคู่ที่ 1 ถึง 3 เท่ากับ .67 , .41 และ .20 ตามลำดับ ปริมาณการทำนายเรียงจากคู่ที่ 1 ถึง 3 ร้อยละ 76.96 , 19.00 และ 4.04 ตามลำดับ ค่าวิล์สแลมดาเรียงจากคู่ที่1 ถึง 3 เท่ากับ .44 , .80 และ .96 ตามลำดับ ใน**กลุ่มย่อย**พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิลในคู่ที่ 1 และ 2 ในทุกกลุ่มย่อย ส่วนคู่ที่ 3 พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ใน 2 จาก 10 กลุ่มย่อย (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง)เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้าง พบผล1)ในความสัมพันธ์แคนอนิเคิลในคู่ที่ 1 พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียง จากมากไปน้อยคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม รองลงมาคือการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝาก และพฤติ กรรมประหยัดการใช้จ่าย กล่าวได้ว่านักเรียนยิ่งมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก ได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก ก็ยิ่ง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก เท่านั้น 2)ความสัมพันธ์แคนอนิ เคิลในคู่ที่ 2 พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรอิสระ เรียงจากมากไปน้อยคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรี ยน รองลงมาคือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย และพฤติกรรม สนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝาก กล่าวได้ว่า นักเรียนยิ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากเท่าใด ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก และมีพฤติกรรมสนับสนุน

ให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากมากเท่านั้น 3)ความสัมพันธ์แคนอนิเคิลในคู่ที่ 3 พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงจากมากไปน้อยคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน รองลงมาคือการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน กล่าวได้ว่านักเรียนยิ่ งเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่านั้น

บทที่ 5
การสรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านธนาคารในโรงเรียน ครอบครัวและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาครั้งนี้มากน้อยเพียงใดและเพราะเหตุใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีธนาคารออมสินในโรงเรียนมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี โดยเป็นโรงเรียนที่มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนสูง (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็น สมาชิกของธนาคารโดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป) จำนวน 2 โรง และโรงเรียนที่มีอัตรานักเรียนเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนต่ำ (โรงเรียนที่มีนักเรียนเข้าร่วมการเป็นสมาชิกของธนาคาร โดยมีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียนในอัตราส่วนต่ำกว่า ร้อยละ 60) จำนวน 2 โรง รวมเป็น 4 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งสิ้น 537 คน

ในบทนี้ประกอบด้วยหัวข้อ หลักตามลำดับดังนี้ 1)การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน 2)การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม 3)ข้อดี ข้อจำกัดของการวิจัย 4)ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา 5)ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

5.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมทำให้สามารถตั้งสมมติฐานการวิจัยได้จำนวน 6 ข้อ ซึ่งทดสอบโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในบทที่ 4 และสามารถสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลตามสมมติฐานในแต่ละข้อได้ดังนี้

5.1.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนได้รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อการประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่า มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า หรือเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

สมมติฐานข้อนี้ทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1)ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และนักเรียนกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน 2)การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดแ ละเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และนักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย 3)การมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง และนักเรียนกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ 1)เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม 2)เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน 3)พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย 4)พฤติกรรรมการนำฝากเ งินที่โครงการธนาคารโรงเรียน หรือ 5)พฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน โดยจะวิเคราะห์ตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่าคะแนนของตัวแปรตามแต่ละด้านแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระ 3 ตัว พร้อมกัน ทีละ 2 ตัว และทีละตัว ได้ผลสรุป ดังนี้

เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พบว่า 1)คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว*** พร้อมกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนสูง และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมา กกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน น้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง(ตาราง 29 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 12) 2)คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที2 ตัว*** คือ ลักษณะการเป็นสมาชิก และลักษณะม่งอนาคตและควบคุมตน กล่าวคือ 2.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม(ตาราง 30 ภาคผนวก ข) และยังพบว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด 2.2) นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำและกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง (ตาราง 31 และ 32 ภาคผนวก ข)และยังพบอีกว่าถ้านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมี ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ

เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด 3)คะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว*** ดังนี้ 3.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดี

ต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 5 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ภาพประกอบ 12 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจ ครอบครัวต่ำ) (ตาราง 5) 3.2)นักเรียนที่มีการรับรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การ

ประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมากมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม 3.3)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุม ตนต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พบว่า 1)คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละ 3 ตัว*** พร้อมกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย (ตาราง 37 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 12) 2)คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละ 2 ตัว*** คือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน กล่าวคือ 2.1)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า นักเรียนที่การรับรู้ประโยชน์จากกิ จกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง พบผลในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย(ตาราง 38 ถึง 39 ภาคผนวก ข) และยังพบว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออม ในโรงเรียนมาก แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด 3)คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละตัว*** ดังนี้ 3.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม(ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง) (ตาราง 7)*ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย พบว่า 1)คะแนนของพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละ 2 ตัว*** คือการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ กลุ่ม

นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะเศรษฐกิจต่ำ (ตาราง 6 และ 33 ถึง 36 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 13) โดยพบว่า 1)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีลักษณ ะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนต่ำ กล่าวได้ว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และมีลักษณะมุงอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากที่สุด 2)คะแนนของพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว***ดังนี้ 2.1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ฯน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและกลุ่มย่อยสำคัญ 1 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง) 2.2 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

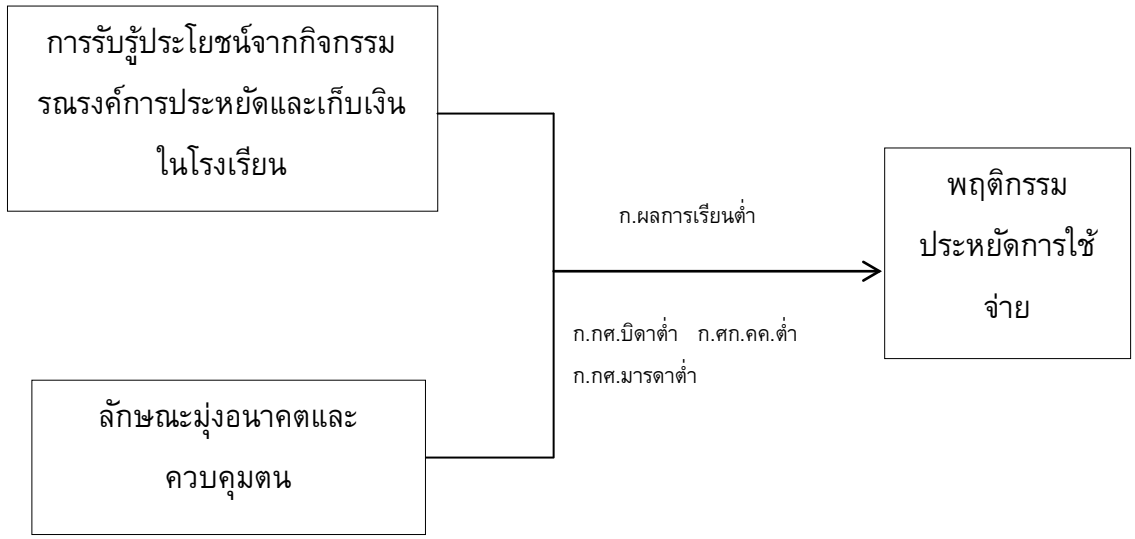

ภาพประกอบ 13 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

พฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน พบว่า 1)คะแนนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว*** ดังนี้ 1) ***แปรปรวนไปตามลักษณะการเป็นสมาชิก และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน*** (ตาราง 8)กล่าวคือ 1.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนและ มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มาก มีพฤติกรรมส นับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่า นักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มี การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย (ตาราง 40 ถึง 41 ภาคผนวก ข) ยังพบอีกว่าถ้านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรม สนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออมเงินน้อยที่สุด 2) ***แปรปรวนไปตาม การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน*** (ตาราง 8) กล่าวคือ นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง มี พฤติกรรมสนับสนุนเ พื่อนให้ประหยัด และ เก็บออม เงิน มากกว่า นักเรียน ที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน น้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียน ชาย(ตาราง 42 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 14) และยังพบอีกว่าถ้านักเรียนมีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียน มากและมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นกลุ่มที่มี พฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากที่สุด 3)คะแนนของพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละตัว*** (ตาราง 8) ดังนี้ 3.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็น สมาชิกฯ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม หรือกลุ่มย่อยสำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนหญิง 3.2)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัด และเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่มีการ รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงิน ในโรงเรียนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม 3.3)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงมีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออม เงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม หรือกลุ่มย่อยสำคัญ 3 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่ม นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวต่ำ) *ผลที่พบใน ส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

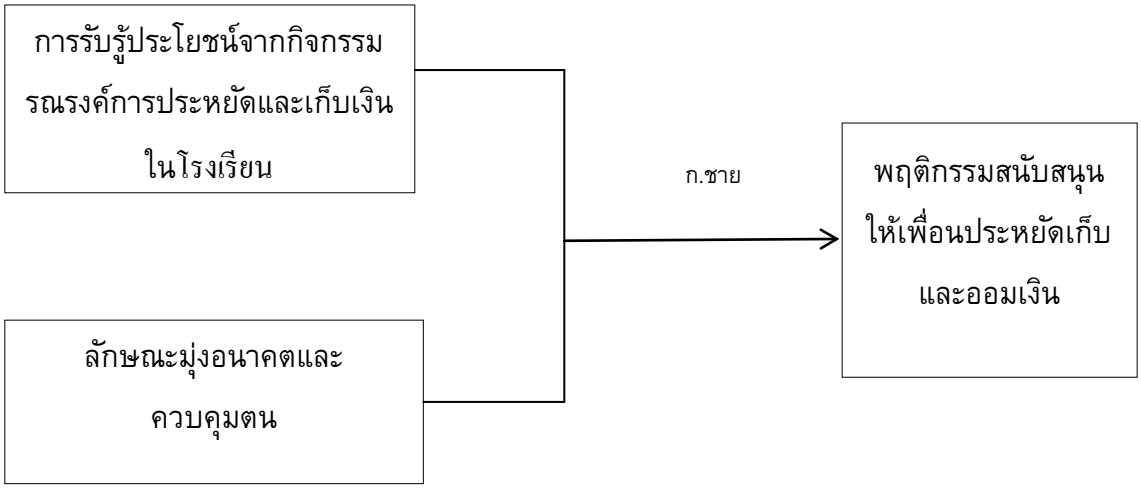

ภาพประกอบ 14 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมพบว่า 1)คะแนนของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม ***แปรปรวนไปตามระดับ ของตัวแปรอิสระทีละตัว*** (ตาราง 4)กล่าวคือ 1.1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกฯ พบผลในนักเรียนโดยรวมโดยเฉพาะ นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนมารดามีการศึกษาสูงหรือนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง1.2)นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บ ออมในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนน้อย พบในนักเรียนกลุ่มรวม 1.3)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่ง อนาคตและควบคุ ม ตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ พบในนักเรียนกลุ่มรวม *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

จึงสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูล**สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 โดยส่วนใหญ่**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้า งต้น พบผลว่า 1)นักเรียนที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน ผลส่วนนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของรสนันท์ ณ นคร(2550)ที่พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีเจตคติที่ดีต่อการออม พฤติกรรมการออม หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมมากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ และในงานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545) พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึ กอบรมในโครงการ

ห้องเรียนสีเขียว มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว มากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม ฐานันดร์ เปียศิริ (2545) ที่พบว่านักเรียนที่เข้าฝึกอบรม มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้ามากกว่า นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมการฝึกอบรม และงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543) พบว่า นักเรียนในกลุ่มรวมที่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมลดปริมาณขยะ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณและ 2)นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ ผลวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550) จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551)

5.1.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่า มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่า หรือเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโร งเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

สมมติฐานข้อนี้ทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ค วามแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1)แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่ มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และนักเรียนกลุ่มที่ มีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวน้อย 2)แบบอย่างการประห ยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่ มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน มาก และนักเรียนกลุ่มที่ มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน น้อย 3)มีภูมิคุ้มกันทางจิต แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่มี ภูมิคุ้มกันทางจิต สูง และนักเรียนกลุ่มที่มี ภูมิคุ้มกันทางจิต ต่ำ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ 1)เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม 2)เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน 3) พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย 4)พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และ 5) พฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน โดยจะวิเคราะห์ตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่าคะแนนของตัวแปรตาม แต่ละด้านแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวพรอมกัน ทีละ 2 ตัว และทีละตัว ได้ผลสรุป ดังนี้

เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมพบว่า 1)คะแนนของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม***แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว*** ดังนี้ 1)***การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน*** (ภาพประกอบ 15) กล่าวคือ 1.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง(ตาราง 43 ถึง 46 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 15) และยังพบอีกว่าถ้านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากที่สุด 2)***แปรปรวนไปตามแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต*** กล่าวคือ 2.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิต ต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนหญิง (ตาราง 47 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 16) และยังพบอีกว่าถ้านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมน้อยที่สุด 3)คะแนนของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม***แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละ ตัว*** ดังนี้ 3.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม(ตาราง 10) 3.2)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง) 3.3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

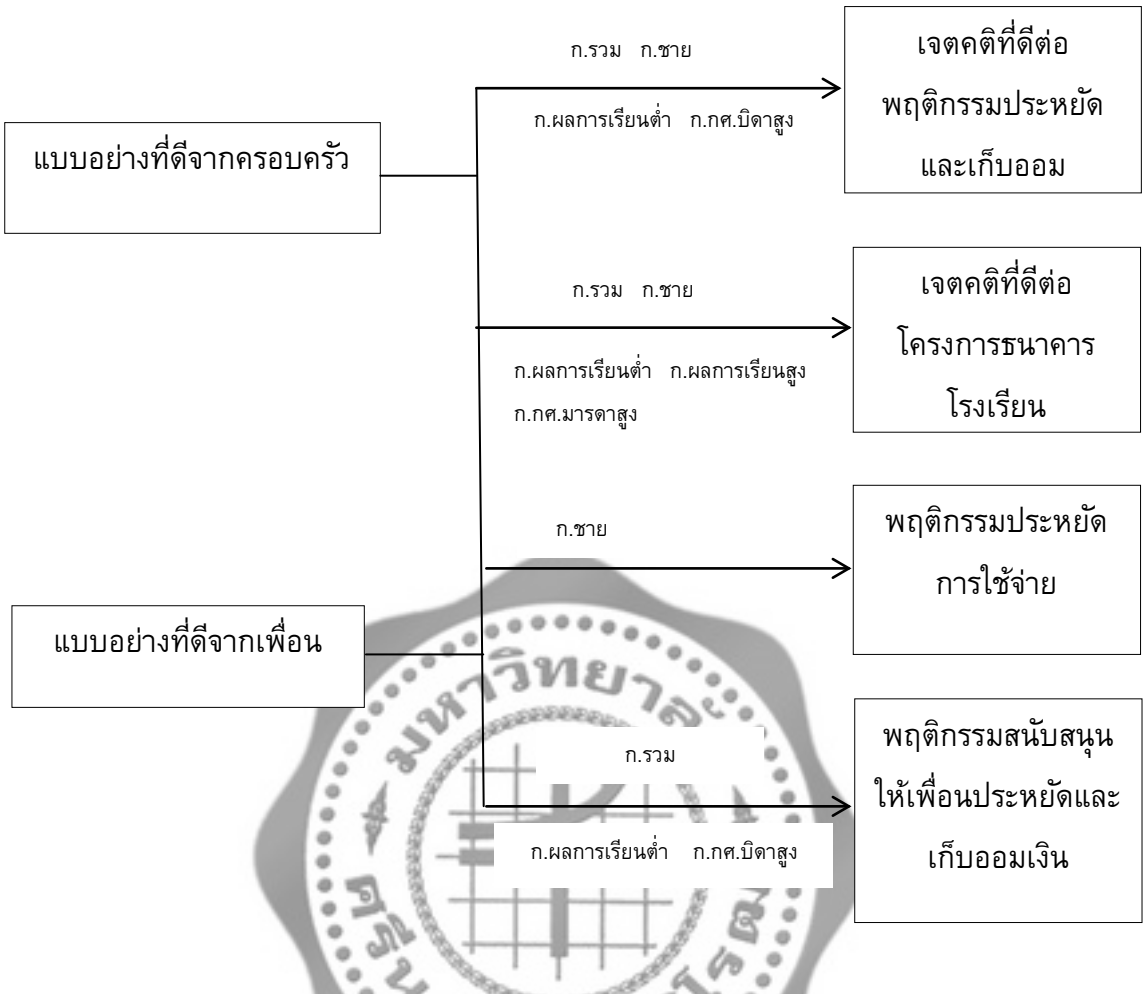

ภาพประกอบ 15 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พบว่า 1)คะแนนของเจตคติต่อ โครงการธนาคารโรงเรียน***แปรปรวนไปตามระดับข องตัวแปรอิสระที 2 ละตัว*** ดังนี้ 1.1)***การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน*** กล่าวคือ 1.1.1)นักเรียน ที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมากและได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก มี เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการปร ะหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง (ตาราง 48 ถึง 52 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 15) และยังพบอีกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากที่สุด 1.2) ***แปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก***

เพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต กล่าวคือ 1.2.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียน ที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 53 ภาคผนวก ข) และยังพบอีกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออม เงินจากเพื่อนน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำเป็นผู้มีเจตคติที่ดี ต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยที่สุด 2)คะแนนของเจ ตคติต่อ โครงการธนาคารโรงเรียน ***แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว*** ดังนี้ 2.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม (ตาราง 10) 2.2)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนน้อย พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง) 2.3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย พบว่า 1)คะแนนของพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที 2 ตัว*** ดังนี้ 1.1) ***แปรปรวนไปตาม แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัว และแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อน*** กล่าวคือ 1.1.1)นักเรียนเห็นแบบอย่าง การประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมประหยัดการ ใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย(ตาราง 54 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 15) และยังพบว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บ ออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อย และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อยที่สุด 1.2) ***แปรปรวนไปตาม แบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต*** กล่าวคือ 1.2.1)นักเรียน ที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก ที่ดีครอบครัวมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงิน ที่ดีจากครอบครัวน้อย และ มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในนักเรียนกลุ่ม รวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนั กเรียนผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ตาราง 55 ถึง 59 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 16) และยังพบว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่าง การประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อย และ มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อยที่สุด 2)คะแนนของพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย ***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละตัว*** ดังนี้

2.1) นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจาก ครอบครัวน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม(ตาราง 11) 2.2)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและนักเรียนทุกกลุ่มย่อย *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

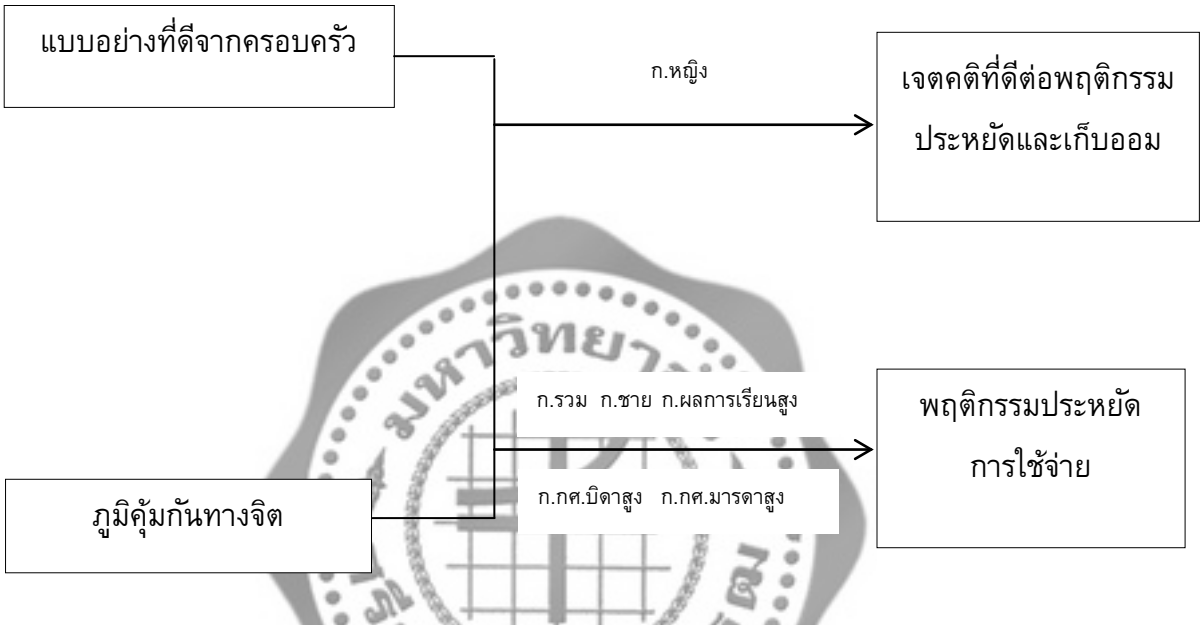

ภาพประกอบ 16 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคาร โรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว หรือทีละตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด(ตาราง 12)

พฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และ เก็บออมเงิน พบว่า 1)คะแนนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว*** ดังนี้ 1.1 ***แปรปรวนไปตาม การเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัวและเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน*** กล่าวคือ 1.1.1)นักเรียนเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อยและได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนน้อย พบผลในนักเรียนกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ตาราง 60 ถึง 62 ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 15) ยังพบอีกว่า

นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก และได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากที่สุด 1.2) ***แปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต*** กล่าวคือ 1.2.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมากและมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดี จากเพื่อนน้อยและมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง (ตาราง 63 ถึง 64 ภาคผนวก ข) ยังพบอีกว่านักเรียนได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนน้อยและมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินน้อยที่สุด 2)คะแนนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน***แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละตัว*** ดังนี้ 2.1)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมากมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่มย่อย (ตาราง 13) 2.2)นักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่ได้เห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อนน้อย พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และกลุ่มย่อยสำคัญ 5 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจครอบครัวสูง) 2.3)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พบผลในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และนักเรียนทุกกลุ่ม ย่อย *ผลที่พบในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานบางส่วน*

จึงสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูล**สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 โดยส่วนใหญ่**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1)นักเรียนที่ได้รับแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากครอบครัวมาก ได้รับแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรีย น มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิ นมากว่านักเรียนในลักษณะตรงข้าม ผลส่วนนี้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) ที่พบว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างพฤติกรรมรักการอ่านจากเพื่อนมาก ก็มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านมากเท่านั้น และ 2)นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ผลวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิ่งอ้อ มะลินิล (2552) ที่พบว่า ถ้านักเรียนได้รับการฝึกอบรม เรื่องการประหยัดจากโรงเรียนมากมีภูมิคุ้มกันตนที่ดีมากกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการประหยัดจากโรงเรียนน้อย

5.1.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนหญิง มีผลการเรียนสูง และมารดามีการศึกษาสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัด และเก็บออมเงิน) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

สมมติฐานข้อนี้ทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์คามแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1)เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือเพศหญิง และเพศชาย 2)ผลการเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ 3)ระดับการศึกษาของมารดา แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มที่มารดามีการศึกษา สูง และนักเรียนกลุ่มที่มารดามีการศึกษา ต่ำ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ 1)พฤติกรรรมประหยัดการใช้จ่าย 2)พฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน และ3)พฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน โดยทำการวิเคราะห์ตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่าคะแนนของตัวแปรตามแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปร ดังนี้

พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ไม่พบว่าคะแนนของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแบบสามทางหรือ สองทาง แต่อย่างใด แต่พบว่าคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว ดังนี้ 1)นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรียนชาย 2)นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากกว่านักเรีย นที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งผลวิจัย เป็นไปตามความคาดหมาย (ตาราง 14)

พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด(ตาราง 14)

พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ แบบสามทางหรือ สองทาง แต่อย่างใด แต่พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน แปรปรวนไปต ามตัวแปรอิสระทีละตัว คือเพศ เพียงตัวเดียว กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งเป็นไปตามความคาดหมาย(ตาราง 14)

จึงสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูล**สนับสนุนสมมติฐานที่ 3 เพียงบางส่วน**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น พบผลว่า นักเรียนหญิง มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และ เก็บออม เงิน มากกว่านักเรียน ชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ งาน จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้

เพื่อทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นักเรียนชาย และยังพบอีกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงมีพฤติกรรมการออมมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ และนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูง มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำ และงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550) พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมมากกว่านักเรียนชาย งานวิจัยของมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดเวลามากกว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานมากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545) พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวมากกว่า มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวมากกว่า มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนรวมมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นจากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนชายและนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

5.1.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) รวม 10 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมของนักเรียน หรือเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม (ตาราง 15) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) รวม 10 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ ร้อยละ 5 พบในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย เกินเกณฑ์อยู่ระหว่าง ร้อยละ 5.3 ถึง ร้อยละ 11.8 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุดคือ กลุ่มนักเรียนหญิง (ภาพประกอบ 17) โดย**ตัวทำนายชุดที่ 1** (ลักษณะสถานการณ์) ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 31.9 ถึง ร้อยละ 48.4 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การ ประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การ สนับสนุนจากครู การมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 2** (จิตลักษณะเดิม) ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.0 ถึง ร้อยละ 49.7 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเรียงลำดับจากมากไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน(ตาราง 17)ด้วยตัวทำนายชดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายน้อยคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนโดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ และ จิตลักษณะเดิม)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 37.2 ถึง ร้อยละ 61.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาค ตและควบคุมตน การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน การมีแบบอย่าที่ดีจากครอบครัวโดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียน ที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม จึงสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด

ชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) รวม 10 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนาย เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ ร้อยละ 5 พบใน 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจ ครอบครัวต่ำ (ภาพประกอบ 18) โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ ร้อยละ 6.4 และ ร้อยละ 6.7ตามลำดับ โดย **ตัวทำนายในชุดที่ 1** (ลักษณะสถานการณ์) ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 35.0 ถึง ร้อยละ 46.2 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ การสนับสนุนจากครู การรับรู้ประโยชน์จากการรณรงค์ก ารประหยัดและเก็บออมในโรงเ รียน การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมเลี้ย งดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการมีแบบอย่าง ที่ดีจากเพื่อน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 2** (จิตลักษณะเดิม)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 13.6 ถึง ร้อยละ 36.6 พบตัวแปรสำคัญที่ ทำนายเจตคติต่อ โครงการธนาคารโรงเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และค่านิยมด้า นวัตถุ โดยทำนาย ได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาและมารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ และ จิตลักษณะ เดิม)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.0 ถึง ร้อยละ 52.4 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ คือ การสนับสนุนจากครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรง เรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน จึงสนับสนุนสมมติฐานเป็นส่วนน้อย

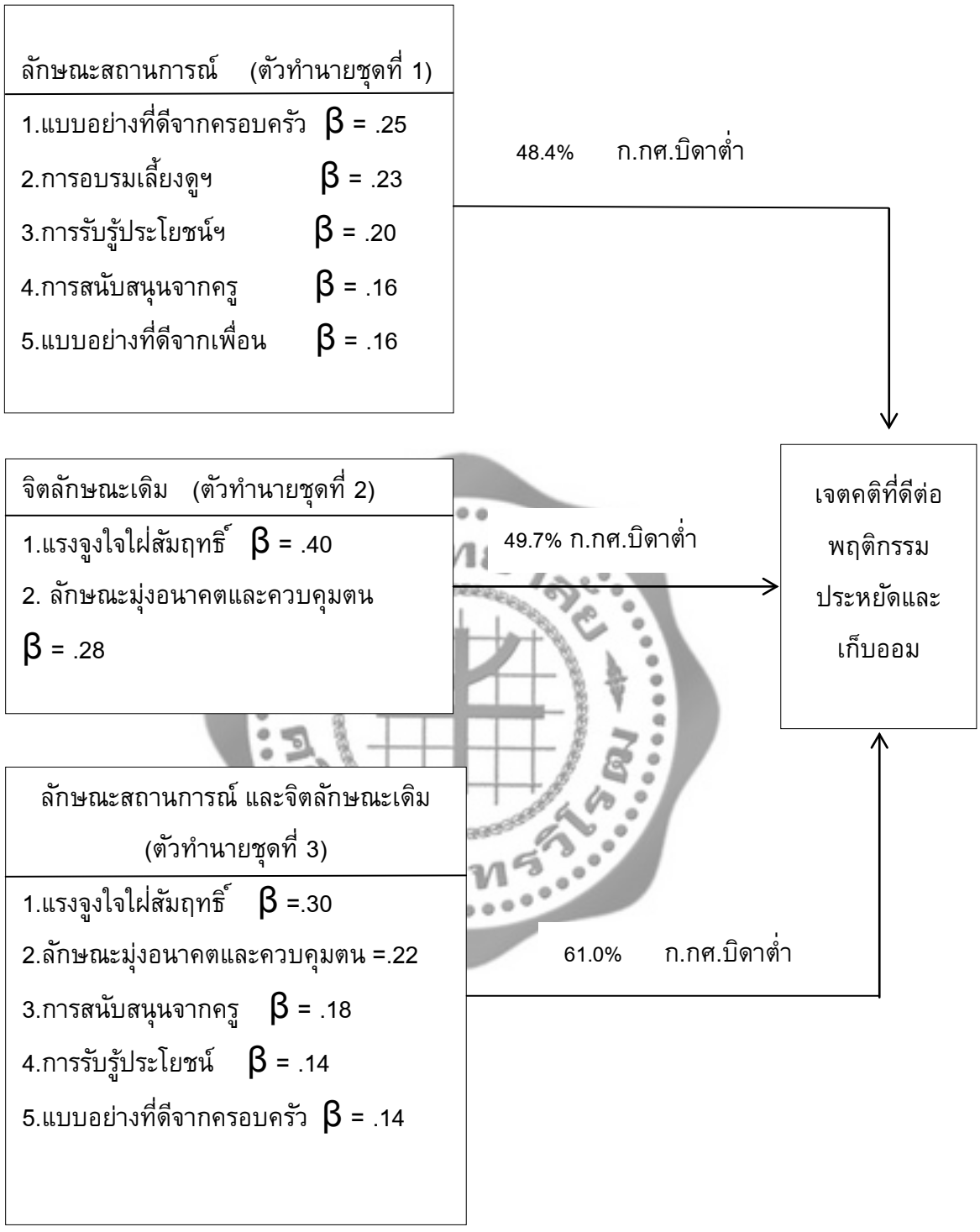

ภาพประกอบ 17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนหญิง

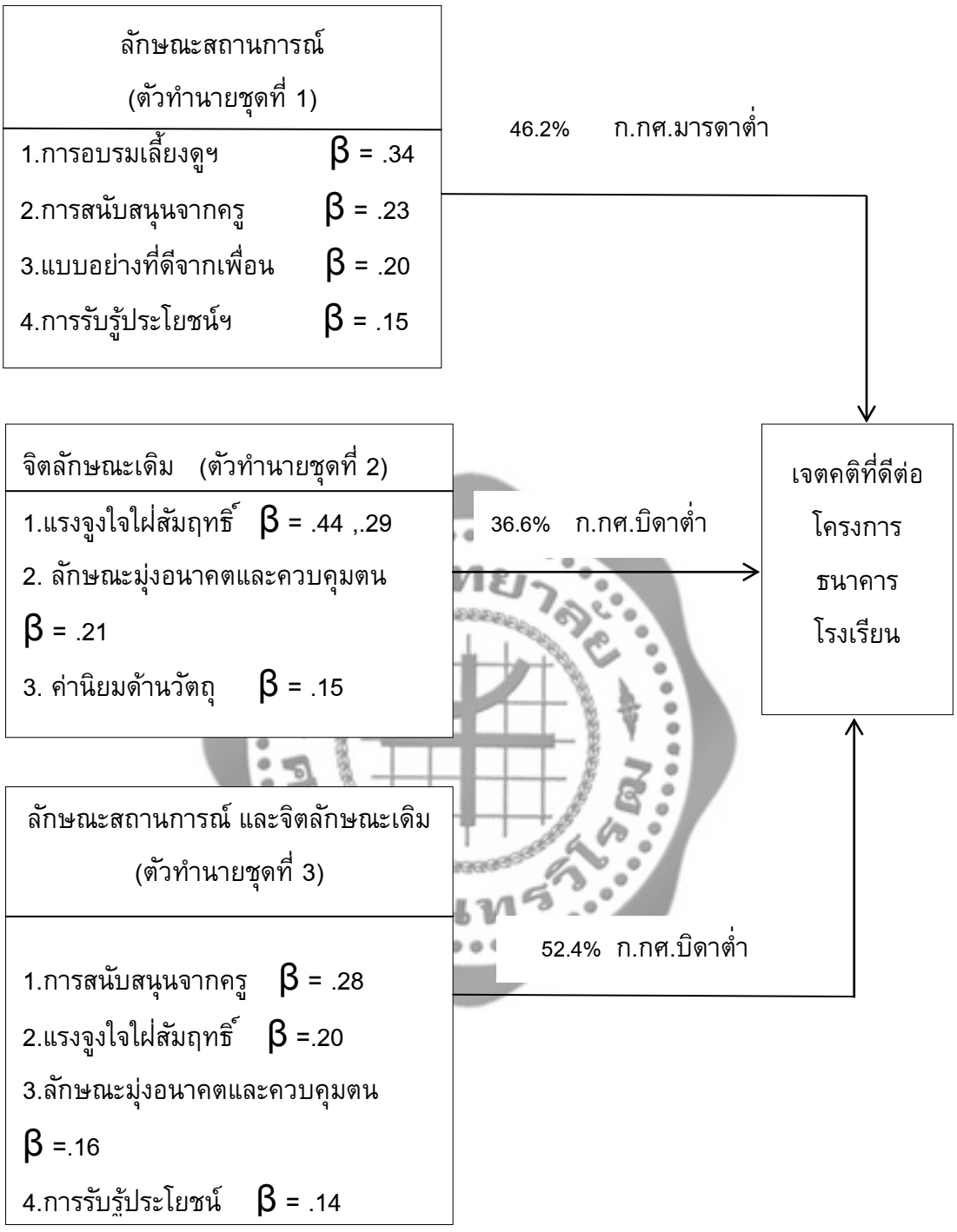

ภาพประกอบ 18 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะเศรษฐกิจต่ำ

สรุปผลการวิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พบว่าสมมติฐานที่ 4 ได้รับการสนับสนุนในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย จากการ ศึกษาที่พบว่าลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับจิตลักษณะเดิม ร่วมกัน 10 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ได้มากกว่าตัวทำนายชุด 1 หรือชุด 2 ตามลำพัง ตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป เป็นผลที่สนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่ว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุหลายสายและสายละหลายด้าน สามารถอธิบายพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุน้อยสายและสายละน้อยด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ให้การสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ที่ทำการทดสอบ สมมติฐานตาม กรอบแนวคิดรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมในส่วนของปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) (ภาพประกอบ 1 หน้า 20) ตัวอย่างงานวิจัยที่พบผลการทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมด้วยตัว ทำนายกลุ่มสถานการณ์ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่ชัดเจนเช่นรสนันท์ ณ นคร (2550) ศึกษาเจตคติต่อการออมเงินและพฤติกรรมการออมของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 และมนูญ ภูขลิบเงิน (2547) ศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัด (ประหยัดการเวลาและพลังงาน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

5.1.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ(ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) และตัวทำนายชุดที่ 4 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) รวม 12 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินแต่ละด้านใน 3 ด้าน (พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บ ออมเงิน) ได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายจากชุด 3 หรือชุด 4 เพียงชุดใดชุดหนึ่ งเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย (ตาราง 17) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 5 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 12 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรม ร้อยละ 5 พบในกลุ่มย่อยเพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ (ภาพประกอบ 19) โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ ร้อยละ 5.1 โดย**ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม) ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 32.1 ถึง ร้อยละ 48.7 พบตัวทำนายสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และค่านิยมด้านวัตถุ โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 4** (จิตลักษณะตามสถานการณ์)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 13.00 ถึง ร้อยละ 27.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย

เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุ ดที่ 5** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะ ตามสถานการณ์)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.7 ถึง ร้อยละ 50.0 พบตัวทำนายสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ

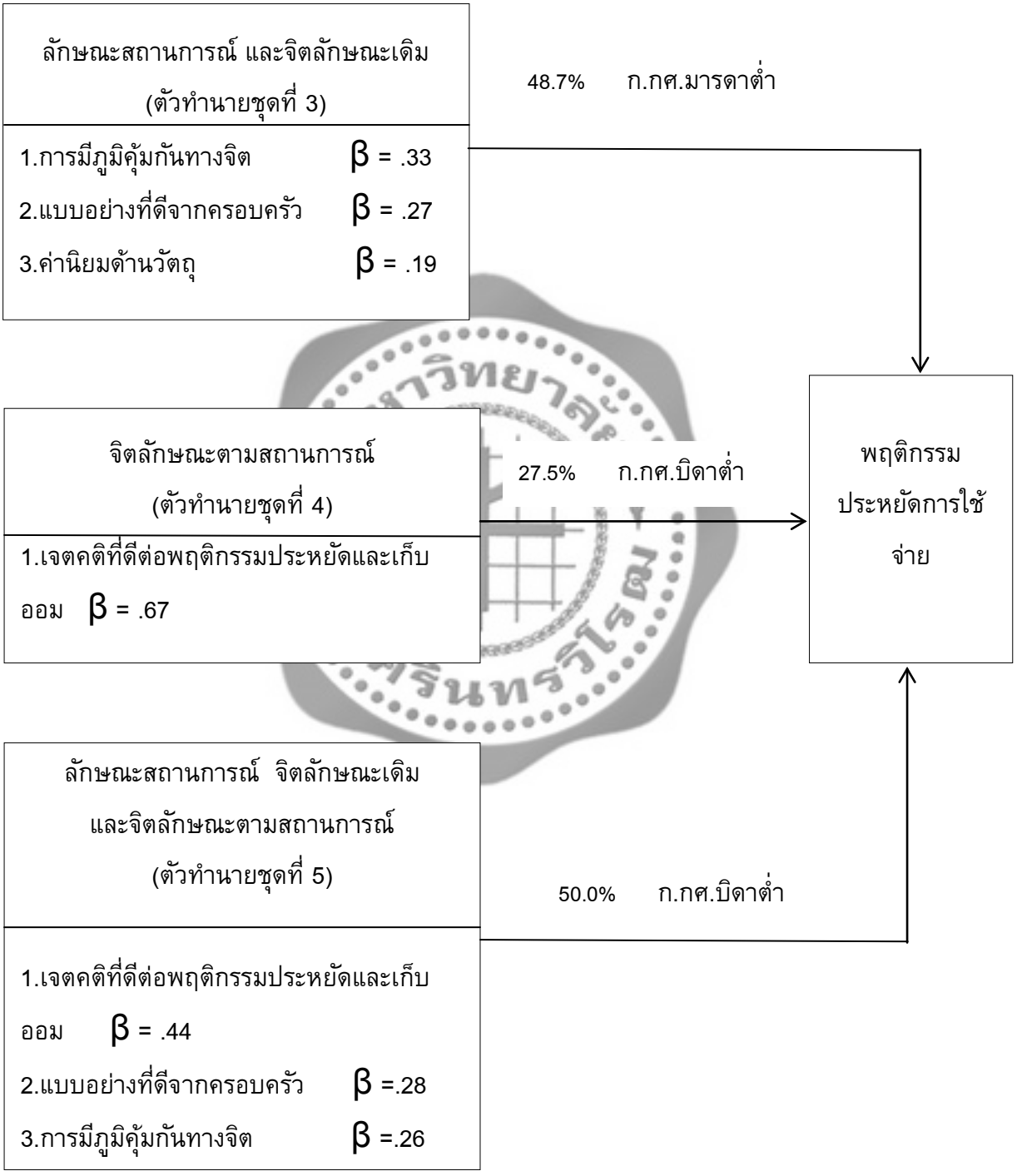

ภาพประกอบ 19 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญขอพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีภูมิคุ้มกันทางจิต โดยทำนายได้สูงสุดในนักเรียนที่บิดามี การศึกษาต่ำ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย *จึงสนับสนุนสมมติฐานเป็นส่วนน้อย*

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน(ตาราง 18) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 5 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 12 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ ร้อยละ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่าเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 แตกต่างกันไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 5 ในกลุ่มตัวอย่างประเภทใดๆ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน *จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5*

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน(ตาราง 19) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 5 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 12 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ ร้อยละ 5 พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างอยู่ระหว่าง ร้อยละ 5.4ถึง ร้อยละ 9.2 โดยมีกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างมากที่สุดคือกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจ ครอบครัวสูง (ภาพประกอบ 20) โดย**ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.3 ถึง ร้อยละ 53.4 พบตัวทำนายสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ **ตัวทำนายชุดที่ 4** (จิตลักษณะตามสถานการณ์)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.1 ถึง ร้อยละ 50.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนหญิง **ตัวทำนายชุดที่ 5** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์)ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 43.1 ถึง ร้อยละ 58.8 พบตัวทำนายสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน จึงสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด

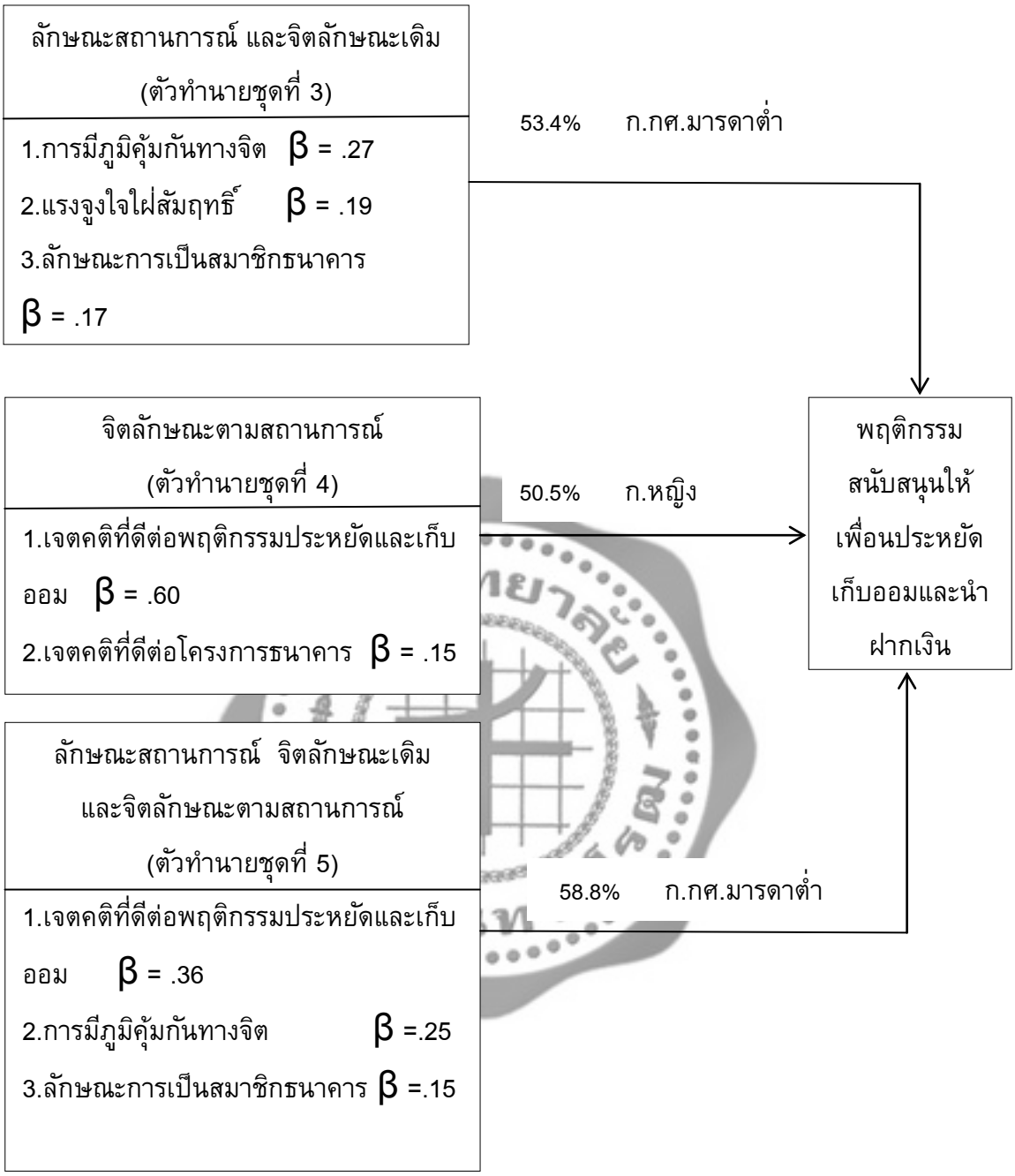

ภาพประกอบ 20 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินโดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวฐานะเศรษฐกิจสูง

จึงสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูล***สนับสนุนสมติฐานที่ 5 เป็นบางส่วน***

สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน แต่ละด้านใน 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น พบว่า จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ในชีวิตของนักเรียน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ร่วมกัน 12 ตัวแปรสามารถทำนายพฤติกร รมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ตามลำพัง อย่างน้อยร้อยละ 5 เป็นผลที่สนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่ว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุหลายสาย และสายละหลายด้าน สามารถอธิบายพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุน้อยสายและสายละน้อยด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ให้การสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ที่ทำการทดสอบ สมมติฐานตาม กรอบแนวคิดรูปแบบทฤษฎีพฤติกรรมการ ออมเงิน หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงิน (รสนันท์ ณ นคร . 2550) ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ . 2551)พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมการใช้จ่าย อย่างประหยัด ของกลุ่ม นักเรียนมัธยมต้น (พระสวรรค์ ยมสีดี. 2548) และพฤติกรรม ประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวและส่วนร่วม ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ฐานันดร์ เปียศิริ. 2545)

5.1.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวม 12 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ทั้ง 3 ด้าน(พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรี ยน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บ ออมเงิน) พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ 12 ตัวแปรกับชุดตัวอิสระเรียงจากมากไปน้อยคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม รองลงมาคือการมีแบบอย่างที่ดี แปรพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 ตัวแปร คู่ที่มีความสัมพันธ์แคนอนิเคิลสูงสุด คือ **กลุ่มรวม** พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 คู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนอนิเคิลอยู่ระหว่าง .20 ถึง .67 ค่าสัมประสิทธิ์เชิงโครงสร้างชุดตัวแปรอิสระคู่ที่ 1 อยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าสัมประสิทธิโครงสร้างชุดตัวแปรตามคู่ที่ 1 อยู่ระหว่าง .04 ถึง .92 ค่าสัมประสิทธิโครงสร้างชุดตัวแปรอิสระคู่ที่ 2 อยู่ระหว่าง .11 ถึง .62 และค่าสัมประสิทธิโครงสร้างชุดตัวแปรตามคู่ที่ 2 อยู่ระ หว่าง .21 ถึง .68 ส่วนค่าสัมประสิทธิโครงสร้างชุดตัวแปรอิสระคู่ที่ 3 อยู่ระหว่าง .08 ถึง .63 และค่าสัมประสิทธิโครงสร้างชุดตัวแปรตามคู่ที่ 3 อยู่ระหว่าง .05 ถึง .98 ใน**กลุ่มย่อย** พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ในคู่ที่ 1 และ 2 ในทุกกลุ่มย่อย ส่วนคู่ที่ 3 พบความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ใน 2 จาก 10 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย และกลุ่มนักเรียนที่ระดับ

เศรษฐกิจครอบครัวสูง ดังนี้ 1)ใน**ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 1** (ภาพประกอบ 21) พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปร จากครอบครัว และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝาก และพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย กล่าวได้ว่า นักเรียนยิ่งมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมาก ได้รั บแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก ยิ่งจะมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากมาก และมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเท่านั้น 2)**ความสัมพันธ์แคนอนิเคิลในคู่ที่ 2** (ภาพประกอบ 22) พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงจากมากไปน้อยคือ การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บ ออมเงินในโรงเรียน รองลงมาคือการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤ ติกรรมประหยัดการใช้จ่าย และพฤติกรรม สนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝาก กล่าวได้ว่า นักเรียนยิ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนมาก และได้รับแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมากเท่าใด ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ ายมาก และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากมากเท่านั้น 3)**ความสัมพันธ์แคนอนิเคิลในคู่ที่ 3** (ภาพประกอบ 23) พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงจากมากไปน้อยคือ ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน รองลงมาคือการรับรู้ป ระโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์มากที่สุดในกลุ่มตัวแปรตามเรียงจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน กล่าวได้ว่านักเรียนยิ่งเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และมีการรับรู้ประโยชน์จากกิ จกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมากเท่านั้น

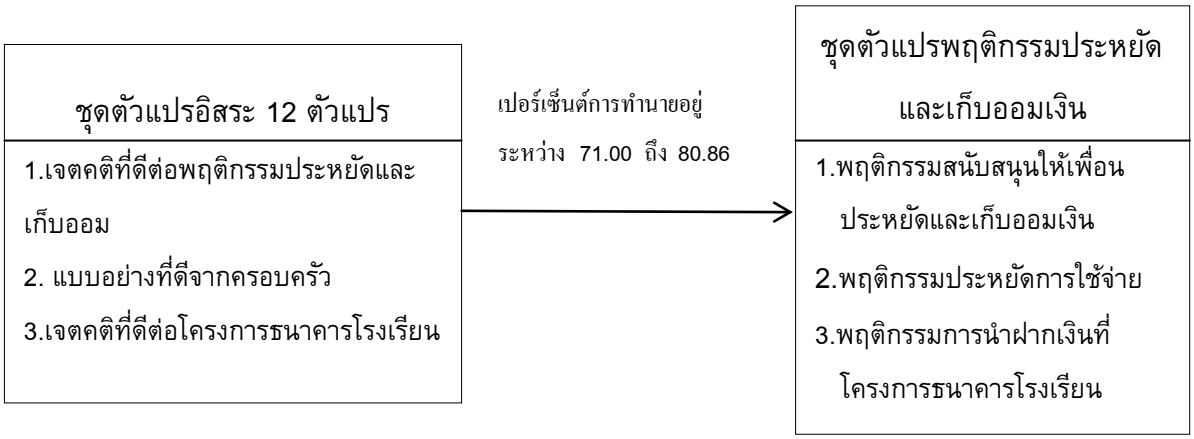

ภาพประกอบ 21 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 1 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6

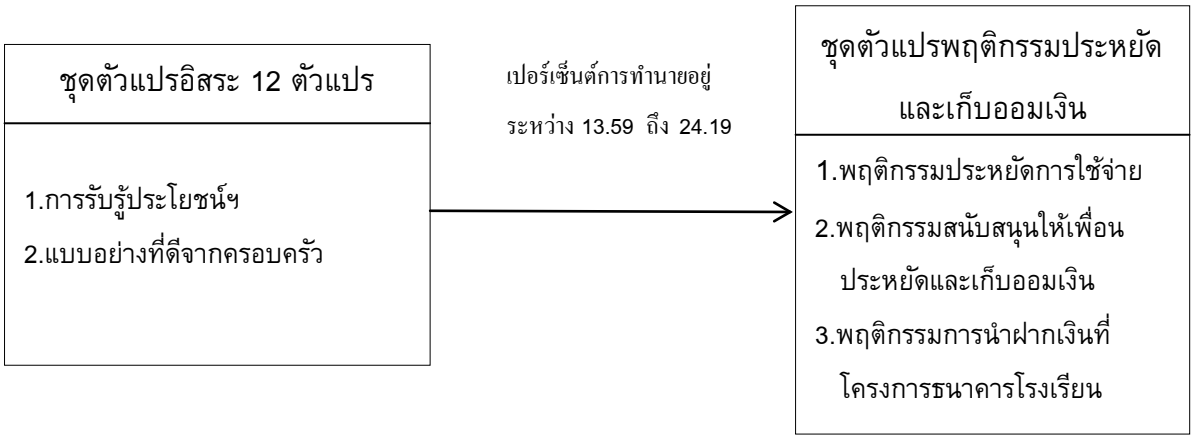

ภาพประกอบ 22 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 2 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6

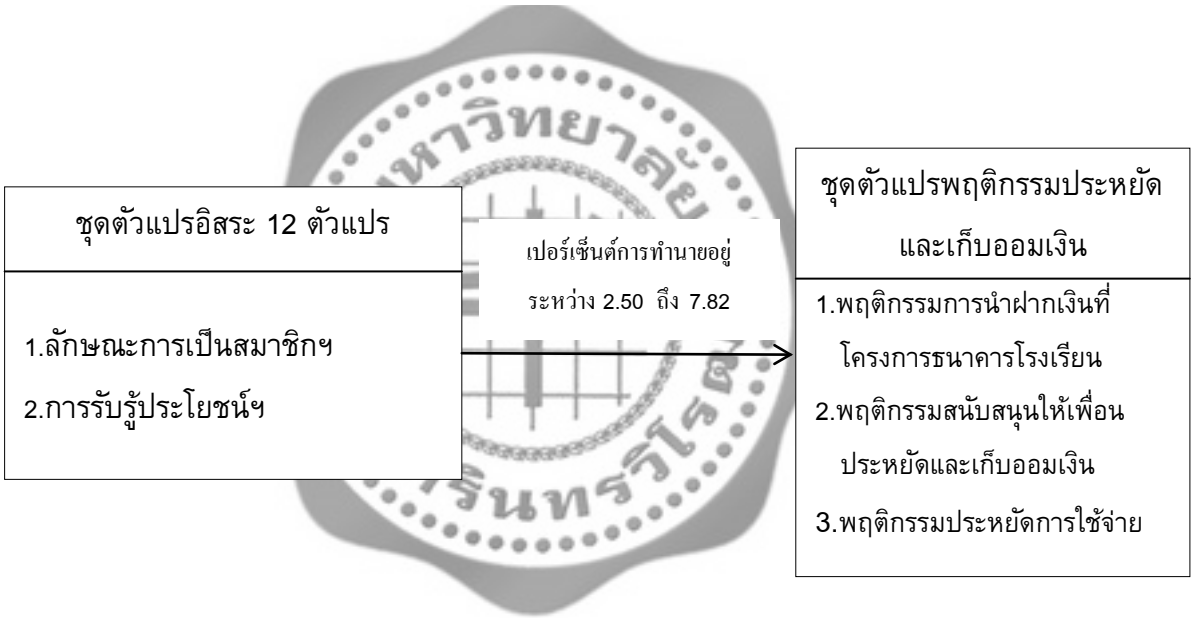

ภาพประกอบ 23 แสดงความสัมพันธ์แคนอนิเคิล คู่ที่ 3 สนับสนุนสมมติฐานที่ 6

จึงสรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูล***สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 โดยส่วนใหญ่***

สรุปการวิเคราะ ห์ความสัมพันธ์แคนอนิเคิล ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ (ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 12 ตัวแปร กับชุดตัวแปรพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ทั้ง 3 ด้าน(พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธ นาคารโรงเรียน และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน) สามารถทำนายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างชุดตัวแปรทั้งสองชุดได้ทั้ง 3 คู่ในกลุ่มรวม ที่มีความสัมพันธ์แคนอนิเคิลสูงสุด ซึ่งกล่าวได้ว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล ย่อ มมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

งามตา วนินทานนท์ และค นอื่นๆ (2545) ที่พบว่ายิ่งเยาวชนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีพัฒนาการทางจิตสังคมขั้น 1-4 ตามทฤษฎีของอิริคสัน สูง มีเอกลักษณ์แห่งตน สูง มีสุขภาพจิตดีมากและมีความเชื่ออำนาจในตนสูงเท่าใด ก็ยิ่งเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากเท่านั้น (เช่น มีการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมากแต่มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย)

5.2 การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม

นอกเหนือจากการวิเคราะห์ผลตามสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้ ยังได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อหาคำตอบและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในสมมติฐานการวิจัย ประเด็นดังกล่าวก็คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งก็คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดและเ ก็บออมเงิน 3 ด้าน (พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน) น้อย นักเรียนมีลักษณะอย่างไร และจะมีปัจจัยอะไรบ้างที่สามารถปกป้องให้นักเรียนมีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน มาก และในภา พรวมแล้วมีตัวแปรอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยสาเหตุของเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน และพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินทั้ง 3 ด้าน

5.2.1) ลักษณะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง

5.2.2) ลำดับความสำคัญของกลุ่มตัวแปรที่เข้าทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

5.2.1 ลักษณะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง(ตาราง 14) พบผลดังนี้

ประเภทนักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมน้อย

1. *พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย* (ตาราง 23 ภาพประกอบ 24) พบว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อยกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

2. *พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิ น* พบว่านักเรียนชายมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินน้อยกว่านักเรียนหญิง

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายน้อย คือนักเรียนชายหรือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินกับธ นาคารโรงเรียนน้อย คือนักเรียนชาย

ประเภทนักเรียนที่มีจิตลักษณะตามสถานการณ์ในปริมาณต่ำ

3. *เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม* พบว่านักเรียนชายมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมมากกว่านักเรียนหญิง และพบด้วยว่า นักเรียนชายที่มีมารดามีการศึกษาต่ำเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมน้อยที่สุด

4. *เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน* พบว่านักเรียนชายมีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนหญิง และพบด้วยว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า นักเรียนชายมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม หรือเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนหญิง และพบอีกว่านักเรียนชายที่มีมารดามีการศึกษาต่ำเป็นกลุ่มที่มีเ จตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม หรือเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ

ประเภทนักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์เหมาะสมน้อย

5. *การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล* พบว่านักเรียนชายรับรู้ว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อยกว่านักเรียนหญิง

6. *การมีแบบอย่างจากครอบครัว* พบว่านักเรียนชายมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ด้านการประหยัดและเก็บออมน้อยกว่านักเรียนหญิง

7. *การสนับสนุนจากครู* พบว่านักเรียนมารดามีการศึกษาต่ำได้รับการสนับสนุนจากครูน้อยกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และพบอีกว่านักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาสูงได้รับการสนับสนุนจากครูน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาต่ำ อย่างชัดเจน

8. *การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประ หยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน* พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนชายรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หรือมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวในการประหยัดและเก็บออมเงินน้อยกว่านักเรียนหญิง พบอีกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูงรายงานว่าได้รับการสนับสนุนจากครูน้อยกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และพบด้วยว่านักเรียนหญิงที่มารดามีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนจากครูน้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอื่นๆ นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนที่ผลการเรียนสูง รับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนที่ผลการเรียนต่ำ

ตาราง 23 แสดงผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยปกป้อง

พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน	นักเรียนประเภทเสี่ยง	ปัจจัยปกป้อง
1.พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	นักเรียนชาย นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำ	1.การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว 2.เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม 3.การมีภูมิคุ้มกันทางจิต 4.ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน
2.พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน	นักเรียนชาย	1.เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม 2.เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน 3.การมีภูมิคุ้มกันทางจิต 4.การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

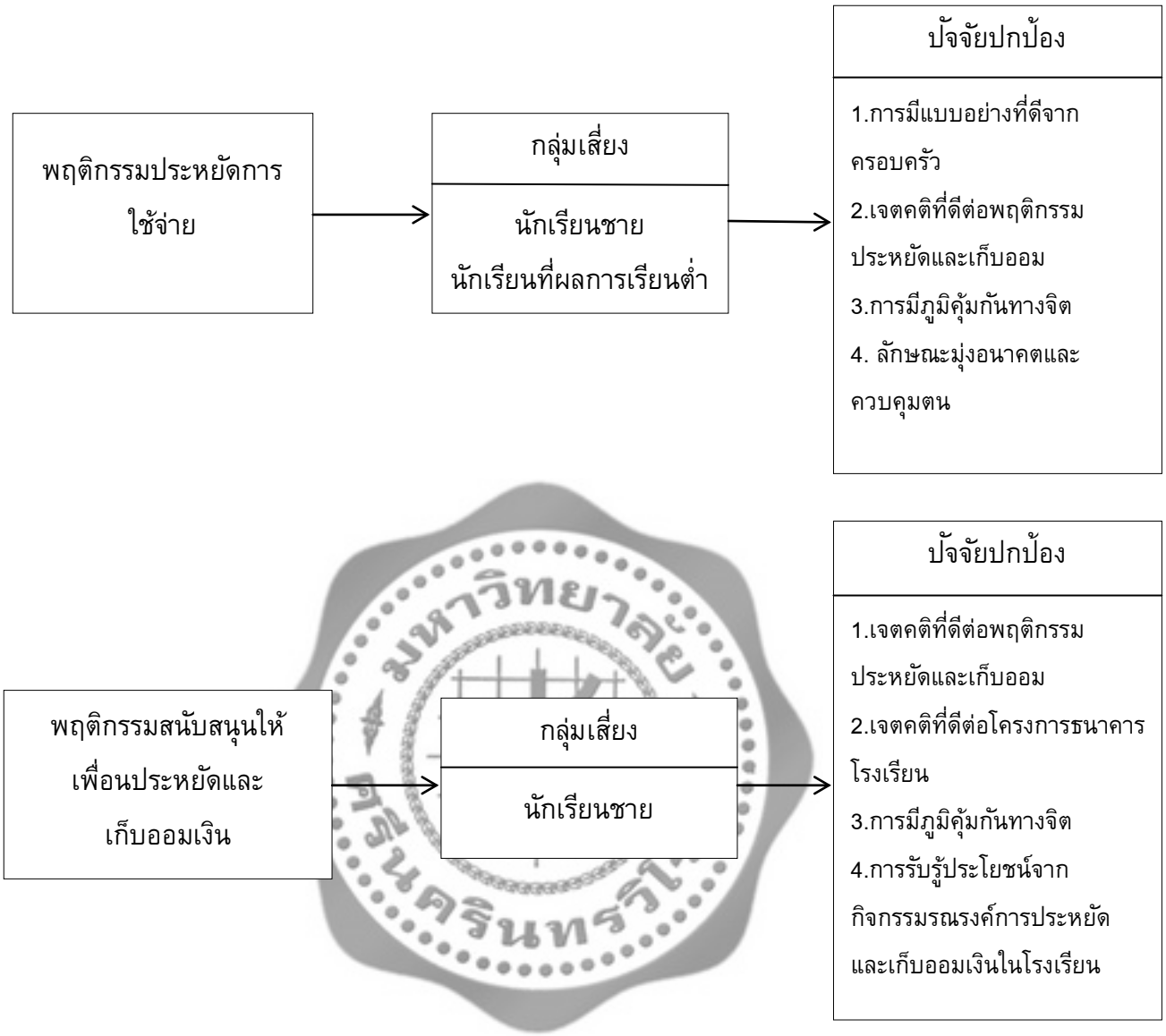

ภาพประกอบ 24 แสดงผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยปกป้อง

ประเภทนักเรียนที่มีจิตลักษณะเดิมในปริมาณต่ำ

9. *ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน* พบว่านักเรียนชายมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อยกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อยกว่านักเรียนที่ผลการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

10. *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์* พบว่านักเรียนชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยกว่านักเรียนหญิง

11. *การมีภูมิคุ้มกันทางจิต* พบว่านักเรียนชายมีภูมิคุ้มกันทางจิตน้อยกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

12. *ค่านิยมด้านวัตถุ* พบว่านักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านวัตถุน้อยกว่านักเรียนชาย และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีค่านิยมด้านวัตถุน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งคือเป็นกลุ่มเสี่ยง

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีจิตลักษณะเดิมด้านลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตในระดับต่ำ คือนักเรียนชาย หรือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีค่านิยมด้านวัตถุสูงได้แก่ นักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

5.2.2 ลำดับความสำคัญของกลุ่มตัวแปรที่เข้าทำนายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่าย มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร(ได้แก่การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโค รงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) ร่วมกับจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร(ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ)รวม 10 ตัวแปรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 24) และตัวทำนาย ลำดับที่ 2 คือจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ได้เพิ่มขึ้นจากกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) 10 ตัวแปรทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่ม รวม(ภาพประกอบ 26) และในกลุ่มย่อยบางกลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 2.6 ถึง ร้อยละ 3.8 โดยในกลุ่มรวมทำนายได้เพิ่มขึ้น 2.6 % และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุด 3.8% ในกลุ่มนักเรียนหญิง มีตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีแบบอย่างจากครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และการมีแบบอย่างจากเพื่อน

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษ ณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ 1-6 จิตลักษณะเดิม 7-10)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 - 12)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	537	38.4	2,9,7,3,4	.37,.19,.18,.08,-.09	2.6***	2,11,9,7,12,8,4,6	.34,.27,.18,.16,-.12,-.10,-.09,-.08
เพศหญิง	311	43.6	2,9,7,3,4	.30,.27,.21,.11,-.11	3.8***	11,9,2,7,3,12,4	.34,.26,.25,.17,.11,-.15,-.11
เพศชาย	226	35.6	2,8	.48,-.14	1.3	2,11,8,6	.47,.18,-.17,-.13
ผลการเรียนต่ำ	238	32.1	2,9,3	.32,.28,.16	1.6	2,9,11,3	.31,.26,.22,.14
ผลการเรียนสูง	299	44.0	2,7	.44,.27	2.6***	2,11,7,4	.39,.27,.24,-.11

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ 1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุ 2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว 3 หมายถึง การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู 5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน 6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม 7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต 10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม 12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ 1-6 จิตลักษณะเดิม 7-10)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 - 12)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	537	5.0	5,6	.17,.12	0.0	5,6	.17,.11
เพศหญิง	311	5.8	10,5	.18,.13	0.3	10,5	.18,.12
เพศชาย	226	7.1	5	.23	0.2	5.6	.23,.15
ผลการเรียนต่ำ	238	5.4	5	.16	0.2	5	.16
ผลการเรียนสูง	299	5.2	5	.17	0.2	5	.17

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ 1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุ 2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว 3 หมายถึง การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู 5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน 6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม 7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต 10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม 12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน ด้วยชุดตัวทำนายลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ 1-6 จิตลักษณะเดิม 7-10)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 - 12)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	537	40.8	6,2,8,9,10,7,5,3	.23,.16,.13,.13,.11,.11,.09	10.3***	11,12,6,10,1	.35,.14,.13,.10,-.09
เพศหญิง	311	44.1	6,8,5,9,2	.21,.20,.17,.16,.11	13.4***	11,9,5,1	.46,.14,.12,-.10
เพศชาย	226	36.6	6,2,10	.25,.23,.16	6.5***	12,6,2,10	.25,.19,.17,.15
ผลการเรียนต่ำ	238	38.8	6,9,8	.21,.17,.15	9.9***	11,6	.40,.13
ผลการเรียนสูง	299	43.1	6,2,10,8,7	.24,.22,.13,.13,.13	10.6***	11,12,6,2,10,5,1	.31,.19,.13,.12,.11,.10,-.11

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ 1 หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุ 2 หมายถึง การมีแบบอย่างจากครอบครัว 3 หมายถึง การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครู 5 หมายถึง ลักษณะการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน 6 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน

จิตลักษณะเดิม 7 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 8 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต 10 หมายถึง ค่านิยมด้านวัตถุ

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม 12 หมายถึง เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน

(ได้แก่การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) ร่วมกับจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร(ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตและค่านิยมด้านวัตถุ)รวม 10 ตัวแปรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 25) และตัวทำนายลำดับที่ 2 คือจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติ ต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายพฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้เพิ่มขึ้นจากกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) 10 ตัวแปร แต่ไม่พบตัวทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

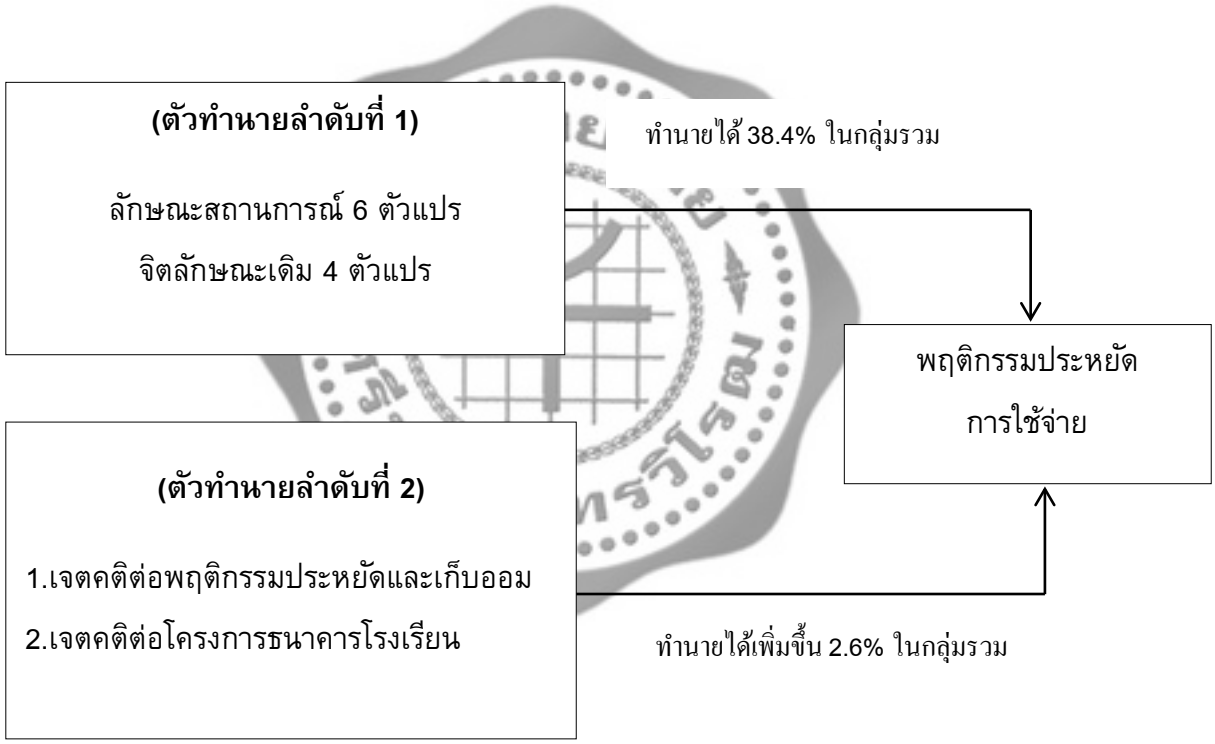

ภาพประกอบ 25 ผลการทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะตามสถานการณ์ร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร(ได้แก่การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างจากครอบครัว การมีแบบอย่ างจากเพื่อน การสนับสนุนจากครู ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน) ร่วมกับจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร(ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และค่านิยมด้านวัตถุ)รวม 10 ตัวแปรเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 26) และตัวทำนาย ลำดับที่ 2 คือจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม และเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน) ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้เพิ่มขึ้นจากกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) 10 ตัวแปร ทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน กลุ่มรวม (ภาพประกอบ 26) และในกลุ่มย่อยบางกลุ่ม โดยมีพิสัยเป อร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง ร้อยละ 6.5 ถึง ร้อยละ 13.4 โดยในกลุ่มรวมทำนายได้เพิ่มขึ้น 10.3 % และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุด 13.4% ในกลุ่มนักเรียนหญิง มีตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 คือ ลักษณะสถานการณ์ 6 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวม 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ได้ในปริมาณหนึ่ง และเมื่อนำกลุ่มทำนายลำ ดับที่ 2 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร เข้าร่วมทำนายโดยควบคุมอิทธิพลของกลุ่มตัวทำนายลำดับแรกให้คงที่ พบว่า กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมแต่ละด้านได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สนับสนุนผลการศึกษาของงานวิจัยเรื่องกลุ่มเสี่ยงอย่างชัดเจน จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการ มีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นตัวแปรสำคัญในการเสริมสร้างพฤติกรรมที่น่าปรารถนา ดังนั้นหากต้องการส่งเสริมให้นักเรียนบางประเภทที่มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากอยู่แล้ว (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง) ให้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากยิ่งขึ้น จึงควรเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อพฤติกรร มประหยัดและเก็บออม ร่วมกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิต และแบบอย่างที่ดีในครอบครัว ในกลุ่มเหล่านี้ หรือนำไปเป็นแนวทางเพื่อการพัฒนานักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่อไป

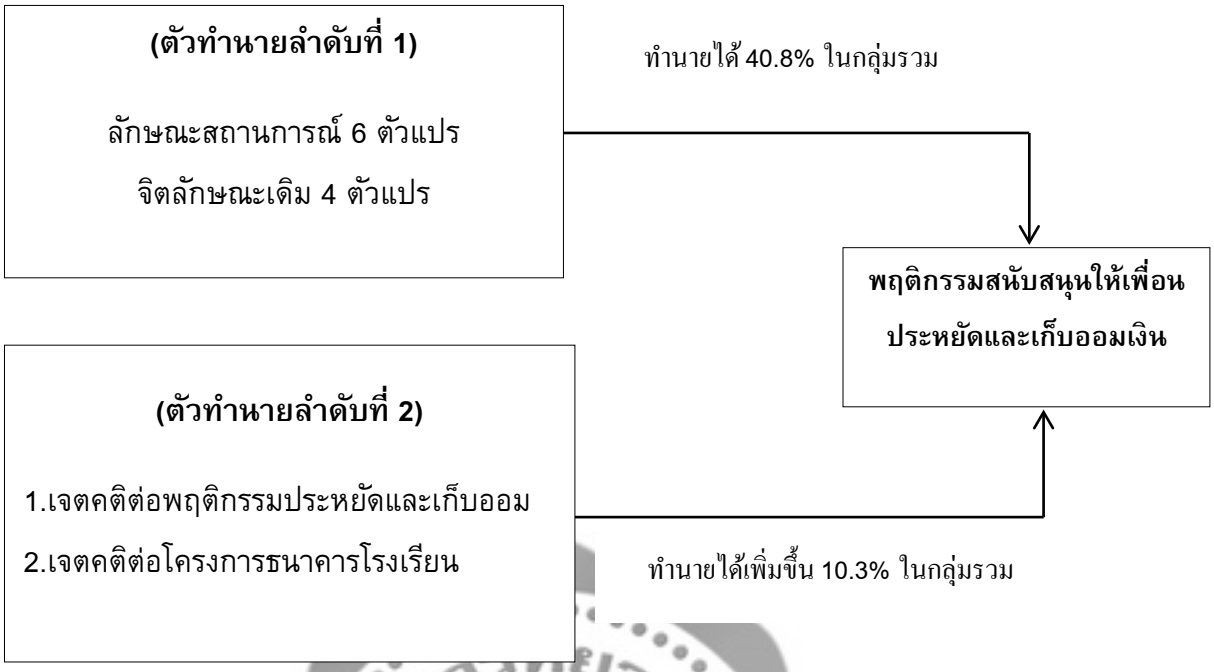

ภาพประกอบ 26 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะตามสถานการณ์ร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม

5.3 ข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัม พันธ์และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ (เช่นครอบครัวและโรงเรียน) จิตลักษณะเดิม (เช่นการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออมเงิน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ศึกษาครั้งนี้ มากน้อยเพียงใดและเพราะเหตุใด และจากผลการวิจัยในงานนี้ทำให้ทราบข้อดีและข้อจำกัดของงานวิจัย และสามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อดีของการวิจัย

1. *ใช้หลักการทางพฤติกรรมศาสตร์ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคล* โดยอาศัยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการประมวลเอกสาร ทำให้สามารถกำหนดตัวแปรเชิงสาเหตุที่สำคัญของพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ทั้งที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอกและภายในตัวบุคคล ตลอดจนมีการตั้งสมมติฐานเพื่อพิสูจน์ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

เชิงสาเหตุที่เป็นลักษณะภายนอกตัวบุคคลกับลักษณะทางจิตใจของบุคคลอีก 2 แบบ จึงเป็นการวิจัยที่คลอบคลุม 4 สายสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน ซึ่งพบผลดีในการวิจัยครั้งนี้ว่า ตัวทำนายที่คัดสรร จากการประมวลเอกสาร (ที่เข้ามาตรฐาน) ทั้ง 12 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรม ประหยัดการใช้จ่าย ได้สูงสุด 50% ในกลุ่มนักเรียนที่ บิดามีการศึกษาต่ำทำนายพฤติกรรมการ นำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ได้สูงสุด 14.3% ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ และทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ประหยัดและเก็บออมเงิน ได้สูงสุด 58.8% ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 18, 19 และ 20) ผลวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการอธิบาย พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน โดยเฉพาะพฤติกรรมประหยัดใช้จ่ายและพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บอมเงินของนักเรียน จากการบูรณาการตัวแปรเชิงสาเหตุของ พฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 3 พฤติกรรมย่อยของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 (ที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน) แบบสหสาขาวิชาจึงสอดคล้องกับหลักการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์นั่นเอง

2. *คุณภาพของเครื่องมือวัดที่ใช้* ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการสร้างแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่จำนวน 3 ฉบับ เป็นการปรับปรุงแบบวัดที่มีอยู่เดิมเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย 6 ฉบับ และนำแบบวัดที่มีอยู่เดิมมาใช้โดยตรง 4 ฉบับ รวม 13 ฉบับ ทุกแบบวัดที่สร้างขึ้นและปรับปรุงผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากคณะผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการทดลองใช้ และประเมินคุณภาพของแบบวัด มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .72 และทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าอยู่ระหว่าง .60 ถึง .89 (ดูตาราง 27 ภาคผนวก ก)

3. *งานวิจัยนี้มีการระบุกลุ่มนักเรียนประเภทเสี่ยง* ก็คือ นักเรียนที่พบว่ามีพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงินน้อย ซึ่งการระบุกลุ่มเสี่ยง มีประโยชน์ต่อบุคลากร ที่มีบทบาทหน้าที่ในการเสริมสร้างและพัฒนาเยาวชน เช่น ครู ผู้ปกครอง นักพัฒนา ซึ่งจะได้ทราบว่า นักเรียนกลุ่มใดที่ควรจะได้รับความสนใจ เสริมสร้าง เร่งรัดพัฒนาเป็นอันดับแรกๆ ก่อนที่จะได้รับผลกระทบหรือมีปัญหาเกิดขึ้นมากกว่านี้

4. *มีการศึกษาตัวแปรด้านจิตลักษณะใหม่* การวิจัยครั้งนี้ได้นำตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิตซึ่งเป็น ตัวแปรทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สร้างขึ้นมาใหม่ และเป็นตัวแปรสำคัญในกระบวนการขับเคลื่อนหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงสู่วิถีชีวิตคนไทย ตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ถูกสร้างขึ้นโดย นักจิตพฤติกรรมศาสตร์จากศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อเป็นปัจจัยเชิงเหตุสองด้านของกลุ่มพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรทั้งสองนี้ผ่านการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และในงานวิจัยครั้งนี้พบผลว่านักเรียนที่มีจิตลักษณะด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงเท่าใด ก็มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมากเท่านั้น

5.3.2 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาประเภทความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlational– Comparative Study) ดังนั้น ผลวิจัยที่พบ จึงเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่านั้น ผลการวิจัยจึงยังมิได้มีการพิสูจน์เพื่อยืนยันความเป็นสาเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน จึงควรมีการวิจัยเชิงทดลองประเมินผล เพื่อพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลที่แท้จริงของปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่พบในการวิจัยครั้งต่อไป

2. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ จึงไม่สามารถยืนยันผลที่เกิดจากโครงการธนาคารในโรงเรียนได้มากเท่าที่ควร เนื่องจากอาจมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเ นินโครงการ เช่น นโยบายเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างจริงจังในโรงเรียนแต่ละแห่ง เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาต่อไป

1. งานวิจัยนี้พบผลดี ของการเป็นสมาชิกของโครงการธนาคารโรงเรียน กล่าวคือ พบว่านักเรียนที่เป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินมาก(ตาราง 4) มีเจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนมาก (ตาราง 7) และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเ ก็บออมเงินมาก (ตาราง 8) ผลเช่นนี้พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม ดังนั้นจากผลการวิจัยเรื่องนี้จึงขอสนับสนุนให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนสมัครเป็นสมาชิกร้อยเปอร์เซ็นต์ และควรสนับสนุนให้โรงเรียนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการฯให้ดำเนินโครงการธนาคารในโรงเรียนด้วย

2. โครงการธนาคารในโรงเรียน เป็นโครงการที่มีเป้าหมายในการสร้างนิสัยการประหยัดและเก็บออมเงินให้กับนักเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมาก และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมาก กว่านักเรียนชายและนักเรียนผลการเรียนสูงมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 14) ยิ่งกว่านั้น พบอีกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากเป็นผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก พบผลนี้ในกลุ่มรวม และนักเรียนหลายประเภท (ตาราง 6) และพบด้วยว่า นักเรียนในกลุ่มที่บิดามีการศึกษาต่ำมารดามีการศึกษ าต่ำ กลุ่มที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจต่ำและกลุ่มนักเรียนเองก็มีผลการเรียนต่ำแต่ถ้ารับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมาก และมีจิตลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายมากที่สุด ใน บรรดากลุ่มเปรียบเทียบ 4 กลุ่ม(ตาราง 6 และตาราง 33 ถึง 36 ภาคผนวก ข) และยังพบอีกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ถ้าเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียนและรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนมากด้วย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ประหยัดและเก็บออมเงินมกที่สุด ในบรรดากลุ่มเปรียบเทียบ4 กลุ่ม (ตาราง 8 ตาราง 40 ถึง 41 ภาคผนวก ข) ดังนั้นทางผู้บริหารโร งเรียนและครูควรมีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ประหยัดและเก็บออมในโรงเรียนให้มากขึ้น

3. จากผลการวิจัยนี้ทำให้ทราบว่า นักเรียนประเภทใดควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับต้นๆ นั่นคือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมประหยัด การใช้จ่ายน้อย และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินน้อย คือ นักเรียนชาย ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินน้อย นักเรียนประเภทดังกล่าว ควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับต้นๆ โดยปัจจัยเชิงเหตุที่มีบทบาทสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน 2 ด้าน (พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัด และเก็บออมเงิน) ได้แก่ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม ประหยัดและเก็บออม การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 17 ,19) ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนานักเรียน ประเภท กลุ่มเสี่ยงดังกล่าว ตลอดจนนักเรียนทั่วไป เพื่อ ส่งเสริม ให้มีพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงินในทิศทางที่เหมาะสม

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการสร้างต้นแบบชุดฝึกเพื่อพัฒนาจิตลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมต้น เช่น ชุดฝึกพัฒนาเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออมเงิน เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นต้น(จากผลสรุปตามสมมติฐานที่ 5 และ 6) แล้วทำวิจัยเชิงทดลองประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของชุดฝึกดังกล่าว ก่อนนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนทั่วไปในวงกว้าง ควบคู่ไปกับ การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกอบรมทางจิต ควรมี การบริหารจัดการกับสถานการณ์ที่โรงเรียน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (เช่น การสนับสนุ นจากครู แบบอย่างที่ดีจากเพื่อน) และทางโรงเรียนควรประสานกับทางบ้านเพื่อส่งเสริมผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อสามารถดูแลและเป็นแบบอย่างแก่บุตรที่เหมาะสม

2. ตัวแปรเชิงสาเหตุที่ศึกษาครั้งนี้ ทำนายและอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนได้น้อยอย่างเห็นได้ชัดในทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา (ตาราง 18) จึงควรจะให้ความสนใจศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมด้านดังกล่าวเพิ่มเติมอีก นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานเพื่อระบุปริมาณการทำนายและตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงินแต่ละด้านของกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ได้ในปริมาณที่น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะตรงข้าม (ต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)(ตาราง 17 และ19) ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุทั้งลักษณะสถานการณ์ภายนอกและจิตลักษณะภายในของนักเรียน เพื่อนำมาศึกษาร่วมในการอธิบายให้ได้ชัดเจนกว่าที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่า มีนักเรียนบางประ เภทที่ปัจจัยเชิงเหตุที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ยังทำนายและอธิบายพฤติกรรมแต่ละด้านได้ในปริมาณ น้อย เช่นกลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง ดังนั้น ผู้สนใจจะวิจัยพฤติกรรมในทำนองเดียวกันนี้ต่อไป จึงควรจะประมวลเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาตัวทำนายที่เหมาะสมเพิ่มเติมอีก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลสร ลิ้มสมมุติ. (2544). *การรณรงค์อย่างมีส่วนร่วมของสหกรณ์การเกษตรไชยปราการ จำกัด เพื่อส่งเสริมการบริโภคนม.* วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

กรกรัณย์ ชีวะตระกูลพงษ์; และสมประวิณ มันประเสริฐ. (2551). *ผลกระทบต่อวิกฤตเศรษฐกิจไทย.* มุมมองบ้านสามย่าน คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2008q4/2008december04p1.htm

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (2526). *คุณธรรม 4 ประการ.* กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กลันทิกา มีมาก. (2547). *พฤติกรรมการออมของครอบครัวพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่.* วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การพัฒนาครอบครัวและสังคม). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.

กรุงเทพโพลล์. (2549). *สำนึกเรื่องการประหยัดของเยาวชนไทยในยุคน้ำมันแพง*. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.ryt9.com/s/bkp/65565/

กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

กิ่งอ้อ มะลินิล. (2552). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2547). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร.* พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

งามตา วนินทานนท์. (2535) *จิตวิทยาสังคม.* เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----------. (2545). *การถ่ายทอดทางสังคม กับ พัฒนาการของมนุษย์.* เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----------. (2550). เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ. *การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยแบบบูรณาการและการสร้างนักวิจัยขั้นสูงทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ : แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรมปัญญา และสุขภาพจิตแก่เยาวชนไทย.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. (2545) *การวิเคราะห์ดัชนีเชิงเหตุและผลของคุณภาพชีวิตสมรสในครอบครัวไทย รายงานการวิจัยฉบับที่ 82.* กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จรรจา สุวรรณทัต. (2526). *ครูกับการพัฒนาค่านิยมในครอบครัว.* ประมวลบทความวิชาการที่บรรยายในโอกาสต่างๆ ภายในประเทศ พ.ศ. 2511 – 2526. หน้า 255 – 261. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จุฑาพัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2547). *ปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. (2551). *ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียง.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

จิตรา โมธินา. (2547). *พฤติกรรมการออมของวัยเริ่มต้นทำงาน.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ฉลอง คงเจริญ. (2545). *ศึกษาคุณลักษณะและความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เฉลิมศักดิ์ รอดเกลี้ยง. (2547). *พฤติกรรมการออมของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2546). *ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ.* รายงานการวิจัย. ทุนอุดหนุนการวิจัย. โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ฐานันดร์ เปียศิริ. (2545). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล.* โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

----------. (2543). *ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคลากร.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2544). *หลักและวิธีวิจัยทางสังคมพฤติกรรมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

----------. (2547). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ : เทคโนโลยีจิตพัฒนา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง เร่งไขปัญหาร่วมพัฒนาเยาวชน.* วันที่ 2-3 กันยายน 2547. จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัย และพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย โรงแรมมิลาเคิลแกรนด์ กรุงเทพมหานคร.

----------. (2550). *วารสารพัฒนาสังคม.* กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

----------. (2551). *การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุระดับในบริบทของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.* รายงานการวิจัย. ทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภทบูรณาการ จากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก. (2524). *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย.* รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. (2536). *ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นในครอบครัวปกติ-เครียด-แตก และปัจจัยป้องกัน.* รายงานการวิจัย. ทุนสนับสนุนโดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์. (2551). *การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุมิติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน.* รายงานการวิจัย. ทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภทบูรณาการจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

ทิศนา แขมมณี. (2550). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.* นนทบุรี: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. (2546). *ความฟุ่มเฟือยของเยาวชนคือ "หายนภัย" ของชาติ.* สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.ipoll.th.org/article/Prodigal/Prodigal.htm

ธนพล จันตะนี. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดน้ำกิน – น้ำใช้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 3 : ศึกษากรณีวิทยาเขตวิภาวดี.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ธนาคารออมสิน. (2547). *ศูนย์ข้อมูลธนาคารออมสิน.* สำนักงานใหญ่. กรุงเทพฯ: ธนาคารฯ.

----------. (2552). *รายงานกิจการธนาคารออมสินประจำปี 2551.* สำนักงานใหญ่. กรุงเทพฯ: ธนาคารฯ.

ธเนศ กองประเสริฐ. (2551). ศูนย์โลกสัมพันธ์ไทยสถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.thaiworld.org

ธาดา ชำรงค์อนันต์สกุล. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานครคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์. (2544). *แนวทางการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจไทยของรัฐบาลชวน 2.* สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.mof.go.th/social/mof_tarrin_index.htm

ธรณ์ธันย์ อำภานุกิจ. (2551). *ลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธงชัย บุญพิเชฐวงศ์. (2553). *การออมทรัพย์และการลงทุนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.* สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.rachinuthit.ac.th/thongchai/pages/k2.html

นรา จันชนะกิจ. (2548). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นิชาภัทร โพธิ์บาง. (2550). *ลักษณะจิตใจและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานราชการอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิภาพร โชติสุดเสน่ห์. (2545). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ปรมะ สตะเวทิน. (2533). *หลักนิเทศศาสตร์.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภัสสร์ เทพชาตรี. (2551). *วิกฤตเศรษฐกิจสหรัฐฯ: ผลกระทบต่อโลกและต่อไทย.* สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2553, จาก http://thepchatree.blogspot.com/2008/06/blog-post_9481.html

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประสิทธิ์ เย็นคงคา. (2546). *ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้บริการเครื่องฝากเงินสดอัตโนมัติของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผจงจิต อินทสุวรรณ; และคนอื่นๆ. (2547). *การวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาของเยาวชน.* รายงานการวิจัยฉบับที่ 99. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พระสวรรค์ ยมสีดา (2548). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการบ้าน วัด โรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พรรณราย พิทักเจริญ. (2543). *จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพกายและจิตของข้าราชการสูงอายุ.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญแข ประจนปัจจนึก; และอ้อมเดือน สดมณี. (2529). *ค่านิยมของชาวชนบทไทย : ค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียบประเพณี.* รายงานการวิจัย. ทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรเทพ เสถียนนพเก้า. (2543). *ผลการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำของนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มนูญ ภูขลิบเงิน. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

มาณิตา พรวราภา. (2552). *การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เย็นใจ เลาหวณิช. (2550). *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ (รุ่น 1 ครั้งที่ 4)เรื่อง “แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม ปัญญา และสุขภาพจิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” โดยโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) วันที่ 8 – 11 พฤษภาคม 2550 ณ โรงแรมกรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

รดา อดุลย์วัฒนกุล. (2549). *ปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนและพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนในประเทศ.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รพีพรรณ อักษราวดีวัฒน์. (2539). *การเปรียบเทียบผลของการใช้คำปรึกษารายบุคคลและเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

รสนันท์ ณ นคร. (2550). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่มีธนาคารในโรงเรียน.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ลินดา สวรรณดี. (2543). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรวุฒิ ก้องเสียง. (2548). *การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี.* สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วินัย พรหมอินทร์. (2531). *ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีการพัฒนาต่างกันและมีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิลาสลักษณ์ ชัววัลลี; งามตา วนินทานนท์; และวิริณธ์ ธรรมนารถสกุล. (2547). *กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่.* ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน รายงานการวิจัยฉบับที่ 100 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศักดิ์ชัย แสนโอพาร. (2546). *การปฏิบัติของครูในการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศุภรัช งามรัศมีวงศ์. (2550). *การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียนหางประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศุภรางค์ อินทุณห์. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศุภวิชญ์ จันทิพย์วงษ์. (2548). *พฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาใน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาชุมชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

สวรินทร์ วงศ์สนิท. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประหยัดของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุนีย์ เหรียญภูมิการกิจ. (2551). *ปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยทางจิตและสังคมที่ส่งผลต่อการทำงานให้การปรึกษาของบุคลากรสาธารณสุข สังกัดศูนย์บริการสาธารณสุขสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุภาสินี นุ่มเนียม. (2546). *ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุมิตตรา เจิมพันธุ์. (2545). *จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมพงษ์ จิตระดับ. (2553). *แผนฯ 10 สร้างภูมิคุ้มกันด้วยเศรษฐกิจพอเพียง.* มติชนรายวัน. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2553, จาก http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2006q2/2006june22p2.htm

สินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร์. (2547). *อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อค่านิยมด้านวัตถุของวัยรุ่น.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). *จิตพิสัย : มิติที่สำคัญของการพัฒนาคน.* กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2547). *รางวัลผลการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย ประจำปี 2547.* โครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อภิชาติ อนัญลักษณ์วงศ์. (2548). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ. (2549). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวย่างอย่างเข้าใจ.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉราพร บุญญพนิช. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัมพวัลย์ วิศวธีรานนท์. (2541). *วิถีชีวิตของคนไทยรุ่นใหม่ : ศึกษากรณีพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อัยยรัช ครุอำโพธิ์. (2551). *ปัจจัยด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาตนของผู้ต้องโทษวัยหนุ่ม.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อุบล เลี้ยววาริน. (2534). *ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อ้อมเดือน สดมณี; พรเทพ เสถียรนพเก้า; และสุขุมาล เกษมสุข. (2548). *ประสิทธิผลในการฝึกอบรมทักษะและจิตลักษณะที่มีผลต่อพฤติกรรมประหยัดน้ำและไฟฟ้าของนักเรียนระดับประถมศึกษา.* รายงานการวิจัย. ทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2544.

Ajzen, I.; & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior.* New Jersey: Prentice-Hall. pp.5-11.

Atkinson , John W. (1964). *An Introduction to Motivation.* New York: American Book Company. p.264.

Badura, A. (1997). *Self –Efficacy.* New York: W.G. Freeman and Copany.

Bhanthumnavin Duchduen. (2000, February). Importance of supervisory social support and its implication for HRD in Thailand. *Psychology and Developing Societies.* 12, 155-166.

Bhanthumnavin Duchduen. (2001). *Supervisory Social Support and the Multi – Level Performance in thai Health Centers.* Unpublished doctoral dissertation, University of Minnesota, U.S.A.

Cohen J.; & N.T. Uphoff (1977). *Rural Development Participation.* Cornell University.

Gardner, M; &Steinberg, L. (2005). Peer influence on risk taking , risk preference and risky decision making in adolescence and adulthood : An experiment. *Developmental Psychology.* 41(4): 625 – 635.

Magnusson, D.; & Endler, N.S. (1977). *Personality at the crossroad: Current issues in interactional psychology.* New Jersey: LEA Publishers.

McClelland. D.C. (1963). Motivational patterns in Southeast Asia with special reference to the Chinese case. *Journal of social Issues*. 19(1): 6-19.

McGuire, W.J.; & Papageorgis, D. (1961). *The Reletive efficacy of various types of prior belief-defense in producing immunity against persuasion.* Public Opinion Qqarterty. 26, 24-34.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

(คุณภาพและเครื่องมือวัด)

ตาราง 27 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปร	ชื่อแบบวัด	จำนวนข้อเดิม/นำไปทดลองใช้	ขั้นทดลองใช้		จำนวนข้อใช้จริง	พิสัยคะแนน	ขั้นใช้จริง	
			พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)			พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)
แบบวัดที่สร้างขึ้นเอง								
1.พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	การใช้จ่ายของฉัน	22	.11 - .46	.71	10	16 – 60	.27 - .65	.80
2.พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน	การสนับสนุนของฉัน	33	.07 - .54	.78	10	18 – 60	.14 - .41	.60
3.การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน	การรับรู้เกี่ยวกับระโยชน์	20	.12 - .65	.87	12	0 – 198	.26 - .72	.89
แบบวัดที่นำมาปรับใช้								
4.เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	ความคิดเห็นของฉัน	30	.12 - .61	.85	15	27 – 90	.33 - .66	.86
5.เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	ฉันกับธนาคารโรงเรียน	19	.15 - .63	.82	10	10 – 60	.51 - .67	.88
6.การมีแบบอย่างจากครอบครัว	สิ่งที่เห็นจากผู้ปกครอง	26	.11 - .67	.86	10	24 - 60	.30 - .60	.80

ตาราง 27 (ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อแบบวัด	จำนวนข้อเดิม/นำไปทดลองใช้	ขั้นทดลองใช้		จำนวนข้อใช้จริง	ขั้นใช้จริง		
			พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)		พิสัยคะแนน	พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)
7.การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สิ่งที่เห็นจากเพื่อน	20	.14 - .63	.80	10	10 – 57	.11 - .52	.69
8. การสนับสนุนจากครู	ฉันกับการสนับสนุนจากครู	33	.12 - .57	.86	15	20 – 109	.16 - .61	.82
9.ค่านิยมด้านวัตถุ	ฉันกับค่านิยม	18	.16 - .59	.79	10	19 – 59	.20 - .46	.68
แบบวัดที่นำมาใช้โดยตรง								
10.การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	การปฏิบัติของผู้ปกครองฉัน	10	-	-	10	11 – 60	.54 - .69	.88
11.ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน	ฉันในปัจจุบันและอนาคต	10	-	-	10	14 – 60	.33 - .56	.77
12.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ความมุ่งมั่นของฉัน	10	-	-	10	16 – 60	.21 - .64	.81
13.การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	ความเข้มแข็งทางจิตใจของฉัน	45	-	-	45	135 – 250	.13 - .61	.88

แบบสอบถามนักเรียน
เพื่อศึกษาความคิด และ
พฤติกรรมการประหยัดและเก็บออมเงิน

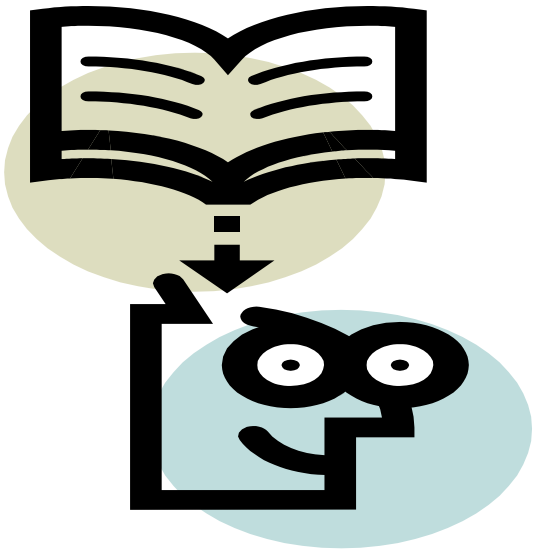

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2553

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สวัสดีนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

แบบสอบถามนี้นักเรียนสามารถเลือกตอบคำถามได้อย่างอิสระทุกข้อไม่มีข้อถูกหรือผิด คำตอบของนักเรียนแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนกรุณาตอบให้ครบทุกข้อเพื่อจะสามารถนำข้อมูลที่ท่านให้ไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุดทั้งนี้ **คำตอบของนักเรียนทุกคนจะถือเป็นความลับโดยจะนำข้อมูลไปศึกษาวิเคราะห์ผลในภาพรวม และจะไม่มีการนำผลไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์เป็นรายบุคคลแต่อย่างใด**

เนื่องจากแบบสอบถามนี้มีความยาวค่อนข้างมากจึงต้องรบกวนเวลาอันมีค่าของท่าน ดังนั้นก่อนลงมือตอบคำถาม ขอให้นักเรียน **อ่านพิจารณาคำถามทุกข้อด้วยความตั้งใจ และตอบตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ**โปรดอ่านข้อแนะนำวิธีการตอบเพื่อจะทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถตอบได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการนำไปแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนต่อไป

ขอขอบคุณนักเรียนอย่างมากที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างดี

ธนญา ราชแพทยาคม
นิสิตปริญญาโท สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามข้อมูลที่เป็นจริงของนักเรียน

1. นักเรียนชื่อ……นามสกุล.....

2. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย

3. ผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย..... (เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 4.00)

4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ทั้งหมด รวมตัวนักเรียน ..... คน

4.1 ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร (โปรดระบุ)

☐ บิดา และ มารดาแท้ ☐ บิดา กับ มารดาเลี้ยง

☐ มารดา กับ บิดาเลี้ยง ☐ บิดา

☐ มารดา ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

4.2 นักเรียนที่มีพี่น้อง(ที่เกิดจากบิดา มารดาเดียวกัน)จำนวน.....คน (รวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย)

4.3 นักเรียนเป็นบุตรลำดับที่..... ของบิดา มารดา

5. การศึกษาของบิดา

☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษาปีที่ 6 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 / ปวช

☐ อนุปริญญา / ปวส. ☐ ปริญญาตรี / เทียบเท่า ☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. การศึกษาของมารดา

☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษาปีที่ 6 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 / ปวช

☐ อนุปริญญา / ปวส. ☐ ปริญญาตรี / เทียบเท่า ☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. ครอบครัวของข้าพเจ้า มีรายได้รวมของทุกคนในครอบครัวประมาณเดือนละ

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท ☐ 5,001 - 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท

☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 – 40,000 บาท ☐ 40,001 – 50,000 บาท

☐ 50,001 บาทขึ้นไป

8. บุคคลที่มีหน้าที่หารายได้ให้กับครอบครัวของข้าพเจ้ามี(ระบุจำนวน)..... คน

9. ฉันได้เงินมาโรงเรียน วันละ.....บาท หรือเดือนละ.....บาท

10. นักเรียนเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน หรือไม่

☐ เป็น ☐ ไม่เป็น

10.1 ในกรณีที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน นักเรียนเป็นสมาชิกนานเท่าใด

จำนวน..... ปี .....เดือน

10.2 ในกรณีที่เป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน นักเรียนมีความถี่ในการฝากเงินบ่อยเพียงใด

ก) นักเรียนมีความถี่ในการนำเงินฝากธนาคารเพียงใด

1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน.....ครั้งที่ฝากต่อภาคการศึกษา

2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน.....ครั้งที่ฝากต่อภาคการศึกษา

ข) จำนวนเงินที่ฝากโดยเฉลี่ย **<u>ในแต่ละครั้ง ที่นำฝากธนาคาร</u>** .....บาท

ข้อแนะนำวิธีตอบ

คำแนะนำ

เพื่อให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ได้อย่างรวดเร็วและง่ายขึ้น ผู้วิจัยข้อเสนอแนะวิธีการตอบดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน

ตัวอย่างเช่น

0. ฉันตัดสินใจซื้อของใช้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยมากกว่าเรื่องอื่น

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

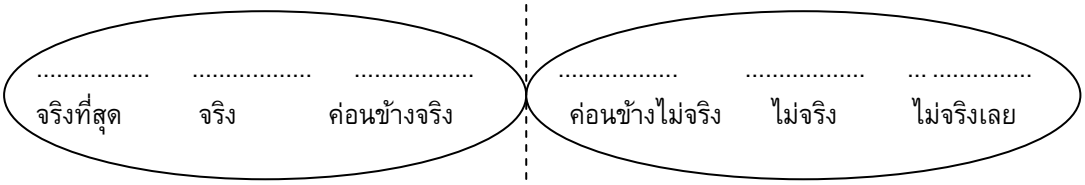

ขั้นที่ 3 ถ้า **“จริง” ขอให้คิดว่า เป็นจริงมากน้อยเพียงใด มี 3 ระดับ คือ**

1) จริงเล็กน้อย ขีด ✓ ที่ “ค่อนข้างจริง”
2) จริงปานกลาง ขีด ✓ ที่ “จริง”
3) จริงมาก ขีด ✓ ที่ “จริงที่สุด”

ถ้า **“ไม่จริง” ขอให้คิดว่า เป็นไม่จริงมากน้อยเพียงใด มี 3 ระดับ คือ**

1) ไม่จริงเล็กน้อย ขีด ✓ ที่ “ค่อนข้างไม่จริง”
2) ไม่จริงปานกลาง ขีด ✓ ที่ “ไม่จริง”
3) ไม่จริงมาก ขีด ✓ ที่ “ไม่จริงเลย”

ชุดที่ 1 การใช้จ่ายของฉัน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. เมื่อเสื้อผ้าชำรุดเพียงเล็กน้อย ฉันก็ไม่อยากสวมใส่ต่อไปแล้ว (r = .46)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันตักอาหารแต่ละมื้อ แต่พอรับประทานเพื่อไม่ให้เหลือทิ้ง (r = .27)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันพยายามควบคุมค่าโทรศัพท์มือถือไม่ให้เกินจากที่ผู้ปกครองแนะนำ(r = .35)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันมักซื้อสิ่งของเครื่องใช้ตามเพื่อนโดย ไม่ค่อยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของตนเอง(r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันใช้เงินส่วนใหญ่ไปกับการซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นนิยม (r = .65)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันพยายามใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและมีเงินเหลือเก็บไว้บ้าง (r = .36)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันชอบรับประทานอาหารนอกบ้าน จึงค้นหาข้อมูลร้านอาหารใหม่ๆ เพื่อชวนผู้ปกครองไป (r = .46)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันไม่เคยที่จะมีเงินค่าขนมเหลือเก็บในแต่ละวัน (r = .48)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันงดกินขนม เพื่อเก็บเงินไปซื้อเครื่องแต่งกาย หรือ เครื่องสำอาง (r = .57)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันใช้โทรศัพท์มือถือพูดคุยกับเพื่อนเป็นเวลานานๆ (r = .49)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .80

ข้อความทางบวก(+) 3 ข้อ	2,3,6
ข้อความทางลบ (-) 7 ข้อ	1,4,5,7,8,9,10

ชุดที่ 2 การสนับสนุนของฉัน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันชมเชย เมื่อเห็นเพื่อนสามารถยับยั้งตนเองไม่ให้ซื้อสิ่งของราคาแพงได้ (r = .21)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันเคยแสดงอาการเฉยเมย เมื่อเพื่อนนำสิ่งของที่เพื่อนประดิษฐ์ขึ้นเองมาให้ (r = .31)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันเพิกเฉยไม่กล้าเตือน เมื่อเห็นเพื่อนใช้สิ่งของทิ้งขว้าง (r = .38)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันชวนเพื่อนไปหาซื้อเสื้อผ้าราคาแพงตามห้างสรรพสินค้า (r = .14)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันแนะนำให้เพื่อนนำเศษวัสดุมาประดิษฐ์ทำของใช้แทนการซื้อ (r = .30)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันพูดให้กำลังใจ เมื่อเพื่อนบอกว่ากำลังออมเงินเพื่อนำไปฝากธนาคารโรงเรียน (r = .41)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันมักจะชวนเพื่อน ไปเข้าร่วมกิจกรรมที่ธนาคารโรงเรียนจักรณรงค์ฝากเงินในโอกาสพิเศษ เช่น วันเด็ก(r = .29)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันไม่ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ของการนำฝากเงินกับธนาคารโรงเรียนมากพอที่จะแนะนำกับเพื่อนๆ ได้ (r = .25)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันปฏิเสธ เมื่อเพื่อนมาชวนให้ไปเป็นเพื่อนเพื่อนำเงินไปฝากกับธนาคารโรงเรียน(r = .38)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันเคยซื้อกระปุกออมสินที่เพื่อนชอบให้เพื่อเพื่อนจะออมเงินมากขึ้น(r = .16)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

Alpha = .60

ข้อความทางบวก(+) 5 ข้อ	1,5,6,7,10
ข้อความทางลบ (-) 5 ข้อ	2,3,4,8,9

ชุดที่ 3 ความคิดเห็นของฉัน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านที่ละประโยค แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็น/ความรู้สึก เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. ฉันคิดว่าการปลูกต้นไม้ที่บ้านมีประโยชน์มากกว่าการออกไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้ากับเพื่อนในวันหยุด (r = .35)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันตั้งใจประหยัดการใช้จ่ายและเก็บออมเงินด้วยตนเองเพื่อซื้อสิ่งของที่ต้องการ(r = .35)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันตั้งใจจะใช้จ่ายเงินที่ผู้ปกครองให้ อย่างประหยัดมากที่สุด(r = .44)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันเห็นว่าการออมเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตปัจจุบันและอนาคตของฉัน(r = .48)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันไม่เห็นประโยชน์ของการออมเงินกับธนาคารโรงเรียนเลย(r = .55)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกสบายใจที่ได้นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารโรงเรียน(r = .52)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันรู้สึกพอใจกับตัวเลขที่เพิ่มขึ้นในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารโรงเรียน(r = .57)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันยินดีที่จะออมเงินไว้กับธนาคารโรงเรียน(r = .61)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การออมเงินของธนาคารโรงเรียน(r = .61)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันยังไม่พร้อมที่จะเก็บออมเงินไว้ใช้ในอนาคต(r = .33)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันเห็นว่าการแนะนำให้เพื่อนรู้จักการออมเงินเป็นสิ่งที่มีประโยชน์(r = .51)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันรู้สึกภูมิใจที่สนับสนุนเพื่อนให้ออมเงินกับธนาคารโรงเรียนได้สำเร็จ(r = .66)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่เพื่อนมาชวน ให้ไปเป็นเพื่อนนำเงินไปฝากธนาคารโรงเรียน(r =.49)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันยินดีที่จะพาเพื่อนไปฝากเงินในธนาคารโรงเรียน(r = .58)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันไม่สนับสนุนเพื่อนนำเงินไปฝากธนาคารโรงเรียน(r = .54)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

Alpha = .86

ข้อความทางบวก(+) 11 ข้อ	1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,14
ข้อความทางลบ (-) 4 ข้อ	5,10,13,15

ชุดที่ 4 ฉันกับธนาคารโรงเรียน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็น/ความรู้สึก เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. การเข้าร่วมโครงการธนาคารในโรงเรียน กระตุ้นให้ฉันเห็นคุณค่าของการออมเงิน (r = .62)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการธนาคารในโรงเรียน ทำให้นักเรียนรู้เรื่องการประหยัดและเก็บออมเงินมากขึ้น(r = .62)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันคิดว่าการเข้าร่วมโครงการธนาคารในโรงเรียนเป็นเรื่องที่เสียเวลา(r = .62)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันรู้สึกเบื่อกับการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการธนาคารในโรงเรียน(r = .67)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. คงมีเพื่อนหลายคน ที่รู้สึกเหมือนฉันว่ากิจกรรมโครงการธนาคารในโรงเรียนไม่น่าสนใจ(r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกประทับใจกับการบริการของโครงการธนาคารในโรงเรียน(r = .51)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันอยากให้โครงการธนาคารในโรงเรียนดำเนินการต่อไปเรื่อย ๆ(r = 65)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันพร้อมที่จะเข้าร่วมรับความรู้เกี่ยวกับการประหยัดและเก็บออมเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนจัดขึ้น (r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. หากมีใครมาชวน ฉันพร้อมจะปฏิเสธการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน (r = .59)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ถ้าหลีกเลี่ยงได้ ฉันจะไม่เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ที่โครงการธนาคารโรงเรียนจัดขึ้น(r = .63)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .88

ข้อความทางบวก(+) 5 ข้อ	1,2,6,7,8,
ข้อความทางลบ (-) 5 ข้อ	3,4,5,9,10

ชุดที่ 5 การปฏิบัติของผู้ปกครองฉัน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. แม่รักและหวังดีต่อฉัน(r = .65)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. แม่ช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่(r =.66)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. แม่ไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน(r =.63)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. แม่ทำตัวห่างเหินจากฉัน (r = .69)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. แม่จะให้กำลังใจ เมื่อฉันต้องทำสิ่งที่ยากหรือลำบาก (r = .65)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. แม่ของฉันไม่ยอมฟังคำอธิบายหรือเหตุผลจากฉัน (r = .54)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. แม่มักอารมณ์เสีย เมื่อฉันเข้าไปใกล้ชิดท่าน (r = .65)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. แม่มักลงโทษฉันมากเกินเหตุ (r = .59)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. แม่มักให้โอกาสฉันทำความดีเพื่อแก้ตัวใหม่ (r = .63)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. เมื่อฉันทำผิด แม่จะอธิบายเหตุผล ก่อนลงโทษฉัน (r = .55)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .88

ข้อความทางบวก(+) 5 ข้อ	3,4,7,9,10
ข้อความทางลบ (-) 5 ข้อ	1,2,5,6,8

ชุดที่ 6 สิ่งที่เห็นจากผู้ปกครอง

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันเห็นแม่ซื้อสิ่งของมียี่ห้อ ราคาแพง มาใช้บ่อยๆ (r = .39)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. แม่ชอบซื้ออาหารมาทีละมากๆ พอกินไม่หมดก็ทิ้งไป (r = .51)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. บ่อยครั้งที่ฉันเห็นแม่นำเสื้อผ้าที่ขาดมาซ่อมแซมเพื่อให้ใช้ได้ต่อไป (r = .30)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. พ่อแม่มักจะรับประทานอาหารที่บ้าน มากกว่าออกไปรับประทานอาหารในร้านอาหารที่แพง (r = .42)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันไม่เคยเห็นสมาชิกในครอบครัวเก็บออมเงินกันเลย (r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. แม่ฉันไม่สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการการออมเงินประเภทใด (r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. แม่บอกว่าแม่เก็บออมเงินจากรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ในยามจำเป็นด้วย (r = .55)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันไม่เคยเห็นแม่นำเงินไปฝากธนาคาร (r = .54)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. แม่เคยพาฉันไปเปิดบัญชีที่ธนาคารตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อฝากเงินที่ฉันเก็บออมได้ (r = .33)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันเห็นพ่อแม่นำเงินที่ออมได้ไปฝากธนาคาร (r = .55)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .80

ข้อความทางบวก(+) 5 ข้อ	3, 4, 7, 9, 10
ข้อความทางลบ (-) 5 ข้อ	1,2,5, 6, 8

ชุดที่ 7 สิ่งที่เห็นจากเพื่อน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันเห็นเพื่อนสนิทของฉันจะซื้อของใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น (r = .52)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เพื่อนสนิทของฉันเป็นคนรู้จักใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า (r = .52)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันเห็นเพื่อนบางคนใช้เครื่องใช้ส่วนตัว อย่างปล่อยปะละเลยไม่ดูแลให้ใช้ได้นานๆ (r = .14)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เพื่อนสนิทของฉันมักซื้อของใช้ราคาแพง (r = .23)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เพื่อนของฉันเล่าว่า เขานำเงินค่าขนมที่เหลือไปหยอดกระปุกไว้แทบทุกวัน (r = .34)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันมีเพื่อนที่กำลังเก็บออมเงิน เพื่อนำไปฝากกับธนาคารโรงเรียน (r = .49)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. เพื่อนคุยว่าเขาจะออมเงินให้ได้มากๆ แต่ก็ไม่เคยออมได้สำเร็จเลย (r = .11)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. เพื่อนชวนฉันให้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การออมเงินเพื่อนำฝากกับธนาคารโรงเรียน (r = .42)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. เพื่อนสนิทของฉันเก็บเงินค่าขนมเพื่อนนำไปฝากธนาคารโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ (r = .46)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. เพื่อนของฉันไม่สมัครใจที่จะเป็นสมาชิกธนาคารโรงเรียน (r =.27)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

Alpha = .69

ข้อความทางบวก(+) 6 ข้อ	1,2,5,6,8,9
ข้อความทางลบ (-) 4 ข้อ	3,4,7,10

ชุดที่ 8 ฉันกับการสนับสนุนจากครู

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ครูกล่าวชม เมื่อทราบว่านักเรียนเลือกสิ่งของโดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยมากกว่าแฟชั่น (r = .36)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันเคยเห็นครูแสดงความตื่นตาตื่นใจกับสิ่งของมียี่ห้อ ราคาแพง ที่นักเรียนบางคนนำมาจากบ้านเพื่ออวดเพื่อน (r = .16)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ครูของฉันไม่เคยเตือน ให้นักเรียนใช้จ่ายอย่างประหยัด (r = .41)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ครูสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการวางแผนการใช้จ่ายอย่างประหยัด (r = .45)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ครูเคยหารูปแบบของกระปุกออมสินที่น่าสนใจมาเป็นตัวอย่างให้นักเรียนประดิษฐ์เพื่อการออม(r = .45)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ครูให้กำลังใจเพื่อนๆ ที่เริ่มรู้จักออมเงิน แม้ทีละเล็กทีละน้อย (r = .32)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ครูของฉันชี้แจงถึงประโยชน์ของการเก็บออมเงินบ่อยครั้ง (r = .61)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ครูของฉันไม่เคยแนะนำเรื่องการออมเงินในชั้นเรียน (r = .50)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ครูของฉันไม่เคย ให้รางวัลกับนักเรียนที่เก็บออมเงินได้สำเร็จ (r = .48)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ครูของฉันเคยให้กระปุกออมสิน กับเพื่อนที่เรียนดีหรือประพฤติตนดี เพื่อให้เก็บออมเงิน(r = .39)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11.ครูชมเชย ที่นักเรียนมีเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้นทุกเดือน (r = .51)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ครูของฉันไม่เคยให้กำลังใจนักเรียนที่นำเงินไปฝากธนาคารโรงเรียนเป็นประจำ (r = .55)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันไม่เคยได้รับคำแนะนำ เกี่ยวกับการนำฝากเงินกับธนาคารโรงเรียน จากครูที่ทำหน้าที่โดยตรง (r = .53)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันได้รับคำอธิบายอย่างชัดเจนจากครู เกี่ยวกับประโยชน์ของการนำเงินมาฝากกับธนาคารโรงเรียน (r = .56)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ครูของฉันนำใบประชาสัมพันธ์การนำฝากเงินกับธนาคารโรงเรียนมาแจกและชี้แจงกับนักเรียนในห้อง (r = .52)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .82

ข้อความทางบวก(+) 6 ข้อ	1,4,5,6,7,10
ข้อความทางลบ (-) 4 ข้อ	2,3,8,9

ชุดที่ 9 การรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์

คำแนะนำในการตอบ

ตอนแรก โปรดอ่านข้อความ และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / บนคำตอบที่ท่านเลือกเพียงแห่งเดียว ***ตอนที่ 2*** โปรดอ่านข้อความทีละข้อให้เข้าใจแล้วพิจารณาว่า ข้อความเหล่านี้มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ตามความคิดของท่าน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / บนคำตอบที่ท่านเลือกเพียงแห่งเดียว ในแต่ละข้อคำถาม ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

ตอนแรก ฉ. นักเรียนได้รับทราบกิจกรรมของโครงการธนาคารโรงเรียนที่จัดขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ประหยัดและก็บออมบ่อยเพียงใด

...../.....	.....	.....	.....	.....
บ่อยมาก	บ่อย	ค่อนข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย

ตอนที่ 2 0. กิจกรรมนี้ช่วยให้ฉันรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประหยัดและเก็บออมเงิน

.....	...../.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ก. นักเรียนได้รับทราบกิจกรรมของโครงการธนาคารโรงเรียนที่จัดขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ประหยัดและเก็บออมบ่อยเพียงใด (r = .52)

.....	.....	.....	.....	.....
บ่อยมาก	บ่อย	ค่อนข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย

1. กิจกรรมในข้อ ก ช่วยให้ฉันรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประหยัดและเก็บออมเงิน (r = .64)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. กิจกรรมในข้อ ก ช่วยกระตุ้นให้ฉันอยากเก็บออมเงินด้วยตนเอง(r = .67)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. กิจกรรมในข้อ ก ไม่ได้ช่วยให้ฉันเข้าใจประโยชน์ที่จะได้รับจากการออมเงิน (r = .25)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ข. นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการออมเงินในโอกาสพิเศษ เช่น วันเด็ก ที่ทางโครงการธนาคารในโรงเรียนจัดขึ้นบ่อยเพียงใด (r = .56)

....
บ่อยมาก บ่อย ค่อนข้างบ่อย นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

1. กิจกรรมในข้อ ข ช่วยให้ฉันกระตือรือร้นที่จะนำเงินไปฝากธนาคารบ่อยๆ (r = .67)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. กิจกรรมในข้อ ข ช่วยให้ฉันมียอดเงินฝากในธนาคารโรงเรียนมากขึ้น (r = .66)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. กิจกรรมในข้อ ข เป็นกิจกรรมทั่วๆไป ไม่มีอะไรน่าสนใจ (r = .39)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ค. นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในวันออมแห่งชาติ หรือสัปดาห์แห่งการออมเงิน(ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา) ที่ทางโครงการธนาคารในโรงเรียนจัดขึ้นบ่อยเพียงใด (r = .58)

....
บ่อยมาก บ่อย ค่อนข้างบ่อย นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

1. กิจกรรมในข้อ ค ช่วยให้ฉันกระตือรือร้นที่จะนำเงินไปฝากธนาคารบ่อยๆ (r = .72)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. กิจกรรมในข้อ ค ช่วยให้ฉันรู้จักการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดมากขึ้น (r = .59)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. กิจกรรมในข้อ ค ไม่ได้ช่วยให้ฉันเข้าใจเรื่องการออมได้มากขึ้น(r = .26)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ง. นักเรียนมีส่วนร่วมในโครงการรณรงค์เพื่อการประหยัดและเก็บออมเงินที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมกลุ่ม หรือชมรมเพื่อการออม ในชั่วโมงเรียนบ่อยเพียงใด (r = .56)

....
บ่อยมาก บ่อย ค่อนข้างบ่อย นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

1. การเป็นสมาชิกของกลุ่ม/ชมรมเพื่อการออม ช่วยให้ฉันเห็นความสำคัญของการออมเงินมากขึ้น(r = .66)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. การเป็นสมาชิกของกลุ่ม/ชมรมเพื่อการออม ช่วยให้ฉันมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (r = .62)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันไม่ได้รับประโยชน์อันใดอย่างชัดเจน จากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม/ชมรมเพื่อการออม นี้(r = .37)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

Alpha = .89

ข้อความทางบวก(+) 8 ข้อ	ก1,ก2,ข1,ข2,ค1,ค2,ง1,ง2
ข้อความทางลบ (-) 4 ข้อ	ก3,ข3,ค3,ง3

ชุดที่ 10 ฉันในปัจจุบันและอนาคต

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จ ก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ (r = .34)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เมื่อฉันขี้เกียจ ฉันจะไม่แปรงฟันในตอนเช้า (r = .49)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันมักจะลืมทำการบ้านเสมอ (r = .46)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันชอบขีดเขียนลงในหนังสือเรียนจนสกปรก (r = .51)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันอยากเรียนหนังสือมากๆ เพื่อโตขึ้นจะได้ทำงานดีๆ (r = .38)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. เมื่อมีคนขัดใจ ฉันมักจะฉวยสิ่งใกล้มือขว้างปา หรือทำลายเสมอ (r = .47)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันไม่อยากสอบตก จึงขยันดูหนังสือเรียน (r = .45)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. แม้ร่างกายจะสกปรก ฉันก็จะไม่อาบน้ำ ถ้ารู้สึกไม่อยากอาบ (r = .56)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้ (r = .33)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เมื่อมีคนนำขนมมาให้ที่บ้าน ฉันมักหยิบชิมก่อนเสมอ (r = .37)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .77

ข้อความทางบวก(+) 4 ข้อ	1, 5, 7, 9
ข้อความทางลบ (-) 6 ข้อ	2, 3, 4, 6, 8. 10

ชุดที่ 11 ความมุ่งมั่นของฉัน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ฉันสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เบื่อ (r = .40)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เมื่อทำงานใดๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุด (r =.64)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. เมื่อทำงานใดๆ ฉันคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญที่สุด (r = .62)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดฉันจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ(r = 64)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันให้ความสนใจกับงานที่ยาก และท้าทายความสามารถ (r = .55)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญๆ นั้นเป็นสิ่งจำเป็น (r = .56)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้ (r = .56)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี (r = .60)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจว่าจะเรียนได้ดีเพียงใด (r = .21)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (r = .31)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .81

ข้อความทางบวก(+) 9 ข้อ	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10
ข้อความทางลบ (-) 1 ข้อ	9

ชุดที่ 12 ความเข้มแข็งทางจิตใจของฉัน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. ฉันคิดว่ามีโอกาสน้อย ที่เรื่องดีๆจะเกิดขึ้นกับฉัน (r = .38)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ฉันคบหามานาน ก็อาจเป็นคนที่กำลังคิดร้ายต่อฉัน (r =.38)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันคิดว่า มีโอกาสน้อยที่ครอบครัวของฉันจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (r = .47)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ถึงแม้ฉันจะใช้ความพยายามมากขึ้นกว่านี้ก็คงไม่ทำให้เกิดผลงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม (r = .61)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะมีสุขภาพแข็งแรงมากไปกว่าในปัจจุบัน (r = .44)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันคิดว่าฉันขาดความสามารถที่จะเผชิญกับปัญหาขัดแย้งในกลุ่มเพื่อน (r = .49)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันเชื่อว่าปัญหาขัดแย้งระหว่างฉันกับคนในครอบครัวที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ชั่วคราวเท่านั้น(r = .24)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันพยายามคิดในทางที่ดีไว้ก่อนเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา (r = .37)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. บางครั้งการคิดอย่างมีความหวังว่าทุกอย่างจะคลี่คลายดีขึ้น ทำให้ฉันสบายใจขึ้นมาก (r = .41)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันเชื่อว่าปัญหาในครอบครัวที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป ฉันสามารถแก้ไขได้ (r = .33)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันเชื่อว่าฉันจะใช้เวลาไม่นานในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนๆ (r = .34)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันชอบเล่นเกมแบบการพนันหรือซื้อหวย เพราะต้องการเสี่ยงดวง (r = .42)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันไม่สนใจว่าอาหารจะสะอาด และมีคุณค่าทางโภชนาการเพียงใด ขอเพียงรสชาติอร่อยถูกปากก็พอ (r = .41)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันมักเลือกซื้อสิ่งของเครื่องใช้เฉพาะเมื่อมีการลดราคา แลกซื้อ หรือแจกแถมเป็นส่วนใหญ่(r = .19)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันอยากเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าตื่นเต้น เช่น รายการ fear factor เพราะมีโอกาสได้รับรางวัลก้อนโต (r = .28)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ฉันตั้งใจจะทำหน้าที่ของพลเมืองดี จึงไม่คิดที่จะละเมิดกฎหมายเสียเอง(r = .44)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. โรคเอดส์มีอันตรายมาก จนฉันไม่คิดเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์กับใครที่ไม่แน่ใจว่าปลอดภัย(r = .45)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันจะระมัดระวังเรื่องการใช้รถใช้ถนนเป็นพิเศษ เพราะอุบัติเหตุทางรถยนต์ไม่น่าเสี่ยงอย่างยิ่ง(r = .45)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. แม้สมาชิกในครอบครัวของฉันมีสุขภาพดีกันทุกคน แต่ฉันก็เลือกที่จะใช้ช้อนกลาง เมื่อรับประทานอาหารร่ว (r = .29)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันกับสมาชิกในครอบครัว ใช้สิ่งของร่วมกันจนเคยชิน แม้ยามเจ็บป่วยก็ยังใช้ร่วมกัน(r = .47)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

21. ฉันมักจะรับประทานอาหารฝรั่งจานด่วน เพราะดูมีรสนิยมดี(r = .37)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

22. ฉันรู้ว่าการรับประทานอาหารร่วมกัน โดยไม่ใช้ช้อนกลาง เสี่ยงต่อการติดโรค แต่ฉันเกรงว่าเพื่อนจะหาว่ารัง (r = .21)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

23. คนใกล้ชิดเห็นว่าฉันเป็นคนขี้ลืม(r = .14)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

24. ฉันทำของหายหลายครั้งเพราะลืมทิ้งไว้(r = .14)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

25. คนใกล้ชิดมักทักว่าฉันชอบเหม่อลอย ขณะทำงาน(r = .36)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

26. ฉันมักนั่งรถโดยสารประจำทางเลยป้ายที่ต้องการจะลง(r = .45)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

27. ฉันเชื่อว่า ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สิน เงินทองมากๆ (r = .44)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

28. ฉันช่วยเพื่อนปิดบังความผิด ทั้งๆที่รู้ว่าเพื่อนทำผิด(r = .41)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

29. ฉันมีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฉันกำลังทำอยู่ได้เป็นเวลานานๆ(r = .30)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

30. เมื่อมีเพื่อนชวนให้ซื้อสิ่งของใด ฉันจะคิดถึงประโยชน์ใช้สอยก่อน (r = .36)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

31. ฉันเชื่อว่าความเครียดที่เกิดขึ้น ฉันสามารถลด/ขจัดได้ด้วยตนเอง(r = .39)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

32. เมื่อฉันเกิดปัญหา ฉันจะพยายามตั้งสติก่อน (r = .45)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

33. ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถหาสาเหตุของความเครียดที่เกิดขึ้นกับฉันได้ (r = .39)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

34. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันกล้าพาเขาไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ (r = .36)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

35. เมื่อฉันมีปัญหาด้านการเรียน ฉันกล้าขอคำแนะนำจากครู (r = .33)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

36. เมื่อรู้สึกเครียดกับเรื่องหนึ่ง ฉันหันไปทำเรื่องอื่นที่ชอบแทนชั่วคราว (r = .24)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

37. ฉันพยายามนอนหลับพักผ่อนมากขึ้น เมื่อรู้สึกเครียด (r = .24)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

38. ฉันดูโทรทัศน์ หรือฟังเพลง เพื่อลดการคิดถึงเรื่องที่ทำให้เครียด (r = .31)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

39. เมื่อเกิดปัญหา ฉันไม่รู้หนทางเข้าถึงแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือฉันได้ (r = .43)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

40. ฉันไม่กล้าพูดคุยถึงความรู้สึกที่แท้จริงกับผู้ใกล้ชิด (r = .36)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

41. เมื่อเกิดปัญหาขัดแย้งคลี่คลายลง ฉันมักเป็นฝ่ายเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนก่อน(r = .13)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

42. ความเครียดที่เกิดขึ้นกับฉัน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความผิดพลาดของผู้อื่น (r = .15)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

43. แม้เพื่อนมองไม่เห็นว่าฉันทำดีกับเขา ฉันจะยังทำดีกับเขาต่อไป (r = .26)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

44. ฉันไม่ทราบจะไปขอความช่วยเหลือจากใคร เมื่อต้องการคำแนะนำปรึกษา (r = .41)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

45. ฉันหาบุคคลที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน เพื่อขอคำปรึกษา (r = .21)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

Alpha = .88

ข้อความทางบวก(+) 23 ข้อ	7, 8, 9, 10, 11, 16, 17, 18, 19, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 43, 45
ข้อความทางลบ (-) 22 ข้อ	1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 40, 42, 44,

ชุดที่ 13 ฉันกับค่านิยม

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่ามีความ เป็นจริงมาก
น้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย / เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. สำหรับฉัน การมีทรัพย์สิ่งของจำนวนมาก ไม่ใช่เครื่องแสดงความสำเร็จ (r = .41)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันจะเลือกคบเพื่อนเรียนเก่งแต่ยากจน มากกว่าเรียนอ่อนแต่ร่ำรวย(r = .20)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. การได้ครอบครองทรัพย์สมบัติมากๆ เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในอนาคตของฉัน (r = .34)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันคิดว่า เพราะฉันมีเงินน้อย เพื่อนบางคนจึงไม่อยากคบหากับฉัน (r = .22)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันเลือกที่จะเป็นคนจนแต่ซื่อสัตย์ แทนที่เป็นคนร่ำรวยแต่คดโกง (r = .46)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันไม่ชอบให้ใครยอมรับฉัน เพียงเพราะเห็นฉันมีเงินเท่านั้น (r = .43)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันไม่เชื่อว่า การมีสิ่งของราคาแพง ยี่ห้อดัง จะทำให้มีความสุขได้ (r = .44)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันเห็นว่า การมีบ้านที่ใหญ่โต ไม่ได้เป็นเครื่องประกันความสุขสบายของคนในบ้าน (r = .41)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. สิ่งที่ฉันเห็นว่าสำคัญ คือการอยู่อย่างสุขสบายโดยไม่ต้องดิ้นรนทำงาน (r = .25)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. คนเราต้องพยายามมีเงิน มีสิ่งของเครื่องใช้ให้มาก เพื่อชีวิตจะได้สะดวกสบาย (r = .33)

....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

Alpha = .68

ข้อความทางบวก(+) 6 ข้อ	1,2,5,6,7,8
ข้อความทางลบ (-) 4 ข้อ	3,4,9,10

“ขอขอบคุณที่ได้รับความร่วมมือจาก

นักเรียนเป็นอย่างดี ”

ภาคผนวก ข

(การวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กลุ่มคะแนน		จำนวน
พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	537	43.34	7.88			
พฤติกรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน	537	8.84	42.72			
พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดเก็บออมและนำฝากเงิน	537	39.22	6.02			
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	537	44.94	7.35	น้อย	(14 ถึง 44.94 คะแนน)	240
				มาก	(44.95 ถึง 60 คะแนน)	296
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	537	42.40	6.73	น้อย	(16 ถึง 42.40 คะแนน)	278
				มาก	(42.41 ถึง 60 คะแนน)	259
การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	537	188.33	22.14	น้อย	(135 ถึง 188.33 คะแนน)	276
				มาก	(188.34 ถึง 250 คะแนน)	261
ค่านิยมด้านวัตถุ	537	42.66	6.60	น้อย	(19 ถึง 42.66 คะแนน)	266
				มาก	(42.67 ถึง 59 คะแนน)	271
เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	537	65.99	10.65	น้อย	(27 ถึง 65.99 คะแนน)	257
				มาก	(66 ถึง 90 คะแนน)	280
เจตคติที่ดีต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	537	40.82	8.65	น้อย	(10 ถึง 40.82 คะแนน)	282
				มาก	(40.83 ถึง 60 คะแนน)	255
การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	537	51.02	8.41	น้อย	(11 ถึง 51.02 คะแนน)	227
				มาก	(51.03 ถึง 60 คะแนน)	310
การมีแบบอย่างจากครอบครัว	537	47.85	7.56	น้อย	(24 ถึง 47.85 คะแนน)	226
				มาก	(47.86 ถึง 60 คะแนน)	311

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่าเฉลี่ยในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ตาราง 28 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กลุ่มคะแนน	จำนวน
การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	537	35.43	6.72	น้อย (10 ถึง 35.43 คะแนน)	264
				มาก (35.44 ถึง 57 คะแนน)	273
การสนับสนุนจากครู	537	60.30	11.68	น้อย (20 ถึง 60.39 คะแนน)	292
				มาก (60.40 ถึง 109 คะแนน)	245
ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน	537			ไม่เป็นสมาชิก	272
				เป็นสมาชิก	265
การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน	537	59.42	39.03	น้อย (0 ถึง 59.42 คะแนน)	303
				มาก (59.43 ถึง 198 คะแนน)	234

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่าเฉลี่ยในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาสูง

ลักษณะการเป็นสมาชิก(ก)	การรับรู้ประโยชน์(ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	222	122	212	121	211	112	111
เป็นสมาชิก	มาก	ต่ำ	22	221	45.68	0.86	0.92	5.02*	6.01*	8.48*	8.68*	9.97*
เป็นสมาชิก	มาก	สูง	45	222	44.82		0.06	4.16*	5.15*	7.62*	7.82*	9.11*
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	สูง	42	122	44.76			4.1*	5.09*	7.56*	7.76*	9.05*
เป็นสมาชิก	น้อย	สูง	29	212	40.66				0.99	3.46*	3.66*	4.95*
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	ต่ำ	21	121	39.67					2.47	2.67	3.96*
เป็นสมาชิก	น้อย	ต่ำ	35	211	37.20						0.2	1.49
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	สูง	42	112	37.00							1.29
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	ต่ำ	56	111	35.71							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในนักเรียนกลุ่มรวม

ลักษณะการเป็นสมาชิก(ก)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	12	21	11
เป็นสมาชิก	สูง	156	22	43.06	0.72	2.26*	5.82*
ไม่เป็นสมาชิก	สูง	100	12	42.34		1.54	5.1*
เป็นสมาชิก	ต่ำ	119	21	40.80			3.56*
ไม่เป็นสมาชิก	ต่ำ	172	11	37.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาต่ำ

ลักษณะการเป็นสมาชิก (ก)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	22	21	11
ไม่เป็นสมาชิก	สูง	36	12	44.74	2.14	4.91*	8.2*
เป็นสมาชิก	สูง	76	22	42.60		2.77	6.06*
เป็นสมาชิก	ต่ำ	49	21	39.83			3.29*
ไม่เป็นสมาชิก	ต่ำ	48	11	36.54			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจสูง

ลักษณะการเป็นสมาชิก(ก)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	21	22	11
ไม่เป็นสมาชิก	สูง	66	12	42.05	0.95	1.76	5.19*
เป็นสมาชิก	ต่ำ	45	21	41.10		0.81	4.24*
เป็นสมาชิก	สูง	53	22	40.29			3.43*
ไม่เป็นสมาชิก	ต่ำ	65	11	36.86			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	12	21	11
มาก	สูง	61	22	46.36	4.86*	6.14*	6.65*
น้อย	สูง	47	12	41.50		1.28	1.79
มาก	ต่ำ	36	21	40.22			0.51
น้อย	ต่ำ	94	11	39.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	Mean	12	21	11
มาก	สูง	87	22	47.88	5.45*	8.17*	8.18*
น้อย	สูง	46	12	42.43		2.72	2.73
มาก	ต่ำ	25	21	39.71			0.01
น้อย	ต่ำ	72	11	39.70			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	12	21	11
มาก	สูง	53	22	49.32	6.06*	8.97*	9.15*
น้อย	สูง	29	12	43.26		2.91	3.09
มาก	ต่ำ	24	21	40.35			0.18
น้อย	ต่ำ	48	11	40.17			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	12	21	11
มาก	สูง	99	22	47.99	4.8*	7.27*	7.56*
น้อย	สูง	73	12	43.19		2.47	2.76*
มาก	ต่ำ	38	21	40.72			0.29
น้อย	ต่ำ	81	11	40.43			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียนตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในกลุ่มนักเรียนชาย

ลักษณะการเป็นสมาชิก (ก)	การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	212	211	222	121	122	111	112
เป็นสมาชิก	มาก	ต่ำ	14	221	53.50	33.12*	42.95*	47.33*	49.86*	51.67*	52.16*	52.32*
เป็นสมาชิก	น้อย	สูง	24	212	20.38		9.83	14.21	16.74	18.55	19.04	19.20
เป็นสมาชิก	น้อย	ต่ำ	31	211	10.55			4.38	6.91	8.72	9.21	9.37
เป็นสมาชิก	มาก	สูง	29	222	6.17				2.53	4.34	4.83	4.99
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	ต่ำ	13	121	3.64					1.81	2.3	2.46
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	สูง	23	122	1.83						0.49	0.65
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	ต่ำ	67	111	1.34							0.16
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	สูง	25	112	1.18							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียนและการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนหญิง

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	22	12	21
น้อย	ต่ำ	72	11	20.07	12.59	16.91*	17.91*
มาก	สูง	124	22	7.48		4.32	5.31
น้อย	สูง	72	12	3.16			1
มาก	ต่ำ	43	21	2.16			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมการนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนชาย

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	12	11	22
มาก	ต่ำ	27	21	26.75	16.56*	20.8*	22.75*
น้อย	สูง	49	12	10.19		4.24	6.19
น้อย	ต่ำ	98	11	5.95			1.95
มาก	สูง	52	22	4.00			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนหญิง

ลักษณะการเป็นสมาชิก (ก)	การรับรู้ประโยชน์ (ข)	n	code	mean	12	21	11
เป็นสมาชิก	มาก	103	22	44.48	0.52	8.18*	10.8*
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	64	12	43.96		7.66*	10.28*
เป็นสมาชิก	น้อย	64	21	36.30			2.62*
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	80	11	33.68			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชาย

ลักษณะการเป็นสมาชิก (ก)	การรับรู้ประโยชน์ (ข)	n	code	mean	12	11	21
เป็นสมาชิก	มาก	43	22	43.76	0.69	7.98*	9.55*
ไม่เป็นสมาชิก	มาก	36	12	43.07		7.29*	8.86*
ไม่เป็นสมาชิก	น้อย	92	11	35.78			1.57*
เป็นสมาชิก	น้อย	55	21	34.21			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมเงินในโรงเรียน และการมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ในกลุ่มนักเรียนชาย

การรับรู้ประโยชน์ (ข)	มุ่งอนาคตและควบคุมตน(ค)	n	code	mean	21	12	11
มาก	สูง	52	22	44.74	2.66*	9.34*	10.16*
มาก	ต่ำ	27	21	42.08		6.68*	7.5*
น้อย	สูง	49	12	35.40			0.82
น้อย	ต่ำ	98	11	34.58			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม

แบบอย่างครอบครัว(ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	166	22	71.02	4.89*	7.50*	8.71*
มาก	น้อย	145	21	66.13		2.61*	3.82*
น้อย	มาก	107	12	63.52			1.21
น้อย	น้อย	119	11	62.31			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนชาย

แบบอย่างครอบครัว(ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	11	12
มาก	มาก	53	22	71.60	7.34*	8.94*	10.91*
มาก	น้อย	50	21	64.26		1.60	3.57*
น้อย	น้อย	58	11	62.66			1.97
น้อย	มาก	65	12	60.69			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	12	21	11
มาก	มาก	68	22	71.91	6.86*	8.33*	8.82*
น้อย	มาก	58	12	65.05		1.47	1.96
มาก	น้อย	55	21	63.85			0.49
น้อย	น้อย	57	11	63.09			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	81	22	71.08	5.32*	7.60*	8.26*
มาก	น้อย	79	21	65.76		2.28	2.94*
น้อย	มาก	65	12	63.48			0.66
น้อย	น้อย	67	11	62.82			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการประหยัดและเก็บออม ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนหญิง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกัน (ค)	n	code	mean	12	21	11
มาก	มาก	113	22	70.70	2.09	3.07	10.34*
น้อย	มาก	37	12	68.61		0.98	8.25*
มาก	น้อย	65	21	67.63			7.27*
น้อย	น้อย	66	11	60.36			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	166	22	45.36	5.22*	5.93*	7.66*
มาก	น้อย	145	21	40.14		0.73	2.44*
น้อย	มาก	107	12	39.41			1.71
น้อย	น้อย	119	11	37.70			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนชาย

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	11	12
มาก	มาก	53	22	46.16	6.87*	8.90*	8.92*
น้อย	น้อย	50	21	39.29		2.03	2.05
มาก	น้อย	58	11	37.26			0.02
น้อย	มาก	65	12	37.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	12	21	11
มาก	มาก	68	22	45.69	5.77*	6.28*	7.60*
น้อย	มาก	58	12	39.92		0.51	1.83
มาก	น้อย	55	21	39.41			1.32
น้อย	น้อย	57	11	38.09			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	98	22	45.46	4.99*	6.71*	7.79*
มาก	น้อย	90	21	40.47		1.72	2.80*
น้อย	มาก	49	12	38.75			1.08
น้อย	น้อย	62	11	37.67			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	120	22	45.12	5.52*	6.06*	8.13*
มาก	น้อย	69	21	39.60		0.54	2.61*
น้อย	มก	78	12	39.06			2.07
น้อย	น้อย	78	11	36.99			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาต่ำ

แบบอย่างเพื่อน (ข)	ภูมิคุ้มกันทางจิต (ค)	n	code	mean	22	21	11
น้อย	สูง	33	12	45.09	0.73	3.58*	8.85*
มาก	สูง	37	22	44.36		2.85	8.12*
มาก	ต่ำ	33	21	41.51			5.27*
น้อย	ต่ำ	51	11	36.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนชาย

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	11	12
มาก	มาก	53	22	46.02	0.62	4.79*	9.42*
มาก	น้อย	50	21	45.40		4.17*	8.80*
น้อย	น้อย	58	11	41.23			4.63*
น้อย	มาก	65	12	36.60			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 55 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในนักเรียนกลุ่มรวม

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกันทางจิต (ค)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	198	22	48.26	5.05*	7.34*	9.82*
มาก	น้อย	113	21	43.21		2.29*	4.77*
น้อย	มาก	63	12	40.92			2.48*
น้อย	น้อย	163	11	38.44			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่ายตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนชาย

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกันทางจิต (ค)	n	code	mean	22	12	11
มาก	มาก	55	21	43.60	1.78*	4.61*	4.76*
มาก	น้อย	48	22	41.82		2.83*	2.98*
น้อย	มาก	26	12	38.99			0.15
น้อย	น้อย	97	11	38.84			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกัน (ค)	n	code	mean	21	12	11
มาก	สูง	137	22	48.77	4.89*	8.49*	9.83*
มาก	ต่ำ	51	21	43.88		3.60*	4.94*
น้อย	สูง	39	12	40.28			1.34
น้อย	ต่ำ	72	11	38.94			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกัน (ค)	n	code	mean	21	12	11
มาก	สูง	108	22	48.35	4.78*	8.53*	9.54*
มาก	ต่ำ	52	21	43.57		3.75*	4.76*
น้อย	สูง	41	12	39.82			1.01
น้อย	ต่ำ	91	11	38.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนมารดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	ภูมิคุ้มกัน (ค)	n	code	mean	21	12	11
มาก	สูง	140	22	48.00	4.76*	8.00*	9.65*
มาก	ต่ำ	76	21	43.24		3.24*	4.89*
น้อย	สูง	45	12	40.00			1.65
น้อย	ต่ำ	111	11	38.35			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มรวม

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	12	11
มาก	มาก	166	22	41.61	2.53*	3.82*	4.27*
มาก	น้อย	145	21	39.08		1.29	1.74*
น้อย	มาก	107	12	37.79			0.45
น้อย	น้อย	119	11	37.34			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	11	12	21
มาก	มาก	68	22	42.08	3.53*	3.81*	3.98*
น้อย	น้อย	57	11	38.55		0.28	0.45
น้อย	มาก	58	12	38.27			0.17
มาก	น้อย	55	21	38.10			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากครอบครัว และการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน ในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างครอบครัว (ก)	แบบอย่างเพื่อน (ข)	n	code	mean	21	11	12
มาก	มาก	81	22	41.50	2.85*	4.06*	4.14*
มาก	น้อย	79	21	38.65		1.21	1.29
น้อย	น้อย	67	11	37.44			0.08
น้อย	มาก	65	12	37.36			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนชาย

แบบอย่างเพื่อน (ข)	ภูมิคุ้มกันทางจิต (ค)	n	code	mean	22	21	11
น้อย	สูง	33	12	40.72	1.34	2.87*	4.69*
มาก	สูง	48	22	39.38		1.53	3.35*
มาก	ต่ำ	70	21	37.85			1.82
น้อย	ต่ำ	75	11	36.03			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและเก็บออมเงิน ตามการเห็นแบบอย่างการประหยัดและเก็บออมเงินจากเพื่อน และภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนบิดามีการศึกษาสูง

แบบอย่างเพื่อน (ข)	ภูมิคุ้มกันทางจิต (ค)	n	code	mean	21	22	11
น้อย	สูง	71	12	39.56	0.13	0.13	3.03*
มาก	ต่ำ	68	21	39.43		0.00	2.90*
มาก	สูง	78	22	39.43			2.90*
น้อย	ต่ำ	75	11	36.53			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม พิจารณาตามเพศ และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม

เพศ (ก)	การศึกษามารดา (ค)	n	code	mean	12	22	21
หญิง	ต่ำ	90	11	69.45	3.02*	4.85*	7.87*
หญิง	สูง	215	12	66.43		1.83	4.85*
ชาย	สูง	157	22	64.60			3.02*
ชาย	ต่ำ	64	21	61.58			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียนพิจารณาตามเพศ และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม

เพศ (ก)	การศึกษามารดา (ค)	n	code	mean	12	22	21
หญิง	ต่ำ	90	11	43.57	2.33*	3.97*	5.41*
หญิง	สูง	215	12	41.24		1.64	3.08*
ชาย	สูง	157	22	39.60			1.44
ชาย	ต่ำ	64	21	38.16			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการสนับสนุนจากครู พิจารณาตามเพศ และระดับการศึกษาของมารดา ในกลุ่มรวม

เพศ (ก)	การศึกษามารดา (ค)	n	code	mean	21	22	12
หญิง	ต่ำ	90	11	65.01	4.92*	5.16*	5.98*
ชาย	ต่ำ	64	21	60.09		0.24	1.06
ชาย	สูง	157	22	59.85			0.82
หญิง	สูง	215	12	59.03			

* มีนัยสำคัญที่ .05

มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 68 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1.พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย	43.34	7.88	-.06	.42**	.42**	.28**	.37**	.54**	.15**	.14**	-.08	-.03	.47**	.27**	.48**	.36**
2. พฤติกรรมนำฝากเงินที่โครงการธนาคารโรงเรียน	8.84	42.72	1	.01	.02	.02	-.06	-.03	-.03	.03	-.15**	.11*	-.03	.00	-.02	.04
3.พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนประหยัดและนำฝากเงิน	39.22	6.02		1	.65**	.58**	.27**	.40**	.32**	.38**	-.19**	.35**	.43**	.42**	.46**	.38**
4. เจตคติต่อพฤติกรรมประหยัดและเก็บออม	65.99	10.65			1	.75**	.40**	.48**	.33**	.42**	-.19**	.34**	.49**	.51**	.47**	.33**
5. เจตคติต่อโครงการธนาคารโรงเรียน	40.82	8.65				1	.38**	.41**	.39**	.49**	-.18**	.38**	.42**	.40**	.40**	.29**
6. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	51.02	8.41					1	.58**	.11**	.24**	-.16**	.01	.42**	.31**	.46**	.28**
7. แบบอย่างจากครอบครัว	47.85	7.56						1	.13**	.29**	-.21**	.04	.49**	.34**	.48**	.39**
8. แบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	35.43	6.72							1	.41**	-.08	.34**	.25**	.26**	.22**	16**
9. การสนับสนุนจากครู	60.39	11.68								1	-.14**	.43**	.29**	.21**	.31**	.24**
10. ลักษณะการเป็นสมาชิกโครงการธนาคารโรงเรียน	1.51	0.50									1	-.07	-.10*	-.15**	-.08	-.04
11. การรับรู้ประโยชน์จากกิจกรรมรณรงค์การประหยัดและเก็บออมในโรงเรียน	59.42	39.03										1	.04	.18**	.09*	.10*
12. ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	44.94	7.35											1	.54**	.63**	.41**
13. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	42.40	6.73												1	.50**	.28**
14. ภูมิคุ้มกันทางจิต	188.33	22.14													1	.61**

15. ค่านิยมด้านวัตถุ	42.66	6.60	1

ภาคผนวก ค

(โครงการธนาคารโรงเรียน)

โครงการธนาคารโรงเรียน

ธนาคารโรงเรียน เป็นธนาคารจำลองที่ดำเนินการโดยนักเรียนในโรงเรียน มีครูอาจารย์และพนักงานธนาคารออมสินเป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียนผู้ปฏิบัติงานในธนาคารโรงเรียน มีทั้งนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาที่มีความประพฤติดี มีความรับผิดชอบ มีความละเอียด ถี่ถ้วน มีมนุษยสัมพันธ์ดี ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและอาจารย์ที่ปรึกษา

ความเป็นมาของธนาคารโรงเรียน ธนาคารออมสินตระหนักดีว่าเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า เยาวชนได้รับการปลูกฝังแนวคิดและค่านิยมที่ดี มีความรู้อย่างถูกต้องเพียงพอ ย่อมเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติ ธนาคารได้จัดตั้งโครงการต่างๆ ที่นับได้ว่ามีคุณค่าต่อการเตรียมเยาวชนให้เป็นผู้มีนิสัยรักการออม เข้าใจสภาพแวดล้อม ได้รับการศึกษาอย่างพอเพียงสำหรับอนาคต เพื่อปลูกฝังการออมทรัพย์ให้กับเด็กนักเรียน ธนาคารออมสินจึงมีกิจกรรมส่งเสริมการออมรูปแบบต่างๆ มากมาย รวมถึงการส่งพนักงานออกไปรับฝากเงินตามโรงเรียน เพื่อบริการรับฝากเงินแก่เด็กๆ ซึ่งไปใช้บริการในวันธรรมดา หรือเวลาทำการไม่ได้ หรือหากรอจนกระทั่งวันเสาร์เด็กก็จะหมดความอดทนเสียก่อน การขาดปัจจัยสนับสนุน ความตั้งใจที่จะทำให้ความสำเร็จในการส่งเสริมการออมในหมู่เยาวชนไม่อาจบรรลุผล จนคนมักเข้าใจว่า ธนาคารออมสินเป็นธนาคารของเด็ก ในปัจจุบันจะเห็นว่าในระบบการศึกษาแนวใหม่ เด็กมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีและวิวัฒนาการสมัยใหม่มาก ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ หลักสูตรมุ่งไปที่การเสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมที่ได้ผลมากที่สุด ธนาคารออมสินเล็งเห็นว่า ในอนาคตถ้ายังให้การบริการรับฝากแบบเดิม เด็กๆ ก็ยังคงเป็นแบบเดิม คนรุ่นใหม่ต่อไปของชาติก็ไม่มีภูมิคุ้มกันเมื่อประเทศเผชิญปัญหาเศรษฐกิจอีกครั้ง ความสัมเหลวของสังคมคงวนเวียนกลับมาที่ปัญหาการขาดค่านิยมการออมของคนไทยนี้อีก

ในเดือนมีนาคม 2541 นายวิเชียร นิติธรรม ผู้ช่วยผู้อำนวยการธนาคารออมสิน (อาวุโส) เทียบเท่ารองผู้อำนวยการ ได้ไปร่วมงานโครงการประหยัดและอดออมเพื่อชาติที่โรงเรียนประชานิเวศน์ มองเห็นความพร้อมของโรงเรียนในด้านคอมพิวเตอร์และผู้บริหารของโรงเรียนมีการจัดการที่ดีเป็นไปได้ไม่ยากที่จะดำเนินการ เพราะเป็นเงื่อนไขของความสำเร็จประการหนึ่งของโครงการธนาคารโรงเรียน

1)วัตถุประสงค์หลักของโครงการ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักและรักการออมทรัพย์ และนอกเหนือจากจะทำให้เด็กในโรงเรียน ที่ธนาคารโรงเรียนเข้าไปจัดตั้งได้มีโอกาสออมทรัพย์ อย่างต่อเนื่อง ยังช่วยฝึกให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ระบบธนาคาร ฝึกความรับผิดชอบ รู้จักเสียสละ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เริ่มต้นการเป็นคนมีระเบียบ และที่สำคัญ คือการให้เด็กรู้จักความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นหัวใจของการเป็นคนดีนำไปสู่สังคมที่ดี

2)รูปแบบของธนาคารโรงเรียนมีลักษณะเป็นการจำลองธนาคารที่ใกล้เคียงกับของจริงมากที่สุดไปไว้ในโรงเรียน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและพนักงานธนาคารออมสินสาขาใกล้เคียงเป็นสาขาพี่เลี้ยง เด็กที่เข้าร่วมโครงการทำหน้าที่บริหารจัดการและให้บริการแก่เพื่อนๆ ในสถานศึกษานั้น จะเป็นเด็กที่ได้รับการคัดเลือกมาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะเป็นเด็กที่มีความประพฤติดี เรียบร้อย และมีความรับผิดชอบ โดยเด็กจะได้รับการฝึกอบรมและเรียนรู้ระบบการทำงานจากธนาคารออมสินก่อนการปฏิบัติงานจริงอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ในการปฏิบัติงานอาจจะมีมากกว่า 1 ชุดปฏิบัติงานช่วยกันหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันไปก็ได้

บุคลากรประกอบด้วยผู้ที่ทำหน้าที่ ผู้จัดการ 1 คน พนักงานการเงิน 1 คน พนักงานบัญชี 1 คน พนักงานติดต่อ 1 คน และพนักงานลงรายการ 1 คน

ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการ

อาจมีการเปิดดำเนินการทุกวัน หรือเฉพาะบางวันในแต่ละอาทิ ตย์ก็ได้ตามความเหมาะสม สำหรับระยะเวลาการรับฝาก- ถอน ควรเป็นช่วงเช้าก่อนเข้าเรียนหรือช่วงพักเที่ยง โดยสาขาพี่เลี้ยงจะไปรับฝากเงินที่โรงเรียนหลังจากที่ธนาคารโรงเรียนปิดบัญชีแล้ว

ประเภทเงินฝาก

สำหรับระบบฝากเงินที่ใช้ในธนาคารโรงเรียนเป็นประเภทเงินฝากเผื่อเรียกที่สามารถฝาก-ถอน ได้ตั้งแต่ 1 บาทขึ้นไป ฝากถอนวันละกี่ครั้งก็ได้ โดยแต่ละบัญชีจะเปิดบัญชีกับสาขาเพียงบัญชีเดียว ส่วนบัญชีย่อยของนักเรียนแต่ละราย ธนาคารจะเป็นผู้รับผิดชอบ

อัตราดอกเบี้ย

ธนาคารโรงเรียนคิดดอกเบี้ยในอัตราเดียวกับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทเผือเรียกของธนาคารออมสิน หรือตามประกาศธนาคารในแต่ละกรณี ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการออม ธนาคารได้บวกเพิ่มดอกเบี้ยเงินฝากให้กับกิจกรรมในโครงการอีกจำนวนหนึ่งด้วย

เครื่องมือเครื่องใช้

ธนาคารจะจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้และเอกสารต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน อาทิ คอมพิวเตอร์ พาสบุ๊คปริ้นเตอร์ สมุดเงินฝาก แบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในการฝากถอนเงินและลงบัญชี

การสนับสนุนแก่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ธนาคารออมสินจะสนับสนุนในรูปของการมอบทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนหรืออุปกรณ์การเรียนต่างๆ

3)เป้าหมายของธนาคารโรงเรียน โรงเรียนที่จะเข้าร่วมในโครงการนั้นต้องมีจำนวนนักเรียนมากพอสมควร เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา ผู้บริหารของสถานศึกษาต้องเห็นความสำคัญของโครงการ และสามารถจัดหาสถานที่สำหรับตั้งธนาคา รโรงเรียนได้ ทั้งนี้โครงการธนาคารโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานการธนาคารเพื่อสังคมของธนาคารออมสิน โดยแต่ละปีจะมีการกำหนดเป้าหมายเปิดตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศแตกต่างกันไป

4)งบประมาณโครงการ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ สำหรับการดำเนินงานโครงการ และสำหรับการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์โครงการ

5)การบริหารจัดการโครงการ ธนาคารออมสินแบ่งเป็น 2 ระดับคือ ในระดับภาคและภาพรวม กล่าวคือ ในการบริหารโครงการ รวมทั้งการใช้งบประมาณในการจัดตั้งธนาคารโรงเรียนแต่ละแห่งนั้น จะอยู่ในดุ ลพินิจของธนาคารออมสินภาค ซึ่งเป็นผู้คัดเลือกโรงเรียน จัดการและประสานงานโครงการในพื้นที่ควบคุม โดยมีประธานโครงการร่วมพิจารณาและสั่งการ

สำหรับในภาพรวมโครงการนั้น ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ มีการมอบหมายและจัดตั้งคณะทำงานทำหน้าที่ประสานงาน บริหารโครงการ และดำ เนินการจัดกิจกรรมให้สามารถดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องพร้อมกันในปี 2542 เพื่อขยายผลการพัฒนาเยาวชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการได้ริเริ่มจัดตั้งสโมสรเยาวชนธนาคารออมสิน โดยสมาชิกของธนาคารโรงเรียนจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ธนาคารจั ดขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมส่งเสริมด้ านผู้นำการออมในลักษณะกิจกรมเชิงอนุรักษ์ เน้นกิจกรรมที่พัฒนาศักยภาพของเยาวชนเป็นสำคัญ

6)ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

ตารางแสดงขั้นตอนการดำเนินโครงการธนาคารโรงเรียน

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. จัดดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมและนำเสนิธนาคาร	ม.ค. – ต.ค.	ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ธนาคารออมสินภาค
2.ตกแต่งสถานที่ และติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์	ก.พ. – ต.ค.	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ฝ่ายบริการกลาง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศธนาคารออมสินภาค
3.ฝึกอบรมนักเรียน	พ.ค.– พ.ย.	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานระบบสารสนเทศธนาคารออมสินภาค
4.จัดเตรียมพิธีการเปิดดำเนินงาน	พ.ค.-ธ.ค.	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ธนาคารออมสินภาค

(ต่อ)

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
5.ดำเนินการรับฝาก-ถอน	นับจากวันเปิดจนถึงวันปิดภาคเรียน	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ธนาคารออมสินสาขาพี่เลี้ยง ธนาคารออมสินภาค
6.ติดตามการดำเนินการ		ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ ธนาคารออมสินภาค
7.ประเมินผล	ธ.ค.	ฝ่ายวางแผน

7)ผลการดำเนินงาน ธนาคารออมสินวัดผลการดำเนินโครงการออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือ

(1)ระยะสั้น เป็นการวัดผลความสำเร็จในแต่ละปี โดยเริ่มจากวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี แบ่งออกเป็น 2 ระดับ

ระดับธนาคารออมสิน วัดผลการดำเนินงาน จากจำนวนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการแต่ละปี หากมีจำนวนโรงเรียนที่เข้าร่วมมากกว่า หรือเท่ากับเป้าหมายที่กำหนดไว้ถือว่าประสบความสำเร็จ แต่ถ้าโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อยกว่ากำหนด ถือว่าไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายแต่ละปีจะกำหนดไว้ในแผนดำเนินงานของหน่วยงาน

ระดับโรงเรียน วัดผลการดำเนินงานจากจำนวนบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรี ยนเปรียบเทียบกับนักเรียนทั้งหมด และความเคลื่อนไหวของบัญชี

(2)ระยะยาว เป็นการวัดผลความสำเร็จ ในทางการส่งเสริมการออมทรัพย์ โดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการออมของนักเรียน

ธนาคารโรงเรียนได้เริ่มเปิดดำเนินการแห่งแรกที่โรงเรียนประชานิเวศน์ จังหวัดกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2541 ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนสถานศึกษาต่างๆ ขอเข้าร่วมโค รงการจำนวนมาก ณ สิ้นปี 2551 มีธนาคารโรงเรียนแล้ว 261 แห่ง มีบัญชีเงินฝากประมาณ 700,000 บัญชี มีเงินออมกว่า 300 ล้านบาท ทั้งนี้ในปี 2552 ธนาคารมีนโยบายขยายการเปิดธนาคารไม่น้อยกว่า 76 แห่ง และจะขยายต่อไปในทุกๆ ปี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางธนญา ราชแพทยาคม
วันเดือนปีเกิด	26 มีนาคม 2517
สถานที่เกิด	อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/38 ซอยโพธิ์แก้ว แยก 13 ถ.นวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครู รับเงินเดือนในอันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนวัดบึงทองหลาง สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2540	ค.บ. สาขาสังคมศึกษา จาก สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
พ.ศ.2554	วท.ม. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ